

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ,
ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ,
ΝΙΚΗΤΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, καὶ ΙΩΣΗΦ,
ΤΩΝ ΚΤΙΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΧΙΩ ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ
ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ,
ΤΗΣ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΗΣ, ΝΕΑΣ.

Τῆς ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τῆς ὑπεραγίας Δεσποί-
νης ἡμῶν Θεοτόκου, ἔξ ἀπαρχῆς Μαρίας, ἥτε Γε-
νοῦσα τῆς Μοῦνης, ἔξ θαύματά τινα παραδόξα πα-
ρὰ τῆς Θεομήτορος τελεῶνται.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΝΤΑ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΘΕΝΤΑ, ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ
ΕΝ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΙΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΧΙΟΥ,

Τῆς ἐκ τῆς αὐτῆς Νέας Μοῦνης, καὶ νυνὶ πρώτον τύποις ἐκδοθῆναι,
ἀναλώμασι τῶ ἐκ τῆς αὐτῆς Μοῦνης Πανοσιωτάτου καὶ τῶ μάλιστα
φιλοκάλου ἐν Ἱερομονάχοις Κυρίῳ Κυρίῳ Παϊσίῳ τῶ πικλῶ
Μπαρμπανῶ. ἵνα διανέμονται δωρεὰν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτῆς
σωτηρίας.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, α ω δ'. 1804.

Παρά Νικολάω Γλυκεῖ τῷ ἔξ Ἰωαννίμων.
Con Sovrana approvazione.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΟΤΙΜΗΣΑΜΕΝΟΝ
ΤΗΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ.

Τῆς πρώτης ἐγὼ τάξεως μὲν τῆς Ἡσιόδου,
Τίθημι τῷ ἐπαινετῷ, ὡς οἶμαι, μὲν λόγῳ,
Τὸν δὲ οἰκείας ἀγαθῆς καὶ φιλοκάλες γνώμης,
Διὰ δαπαίνης ἐσμικρὰς κοινώσαντα τοῖς ὅλοις,
Καὶ δωρεὰν παρέχοντα οἰκείοις τε καὶ ξένοις,
Τῷ Βίβλον ταύτῃ, ὅθεν δεῖ σέφεσθαι τοῖς ἐπαίνοις,
Τίς δὲ καὶ πέφυκεν αὐτός; γνωστὸν ἔστω τοῖς πᾶσι,
Παῖσιος ὁ σεβαστὸς ἐν Ἱερομονάχοις,
Ὡς ἀποδώῃ Κύριος τὰς ἀμοιβὰς ἀξίας,
Λιταῖς τῆς Θεομήτορος καὶ πανάγνης Μαρίας.

γ.
ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ,
ΕΚ ΤΩΝ ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΩΝ
ΤΟΥ ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΝ ΛΟΙΔΙΜΟΥ,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΑΧΟΥ,

Τῷ Κτίτορος τῆς Μορῆς.

”**Δ**ὲ καὶ ἡ Θεοσεφὴς ἡμῶν γαλιωτής, τῇ ἐν
Χίῳ Νέᾳ μορῇ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὡς ἀνδρες
ἀλαβεῖς ἐκ βάθρων αὐτῷ ἀνεγείραντες, ἐν αὐτῇ ἐ-
πὶ τὰς καλύβας ἐπήξατο, ἐκ τῶν τὰς φιλεργὰς μελίσ-
σας, τὸ καλὸν ἐν αὐταῖς τῆς ἀρετῆς μέλι φιλοπό-
μως, συλλέγοντες πάντοτε, ὥσπερ ἐν σίμβλοις ἐρα-
ποτίθεται, τὸν ἐκ τῆς φωτισμοῦ ἐκείνου αἵδιον,
ἐν τῷ γλυκυτάτῳ τῆς ἀφθάρτου πρυφῆς ἀπεκδεχό-
μενοι μέθεξιν. κτ.

Τῷ αὐτῷ. Ὡς ἑτέρῃ Χρυσοβύλλῃ.

Πολὺν γὰρ οἱ ἐκείσε μομαχοί, (οἱ ἐν τῇ Χίῳ)
τῷ καὶ Θεὸν βίᾳ ποιησάμενοι λόγον, εἴπερ τι-
μὸς ἑτέρῃ φροντίσαντες, ἀλόγως τῷ βίῳ, καὶ τὸν
παρὰ τῆς Βασιλείας μὲν ἐπεσπασατο ἔλεον. κτ.

Τῷ αὐτῷ. Ὡς ἑτέρῃ Χρυσοβύλλῃ.

Οἱ γάρ τοι παρὰ τῇ ῥηθείᾳ σεβασμῆς μορῇ, (τῇ
Νέᾳ) διὰ βίᾳ προσανέχων ἡμεροῖ τῇ Θεομήτο-
ρι, ἐν τῷ πρὸ τῷ ἄλλων ἔργον τῷ σπασματοτατων
τιθέμενοι, καρδία καθαρά, ἐν πνεῦμα ὡθεῖς, τῷ
μὲν ἐν ἑαυτοῖς αἰεί πως κτιζομένῳ ἔχειν ὄρα, τὸ
δὲ ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἐγκαιρίζομενον. κτ.

Εκ τῶ Χρυσοβύλλων τοῦ αἰοδίου Βασιλέως, Κω-
σταντίνου τῷ Δεκά.

Πω ἐν Χίῳ Νέῳ μορῶν, ἡτις ἐπ' ὁρόματι, τῆς
ὑπεραμώμης Δεσποίνης ἡμῶν Ἡ Θεομήτορος Ἰδρυ-
ται, ἐκ κρηπιδῶν ἑ βαθρῶν αὐτῶν, σιωετήσαντο οἱ
ἀλαβεῖς μοραχοὶ ἑ θαυμαστοὶ, οἱ σύμφυχοι ἑ ὁμό-
τροποι ἑ τῶν ψυχῶν ὁμαίμονες, ἡ τῶν τῶ σώματος
χέσιν, ἑ ἐκ τῆς συγγένειας. θερμὸς γὰρ ἔρωσ τῆς
ἀγάπης, ἀμφοτέρων ἐρέσκηψε ταῖς ψυχαῖς, κλήσις
τῶ μετ' Νικήτας, θάτερος δὲ Ἰωάννης κατονομάζε-
ται, τῶν ἐπὶ κλήσιν ἀπὸ τῆς τῶ τοῦ κτησάμενος
θέσεως. τῶν ὁ μετ', ταῖς δὲ τῶν ἀρετῶν καθωραῖ-
σαι, ὁ δ' ἄλλαις τῶν κεκόσμηται. καὶ ἀμφοτέροι
τὰς πάσας δι' ἀλλήλων ἑσώσαν ἐπικτησάμενοι. κτ.

Τῶ αὐτῶ. Ἡ ἑτέρη Χρυσοβύλλη.

Πως ἐν τῇ Νήσῳ τῇ Χίῳ, τῶν Νέῳ μορῶν τῆς
Θεομήτορος ἐκ βαθρῶν αὐτῶν ἀνεγείραντας τιμιω-
τάτης μοραχῆς, ἑ κτίτορας ἑ καθηγητῆς, ἑ διὰ τῆς
ἀρετῆς τῶ Θεῷ πλησάζοντες, Νικήταν ἑ Ἰωάννην,
οἱ τῶν ἀρετῶν, ἑ τὸν περὶ τῶν ἀσέβειαν ζῆλον,
ἐπιγιγνώσκοντες ἀπαμτες, ὅσοι μὴ ἐθέλωσιν αἰρῆ-
ται πρὸς τὰ καλὰ. τῶν, αἰδεῖται μετ' καὶ τιμᾶ
πλέον τῶν ἄλλων, τὸ κράτος ἡμῶν, σεβάζεσθαι τῶν
ἀρετῶν ἐπιστάμενον.

Εκ τῶ αὐτῶ Χρυσοβύλλη.

Πῶτοι τῶν τοιούτων ἀνδρῶν, ὡς ἀσεβεῖς, ἑ θεῖους,
ἑ ἱερεῖς, ἑ τὰ θεῖα σοφῆς, ἡ Βασιλεία μετ'
μῶσα, ἑ οἷα εἰκὸς τῶν τῶν ἀξίωσιν εὐλογῶν ἑσάν
ἑ θαυμασίαν, ὃ παρεβλέψατο. κτ.

ΑΦΙΕ

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ.
ΤΗ ΥΠΕΡΕΝΔΟΞΩ ΔΕΣΠΟΙΝΗ,
ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΩ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙ,

Τὴν δαδικὴν προσκυῖνστι.

Μετ' ὀλαβείας ἱεράς, ἐ πόθεν διαπύρξ,
Συνέγραψα ὁ ταπεινός, ὦ μήτερ τῆ Κυρίᾳ,
Τὴν Ἰσορίαν ἥν σε πῆρ θάυματ' ὡς εἶωρ,
Τῶν τελευτήτων ὑπὸ σὲ παντάγαστα ἐν Χίῳ,
Κατὰ τὴν Νέαν σου μοῖν, τὴν ἔγω κεκλημένῳ,
Τὴν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ σῷ τετιμημένῳ.
Καὶ ἤδη ἀγατίθην τῇ δόξῃ σου τῇ θείᾳ,
Σμικρὰ μὲν, ἀλλ' ἐγκάρδιον ὅπως ἀχαρισίᾳ,
Ὡς ἀπαρχὴν ὁ δὲ λόγος σου ἥν ταπεινῶν με πόρῳ,
Εἰς σὲ τὴν ὑπερεῖδοξον Βασίλισσαν ἥν ὅλων.
Τῶν εἰς ἐμέ σου ἀγαθῇ, ἀποῖν ποικίλων,
Ὅτι ἐ πῆ θάματ' με ὕμνησας ὡς δῆλον,
Τῆς παρολέθρου λοιμικῆς, δι' ἧς τῷ τάφῳ οἶμοι,
Προσέγγισα ὁ δείλαιος εἰ ἔκ ἐρρύσω ἤδη.
Ταύτῃ γινώσκω παρὰ σὲ ἀεργεσίᾳ πρώτῃ,
Δι' ἧς τῆς ματαιότητος τῆ Κόσμου ἐλυτρώθῃ,
Καὶ τῇ Μορῇ τῇ ἱερᾷ τῇ σῇ δοτὸς ἐδόθῃ,
Ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἐκ παιδὸς παρθεῖν ἐπεπόθει,
Εκωλυόμεν δὲ αἰεὶ ὑπὸ ἥν γερνητόρων,
Μέχρις ὃ ὑπεράγαθ' ἐπὶ θάματ' φόβον,
Τὸ εἰς ἐμὲ, βεβίαντας ἐκείνης συμφερόντως,
Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ποιήσασθαι ὡς ἐπεπόθῃ ὅπως.

Καὶ δὴ ὀφείλω σοι ἀγνὴ, πολλὰς ὀχαρισίας,
 Τῆς ἐπ' ἐμὲ τὸν δῶλόν σε, ταύτης οἰκορομίας.
 Ἐρτεῦθαι τί μοι ἔπεται; γέροντι θαυμασίῳ,
 Ἵπηρετῆσαι ἐν χαρᾷ τῷ ἀκλεῖ Αἰμίμῳ,
 Τῷ σεβασμίῳ ἔ σεπτῷ ἔ ἀγαθῷ πρεσβύτῃ,
 Τῷ κεκλημενῷ τοῖς πολλοῖς Ἀγιοπατερίτῃ.
 Εἴτα τί μοι πεποίηκας ἡ ἀγαθὴ προσάτις;
 Σὺ γὰρ ἔ τέτῃ ἀλυθῶς αἰτία μοι ὑπάρχεις.
 Μαθήσεώς με μεταχέῃς ἡξίωσας τῆς ἕξω,
 Καὶ τὰ θαυμάσια τὰ σὰ συγγράψαι ἔξελέξω,
 Ἐμὲ τὸν πάντων ἔχατον, ἔ τεταπεινωμένον,
 Ἀπάντων τὸν μεώτερον ἔ ἔχθρηνμένον.
 Δι' ὃ ὑμῶν δοξάζωσιν ἔ δυσωπῶ Κυρία,
 Καὶ τῇ λοιπῇ μοι γέμοιο τῇ βίᾳ προσασία,
 Σὺν Ἰωάννῃ Ἰωσήφ, ἔ τῷ κλεινῷ Νικήτᾳ,
 Ἀεὶ περιφρονῶσά με ἡμέραν τε ἔ νύκτα,
 Καὶ σπεργῶσά μοι ποτὲ μὴ παύσῃ Παμαγία,
 Εἰς τὸ ποιεῖν θαύρετα, δι' ὧν ἡ σωτηρία.
 Ἡς τύχοιμι παράμωμε, διὰ τῆς σῆς πρεσβείας,
 Ρ' ὕδεις ὁ δαίλαιος ἐγὼ, τῆς ἁδὲ τιμωρίας.
 Ἀξιώθειν δ' ὁ οἰκτὸς τῆς αἰῶν Βασιλείας,
 Πατρὸς Υἱὸς ἔ Πρῶματος τῆς θείας Θεαρχίας.
 Ἀμὲν.

Ὁ ταπεινὸς ἔ ἀνάξιός σε δῶλος.

Νικηφόρος

ΤΟΙΣ

Ἐν τέτῳ μὲν τῷ χήματι αὐτὴ βρέφης, εὔρηται ἐν τῇ Μυρσίῃ,
 εὐροτάζεται δὲ κατὰ τὴν ἰ. τῇ Αὐγέστῃ μὲνός.

ΤΟΙΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΑΔΕΛΦΟΙΣ,
ΤΗΝ ΜΕΤ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΝ,

Καὶ τὸν ἐκ Ψυχῆς ἀσπασμόν.

Η Νῆσος Χίος, ἐξάθνη ἔειραι βέβαια πάντοτε, λαμπρὰ ἔἐπίσημος, διὰ τὰ καλὰ μὲ τὰ ὅποια εἶραι ἀρέκαθεν καταπληκτισμένη. ἡ πολύγλωστος αὐτῆς φήμη, τὴν κηρύττει ἀπαταχῶς ὡς τοιαύτῃ. ὅθεν ἔἐπρολαβὼν εἴας σοφὸς ἀνὴρ, εἶπε δὲ αὐτῇ, ὅτι δευ εἶραι ἀπλῶς καλὴ, ἀλλὰ σιωδρομὴ ἐκ ἀειδίμων καλῶν. ἔἐειραι μετ αὐτῇ καὶ διὰ τὰ ἄλλα τῆς ἀξία πολλῶν ἐπαίρων, πλέον ὅμως ἐπαιρεῖται, ἔἐ μὲ τὰ ῥεαίρετα τῆς ἐγκωμίων ἀφθνη κατασέφεται, διὰ τὰ θεῖα καὶ πράματικά αὐτῆς καλὰ. αὐτῇ, (ἀποσιωπῶ τὰ ἄλλα τῆς θεῖα αὐχήματα) καθὼς εἶραι τοῖς πᾶσι δῆλον, ἔἐ μὲ αἵματα μαρτυρικά παλαιῶν ἔἐ μέων ἀθλητῶν ἡγιασθῇ, ἔἐ μὲ ἀγῶνας ἀσκητικὸς ἐλαμπρυνθῇ. τοῖς τοι ἐξάθνησαν ἀπὸ μετ τῆς παλαιᾶς, ὁ εὐδοξος μάρτυς Γεώργιος, ἔἐ ἡ σιμιάθλος αὐτῶ Μυρώπη, ἔἐ ἡ ὑπὲρ σωφροσύνης σφαγιαθεῖσα καλλιμάρτυς ἔἐ Θαυματουργὸς Μαρκέλλα ἡ ἀπὸ χωρίου Βολιωτῆ. ἀπὸ δὲ τῆς μέγας, ὁ θεῖος Θεόφιλος ὁ ἐκ Ζακύνθου, ἔἐ οἱ φερώνυμοι, ἔἐ τῆς κατ' ἐχθρῶν ρίχης ἐπώνυμοι, Νικήτας ὁ Νυσίτιος, ἔἐ Νικόλαος ὁ Χίος, ἔἐ Μαργηλ ὁ ἐκ τῆς Κρήτης, ἔἐ τελευταῖος ὁ Θαυματουργὸς Μάρκος ὁ ἐκ τῆς Σμύρνης.

Τί δὲ ἡ Οσία Ματρώνα; δευ ἐλάμπρινε καὶ αὐτῇ, ἔἐ εἰς πολλότατα μέρη τῆς Κόσμου ῥεήπλωσε τῆς Χίου τὸ ὄρομα, μὲ τὴν ἀγιότητά της, καὶ μὲ τὴν

χά-

χάειν ἢ ἀπείρων αὐτῆς θαυμάτων; ἄλλοι ὅμως ἐπὶ τῆς θαυμασίας αὐτῆς Οσίας, ἔλαμψαν εἰς τὴν ἀσκησιν, ἐν μὲν ταῖς ἀκτίμας ἢ θείων τῶν ἀρετῶν, τὴν ῥῆσιν ταύτῃ ἐφώτισαν, καὶ μὲν τὰ λαμπρά τῶν κατορθώματα, ἐν αἰσθητῶς καὶ ρητῶς τὴν ἐφαίδριον. τίμες ἔσθι; οἱ ἀλαβεῖς μοραχοί, καὶ θαυμάσιοι, (καθὼς λέγει περὶ αὐτῶν ὁ αἰμνῆτος ἐν Βασιλεῦσι Κωρσαρτίρος ὁ Δάκας οἱ σύμφυχοι ἐὼς ὁμοῦστοι, ἐν τῇ ψυχῇ ὁ μαίμερος, οἱ ἀσεβεῖς ἐν Γεροῖ, οἱ θεῖοι καὶ τὰ θεῖα σοφοί, ἢ πρὸς αἰσθητὸς λέγω χορεία ἢ Οσίων ἐν Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα, Γωαμῆ, ἐν Γωσήφ. αὐτοὶ οἱ πρὸς μακάριοι, ἐν θεότατοι Πατέρες, ἀποφυγόντες τὸ σκότος τῆς κοσμικῆς ματαιότητος, ἔλαμψαν ὡς ἀστέρες ἐν ὄρατι, εἰς τὰ ἔρημα ὄρη τῆς Χίος, ἐν τῇ ἔρημῳ ταύτῃ, ὡς ἄλλος Ἀρτῶριος ἐπόλισαν, Ναὸν ἐν αὐτῇ περιχαλῇ, καὶ Μορίῳ Γεραῖ καὶ θαυμασίῳ ἀνεγείραντες, εἰς δόξαν Θεῶν, ἐν εἰς ψυχῶν σωτηρίαν. ἐν διατάξιν, ἐν τῇ Χίῳ πᾶσαν ἐκόσμησαν, ἐν τῇ φημίω τῶν πανταχῶς ἐξήπλωσαν. ἐν ἔτι μὲν ἐφάνησαν περιφανῆς ἐν ἐπίσημοι κατ' ἐκείνης τῆς χρόνος, οἱ παραοίδιμοι ἔσθι Οἱοί, ἐν ζῶντες καὶ μὲν θαύματα. δεῖν ἡξάρω ὅμως ἀδελφοί, πῶς ἢ τοιούτων ἀγίων αἱ ἀρεταί, καὶ οἱ ἀσκητικοὶ ἀγῶνες, ἐν τὰ θεῖα κατορθώματα, δεῖν ἐτέθησαν ποτὲ εἰς τὴν λυχρίαν τῆς τύπης, καὶ ἔτι μὲν λάμψαν εἰς ὅλον τὸ χειρὸς πῶμα πλήρωμα, ἀλλ' ἐμείναν πρὸς τὴν κεκαλυμμένην, ἐν προῖοντος τῆς χρόνου, τὸ κλέος αὐτῶν ἐν ἡ δόξα ἀπνικαυρώθη, ἐν τέλει ἐκινδυνάει μὲν ἀποσβεσθῇ.

Συνέβη ὅμως μὲν ἔλθῃ εἰς Χίον τὴν πατρίδα τῶν μακαρίων ἐκείνων, Κωρσαρτίμπευς (τὸν Μαυρο-
κορ

κορδάτον ἐμὲν) τῆς αὐθεντίας ἐκπεσῶν. ἐν διατρέβωρτας ἐν αὐτῇ, ἀπῆλθε καὶ εἰς τὴν Νέαν μορίῳ προσκυνήσεως χάειν. Ἰδὼν δὲ ἐκεῖ τὸ κάλλος τοῦ Ναῶν, ἐν τῇ λαμπρότητι, ἐν τῇ ἐν αὐτῷ βασιλικῇ φιλοτιμίᾳ ἐν μεγαλοπρέπειᾳ, ἐθαύμασε, καὶ ἀπὸ τῇ χαρᾷ ἐσκίρτησεν ἡ καρδία τῶν, ἐν τῇ πατρίδα τῶν ἐμακάριζεν, ὅτι ἡξιώθη μὲν ἔχει ἐν αὐτῇ, βασιλικῆς φιλοτιμίας καὶ μεγαλειότητος ἐπίδειξιν, τῇ Νέαν ταύτῃ μορίῳ. μὲν τῶν, θεωρήσας ἐν τὰ ἄλλα ὅσα ἦτον ἀξία θεωρίας ἐν τῇ μορίῳ, ἐζήτησε ἐν τῇ Γεραῖᾳ ἢ γεγορότων, ἐν μὲν ἄρῳ αὐτῷ τετυπωμένῳ, ἐν καὶ τὸν πόρον τῶν ὕψην βωμῶν, ἐλυπήθη, ἐν ζῆλον ἀξιεπαιμον ἔδειξεν, ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῶν Μορασῶν, ἐν ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος ἀπλῶς. ὅθεν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν διδάσκαλον Παππᾶ Κυρ Γαβριήλ (ὡσαύτῃ ὅπως ἦτον καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς Νέας μορίῳ) καὶ πολλὰ τὸν ἐπαρακίνησε, μὲν ὕψην βωμῶν τὰ πράγματα, ἐν μὲν συγγράφῃ τῇ Γεραῖᾳ τῆς Μορίῳ, ἔπειτα μὲν τυτῶν ἐν μὲν δίδωται δωρεὰν εἰς τῶν προσκυνητῶν, καθὼς καὶ ὁ ἅγιος τάφος, ἐν ἄλλα πολλὰ μορασῶν, χαρίζουσι τὰ λεγόμενα προσκυνητήρια. ἐν καλὸς μὲν ἦτον ὁ σκοπὸς (ἐλεγε ὁ μακαρίτης ὁ διδάσκαλος) τῶν φιλοκάλλων ἐν φιλοπάτριδος ἐκείνων αὐθεντίας, ἐν ἀξιεπαιμος ἢ γνῶμη τῶν, καὶ ἐγὼ τὸ ἡγάπησεν, ἔλεγε, μὲν κάμω ἐν τοιούτων πόρῳ, ὅμως δεῖν μοι τὸ ἐσυγχωρῶσαι τὰ περιστάτικά μὲν, ἢ συνόικος μοι ἀδελφία δηλοῦν, ἐν τὸ ἔργον τῶν Σχολείων, καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἀμβωρος, ἐν ἄλλαις καθημεριναῖς φροντίδες, ἐμείνῃ ὅμως εἰς τὴν μνήμην μὲν πάντοτε, καὶ πολλάκις ἢ συνρείδῃς μὲν ἡλεγχεν, πῶς δεῖν ἐβίασα τὸν ἑαυτὸν μὲν
ὅταν

ὅταν ἡμεῖς μεώτερος, γὰρ κάμω εἴα τοῖς ἑρτοῖς καλόν.
αὐτὰ μοι ἐδινῆθην μὲν πολλῶν χρόνων παρέλῳσι, ὁ
μακαρίτης ὁ διδάσκαλος, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἐδιδασκόμεν
παρ' αὐτῶν, γραμματικὰ μαθήματα, ἔτελευταῖον ἐπέ-
φερον, ὅτι ἐὰν ὁ Θεὸς σὲ χαρίσῃ ζωὴν, καὶ λάβῃς
προκοπὴν μαθημάτων (ἡμεῖς δὲ τότε 18 χρόνων)
μὴ ἀμελήσῃς γὰρ τελειώσῃς, ἐκείνο ὅπῃ ἐγὼ δὲ
ἀτύχῃσα γὰρ κάμω. ὅθεν ἐγὼ ὁ ἀτελής, καὶ κτ'
πάντα ἀνάξιος, ἐρδυμέμενος τὴν ἐρτολὴν, καὶ πα-
τρικῶν αὐτῶν προκοπῶν, καὶ εἴα μετὰ τὸ κῆμα τῆς
παρακοῆς φοβόμενος, ἄλλο δὲ ζῆλον ἐφ' ἑαυτὸν λαβὼν
ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὑπὲρ τῆς τιμῆς ἔκ τῆς δόξης ἧς Ὁ-
σίωρ, ἀρχισα γὰρ ἐράμῳ τὰ πράγματα. ἔκ θεωρήσας
ἐν πρώτοις μετ' ἐπιστάσας τὴν ἀκολυθίαν τῆς, δὲ εἶ-
χε τι ἀξιόλογον, ὅδε οἰκεία εἰς τὰς ἀγίας δὲ ἦτορ,
ἀλλ' ὡς φαίνεται ἧς παλαιῶν ἐκείνων διαφθαρτέ-
των, κάποιος μεώτερος ἔκαμεν αὐτὰ τὰ σωζόμενα,
ἀλλὰ ἧς προπαθείων σωτήρας, ἀλλὰ ἐρασισάμενος ἀ-
πὸ τῆς ἀκολυθίας, ἧς τῶν Ἱεραρχῶν, ἔκ τῶν Ἀ-
γίων Ἀγιοτήτων, καὶ Εὐθυμίας, ἔκ ἄλλων ὅς ἄλλων λα-
βὼν, ἔκ μετακερτίσας αὐτὰ, ἀπεπλήρωσεν ὡς ἐδυνή-
θην τὴν ἀκολυθίαν αὐτῶν, πλὴν ὅχι τόσο οἰκείως
ἔκ καταλλήλως, ὡς εἶρηται, εἰς τὴν ὑπόθεσιν. φαί-
νεται δὲ γὰρ εἶναι αὐτὴν, ἀφ' ἧς ὁ μακαρίτης ὁ Παπ-
πᾶ Ἱερεμίας (περὶ τῶν ὁποίων θελομεν εἶπῃ ἄλλοθι)
ἔκαμεν Ἐκκλησίαν τὸ πῶνλαιον, μέσα εἰς τὸ ὅποιον
ἀσκήτάων οἱ Ὅσιοι. ἐπεὶ δὲ μερικά προπάγια ἀρμόζον
γὰρ φάλλονται μόρον μέσα εἰς τὸ Ἱερόν πῶνλαιον,
ἀλλὰ πάλιν ἀρμόζον εἰς μόρον τὸ πρόσωπον τῶν Ἱε-
ρεμίας, ἔκ ὅχι γὰρ εἶναι εἰς πάντας κοινά.

Λοιπὸν πρῶτον ἔργον ἐδικόν μου ἐσάδην γὰρ σωθέ-
σω

σω ἄλλῳ ἀκολυθίαν οἰκείαν ὅσον δυνήσῃ ἔκ καταλ-
ληλον εἰς τὰς ἀγίας, ἔκ εἰς τὰς ἐκείνων ἀρετὰς, καὶ
τὰ κατορθώματα. ἔκ δὲ τὴν ἐσωθεῖσα, τῇ αὐτῇ θεῷ
χάριτι, ἔκ δύο Κομόνας προσέτι παρακλητικῆς. ὅσα
δὲ ἀπὸ τὰ παλαιὰ προπάγια εἰς τὴν Νέαν ἀκολυ-
θίαν ἔβαλα, τὰ ἐσημείωσα ἔξωθεν μετὰ ἀγερίσκας. ἔ-
πειτα καὶ τὸν βίον αὐτῆς θεωρήσας εἰς τὴν ἀπλὴν
διάλεκτον, ἔκ μετὰ τὸ Ἑλληνικὸν ὑπόμνημα παραβα-
λὼν, δὲ εὗρηκα ὅδε εἰς αὐτὸν τὴν ἀκρίβειαν, καὶ
τὴν ἀληθείαν ἧς πραγμάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀνώνυμος
ἐκείνος μεταφραστὴς, λέγει, ὅτι ἀκρίβης ὁ Μορομά-
χος περὶ ἧς Ἀγίων Πατέρων, ἦλθεν εἰς τὴν Χίον,
καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὅπῃ ἀσκήτῶν ὁμοιομοιότητος
χάρις, καὶ τότε οἱ Ὅσιοι ἐπροφήτευσαν εἰς αὐτὸν,
πῶς μέλλει γὰρ βασιλεύσῃ, ἔκ ὅτι τὸν ἔφεραν εἰς τὴν
Μυρσίρην διὰ γὰρ προσκυνήσῃ τὴν εἰκόνα ὅπῃ εὖρον,
ἔπειτα ἔκ Ναὸν τῶν ἐζήτησαν γὰρ κτίσῃ. ἔκ ἡθέλε μᾶς
βάλλῃ εἰς ἀμφιβολίαν τινα μετὰ αὐτὰ ὅπῃ λέγει, αἶ-
ν ἡθέλε συγγραφῇ τὸν βίον, ἔκ ὅχι γὰρ τὸν μεταφράζει.
ἐπεὶ δὲ ἐρδέχεται γὰρ εὐρεθῇ διαφορά εἰς δύο συγ-
γραφάς. γὰρ ὅταν αὐτὸς δὲ συγγραφῇ, ἀλλὰ τὰ
παρ' ἄλλῃ συγγεγραμμένα μεταφράζει, ἔκ ἔπειτα λέ-
γει τὰ ἐφαπτικά ἀπὸ ἐκείνα ὅπῃ λέγει ὁ συγγραφεύς,
πῶς πρέπει γὰρ τὰ δεχθῶμεν ὡς ἀληθινά; λέγει
αὐτὸς, ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν Χίον ὁ Μορομάχος, καὶ
πολλοὶ ὅς αὐτῶν μαθόντες τὸ κηρύττεσθαι, ὅμως λαψ-
θῶνται, ἐπεὶ δὲ ῥητῶς λέγει τὸ Ἑλληνικόν (εἰς τὸ
ὅποιον ἔχομεν ὅλον τὸ σέβας, ἔκ τὴν καλὴν ὑπό-
ληψιν, διὰ τὴν ἀρχαιότητά τῃς, καθὼς ἔκ ἀπὸ τὴν
φράσιν, ἔκ ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμὸν ἧς λέξεων φαίνεται.)
ὅτι ὁ θεὸς Νικήτας σὺν τῷ Ἰωσήφ ἐπορεύθησαν εἰς
τὴν

τινὶ Λέσβου. ὅθεν ἐγὼ ἐκ τούτων ἀναγκαθεὶς με-
τέφρασα αὐτὸν με' ὅλῳ τινὶ ἀκρίβειαν τῆς ἀληθείας
εἰς τὰ ρηήματα, ἐπρόθεσα δὲ ἐ' προοίμιον, ἐ' εἰς τὰ
ἐλλείποντα τὸν ἀνεπλήρωσα ἀπὸ τὰ Χρυσόβλλα τῶν
ἀειμνήτων Βασιλέων, Ἰσαακίῃ τοῦ Κομνηνῶ, καὶ
Κωνσταντίνῳ τῷ Δεκά, ἐ' ἀπὸ θαύματα τινα, ἐ' εἰ-
δήσεις μεταγενεστέρας. τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἐκέῖνο ὑπό-
μνημα, τὸ ἔταξα μετ' τὸν οἶκον, καὶ μίμησιν τῶν Μη-
μαίῃ, πρὸς πίτῳσις ἐ' βεβαίωσιν, τῶν παρ' ἐμῶν λεγο-
μένων ἐ' ἀκολούθως ἐπειδὴ μέσα εἰς τὰ Χρυσόβλλα
τῶν ἀειμνήτων Βασιλέων, φαίρονται τὰ λαμπρὰ
προόμια τῆς μοῆς, ἐ' τὰ βασιλικά δωρήματα, καὶ
χαρίσματα, ἐ' σιτηρέσια, (ἐ' μάλιστα ὅπῃ τινὲς εἶ-
πον, αὐτὰ μόνα τὰ Χρυσόβλλα μὰ τυπωθῆναι) διὰ
τῆτο ἐκεῖνα εὐλογον μὰ σιωπᾷξω τινα ὅτι αὐτῶν ἐν
τῷ παρόντι, διὰ τρία τινα αἷτια. πρῶτον εἰδήσεως
ἐ' Ἰστορίας χάριν. δῆτερον διὰ μὰ ἀναφανῆ ἐ' μὰ
γνωριθῆναι ἢ ἀγαθὴν προαίρεσιν, ἐ' ὁ ζῆλος εἰς τὰ κα-
λὰ, ἐ' ἢ πρὸς Θεὸν ἀσέβεια, τῶν ἀειμνήτων ἐκεῖ-
νων Βασιλέων, ἐ' ἐκ τούτων μὰ λαμβάνωσι τὸν δίκαιον
ἐπαινον, ἐ' τὸν ὀφειλόμενον μακαρισμόν. τρίτον τὸ
ὅποιον ἦτορ ἐ' τὸ κυρίως αἷτιον, καὶ ὁ σκοπός μου,
διὰ μὰ ἀναφανῆ, ἐ' Ἡλίας δίκῳ μὰ λάμψῃ, ἢ με-
γάλην ἀρετὴν ἐ' ἀγιότην τῶν Ὁσίων Πατέρων, διὰ τὴν
ὁποίαν εἶχαν τούτῳ ἀλλάβειαν ἐ' σέβας εἰς αὐτὸς οἱ
Βασιλεῖς. τῆτος λέγω ἦτορ ὁ σκοπός μου, ἀλλ' ἐπει-
δὴ τινὲς μὲν εἶπον, ὅτι δεῦν διώκται μὰ σιωπᾷξω ἐν-
ροίαν ὅτι αὐτῶν οἱ κοινοὶ ἀνθρώποι, μετ' τὸ μὰ εἶναι
εἰς Ἑλληνικῶν φράσιν, ἐ' ἀκολούθως ἐζητήσιν μὰ τὰ με-
ταφράσω εἰς ἀπλῶν, (τὸ ὅποιον ἤθελε προξενήσῃ
πολὺ ὄγκον εἰς τὸ βιβλίον) διὰ τῆτο ἔλαβον μό-
ρας

ρας ἐκεῖνας τὰς εἰδήσεις, ὅπῃ συμβάλλων εἰς τινὶ ὑ-
πόθεσιν, ἐ' με' αὐτὰς, ἐ' ἄλλας, ὅτι ἄλλων Ἰστο-
ριῶν, καὶ παραδόσεων, συνέγραψα καὶ Ἀκολούθῳ
ὅπως ἐδιωκθῆναι, τινὶ Ἰστορίᾳ τῆς Μοῆς, ἀπὸ τινὶ
ἀρχῇ, ἕως τινὶ παρῶσαν αὐτῆς κατάστασιν. ἔπειτα
ἐ' ἐκφρασίμ τινα εἴτε περιγραφῇ, ἐκκαμὰ τῷ Ναῶ,
ὅχι βέβαια καθὼς ἔπρεπε, καὶ καθὼς ζητεῖ ἢ ἀ-
κρίβεια τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καθὼς ἠμπόρεσα.
μετ' ταῦτα, ὡς ὑπερογενῆ, ἰστορῶ ἐ' σιωπᾷξω, ἐ' εἰς
τὸ φῶς τῶν τύπων μετ' τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ὡς οἰκεία
καὶ μάλιστα ἀπαραίτητα εἰς τὸ προκείμερόν μου, τὰ
πλέον ἀξιόλογα καὶ βεβαιωμένα θαύματα, ὅπῃ πα-
ραδόξως ἐμήνησε καὶ καιρὸς ἢ Κυρία Θεοτόκος, εἰς
ἐκεῖνας ὅπῃ μετ' τῆτο τὸ ὄνομα (Παραγία Νέα Μο-
ρη) τινὶ ἐπεκαλέσθην εἰς βοήθειαν. καὶ ἔγω συμ-
πληρῶ τὸ βιβλίον, μετ' τινὶ Ἀκολούθῳ ἐ' τὸν βίον
τῶν Ὁσίων, μετ' τινὶ Ἰστορίᾳ τῆς μοῆς, μετ' τινὶ πε-
ριγραφῇ τῷ Ναῶ, ἐ' μετ' τὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου.
τῆτόν μου τὸν μικρόν ἐ' ἀτελῆ κόπον, τὸν ἀνέγνωσαν
μετ' ἐ' ἄλλοι, τὸν ἀνέγνωσε δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐ'
ὁ ἐν Ἱεροδιδασκάλοις ἐλλογιμώτατος Κύριος Γάβριος
ὁ Μαῦρος, ἐ' ἐπὶ πᾶσι τέτοις τὸν ἀνέγνωσε ἐ' τὸν
ἐπέκειρε ἐ' ὁ κριτικώτατος, ἐ' σεβασμιώτατός μου δι-
δάσκαλος Κύριος Ἀθανάσιος ὁ Πάριος. καὶ πάντες
συμφῶνως ἀξιον φῶτος τὸν ἐκεῖνα.

Δὲ ξάθε λοιπὸν αὐτόν, ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ περι-
πόθητοι, τὸν ὅποιον ἀγκαλὰ καὶ κατ' ἐντολῇν ἐπε-
χείρησα, ὡς προείπον, ὅμως διὰ τινὶ πρὸς τῆς Ὁσίων
Πατέρας ἀλλάβειαν ἐ' τιμῇ, ἐ' διὰ τινὶ ἐκ τούτων ὑ-
μετέραν ὠφέλειαν, ἔγω πως ἐκ διαφόρων εἰδήσεων
ἀνεπλήρωσα ἐ' ἐτελείωσα. εἰδὲ καὶ κατ' τὸ πρέπον
Β δει

δὲν ἐσαφνίδην ἡ Γ'γορία τῆς Μοῦσας, συχωρεῖτέ μοι
ἀγρωμῶρας, ἐπειδὴ ὅσον ἦτορ διωατὸρ γὰ ἐράμῃ-
σω, ἐ γὰ ὕδακρὶβῶσω (1) τὰ πράγματα, παρτελῶς
δὲν ἡμέλησα. δέξαθε λέγω ἐ ἀγαγινώσκετε, ἐ τῷ
ἀγίῳ τὸν βίον, καὶ τῆς ἀειπαρθένου τὰ παράδοξα
θαύματα, μνημονύοντες ἐ τῆς ἐμῆς ἀγαξιότητος, ἵ-
να τῆς μετ' ἡμῶν ἀκαταιχιώτῳ προσασίᾳ καὶ μητρικῇ
μεσιτείᾳ, τῷ δὲ ταῖς πρὸς Θεὸν ἀπροσδέκτοις Γκε-
σίαις, ἐν μετ' τῷ παρόντι Βίῳ ἀνώτεροι τῷ ροντῶν
ἐ αἰδνητῶν ἐχθρῶν διατηρηθῶμεν, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι
τῆς ἑραμίας Βασιλείας ἀξιωθῶμεν. Χάριτι καὶ φιλα-
θρῳπία τῆς Κυρίας ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ πρέπει ἡ
δόξα ἐ τὸ κράτος, σὺν τῷ ἀρχαῖῳ αὐτῆς Πατρὶ, ἐ
τῷ παραγίῳ ἐ ἀγαθῷ ἐ ζωοποιῷ αὐτῆς Πράματι,
εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰῶνι Ἀμήν.

Τῆς ὑμετέρας ἀγάπης ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
ἐ ταπεινὸς ὑπηρετής

1802 Οκτωβρίῳ.

Νικηφόρος Γεροδιάκομος.

Τ Η

(1) Ὅτι ἄλλοτε δὲν εὕρηκα γεγραμμένον παρέξ τὸν βίον τῷ
Ὁσίῳ κατ' ἐπιτομὴν, ὡς φαίνεται εἰς τὴν 5. σελίδι.

ΤΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΟΥ ΜΑΙΟΥ ΜΗΝΟΣ,
ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ
ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ
ΝΙΚΗΤΑ, ΙΩΑΝΝΟΥ, καὶ ΙΩΣΗΦ,
ΤΩΝ ΚΤΙΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΧΙΩ ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ,
ΤΗΣ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΗΣ ΝΕΑΣ.

„ Ε ν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ Γεῶμεν εἰχῆς, δ. καὶ
ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια ἡχος α'.

Τῶν ἑραμίων ταυμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ σκελθόμενοι, ὑμῖν τιμῶμεν,
τὰς πρεῖς ἡμῶν Πατέρας, τὰς τιμῶμεν
σφόδρα, Τριάδα παραγίαν παρτοδαπῶν, ἀρετῶν ἐπι-
δείξει, ἐ γὰ Ἰσάγγελον βίον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐ ἑρά-
μιον διλύουσαν.

Πῶν ἐγκωμίων τὰ ἄρθῃ, περιδρεψάμενοι, αἰθα-
λέας γεφύρας, ἀναπλέξωμεν τέτοις, πρὸς γὰρ
τὰς ἀοράτας ἢ δυσμενῶν, ἀνδρικῶς ἠγωνίσασθαι, ἐ-
πὶ τὰς ἐκείνων κατήργησάν μὴ χαράς, τῷ σταυρῷ τῇ θείᾳ
χάριτι.

Φαιροτάτης φωστῆρας, ἡ Χίος ἐγρωκε, ἢ ἀρετῇ
ταῖς αἴγλαις, καταυγάζομεν ταύτῃ, ὑμᾶς θεῖοι
Πατέρες, ἢ ἀσκητῇ, ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἀρ-
χηγὺς μοροτρόπων ἢ ἐν αὐτῇ, θεοσόφους ἐ συλλή-
πτορας.

Πρὸς ἀκηράτους ἐ θεῖας, καρπὸς τῷ πράματός, ἐ-
πὶ τῆς γῆς Πατέρες, ὡς θεόφυτα ξύλα, βλα-
στήσαντες ἀξίως ἐν ἔργοις, τῆς πευφῆς ἀπολαύετε,
τῷ γρωσικῷ καὶ ἀφθάρτῳ ξύλῳ σεπτοῖ, θείας γρω-
σεως πληρόμενοι.

Δόξα ἡχος πλ. α΄.

Οῖοι Πατέρες, Νικήτα, Γωάμη, ἐ Γωσήφ, ὁ Κόσ-
μος καὶ Παῦλον, ἔχ ὑμῶν ἐφαίνῃ ἀξίος. ἐν ἐρη-
μίαις γὰρ πλαψόμενοι, ἐ ὄρεσιν ἐντρεφόμενοι, ὡν-
λαίοις τε ἐ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς ἐροικῶντες, ὑπερκό-
σμοι γεγόρατε, ἐ τῷ ἔργῳ οἰκήτορες ἀξιοὶ αἰτήσα-
τε ἔν ἡμῖν εἰρήνῃ παρὰ Θεῷ, ἐ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ μὲν τῆς τυχεύσεως ἐορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον σιχηρά. ἡχος β΄.

Οἶκος τῷ Εὐφραθῇ.

Πᾶντες ἀδελφοί, συνέλθωμεν προθύμως, τῷ
μνημῷ ἐορτάσαι, Νικήτα, Γωάμη, ἐ Γωσήφ
τῷ Μάκαρος.

Στίχ. Τίμιος ἐραστὴν Κυρίῳ.

Χάεις προφητικῇ, τοῖς θεοῖς ἐπεδόθη, Νικήτα, Γωά-
μη, ἐ Γωσήφ τῷ θείῳ, τῷ γρῶναι τὰ ἐσόμενα.

Στίχ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβόμενος τὸν Κύριον.
Εν ὑψέῳ ἀρετῇ, ἠγάπα ὡς ἀστέρες, δι' ὃ καὶ τῆς
ἐνθεῶν, ἠξιώθησαν δόξης, Θεῷ μὲν παριστάμενοι.

Δόξα ἐ μὲν.

Παράλαμτε αἴγλη, σὺν τοῖς σεπτοῖς Οἰοῖς, ποιή-
σατε πρεσβεΐαν, πρὸς τὸν ἐκ σὺ τεχθέντα,
περιφρρεῖν τῷ ποιμένῳ σου.

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ,

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΝ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΟ, ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΝΗΡ,

ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ,

ΙΣΤΩΜΕΝ ΣΤΙΧ. Η'. ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ,

Τῆς τυχεύσεως ἑορτῆς, ἥ ἦν ἁγίων τὰ παρόντα προσόμοια. Ἐὰν δὲ ἔξω ἦν τῆς Περτηκοστῆς ἡμερῶν τύχη ἢ μνήμη ἦν ὁσίων, δώτερόν μιν αὐτά.

Ἦχος, πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι;

* **Π**οίαν ὑμῶν διάμεινον προσοίσωμεν, ἐπαινεῖντες ἐπαξίως τοῖς πατρῷσι τοῖς σεπτοῖς; ὃς Τριάς ἡ παρὰ γὰρ, κατερέψατο λαμπρῶς, ὡς ταύτῃ εἰκορίζοντας τῷ πρῶματι, καὶ θεοῖς ἀγωνίσμασιν ἐμπρέψοντας, θεῶν Ναόν τε ἐγείραντας, περικαλλῆ ἔδωκεν ὑμᾶς, αἰτῶντας δὲ, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅσοι Πατέρες θεωρόεσσι, καὶ ἁγίοις ἀφῆμῶν, τὰς αἰῶνας τὰς σεπτὰς, ὃς ὑπέστητε γυναικῶς, κατ' ἐχθρῶν ἦν ἀφῆμῶν, ἥ μίκῃ κατ' αὐτῶν ἦρατε πτόπαια, τῷ ὅπλῳ τῷ σταυρῷ καὶ τοπλισάμενοι, ἥ προσώχων ἐν τοῖς βέλεσι, δεινῶς αὐτὰς τραυματίσαντες, πρεσβάσατε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί

* **Ψ**ί ὑμᾶς προείπω θαυμάσιοι; Ἰωάννη θεορρήμον ἔδωκεν Νικήτα θαυμαστῶς, Ἰωσήφ ὁ ἐγκρατείας, εἰς τὴν εὐθείαν ὁφθαλμοῦ; τῷ χάριτι γὰρ Θεῷ ὁ μετ' ἐκτίσαστο, τῷ μίκῃ κατ' ἐχθρῶν ἕτερος ἦρατο, ὁ δὲ τὸ σῶφρον ἐπνύξῃσε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. αἰτῶντας, τῷ εἰρηνῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ψί ὑμᾶς καλέσωμεν Ὅσοι; ἀρχηγὸς ἦν μοραζόμων, ἦν ἐν Χίῳ θαυμαστῶς, ἡ μιγάδων θείων εἰς τὴν καὶ κατόρα ἱερῶν; ἀσκήσεως γὰρ πόμοις μοροι πρότερον, Ἰσαάγγελον ἐκτίσασθε πολίτῃμα, εἰτα Μορῶν ἀνυγείρατε, τῆς ἀρετῆς παιδότητον, καὶ ὁφθαλμοῦ, ὁδηγοί τε ἔσονται ψυχῶν.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

* **Α**σκητικῶν ὁδῶν ὁδοὶ, παθῶν σαρκὸς ὁδοὶ, καὶ ἐκκρίνωσιν, Πατέρες τεισόλβιοι. ἐν γὰρ δυσβάτοις ὁδοῖς, καὶ κρημνώδεσι φάραγγι διατῶμενοι, τὸ κατ' εἰκόνα Θεῷ ἀλῶντον ἐπὶ τῆς εἰκόνα τῆς ἀειπαρθένῃς ἔδωκεν Θεομήτορος, περιλαμπομένην φωτὶ, ὡς ἀστὴρ φαεινὸν ἐν τόπῳ ἀλῶντος θεωρήσαντες, Ναὸν ἐκεῖ περικαλλῆ ἔδωκεν, ἥ Μορῶν τῷ Νέῳ, βασιλικοῖς ἀνάλωμασιν ἀνὰ κοδομήσατε. ἡ τὰς ὑμετέραις δὲ ψαῖς, ἀσπὴν εἰς τὰς αἰῶνας φυλάττοιτε, ἀποσοβῶντες τὰ θράσος ἦν βαρβάρων ἐχθρῶν, ἥ πᾶσαν ἐπὶ τῆς.

Καὶ μὴ τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδος. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀνάγνωσματα.

Βασιλειῶν τῆς τῆς ἀνάγνωστος.

Εστὶν Σολομών καὶ πρόσωπον τῷ θυσιαστικῷ Κυρίῳ, ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, ἥ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς τὸν ὕψος, ἥ εἶπε. Κύριε ὁ Θεός

Θεός Ισραήλ, ἔκ ἐστι Θεός ὡς σὺ ἐν τῷ ἔραμῳ ἄ-
ρω, ἐ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. εἰ ὁ ἔραμος τῷ ἔραμῳ ἔκ
ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος ἔτος, ὃν ὠκοδόμησα ἐν τῷ
ὀνόματί σου; πλὴν ἐ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέσιν μου,
Κύριε ὁ Θεός, Ισραήλ, ἀκέρει τῆς δέσσεως, ἐ τῆς
προσάχνης, ἥς ὁ δῶλός σου προσάχεται ἐνώπιόν σου
πρὸς σέ σήμερον, τῷ εἶναι τὰς ὀφθαλμούς σου ἀνέωγ-
μένους εἰς τὸν οἶκόν σου, ὃν εἶπας, ἔστι τὸ ὀνο-
μά σου ἐκεῖ, τῷ εἰσακτεῖν τῆς προσάχνης, ἥς προσά-
χεται ὁ δῶλός σου εἰς τὸν τόπον σου. ἐ σὺ εἰσα-
κτεῖς εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ ἔρα-
μῳ, ἐ ποιήσεις ἐ ἰλεως ἔσθι αὐτοῖς.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίω ψυχὰς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ ἔ μὴ ἀφντα-
ντῶν βάσανος. ἔδοξαμ ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
τεθράψαι, ἐ ἐλογίσθην κἀκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ
ἀφ' ἡμῶν πορεία σωτηρία. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ.
ἐ γὰρ ἐν ὅφει ἀνθρώπων ἐὰν κολαθῶσιν, ἢ ἐλπίς
αὐτῶν ἀθαρσίας πλήρης, ἐ ὀλίγα παιδάρετες, με-
γάλα ἀεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτούς,
ἐ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτῶν. ὡς χρυσὸν ἐν χωρὶν-
ταῖς ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας
προσεδέξατο αὐτούς. ἐ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀ-
γαλάμψαι, ἐ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμεῖ-
ται. κερῶσιν ἔθνη, ἐ κρατήσουσι λαῶν, ἐ βασιλεύσει
αὐτῶν Κύριος εἰς τὰς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐ-
τῷ σωθήσονται ἀλὴνθαι, ἐ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσ-
μεῶσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις ἐ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐ-
τῶν, ἐ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελειῖν, ἐν ἀπαύσει ἔ-
σται.

ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, ἐ τὸ πολυχρόμιον, ἔτε ἀει-
θμῷ ἐπὶ μεμέτῃται. πολὺ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώ-
πων, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. ὁ ἀρετῶς
Θεῷ γεόμενος, ἡγαπήθην, ἐ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν
μετετέθην. ἡρπάγην, μὴ κακία ἀλλάξῃ σωῶσιν αὐτῶν,
ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῶν. βασκαμία γὰρ φαν-
λόγητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, ἐ ρεμβασμός ἐπιθυμίας
μεταλλάξει μὲν ἀκακόν. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλή-
ρωσε χρόνος μακρὸς. ἀρετὴ γὰρ ὡς Κυρίῳ ἡ ψυχὴ
αὐτῶν. διὰ τῷτο ἑσπάρσεν ἐκ μέσων πορνείας. οἱ δὲ
λαοὶ ἰδόντες ἐ μὴ μόνοντες, μηδὲ θεῖτες ἐπὶ δια-
μοῖα τὸ τοῖστον. ὅτι χάρις ἐ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις
αὐτῶν, ἐ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶν.

Ἰδιόμελα εἰς τὴν λιτὴν. ἡχος α'.

Πλὴν ἱεραὶ τῆς Χίς ἀπαρχίῳ, ἐ τὸ σεπτὸν πρὸς
Θεὸν ἀκροθίμιον, ἀφηνήσωμεν πιστοὶ, τὴν πε-
σάειθμον χορείαν τῷ Οσίῳ, ἐ τείφωτον λαμπά-
δα. ἔτσι γὰρ πρῶτοι τῶν ἐν αὐτῇ, πάντα καταλιπό-
τες τὰ ἐν γῇ, ἐ Χριστῷ ἀκολοθήσαντες, διὰ πα-
τοίῳ πόρῳ τῆς ἀσκήσεως, αὐτῷ ἀνέρεσσαν, ἐ ταῖς
ἀκτῖσι τῶν θεουργῶν ἀρετῶν ἀγράφαρτες, ὁδηγοὶ κοι-
νῶν ἐ ἀγγελόφρομος βίος ἐχρημάτισαν. ἐ μὴν ἐν ἔ-
ραμοῖς, τῷ θεῷ τῆς ἀρχιφώτης Τριάδος φωτὶ παρι-
στάμενοι, πρεσβάσι φωτιδιῶναι καὶ σωθῶναι τὰς τι-
μῶντας αὐτούς.

Ὁ αὐτός.

* **Π**ὰ τῆς Χίς περικαλλῆ ἀμείβματα, σήμερον πι-
στοὶ ἀξίως ὑμνήσωμεν, Νικήταρ τὸν ἐμδοξόν,
ἐ τὸν Θεοφόρον Γωάμῳ, σὺν Γωσήφ τῷ κλεινῷ.
ἔτσι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, τὰς φάλαγγας τῶν δαιμό-
νων τροπώσαντες ἐν γῇ, ἐν ἔραμοῖς ἐπαξίως ἀντί-
ζου-

ζορται, ἐ ἀμέσως τῇ τριάδι παριστάμενοι, πρεσβάσοι
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Επέση ἡμῖν ἡμέρα χαρμόσυνος, ἐ εὐρὴν παρσεβά-
σμιος, ἥνδε θεοφόρων ἡμῶν Πατέρων. δεῦτε δὴ
πάντες οἱ τέτων ὁπαδοί, τῷ Θήκῳ ἥνδε ἱερῶν αὐ-
τῶν Λειψίων, μετ' ὀλαβείας κυκλώσαυτες εἴπωμεν.
Πατέρες θεῖοι, οἱ τὸν ζυγὸν τῆ Χρῆστος προθύμως
ἀράμενοι, ἐ τὰς ἐπιτολὰς αὐτῶν καλῶς φυλάξαυτες,
ἐ ἡμᾶς τὰς ἀδελφίς, εἰς τῷ αὐτῶν ἐπιχύσατε τήρη-
σιν, τῆς ματαίας ῥυόμενοι τύβης, ἐ γεώδης προση-
θείας. ὑπὸ γὰρ τῆς τέτων ζοφωθεῖτες ἀχλὺς, ἥνδε
πρὸς Θεὸν σωθῆναι ἡμῶν ἐπελαθόμεθα. ἀλλ' ὥς
τῷ ἀπροσίτῳ τῆς θεότητος φωτὶ παριστάμενοι, καὶ
ταῖς παρ' αὐτῶν θεαῖς ἐλλαμπόμενοι ἀκτῖσι, φωτισ-
μὸν ἐ ἱλασμόν ἡμῖν ῥηταιθήσατε, τοῖς τῷ ἱεραὶ ὑ-
μῶν μνήμῳ γεραίρησι.

Ἦχος γ΄.

Ως ἐπιγεῖς ἀγγέλους, ἐ ἔραμίς ἀνθρώπους τοῦ
Θεοῦ, τὰς πρῆς θεοφόρος ἡμῶν Πατέρας, δεῦτε
πάντες ἀφηνήσωμεν. ἔτσι γὰρ οἱ αἰοῖδιοι, ἥνδε ἔρα-
μίω ἐφίεμενοι ἀγαθῶν, ἥνδε ἐπὶ γῆς τερπνῶν κα-
τεφρόνησαν. δι' ὃ καὶ τὸν σταυρὸν ἀναλαβόμενοι τοῦ
Χρῆστος, ἀπαρτα τὸν ἐαυτῶν βίον, ἀρετῆς ἀγωνιστή-
ριον ἀνδείξαντο. Νικήτας ὁ ρίκῳ κατ' ἐχθρῶν ἀ-
ράμενος, ἐ Ἰωάννης ὁ χαριώτατος, σὺ Ἰωσήφ τῷ
τρισολβίῳ. ὥς ἔχορτες ἐν παρρησίᾳ πρὸς Χρῆστον,
Πατέρες ἐραμόφρονας, καὶ ἡμέτεροι προσάται, αὐτοῖς
ὥς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Επὶ λαίῳ ἐρωκήσατε διὰ βίαν, τῷ τῶ ἐν σπηλαίῳ τε-
χθεῖτος, μιμῶμενοι πτωχείᾳ, ἀποχωρήσαυτες
δὲ τὸν πῦρ, ἥνδε ὑλκῶν ἀπαύτων, δι' ἐγκρατείας
ψαλ-

ψαλμωδίας τε καὶ προσάχης, αὐτῷ προσεκαρτερήσα-
τε. ὅθεν τῷ πνεύματι τῷ διαφύοιαν ἐλλαμψθεῖτες,
τὰ μέλλορτα τῷ Μορομάχῳ προειρήκατε, ἐ τῷ τῶ
περικλεεστάτῃ τῆς Ναῶ οἰκοδομῇ ῥηταιθήσατε. ἐν ᾧ
ἐ ἡμεῖς σινελθόμενοι, εὐορτάζομεν πόθεν τῷ μνήμῳ
ὑμῶν, ἐκταμῶς δεόμενοι, ἵνα πρεσβεύητε πρὸς Κύ-
ριον, τῶ οἰκτερήσαι ἐ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἡχος πλ. α΄.

Παρηγύρεως ἡμέρα ἥνδε θεοφόρων ἡμῶν Πατέρων,
σινελθόμενοι ἐνθέως ἀδελφοί, ἐ πρῶματι-
κῶς μελωδῶντες, ἀφηνήσωμεν αὐτῶν. Χαίρετε λέ-
γομεντες, Οσίῳ ἐγκαλλώπισμα, οἱ καὶ Παῦλον σκύ-
βαλα ἡγνῶμενοι πάντα, ἐ τῷ Χρῆστῳ ὀλοφύχως
ἀκολοθῆσαυτες. Χαίρετε οἱ ἐν ὄρεσι ἐ σπηλαίοις, ἐ
ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς ἐγκρυπτόμενοι, ἐ μόρως μόροι,
τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως προσάχομενοι. Χαίρετε οἱ τὰς
ψυχὰς ἀγνῶντες θεοπρεπῶς, ἐ πρῶματικῆς πλη-
θεῖτες χάριτος, εἰς τὸ προφητεύειν τὰ μέλλορτα.
ἐπίγειοι ἀγγελοι, ἐραμίῳ ἀνθρώποι, θερμοὶ προσάται
ἡμῶν καὶ κηδεμόνες. ὥς ἔχορτες παρρησίᾳ πρὸς
Θεὸν, αἰτήσατε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος, τοῖς
ἐκ πόθεν τελῶσι τῷ μνήμῳ ὑμῶν.

Καὶ μὴ τῆς Εὐορτής.

Εἰς τὸν Στίχ. Προσόμοια. Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Δεῦτε ἐν θεοῖς ὑμῖν πιστοί, τὰς πρῆς Πατέρας
ἐφηνήσωμεν σήμερον, Νικήτα τὸν καταιρέτην,
τῶ ἀρχεκάκῃ ἐχθρῷ, Ἰωσήφ τὸν θεῖον καὶ θεόφρο-
να, τὸν σάρκα τῷ πνεύματι, δαλωσάμενον ἄρῃα,
ἐ Ἰωάννῳ τὸν δοχεῖον γερόμενον, θεῖας χάριτος,
ἐ ἀξίως ἐπώτατον, κράζορτες παραιοῖδιοι, Πατέ-
ρες

ρες δοξάζομεν, τὰς ἱερὰς ὑμῶν ἁθλῆς, καὶ τὰς ἀγῶ-
ρας θαυμάζομεν, ὅς ἐμθέως ζῶντες, ὑπινεύκατε
προθύμως μακαριώτατοι.

Τίμιος ἐραστήριον Κυρίῳ.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Οὐσία Τριάς, ἡ θεία θεώς τιῶ
Τριάδα λατρεύσασα, Πατέρα Τίον ἐ Πνεῦμα,
τιῶ ἐνίαίᾳ ἀρχῇ, ἐν ψαλμοῖς ἐ ὑμνοῖς ἐ δεήσε-
σι, ἐ πόμοις ἀσκήσεως, ἐ ἀγῶσι μακάριοι, σῶμα με-
κρῶντες, ἐ ψυχῇ ἐκκαθαίροντες, θεοῖς μάμασι ἱερὰ
δακρύων ἐκάστοτε, σκλήωμα ἱερώτατον, αὐτῷ ἐποίη-
σατε, τῆς θείας χάριτος ὁρτως, ἐ οἰκητήριον ἁγίου,
ἡς ἀξιοθῆναι, καὶ ἡμᾶς ἐκδυσωπεῖτε τὸν παροικτίρ-
μονα.

Μακάριος ἀπὸρ ὁ φοβέμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ἱερὰ ἀσκητῶν ἡ τριάς, Νικήτα ρίκης, ὁ φε-
ρώρυμος Χαῖρέ μοι, ἐ χάριτος τῆς ἐμθέως, ὁ ἐ-
πωρύμως κληθεῖς, Ἰωσήφ χαῖρε παπαοίδιμε, Πα-
γκάλε ὁμώρυμε, Ἰωσήφ καὶ ὁμότροπε, χαῖρέ σοι ἁ-
δω, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα, ἡ τριάς ὁμῶ, χαίροις
πᾶσα τηρήσασα, ὅπως ἀδιαλώβητον, εἰκόνα τῆς κτί-
σεως, ἐ ἐφικτὸν ὡς ὡς ὁρτως, ταῖς ἀρεταῖς πρὸς
ὁμοίωσιν, Θεὸς ἀβάβασα, ὅρ ἱκέτάε σωθῆναι τὰς ἀ-
ρυνμῶντάς σε.

Δόξα ἡχος πλ. δ'.

Επομῶν μετ' ὁ θαυμάσιος, πάλαι τὸν Ναὸν οἰκο-
δομήσας, ἔστη πρὸ τῆς θυσιαστηρίου παρὰ Θεὸν ἐ-
ξαιτέμενος, εἶναι τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, ἀπεργαζόμενος
εἰς αὐτὸν, καὶ εἰσακτεῖν τῆς ἐν αὐτῷ τῆς λαῶν δεή-
σεως. ὑμεῖς δὲ παμάρημοι τὸν περικλυτὸν τέτον
δομῶντα Ναὸν, ὑμῖν τοῖς ἐν αὐτῷ ἀνάξίως προ-
σάχομενοι, διήνεκῶς παρ' αὐτῆς, ἱερὰ ἀμαρτιῶν ῥη-
ταῖ-

τεῖθε τιῶ λύσιν, καὶ τὸ θεῖον αὐτῆς ἐ πλῆσιον ἐ-
λεος.

Καὶ ρυθμὸς τῆς ἑορτῆς.

Α' πολυτίκιον ἡχος α'.

Πρὸς τρεῖς Οὐσίας Πατέρας, τὰς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμ-
ψαντας, καὶ τιῶ Χίον πᾶσαν, ἐμθέως βίῃ ταῖς
ἀκτῖσι φωτίσαντας, τοὺς θεοκλήτους Μορῶν, τοῖς
μορφοτόπων πλήθεσιν, ἀνεγείραντας ἀξιάγαγον, τὸν
ἐμδοχὸν Νικήταν, ἐ Ἰωσήφ τὸν χαριώτατον, σὺν
Ἰωσήφ τῷ γεραίῳ ἐ τὸν ρῆν θεόφρονι. πάντες οἱ
ἱερὰς πόπων αὐτῶν ἐρασαί, ἀδριοθεῖτες ὑμνοῖς τιμή-
σωμεν, αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν αἰὲν πρεσ-
βάσι.

Καὶ μετὰ τὰ σωθῆναι. Α' ῥαγῶσις εἰς τὸν Βίον
ἱερὰ ἀγίων.

Εἰς τὸν ὁρθρον μετ' τιῶ α'. γίχ. Κἀθισματα.

ἡχος α'. Τὸν τάφορ σε Σωτήρ.

Πρὸς τρεῖς τιῶ ψυχῇ, καθαρθεῖτες ἐμθέως, ἐφά-
ρηντε λαμπροὶ, ἀρετῶν ταῖς ἀκτῖσι, Πατέρες
παπαοίδιμοι, τῆς Τριάδος, ἰσάριθμοι, ἐ τὰ μέλλον-
τα θεόθεν θεοὶ προγρόντες, ἐδηλώσατε τῷ Μορμά-
χω ἐν Λέσβω, ἐ ἔργον ἡ πρόρρησις.

Δόξα ὁμοίον.

Πριάδα τιῶ σεπτῶν. ἱερὰ Οὐσία ὑμῶντες, βοήσω-
μεν Χειρῶν, πολυέλεε Σῶτερ, Ἰλάσῃτι τοῖς
δύλοις σε, ἱκεσίαις δεξάμενος, ἱερὰ ἀγίων σε, ἱερὰ ἐν
ἀσκήσει λαμψάντων, ἐ ὑπόδειγμα, ἐμθέως βίῃ ὁφ-
θεῖτων, ἐν Χίῳ λαμπρότατον.

Καὶ ρυθμὸς τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τιῶ β'. γίχ. Κἀθισμα ἡχος πλ. δ'.

Μετ' αὐτῶν τῷ ζήλῳ ἐ Ἡλιῶ, ἐ Προδρόμῳ μιμήσει
θεῖα

Θεία σοφοί, ἐρήμοις ἐν ὄρεσι, διὰ βίαν ὤκησατε, ὦ
 Ἰωάννη μάκαρ, Νικητὰ αἰοῖδιμε, Ἰωσήφ Θεοφόρε,
 τῆς Χίς βλασφήματα, ὅθεν καὶ τὴν χάριν, προφη-
 τείας ἀξίως, θεόθεν εἰλήφατε, προδεσπύσαι τὰ μέλ-
 λοντα, Κωρσαπτίμῳ τῷ Ἀΐρακτι. πρὸςβάσατε Χρι-
 στῷ τῷ Θεῷ, ἥν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
 τοῖς ἐορταζοσὶ πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα ὁ αὐτός. Τὸ προσαχθεῖ.

Πὸ ἐκ Θεῶν προγινώσκον οἱ Θεοφόροι, λαβόντες ἅμ-
 φω, Ἰωσήφ τε καὶ Νικητὰς, πρὸς τὴν Λέσβον
 ἐπλάσας ἐν τῷ Κωρσαπτίμῳ, ἐδήλουν λόγοις ἀπλά-
 ροις, ἐν τὴν πολλῇ, ἀγίαν τὴν ἐν ἐκείνῳ μεταβα-
 λείν, ἐπειῶντο οἱ παύσοφοι, τὴν Βασιλείαν λα-
 βεῖν, προλέγοντες ἐκ πρῶματος, ἐν πίστευσαι παρέ-
 πεισαν.

„Εἶτα Ἀΐραγῶσις εἰς τὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου.
 καὶ γεγένητο ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τῆς προοιμίας ἥν θαυμά-
 των, καὶ τελειωθῆτω, ἕως τῆς θαύματος τῆς κτ'
 τῆς Χαμῶν γενομένης.

„Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθ. ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάρχον Λόγον.

Θεοφόροι Πατέρες ὡς πρὶν ἐρρύσαθε, τῆς λοιμικῆς
 ἀδερείας τὸν προσφυγόντα ὑμῖν, καὶ δεόμενον
 θερμῶς, τυχεῖν ἰάσεως, Ἰερεμίου τὸν ὑμῶν, οἰκί-
 τῳ ἅγιοι πιστὸν, ὁράματι ἐποφθεύετε. ἔτω ἐν ῥῷ
 τῶν κατεχόντων, παθῶν, πρεσβάσατε ῥυθιῶναι ἡμᾶς.

Δόξα ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πρὸς τὴν θείαν μνήμην σε, Τειὰς Οσίων, ἐν ὧ-
 δαῖς γεραίροντας, καὶ ἀφηνιῶντας ἀσιρεῖς, σῶζε
 ταῖς θείαις πρεσβείαις σε, ῥόσω παρτοίῳ ψυχῆς τε
 ἐν σώματος.

Καὶ

Καὶ ῥῷ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄ ἀντίφωνον τῆς δ΄. ἦχος. Προ-
 κείμενον. Τίμιος ἐμψύχον Κυρίαν. Τί ἀνταποδώ-
 σωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων. Πᾶσα προή.
 Εὐαγγέλιον ζῆται Οσιακόν. ὁ Ν. Δόξα ταῖς τῶν
 σῶν Οσίων. ἐν ῥῷ ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν
 με ὁ Θεός. ἐν τῷ ἰδιόμελῳ πλ. β.

Εὐαγγέλιον βιοτικῶν ἐν γῇ βιώσαντες Θεοφόροι, ἰ-
 σάγγελον ἐν ἑαυτῷ παρὰ Θεῶν ἐκομίσασθε εὐ-
 κλειαν, Ἰωσήφ, Νικητὰ, ἐν Ἰωάννῃ. μὴ ἔρ ἐλλίπη-
 τε πρεσβάοντες αὐτῷ, τῆς ἐλεῆσαι ἐν σῶσαι τῆς τι-
 μῶντας ὑμῶν τὸ μνημόσυνον.

„Εἶτα ὁ Καμὼν τῆς Ἑορτῆς ἐν τῶν ἀγίων.

Καμὼν α΄. ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ἀρροίξω τὸ ῥόμα μν.

Πὸν ῥῥμ μν καταύγασον, Τειὰς ἀγία σαῖς λάμψε-
 σι, καὶ φώτισον δέομαι, τῆς ἀνυμνήσαι σε, τὴν
 τεισάειθμον, χορείαν τῶν Οσίων, πηγὴν φωτοπάρο-
 χε τὴν σε δόξασαν.

Πατέρες θεόφρονες, Τειάδος θείας θεράπορες,
 ἡμῖν καταπέμψατε, χάριν ἑαυτῶν, τοῖς γεραί-
 ροσι, ὑμῶν τὴν πολιτείαν, τὴν ὁρτως ἰσάγγελον
 ἐν ὑπὲρ ἀνθρώπων.

Κόσμον ἀρρησάμενοι, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ αἰοῖδιοι,
 σταυρὸν δὲ ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὧμων ὑμῶν. τὸν
 χησὸν ζυγόν, Χειρῶν τῆς πραότητος, ἐν ὧ θείαν εὐ-
 ρατε, ψυχῆς ἀπάπαυσιν. Θεοτοκίον.

Διωάμωσον Δέσποιναν, τὸ ἀδερὲς τῆς καρδίας μν,
 ἐν σῆριξον πάθει περὶ τρεπόμενον, ὅπως πίσει
 σε, ἐν πόθῳ μακαρίζω, τὴν ἀεμακάριστον ἐν παπα-
 μώμητον.

Ε΄τε

Εἴτερος Καψών. ἤχος πλ. δ'.

„ Ἀρματηλάτῳ Φαραώ. ὃ ἡ ἀκροστιχίς. κτ' ἀλ-
φάβητον. ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Νικηφόρος.

Απὸ χειλέων ἐραγῶν παράγιοι, ὕμνον προσάδω ὑ-
μῖν, ὁ ῥυπαρὸς ὅλος, ψυχῇ τε ἔσώματι, ἀλλ'
ὁμειῶς προσδέξασθε, Χειρομήντοι τῆτον, ἔκ καθα-
ρῶναι με πρέσβανε, Τεῖας τῶν Οἰσίων πρὸς Κύριον.

Βίον ἀγγέλων ἀληθῶς ἰσαγγελοι, διαβιῶντες ἐν
γῇ, Οἱσι Πατέρες, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, ἀ-
πάθειαν ἐκτίσασθε, ἔκ πρὸς ἐμῶν ὕψος, τῶν ἀρε-
τῶν ἀνεδράμετε, ἔκ μιν τοῖς ἀγγέλοις λῶθήντε.

Γέγονας τύπος καὶ καψών ἀσκήσεως, ὦ μακαρία
Τεῖας, εἴτα κοινῶς βίαν, ἱερῶς προέστητε, Νικῆ-
τα παμμακάριστε, Γωαῖν θεόφρον, ἔκ Γωσήφ πα-
ραοίδιμε, λύχνοι παμφαῖς διακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Ηαοὶ Τεῖας λογικοὶ γεγόνατε, θεοπρεπῶν ἀρε-
τῶν, τῷ ἐμῶν κάλλει, θείως καλλωόμενοι,
δι' ὅσα παμαμώμητε, τὸν περικλυτὸν τῆτον, Ναὸν
ἐν γῇ ἀνηγείρατο, οἱ σοὶ Θεοφόροι θεράποντες.

Ωδὴ γ'. τὴς σὺς ὕμνολόγος Θεοτοκε.

Ποθῶντες τυχεῖν τῶν ὑπαγίων, τερπνῶν ἔκ ἀρρή-
των ἀγαθῶν, ὡνλαίῳ ἐρωκήσατε, μόνῳ Θεῷ
προσέχοντες, Πατέρες παρσεβάσμιον, ὦν μιν τυχόν-
τες ἀγάλλεσθε.

Ηλίαν ζηλῶντες τὸν Προφήτην, ἔκ τείβοις ταῖς
θείαις ἀπλαμῶς, τῷ Βαπτιστῇ ἐπόμενοι, Πα-
τέρες ὑραμόφρονες, τὸν βίον διλυύσατε, ἐμῶν παῖ-
τα αἰοίδιμοι.

Προβάτειον ὅρος ἡγιασθῇ, Οἰσίων τοῖς βήμασι πρὶν,
ἐκεῖ γ' κατεπάτησαν, τῷ κεφαλῷ τῷ ὄφει, τῷ
τῷ

τῷ ἐν ἐδῆμ τὸ πρότερον, Ἀδὰμ καὶ Εὐὰν πτερνή-
σαρτος.

Θεοτοκίον.

Εξ ὕψους τῷ ὄρει καθεώρων, ἐν ἄλσει τῷ σωέγγυς
ρυκτὸς, φῶς ἀπασράπτον Παφάγμε, ὡς Μωϋ-
σῆς ἐν ὄρει Σινῶ, ἐμῶν εἰκόνα εὕροσαν, σὺ τῆς Θεο-
τοκε. οἱ Οἱσι.

Εἴτερος. Ο' σερειώσας κατ' ἀρχάς.

Λαβιτικῶς τὴς ὀφθαλμῶν, εἰς τὰ ὑπαγία ὄρη, τῆς
ψυχῆς ὑμῶν Πατέρες ὑψῶντες, ζήτησθε ἐκ-
τεμῶς, θεόθεν τῷ βοήθειαν, ἥς περ ἐπιτυχόντες, ἰ-
σχυῶν δαιμόνων ὠλέσατε.

Επὶ τῶν θείων ἐντολῶν, τῷ ἀρρήτῳ Χριστῷ πέ-
ψαν, ἐπεστήσατε ἐδραίως τὴς πόδας, Θεοφόροι ἔκ
ὁδοῦ, τῷ κτ' βίον ἀπασαν, ἀπώτως διελθόντες,
ἐν ὑπαγίοις ἐσκήνωσατε.

Ζωῶν θεόφρονες σοφῶς, τῷ κτ' Κόσμον μισῶντες,
καὶ πτερύμενοι Χριστῷ τῇ ἀγάπῃ, ἡρετίσασθε οἰ-
κείν, ἐν ἐρημίᾳ Οἱσι, τῷ μακαρίῳ ὄντως, ζωῶν
ποθῶντες καὶ ἀληκτον.

Θεοτοκίον.

Ισχυῶ μοι δώρησαι ἀγνῇ, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων,
ἔκ πρεσβείαις σὺ περιζώσον κράτος, κατ' ἐχθρῶν
τῶν μοντῶν, καὶ αἰδῶντων ἐκλύτρωσαι τῆς ἐπηρείας
κόρη, τὸν ἰσχυρὸν ἢ κυήσασα.

Κάθ. ἤχος πλ. δ'. Τῷ Σοφίᾳ ἔκ Λόγον.

* **Ε**ν ἀσκήσει ἐκλάμψαντες μοντῶς, ὡς τρισήλια
φῶτα ἐπὶ τῆς γῆς, θαύμασι ἐκλάμπετε, τὰ
τῆς Χίς πληρώματα. δι' ὃ λησὰς βαρβάρους, ἀθέους
αἰθίοπας, τῇ Μορῇ προσελθόντας, ὡς καύτῳ συ-
λυσοντας, ἔκ πρὸς Ναὸν τὸν θείον, τὸν ὄντως παμ-
θαύ-

θαύμασον, αἶψα ἀναβαίτας, καὶ ὀρύσσοντας σμύλῃ,
πῦρ ἀθρώου πέμψατες, τέτρε ἀπετεφρώσατε, καὶ
τὸ θαῦμα κηρύττεται, ἕως τῆς γῆς ἐν τῇ Μορῇ. ἡ
γὰρ ὁπῇ τέτο δαίμυσιν, ἡ ἐν τῇ γῇ ὀρωμένη παρ-
θαύμαστοι.

„ Δόξα ἔν τῃ γῇ τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα Ἀγγέλως εἰς τὰ λοιπὰ θαύματα τῆς Θεοτοκῆς.

Ωδὴ, δ. Τὴν ἀνέξιχρίασον.

Γνωρίσαι ποθῆντες τὴν ἄρα τὸ φῶς, πῶς δὲ Θεοφό-
ροι ἀπῆρξαθε, τὸ ἄλσος καίειν, ἀλλὰ ἔστι θαυ-
μασῶς, ἡ φλόξ ἡ ὑπερβάλλουσα, τῆς μυρωίνης ὅ-
λως μὴ φεύσασα.

Πόρρωθεν ὀρώντες τὸ θαῦμα ὑμεῖς, ἐκθαμβοὶ γε-
γόρατε ἅγιοι, ὅτι τῆς μύτης, ἡ καθήφατο τὸ
πῦρ, ἐνθετοὶ προσελάσαντες, εὐρατε εἰκόνα τὴν
ἀλλασσον.

Πρὸ τῆς ρομικῆς ὀρχήμενος Κιβωτῶ, πάλαι μετ'
Δαβὶδ ὁ Θεόληπτος, ἔφαλλε χαίρων, τῇ εἰκό-
νι δὲ ὑμεῖς, γορυκλιτῆντες Ὅσιοι, λίαν ἀσυγκρίτως
ἠγάλλεσθε.

Θεοτοκίον.

Οτε τὴν εἰκόνα σε εἶδον ἄγνη, ἡδονῆς ἀφάτης ἐ-
πλήσθισα, ἔν ὠφροσυνῇ, οἱ θεράποροντες οἱ σοὶ,
ὕμνῳντες ἔν δοξάζοντες, τὴν σὺν πρὸς αὐτὴς θεῖαν
πρόμοιαν.

Ἄλλος. Σύ μὲν ἰσχύς Κύριε.

Ησύχω μὲν, Ὅσιοι Θεῶν ἐνθετοὶ, τῷ αὐλῶς,
ψυχαῖς ἐμβατάορτι, ταῖς καθαραῖς ἔν τῷ ἀρε-
τῷ, κατηγλαῖσμεναι, ταῖς λαμπηδόσι μακάριοι,
προέγμωτε τὰ πόρρω, ὡς παρόντα βεβαίως, καὶ ἐκ
τέτρε τοῖς πᾶσι ἐγνώσθητε.

Θεός

Θεὸς ἡμᾶς, θαύμασι δοξάσας ἔδειξεν, ἐν τῷ Κόσμῳ,
ἔν σαφῶς ἐγνώσθη, Νικῆτα μάκαρ σὺν Ἰωσήφ,
ἔν τῷ Ἰωάννῃ, ἔν ιδιώταις ἔν ἀρχαῖς, πρὸς δὲ καὶ
Βασιλεῦσιν, ὡς Προφῆτας ἐνθετός, τῷ μελλόντων Πα-
τέρες, θεωπέσιοι.

Γλυὺ παθῶν, πρότερον ἀποξηράσαντες, ἐν ἀσκή-
σει, θεῖοι κακῶν ἡμέροι, καὶ ἀπαθείας τῷ ἀγρι-
σμῷ, ὅλως ἀγριωθέντες, καὶ ἀρετῷ ταῖς ἐλλάμψεσι,
τὸν μὲν καταυγαδέντες, ἐσομενὶ τὴν γῆν, Θεο-
φόροι θεόθεν ἐδέξαθε.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ σὺ εἶ, ἄλσας, ἡν ἐδεάσατο, τεταμένῳ,
γῆθεν πρὸς ἑρμία, ὁ Ἰακώβ πάλαι μυτικῶς,
δὲ ἡς ἑραρόθεν, εἰς γῆν κατήλθεν ὁ Ἰσραήλ, ἔν
σωσιν ἀσπλάγχχνως τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γένος, ἔν πρὸς
ἐνθεον δόξαν ἀνήγαγεν.

Ωδὴ, ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ενθεῶς παράλσας, ἔν ὠλαβῶς κατέχορτες, τὴν
σὺν παρσεβάσμιον εἰκόνα, ἔν εἰς τὸ ὄρος ἀνδρα-
μόντες πῶς δὲ, ἀπέθεντο ἐν τῷ ἑαυτῷ, πῶς λαίῳ γη-
νόμοι, ὡς περ θεῶν κειμήλιον.

Χαρὰς ἐμπλήσθητε, ἀρρήτης ὡς θεότατοι, Πατέρες
ἐπὶ τῇ ἀνδρείῃ, τῷ θεῷ τύπῃ τῆς Θεοτοκῆς ἀ-
γνῆς, μυκτὸς δ' ἀπειρῆτος ἀφ' ὑμῶν, ὅλη μετεβάλ-
λετο, ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

Ηρέτισας ἄλσας, τέμενος δομηθῆναι σοὶ, ἐνταῦ-
θα ἐνθα ἡ σὴν ὠρέθη, εἰκὼν ἡ θεῖα, δὲ ὁ ἔχ
ἀπαξ ἔν δις, ὡς θαῦμα φεικτὸν ἀποχωρεῖ, τῷ πῶς
λαίῳ θέσσα, εἰς τὴν μύτην τὴν θάλλουσαν.

Θεοτοκίον.

Εξέστησιν ὅτε σε, τὸ τῆς μορφῆς εἰκόνισμα, παρθέ-
νε οἱ ἅγιοι ἐώρων, ἐπὶ τῷ θάλλει τῷ τῆς μυρ-
ρίνης

ρίνης ἐ πῶς, ὡς ἔμπρησιν ἐλθῆσατο φυγῇ, ἀπορῶν-
τες ἐκραζον, μέγα θαῦμα ὁ γέγονεν.

Ἔτερος. Ἰνὰ τί με ἀπώσω.

Κεκρυμμένοι ὡηλαῖοι, καὶ τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ διά-
γομτες ἄγνωστοι, θαῦμα μέγα θεῶι, πῶς λαμ-
προὶ ἐ ἐπίσημοι ὤφθητε. τῆς γὰρ βασιλείας, τῇ ἀσ-
φαλεῖ προαγοράσει. βασιλεῦσι ἐ πᾶσιν ἐγνώσθητε.

Πύχροι τὸν Μογομάχον, προφητείας τῷ φέγγει
καταφωτίζοντες, ὤφθητε Πατέρες, προδηλῶν-
τες ἀδήλων τὴν δῆλωσιν, ὅτι πάντως ἔξα, παρὰ
Θεῷ τὴν Βασιλείαν, ἐ ἀχλὺν τὴν τῆς λύπης ἐλύ-
σατε.

Μετ' αὐδῆς τε ἐ πόθῳ, τὸν αὐτὸν δακτύλιον ὑμῶν
παρέχετο, ἀσφαλείας χάριν, Θεοφόροι Πα-
τέρες ἐ σύμβολον, ἥν ὑπεχνημέων, ὁ Κωρσαπτήριος
ὡς ὠγνώμων, πρὸς ὑμᾶς ὡς τῆς Θεοδόξεως.

Θεοτοκίον.

Ηδομῆς μοι ἀφάτη, πρόξενος καθίσταται ὁ θεῖος
οἶκος σὺν, ἄλλαυτε παρθεῖν, ὅν οἱ θεῶι Πα-
τέρες ἀνήγειραν, μεγαλοπρεπείας, βασιλικῆς ὑπάρ-
χωι ἔργον, ἐ χειρὸς φιλοτίμου κατόρθωμα.

Ω, δὴ γὰρ τὴν θεῖαν ταύτην.

Πίς αὖ ἀξίως ὑμνήσῃ, τὸς πόθῳ δὲ ὑμεῖς ὑπε-
μείρατε, Πατέρες τίμιοι, ὅπως Ναὸν τὸν περὶ-
κλυτον, τῷτον ὕψι ἐξεγέρητε τῇ Θεομήτορι.

Εκ γὰρ τῆς Χίς ἀπάραυτες, πρὸς τὴν πλησίον
Λέσβον ἐδράμετε, μάσει τῇ κρείττορι, ἵνα σαφῶς
προφητεύσητε, τῷ Μογομάχῳ πάντα τὰ γερυσόμενα.

Εν ὑφεί λαμπορτες ἄγιοι, ἐνδεὲς πολιτείας προέ-
γυνωτε, μὲν καθαρότητι, ἐ προηγγείλατε χάριτι,
περὶ ἀρχῆς ἥν ὅλων ἐ διαδήματος.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεόφυμνε, ἡ Δέσποινα ἀπάσης
τῆς Κτίσεως, ἡμπερ νυδόκησας, Μορῶν ἐρταῦ-
θα γυνέσθαι σοι, ὅς ἐπηρεῖας πάσης σῶζε πρεσβεύεις σὺ.

Ἔτερος. Ἰλασθῆτι μοι Σωτήρ.

Νόμοις Χειρῶν Ἱεροῖς, ὑπέκορτες παμσεβάσμιοι,
Νόμος σεπτὸς ἐ καμῶν, καὶ θεῶν ὑπόδειγμα,
ἀσκήσεως ὤφθητε, καὶ μορῆς βίης, θεῖα ὁρτως δια-
τύπωσις.

Συνώσαντες ἑαυτὰς, ἥν ἐπὶ γῆς ἐραπόφρονας, καὶ
τὰ ἐν βίῳ τερπνὰ, σοφῶς καταλείψαντες, Θεῷ
ὠκειώσθητε, ὅσιοι Πατέρες διὰ βίης καθαρότητα.

Οἶκος τῷ πάντων Θεῷ, καὶ ἱερὸν ἐρδιαίτημα, κτι-
σθέντες τῶν ἀρετῶν, τοῖς λίθοις μακάριοι, Ναὸν
χειροποίητον, ἀνεγείραι θεῶν, τῇ παρθεῖν ἡξιώσθητε.

Θεοτοκίον.

Φωρῆς τῶν σῶν οἰκετῶν, ἐπάκυσον παμνώμηντε,
ἥν ἀλαβεία ψυχῆς, ἐ πόθῳ βοῶντων σοι, ἐν
Ναῷ τῆς δόξης σου, πρὸ τῆς σῆς εἰκόμος, ἐ παράχῃ
τὰ αἰτήματα.

Κορτακίον. Ἦχος π.δ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πρὸς τῆς Πατέρας τῆς σεπτῆς μὴν μακαρίσωμεν,
ὡς τὰ τῷ Κόσμῳ ἀπαντα καταφρονησάντας, ὡη-
λαίοις τε καὶ ὄρεσι κατοικῶντες, ἀλλ' ὡς ἔχορτες τὴν
χάριν τὴν ἐραπίον, ἐκ τῆς ὑψὺς ἡμῶν, πᾶσι χάριν
πέμψατε. ὅπως κράζωμεν, χαίρετε Πατέρες τίμιοι.

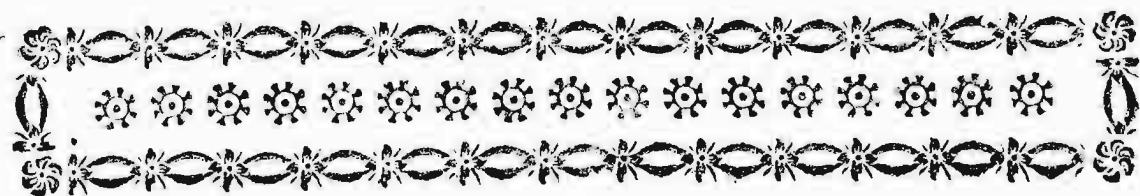
Ο οἶκος.

Ως ἄγγελοι ἐπίγειοι, ἐ ἀνθρώποι ἐραπίοι, ἐπὶ τῆς
γῆς οἰκῶντες μακάριοι, ἐφάμιλλον αὐτοῖς τὸν
Βίον διωύσατε, σκύβαλα πάντα καὶ Παῦλον ἡγνῶ-
μενοι. ὅθεν καὶ τὸν ὕμνον ἐπάξιον μέλπορτες ὑμῶν

С 3

Βοῶ-

βοῶμεν. Χαίρετε, δι' ὧν ὁ Χριστός ἐδοξάσθη. Χαίρετε, δι' ὧν ὁ ἔχθρος κατηχυνώθη. Χαίρετε, τῷ μορσῶν ἡ κρηπίς, καὶ τὸ στήριγμα. Χαίρετε, τῷ μιγάδων ἀρετῆς τὸ ὑπόδειγμα. Χαίρετε, ὅτι περιβόητον Μορῶν ἀνεδείμαθε ἐν γῇ. Χαίρετε, ὅτι Ναὸν περικαλλῆ, ἐκ βάθρων ἠγείρατε ἐν αὐτῇ. Χαίρετε, οἱ ἐν ὧν λαίῳ διὰ βίαν οἰκῶντες. Χαίρετε, οἱ μετὰ τέλος τοῖς ἀγγέλοις σωόμενοι. Χαίρετε, οἱ τῷ Μορομάχῳ τὰ μέλλοντα ὕψιπόρτες. Χαίρετε, οἱ τῷ δεομένῳ τὰς αἰτήσεις πληροῦντες. Χαίρετε Πατέρες τίμιοι.

ΜΗΝΙΜΑΙΩ, Κ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ

ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΝΗΩΝ,

ΝΙΚΗΤΑ, ΙΩΑΝΝΟΥ, ΙΩΣΗΦ

Τῶν ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ ἀσκησάντων.

Οἱ Τρισμακάριοι ἔστωι, ἔστωιτατοι Πατέρες ἔστωι σκηταί, ὑπῆρχον ἐν τοῖς χρόνοις Μιχαὴλ τῷ Παφλαγῶνι, ἔστωι Καλαφάτῃ Μιχαὴλ τοῦ βασιλέως. διέτειρε δὲ ἡ ζωὴ τῶν, ἔστωι μέλει Κωρσαπτίων τῷ Μορομάχῳ, ἔστωι Θεοδώρῳ, ἔστωι Ζωῆς τῷ βασιλίδω, ἐκ ταύτης τῆς Νήσου ὁρμώμενοι, (α) καὶ ἀσκήσαντες ἅμα οἱ πρεῖς, ἐν τῇ τῷ ὁρέῳ τῆς Νήσου, καλῶς προβατείῳ, χιλίῳ ἡδὲ ἐτῶν παραρρυσάντων, ἀπὸ τῆς τῷ Κυρίῳ ἔστωι ἡμῶν, πρὸς ἀνθρώπων ἐπιδημίας. ἔστωι τοῖς οἱ ὁρεσίπλοοι, ἔστωι τῆς ἀγίας Τριάδος ἐρασαί, ἔστωι εἰκόμες, καὶ τῷ τῷ ἀρετῶν ὁμοιότητα, ὡς δυνατὸν ἀνθρώπῳ, τῇ ἐρημικῇ ἔστωι ἀγγελοπρεπεῖ διαγωγῇ λιπαρῶς ἐν ἡμέρῃ, τῆς προσύλης καὶ εὐκοσμίας διαγωγῆς, ὅσοι τῷ ἔστωι γῇ ἀφίσταται ἀφι-

(α) Ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ ἀσκησάντων.

φισάμενοι, καὶ πρὸς τὰς ἡδὺς ὑπὲρ μεφῶν ἀρετῶν με-
 τασίας τὴν ψυχῇ, ρυθμιζόμενοι τε ἐν ἐγγυμναζόμε-
 νοι, ὡπληαίω τιρὶ ὄρεος ὑπερτάτης, καὶ ὑπεραμεσσηκό-
 τος ἐποψίας τῆς Μοῦνης, ἐν οἰκήσεως τῆς Ὑπεραγίας
 Θεοτόκου ἐμεδράοιτες, καὶ τῷ ὄρει ἐκείνῳ μεμόμενοι,
 εἰρμῶ τιρὶ ἀπαραβάτῳ, πρὸς μόρον τὸ πέρας τῆς
 αἰωνίας καὶ ἀλήκτου μακαριότητος σωρῶντες. τά τε
 ἐν ποσὶν ἀτιμάζοντες, καὶ τὸν ἔραρον τῇ θεᾷ περι-
 πολῆντες, καὶ τὸν ἀγείρω Κόσμον καὶ μὲν ἀπαπο-
 λῆντες τῆς ἀθανάτου φύσεως, τῆς τῷ σώματος ἀγχι-
 ρείας, τὴν τῆς ψυχῆς προτάξοντες. καὶ αὐτῶς
 Οὐρανὸν διαφορίας οὐξ ὑπὸντι δεδορκῆαι τὰ ὑψηλὰ, ἐν εἰς
 τὴν τῇ μεγάλῃ Ἀντωνίᾳ, τὴν παύσασθαι ἀσκητικῶν δια-
 γωνίῳ, κομιδῇ ἀπνηκισθῆναι, διὰ τῆς ἐβδομάδος ἀρ-
 τοσιτῆσαι καὶ ὑδροποτῆσαι. μικρόν τι χαμῶναι, τὸ δὲ
 ὅλον εἰς παρρησίαν, ἐν παρρησίᾳ δὲ χάρις, ἔτι προ-
 βαίψαι, ὡς ἐν μὲν μέλει βλεφάρων ὡρῶνται τῷ
 ὑπνω. κρυφαίως καὶ πρῶτα καὶ μνηστοῖς προπα-
 ρατομένη, διὰ τὸν πρὸς Θεοῦ ἔρωτα. ἔτι ἀρα οἱ
 παμφαῖς τῆς ἐπιδράσεως ἀσκήσεως λαμπτήρες ἀσκή-
 ντες, ἐν τῷ εἰρημῶ ὄρει, πολλάκις ἐπεὶ μὲν ἐπὶ ἔπὶ
 χετο, ἐν τῷ σινεγγυῖ τῆς ὑπώρειας καίμῳ κατα-
 τικρὺ ἄλσει, φῶς ἑώρων καταλάμπον. κατιόντων δέ,
 ἐν τῷ πυραυγῇ καὶ ἀποσίλβοντι πρὸς τὸν μυκτερί-
 σιον ζόφον φωτὶ, προσελαῖσαι προθυμίας, (ὡς
 ποτὲ Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης) τὸ φῶς ἐκ τῆς μέσης ἀ-
 πείης καὶ ὥχετο, ὅθεν κατατεταμνημένοι ἐν τεθνηπό-
 τες, ἔχοντες περὶ τῆς ἀπείας, ἢ τῆς παρρησίας,
 τῆς φωσφόρου ἐλάμψεως, δὲ ἔγνωσαν ὅλον κα-
 ταίρειν τὸ ἄλσος, καὶ δὴ καίειν ἀπὸ τῆς αἰσῆς, εἰς μὲν
 τῷ θεῷ, ὡς εἰ ἐκ Θεοῦ τὸ φαιρόμενον φῶς ὅτι,
 παύ-

παύτως διὰ τῆς ὑλώδους φλογός, ὁ τόπος οὐ κα-
 ταφλεχθήσεται, ὅθεν τὸ φαιρόμενον φῶς διέξεισι.
 καίοντων τοίμων ἀπᾶντων ἡδὺς φυτῶν, τῆς σωτηρε-
 φῆς ἐκείνης χάριτος, ἢς τὸ πῦρ κατεδραμε, μυρρίνη
 μνηστῆς ἀκαταφλέκτου ἀπεικῆα βάτη, ἀπὸ μαρτος
 εἰμε, τῆς ἀπομαρτυρίας ἐν ἐκείνῃ φλογός, μὴ
 διωθήσῃς ὅλως τὴν λιβάδα καὶ τὸ ποτερὸν ἐκείνης
 σιτίσασθαι. τὴν δὲ ἐπιῖσαι πύρσιν λήξασθαι, οἱ πα-
 τριόιδιμοι Πατέρες ὄρωντες, ἐν τῷ Μύρτον πόρρω-
 θεν ὁπτατόμενοι ἀφλεκτορ, εἰς τὴν χάριν εἰσιῶσι
 καὶ προσίεσαν. ὁρῶσι δὲ τὴν Μύρτον παρτοίας κα-
 τρώδης, καὶ λιγνώδης ἀπὸ πηλαγμῶν περὶ δρᾶσεως
 τῆς ἐπικαύματος. εἰκοί δὲ τῆς Θεομήτορος ἐρατερί-
 ζου, τῆς κλάδης τῆς μυρτίνης ἑξορτημένη, ἢς τὸ πῦρ
 ἔκατερεμένη, μὴ ὅμως τὸ μορῶδες, βρέφος ἐρηκα-
 λισμένη. τότε δὴ μὲν πολλῆς αἰδῆς ἐν τέρψεως ἰσχύ-
 ντες, παρθερικὰς ὑμῶν ἀφ᾽ ἀμέλπορ, ἐν ἐπὶ μάδιον
 τὴν εἰκόνα ἀράμενοι, εἰς τὸ ἑαυτῶν ἐκομίσαντο σπῆ-
 λαιον. ἢ δὲ εἰκὼν ἀποχωρῶσα τῇ ὡπληαίᾳ, τῷ θάλλει
 τῆς Μυρρίνης προσήπτετο. ὅθεν οἱ μέγιστοι ἔτοι
 καὶ θεοὶ ἀσκηταί, ἰδιοχείρως μετοποιῶντες, ὡς ἢ δύ-
 ραμις, Σηκὸν σμικρότατον παύσασθαι δομῶντες, τῷ τῇ
 Θεομήτορι ἀφωσιώσαντο, σινεγγυῖ τῆς Μυρρίνης καί-
 μενον. καὶ παιαρίζου χαριστήρια, καὶ ὑμῶν ἀχα-
 ριστήρια, ἐν κροτῆσι σωτήρια. τότε δὴ τότε, καὶ Κω-
 στατῆρος ὁ Μορομάχος, τῇ ἐπιταγῇ τοῦ Βασιλέως
 Μιχαὴλ τῷ Παφλαγῶρος, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῷ Βυ-
 ζαντί, ἐν πρὸς Λέσβον τὴν Νῆσον ἑξορῆτος. θεόθεν
 δὲ οἱ θεοὶ Πατέρες ὡς τῆς Βασιλείας, ὅσον ἔτι μέ-
 λει κρατῆσαι. Μαθόντες, ὁ θεὸς Νικήτας, σὺν τῷ
 Ἰωσήφ πρὸς Λέσβον ἀπαίρει, καὶ τῷ Μορομάχῳ
 συγ-

συγγίγονται, καὶ εἰς τέρψιν τὴν λυπὴν τὴν ἐπει-
 ρῶντο μεταρρύθμιζον, τῷ ἐκείνῳ τὴν Βασιλείαν κα-
 ταφοιβάζον, ἥς ὅσον ἔπω μεταποίησεν εἶπε, διὰ
 τῆς παμφανερᾶς καὶ ἀφαιρέτης τῶν δεινῶν Θεῷ. (ἡ-
 σαρ γὰρ ὡς ἔφθινον εἰπὼν ἐκείνῳ προφητικῶς ἐρο-
 πτίζομενοι) ὁ δὲ Μορομάχος, ὁ μόνον μὴ ἐπιτυ-
 χεῖν κατὰ τὴν τῶν Οἰσίων προρρήσιν (ὡς παρὰ δο-
 ξολογίαν εἶναι οἰόμενος) ἀλλὰ μήτε τῶν ἐπικρεμα-
 σμένων οἱ δεινῶν, μήτε τῆς ἐπληρωμένης ἐσχάτης κη-
 ρυξίας ἀπαλαγνέσθαι, (ἐφ' ᾧ προσανακλάσθαι τοῖς
 κακοῖς ἐκκείμενος) ἔφασκεν. οἱ δὲ Πατέρες αὖ πάλιν,
 ἀντίσταντο τῇ δόξῃ τῆς Μορομάχου, τὴν ἀχθῆ-
 νόνα ἀνακαλέμενοι. ὅθεν ἀντικρὺς θάρρει, ἔφασκεν,
 ὦ Δέσποτα· καὶ ἡδὺς τὰς ἐλπίδας ἔχε, ὅτι τῆς
 Βασιλείας τάχιστα ὑπὸ τῆς ἀεργείας σοὶ Θεῷ προσγε-
 ρησομένης, ἐπαρτίρροπος ἀφροσύνη τῆς λύπης ἔσται
 σοι, καὶ ἔσῳσι μὴ, ἀκεσώδιον τὸ οἰόημα, ὑπὸ
 Θεῷ ἡμῖν ἀποκεκαλυμμένον. Τότε δὲ ὁ Κωρσαπτή-
 ρος ψυχαγωγούμενος, ἐπαραθάρρυνόμενος, τῇ τῶν
 θείων Πατέρων προρρήσει, ὡς μὴ ἔξ ἐπιτεχνρίας ἐ-
 ὑπελότητος μηχανορραφίας, ἀλλ' ἀπλότητος τῆς λό-
 γης διατιθεμένην, καὶ κείθεν γλυκυθυμίας αἰσθαρόμε-
 νος, καὶ πρὸς τὸ ἐπιρρέον τῆς λύπης ἀντέχων, ἀλλ'
 ὦ Πατέρες τῷ Θεῷ πολυτίμητοι, ἔφη, εἰ ἀπραγνέ-
 σω, ὡς ὑμεῖς μοι προκαταγγέλετε, συλλήβδην, ὡς αὖ
 βυλῆσθε ἀεργετημάτων, ἐρτὸς γενησέσθε. αὐτοῖς
 δ' οἱ Πατέρες ἀμοιβαίως λόγοις τὸν ἀπόλαγον συμ-
 πλέξαντες, εἰς ὃν μέγιστον Αὐτοκράτορ, ἔφασκεν, ἐπι-
 δεῶς ἔχομεν. ἐμφανίσαντες αὐτῷ, καὶ λαμπρολογῆ-
 σαντες, τότε τῆς εἰκότος, ἐκ τῆς ἀκαῆς μυρρίνης μέ-
 γα θαῦμα, ὡς καταλυμήνασθαι ὥσπερ τ' ἄλλα τῶν πέ-
 ρει

εἰς φυτῶν ἐκ ἰσχυρῶν ἢ ὑπερβάλλουσα φλόξ, ἢ δια-
 καῦσαι, ἢ ὅλως καπρίσαι. καὶ ἔτι τὸ λαμπρὸν καὶ
 παμφανερὸν φῶς. ἐκ τῆς τὴν βάτορ ὄραμα, καὶ
 τὸν Μωϋσῆν, (διαβάς γὰρ ἔφη, τὸ ὄραμα τὸτο ὁ
 φομαί) τί δὲ τὸ ἐν ἐκείνῳ; Ναὶ ἔφασκεν, ἡ εἰκὼν
 ἁγία, ἀνυχώρ, ὑψηλὴ καὶ πολυμόρφος, μετὰ καλ-
 λίστης τέχνης καὶ Βασιλικῆς φιλοτιμίας, (Βασι-
 λικὸν γὰρ μέλει τὸ ἀνάστημα ἔσεσθαι.) καὶ τοῖχοις
 ἐρυθροῖς ὡχυρωμένης, πρέπει γὰρ τῇ τοιαύτῃ εἰκόνι,
 τοιοῦδε τέμενος. τότε αὖτις ὁ Μορομάχος, εἰ ἐγκρα-
 τὴς, ἔφη, τῆς Βασιλείας. (ὡς ὑμεῖς φατέ γενησο-
 μαί) ἀμέλει ὦ Μοραχικὴ τριάς, τῷ Μωϋσῇ εἰκαζο-
 μένη, τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἀμειβόμενα ἐκ τῶν
 ἡμῶν ἀεργεσιῶν διατεθήσεσθε, καὶ ὁ Νεὸς τῆς πα-
 ράγωγος καὶ ἀκνράτης Θεομήτορος, ἀμείνω ἔξει τῆς
 ὑμετέρας ἐλπίδος τὴν ἐπαρμόριον σωθῆσιν. οἱ δὲ
 Πατέρες ἐπαργετέραν καὶ βεβαιότεραν ἡτῶντο τὴν
 τῆς Μορομάχου ὑπόχρεσιν. ὅθεν τὸν σημαπτήρα αὐτοῦ
 δακτύλιον, ὡς ἐρέχοντο αὐτοῖς ἐπιδέδωκεν. ἐπὶ ταῦ-
 ταις ἔν ταῖς ὑποχέσεσιν οἱ θεοὶ Πατέρες, πρὸς τὴν
 ἐρεγκασμένην ἐπαρτήσαν. οὐ μακροῦ δ' ὕστερον παρα-
 δραμόρτος τῆς ἁγίας, ἐκ τῶν δυοῖν Βασιλέων θαρόμ-
 τοις, ἡ Βασίλισσα Ζωὴ τῇ σκήπτρῳ τῆς Βασιλείας
 ἐγκρατὴς γενομένη, αὐτίκα τὸν ἀνδρα διὰ τεινῶν
 εἰς ἐαυτὴν μεταπέμπεται, ἐκ αὐτῇ ἁγίας καὶ δεσ-
 μῶν, τὰ σκήπτρα αὐτῇ ἐρεχέεισιν, ἀνδρα τῆτον
 γρησιον ἐαυτῆς διὰ τελείαν γὰρ ποιησάμενη. Ταῦτα
 δὲ καταμαθόντες οἱ Οἰοὶ ἀσκινταί, ὅσον τάχος τὴν
 Βασιλίδαν κατέλαβον, καὶ τῷ Μορομάχῳ ἡδὲ Βασι-
 λάρτι προσίασι, τῆς ἐπιτελῆς ἐπαγγελίας αὐτὸν
 ὑπομνήσκοντες, καὶ τὸ τῆς μνήμης σύμβολον ἐπι-
 δυ-

δυκνωότες τὸν δακτύλιον. ὁ δὲ ὑπέμνησέ με, Φησί, ὁ δακτύλιος, (τῇ ἰκετηρίᾳ ἐμεδίδορτο καὶ δυσωπῶν μεῖων τῷτε Μορουγῆς Τίῃ τῇ Θεῷ, ἐκ τῆς ὑπεράγῃς Μηντός. Ὡς ὁμῶν καὶ ἡπίων ἐπιτυχῆν, καὶ κτῶν ἐφόρων ἔξῃ μερίσασθαι.) (α) ὁ δὲ ὅς ἐμ πέμπει τὸν τῆς οἰκοδομητικῆς κορυφαῖον καὶ ἀρχιτέκτονα, καὶ ἄλλας τὰ δώτερα μεταποιεμένας καλλιτεχνίας, συνεπαγόμενον, Νεὼν τῇ Θεοτόκῃ οἰκοδομήσοντας. πέμπει δὲ καὶ πολλὰς μαρμαρίνας φύλους, παρὺ διαφαεῖς. ἀλλὰ δὴ καὶ πορφυρόχρωα μάρμαρα, ἐσοπρώδη ἐκ διαφανῆ. καὶ ἄλλα πρὸς τῷ Βασιλικῷ οἰκοδομῷ φέροντα. ἔχονται δὲ τῆς ἐπιδημίας, καὶ τῷ τῆς Χίῃ προχόμεναι λιμερί, καὶ ἔξελθόντες, φιλοπόρως ἄγαρ καὶ προθύμως ἰχνηλατῶσι τὰ πρὸς τῷ παρυπερτάτῳ καὶ ὁμεγέθῃ οἰκοδομῇ σὺν συνεύρομαι. οἰκοδομεῖται δὲ δωδεκαετία τὰς Βασιλικαῖς μισθοφοραῖς καὶ δαπαναῖς, τοῦ Βασιλέως ἔτι ζῶντος, καὶ ὅσον εἰς καλλιτεχνίαν καὶ ὁρμωσίαν. (β) ἔξῃσκηται, καὶ ἴσα ταῖς πρωτίταις οἰκοδομαῖς τῇ ἐπὶ τὰ θεαμάτων τετίμηται, κομιδῇ χαριεῖτως τὸν ἱερὸν σηκὸν τῇ οἰκοδόμῳ δειμαμεῖων. μὲν δὲ τῷ δωδεκαετία, τῇ Βασιλέως ὅσῳ τέλει τὸν βίον καταλύσας, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς Ζωῆς πρὸ αὐτῆς, ἡ οἰκοδομὴ πρὸς ὀλίγον ἐπαύσατο. ἀλλ' ἐμ ἔρω

θεῖος

- (α) Δεφθαρμοῖον εἶναι τὸ παρὸν χωρίον δοκεῖ, ὅθεν καὶ ἄπορον.
(β) Τὰ ἐξῆς δὲ ἐμετεφράθησαν, ἐπειδὴ ὅλα αὐτὰ ὅπως διὰ βραχείων καὶ συνεπτυγμένως, καὶ σκοτεινῶς λέγουσιν, ἔχομεν καὶ τὰ ἐξετάσων ἐμπεροῦν, καὶ πλάτος καὶ ἀνεπτυγμένως καὶ καθαρώς.

θεῖος τῇ ἀδελφῇ τῆς Βασιλίδος Ζωῆς (τῇ Θεοδώρᾳ φημι) ἐγγίγεται, τὸ ἐρδεῖν τῇ θείᾳ οἰκοδομῇ μεγαλοπρεπῶς προδιδῶναι. καὶ δὴ εἰς τέλος ἔξεβη, τὸ λοιπὸν οἰκοδόμημα, ἄριστον ἐκ πολυήρατον. Ἐμ δὲ τῷ δώτέρῳ ἔτει τῇ Ναῖ οἰκοδομημένης, ὁ παμφήμιος Βασιλεὺς, χορηγίας καὶ ἐπικυρίας, ἐκ πόρων κερδῶν, ἐκ δαφιλῆς ἀφοσιώσατο, πρὸς τὰς ζωοτροφίας τῇ Μοραχῶν συνελευμένης, (α) τότε χωρίον τῇ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίας, τῇ ἐπιλεγόμενῃ συκασίῃ, ὡς ἐμ τῷ τῆς νόστρας μύρας. (β) προνομίᾳ διακαρκτηρίζεται. μετοχὰς λιμνῆς, ἐπτελόμισα, οἰκῶν φοροθεσίας, τελῶν ἀπαλλαγῆς, ἐκ ἄλλας μισθοαρρίας, καὶ εἰσφορῆς, καὶ ἀπαρξίας, ἐκ ἀπαύλας, ἔκτε τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως, τῇ σιτιγῶν τόπων σιταγωγίας, αὐτονομίας, καὶ αὐτοκρατορίας, μό-

(α) Σημειῶσαι ὅτι ἔχῃ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅσον εἰς καλλιτεχνίαν καὶ ὁρμωσίαν τετίμηται ἴσα ταῖς θανασαῖς ἐκείναις, οἰκοδομαῖς.

(β) Δόνα, γυνὴ ἐρμυνόεται. καὶ νόστρα δόνα ἡμετέρα γυνὴ. κατ' ἐξοχὴν δὲ λέγουσιν ὅτι τῆς ἀγιωτάτης παρθένου Μιτροῦς τοῦ Θεοῦ, (ἐκ τῆς λέξις τῆς κρείστας) νόστρα νόνα λοιπὸν ἡ ἀγία παρθένος, ἡ ἡ Θεομήτωρ Μαρία. ἐν ταῦτα δὲ νόστραν νόναν Ἐννοεῖ, Ναὸν τῆς Θεοτόκης, ἐν τῇ πόλει τῆς Χίῃ, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον μονήδειον γυναικῶν τότε, ὡς ἄδεται λόγος, καὶ ἐκ τούτου ὅπως λέγει, ὅτι τὰ προνομία τε διε-

λαμβάνον, περὶ πραγμάτων τῆς Νέας Μονῆς, συμπεραίνεται, ὅτι ἦτον ὑποκείμενον εἰς αὐτῷ. πλὴν δὲ εἶναι δῆλον πότε τὸ ἐξῆς ὡς οἱ Φράγγοι, ὅτε καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβε νόστρα νόνα. τῷ σήμερον ὁμῶς εἶναι τζαμί. εἰς αὐτὴν λοιπὸν τῇ Ναῖ καὶ τῇ μονῇ τὸ προνομίον, φαίνεται ἀφιερωμένον εἰς τῷ ἡμετέρῳ Μονῷ τὸ χωρίον τῇ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίας, καὶ ἄλλα. πλὴν ἀφ' ἧς ἡ νόστρα νόνα, ἡλλαξέ τύχην, καὶ τὸ προνομίον τῆς ἔχασε, καὶ εἴ τι ἦτον ἐν αὐτῇ τῇ Μονῇ ἐχάσθη.

μόνη τῆς Ἡγουμένης τὰ ἥδη Μοραχῶν διέπορτός τε ἔστι
 διῶν οὐτος. αὐτομόμον ἔστι αὐτοδέσποτον τὴν Μορῶν
 ἀποφῆμας, ὡς τὰ τριτὰ ἥδη προνομίῳ δηλοῖ, ὑπὸ
 ἥδη μετέπειτα Βασιλέων κεκυρωμένα, Ἰσαακίῳ δηλο-
 ρότι τῆς Κομνήνῃ, ἔστι Κωνσταντίνῳ τῆς Δέκα, ἔστι Ρωμα-
 νῶ τῆς Διογενίῃς, ἔστι Μιχαὴλ τῆς Δέκα, ἔστι Νικηφόρῳ τῆς
 Βοτανειᾶς, ἔστι Ἀνδρονίκῳ τῆς Παλαιολόγῃς, ἔστι ἐτέρων
 κατιόντων. ἔστι οἰκείοις ἐτι προνομίοις ἐπισφραγισαμένῳ
 τὰ τριτὰ προνομία. προσέτι παρεκελεύσατο, μηδὲν
 ἥδη ἀποίκων, ἐν τῇ Μορῇ οἰκῆσαι, ἔστι ἰδίᾳ ἔχειν οἰ-
 κισμῶν, ἀλλὰ μήτε γυναικῶν μηδὲν εἰσεῖναι ἐνδοῦ τῆς
 Μορῆς, ἢ αὐτῆς τῆς Ναῦ ἀπεφῆμαρτο, ὡς ἡ παλαιὰ
 δηλοῖ σωήθεια. μὲν δὲ τινὰς λόγους ἀνεπαύσατο ἐν
 Κυρίῳ ἐν διαφόροις καιροῖς, ἔστι οἱ Μακάριοι Πατέ-
 ρες. τὰ δὲ τίμια αὐτῶν ἔστι ἅγια σώματα, κατέθετο
 ἐν τῇ Μορῇ ἐνδοῦ τῆς Ναῦ, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Φιά-
 λιον, οἱ τῶν φοιτηταὶ καὶ ὁπαδοί, ἄλλοι τῆς πα-
 ρόρτος σωζόμενα, καὶ ἀμνησθεῖς θαυματουργίας ἐπι-
 τελέσθαι τοῖς μετὰ πίστεως προστρέχουσιν, ὡς ταῖς
 πρεσβείαις Χειρὲς ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἔστι σῶσον ἡμᾶς.

Ω, δὴ ζ'. Οὐκ ἐλάττωσάν τῃ Κτίσει.

Ως ἐπέγνωτε, τὸν Κωνσταντίνον Ὅσιοι, τὰ σκῆ-
 πτρα δέξασθαι, αὐτῷ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν, τὸν αὐ-
 τῆς δακτύλιον ἐπεδεικνύετε, ὅς ἀνέμνησε, ἥδη ἐν τῇ
 Λέσβῳ πρότερον, πρὸς ὑμᾶς ἐπηγγελμένῳ.

Εὐγνωμόνως ἔμν, Πατέρες Ὅσιώτατοι, ὡς ἀπὸ
 σταλῶν, οἰκοδομήσαι Ναὸν, ὡς ὑμῖν ὑπέσχετο πε-
 ρικαλλέστατον, ὅν ἀνέθετο, τῇ μόρῃ Θεομήτορι, Βα-
 σιλίῃς κράτης δαίμα.

Οσιώτατοι, Πατέρες ἔστι Θεότατοι, πόθῳ γεραίρομεν,
 πόθῳ ὑμῶν τὴς πολλῆς, τῆς θείας ἀσκήσεως, ἔστι
 τὴς

τὴς καμίας δὲ, ὡς ὑπέσχητε, κατὰ τε γῆν ἔστι θά-
 λαυταν, τῆς Μορῆς ἕνεκα ταύτης.

Θεοτοκίον.

Παραμώμητε, Παρθεῖνε καθικέταε, ὅν ἐσωμάτω-
 σας, φιλανθρωπον Ἰησοῦν, φυλάττειν τὴν ποι-
 μνήν σου, ὥς ἐπηρεάσῃς, ἔστι κακώσεως, ἐχθρῶν παπ-
 τοῖν ἡμῶν, ὡς προστάτιδα γεραίρη.

Ἐτερος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίῳ.

Ποίαις ἀσμάτων ἀφῆμας, στεφανώσωμεν ἀξίως
 τὴς Ὅσις; τὴς προστάτας ἡμῶν, ἔστι θείας ἀν-
 γέτας, καὶ πρεσβύτας πρὸς Κύριον, ἀπροσδέτως εἰς
 αἰῶνας;

Εὐσαθε ποιμνίῳ τὴν τιμῶσαν, τὴν παρίερον καὶ
 θείαν ὑμῶν μητέρα, ὥς ἐχθρῶν αἰδωνῶν, καὶ
 ροντῶν Πατέρες, καὶ ἐκ Θεῶν αἰτήσατε τὴν εἰρήνῃ
 εἰς αἰῶνας.

Εὐμα μεκρώσαντες ἐν Κόσμῳ, ἀπελάβετε ζωὴν τὴν
 αἰωνίαν, Θεοφόροι Χειρῶν, σωόντες εἰς αἰῶνας,
 ἔστι σὺν Ἀγγέλοις ψάλλοντες ὁ Θεὸς ἀλόγητος εἰ.

Θεοτοκίον.

Ομματα μὲν ἔστι τὴν καρδίαν, παραμώμητε πρὸς σε-
 μνῷ ἀπατήρῳ, πρεσβειώσαν φωτὶ, ὅλον καταύ-
 γασόμεν, καὶ πρὸς τὸ θεῖον θέλημα, καθοδηγήσομεν
 παρθεῖνε.

Ω, δὴ ἡ. Παῖδας ἀγαγεῖς ἐν τῇ καμίῳ.

Πύποι καὶ καπόρες ἐν τῇ Χίῳ, ἀσκήσεως πρῶτοι
 ὡφθῆτε σεβάσμιοι, πάντων γὰρ ἀφῆμαρτοι, καὶ
 Χειρῶν ἐπόμφοι, αὐλῶστε βιώσαντες, πᾶσιν ἐγνώ-
 σθητε, μιγάσιτε ἔστι Μοραταῖς ἢ σταθμῇ, θείας πολι-
 τείας ἔστι ἑραφίς βίη.

Πειὰς σεβασμία ἥδη Ὅσιων, Τεράδα τὴν Παρα-
 γίαν

γίαν ἰκετάσαστε, δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, ἧς ἁμαρτιῶν ἡ-
μῶν, ὡς παρρησίας ἔχοντες πολλῶν παρὰ φημοι, δει-
σεις πρὸς αὐτῷ ἀναφέρειν, ὑπὲρ ἧς τιμῶντων τῷ
θεῷ ὑμῶν μνήμην.

ἔσοις θησαυρὸν θεῶν χαρίτων, τὴν χάριτα καὶ
 λειψάμεν ὑμῶν ἅγιοι, ἔχοντες δοξάζομεν, τὸν
 ὑμᾶς δοξάσαντα, καὶ πίσει ἀπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα.
 ἡ θεία γὰρ τῷ Πνεύματι Χάρις, μένει ἀχωρίτως,
 ἐν τοῖς ὑμῶν ὁσέοις. ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ.

Εὐμεν σκέπη εἶ ἐκ προσαΐα, Παρθενέ ἀγνή, ἀντί-
ληψις καὶ λύπῃσις, τείχος ἐκ ἀσφάλεια, ὅθεν
μεγαλιώσῃ, ἢ σὺ Μορὴ κηρύττωσα τῆς δυναστείας σου,
πρὸς ἅπαντας, ὅτι ἐμὴ ἡ Μύρτος, ἀφλεκτος ἐσώ-
θην, ὡς περ ἡ Βάτος πάλαι.

Ε'τερος. Τὸν ἐν Ὁρεὶ Ἀγίῳ δοξαζοῦμεν.

Π ὦ ἀσέκτω, μὴ παρεσῶτες Θρόνῳ, τῆς Τειά-
δος, πρισάριθμοι Πατέρες, τῆς τεύλαμπῆς πλη-
ρῦμεροι λαμπρόητος, χαίρομτες ὑμρεῖτε, ἐ ὑπεριψῶ-
τε, αὐτῷ εἰς τὰς αἰῶνας.

Υπερφώτε, Τεράδος ταῖς ἀκτῖσι, ἤδ' Οσίωρ, ἡ
 τριφεγγὴς χορεία, ἐλλαμπομένη σὺν Ἀγγέλωρ
 πάγουσι, θείως γηθομένη, μέλπει ἀσιγῆτως, αὐτῷ
 εἰς τὸς αἰῶνας.

Φεγγοβόλοις, ἀνγαῖς φωτὸς ἀδύτη, τῆς περιφώτης,
καὶ περιφεγγῆς Οὐσίας,, Πατέρες θεῖοι καταγ-
λαϊζόμενοι, ἄδοκτες ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, αὐτῷ
εἰς τὰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Πύσαι ποίμνιν, τῷ σοὶ ἀφαινεύω, Θεοτόκε πα-
ρύμνητε Παρθένε, ἐκ τῆς ὀρμῆς τῆς ροιτῆς με-
λέορτος, τῆς ὀρσομεύς, καὶ καταπιεύμε, ζήτῃς τοῦ ἐ-
ὀλέσαι.

ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Ω, δὲ, θ'. Α' πας υνυσίνε.

Πίς· μὴ ἐκ πλαγῆ, Πατέρες θεότατοι, τὰς ὑπὲρ
ἁφρωπον, πόνης τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὰς ἀγῶ-
νας ὅς διπλῶσατε, μηδείαις καὶ δεινέσιμ ἐμαχολύ-
μενοι, ἐροικῆρτες, φάραγι κρυμώδεσι, τῷ δὲ θείῳ
πόθῳ πυρῆμενοι.

Λ Ἐξαυτε σεπτοὶ, ὡδὴν ὑμνητήεον, καὶ καταπέμ-
ψατε, τῷδε ἐκ πορήσαπτι, καὶ τοῖς συμψάλ-
λασι χάρειν αἰῶθεν, ὅπως ὀρθῶς βιώσαπτες, ζωὴν
αἰῶριον, Θεοφόροι, δι' ἱκεσίωρ ἡμῶρ, πρὸς Χριστῶ
τῷ Θεῷ ἀπολαύσωσι.

Λέωποτα Χριστὲ, πρεσβείας δεξάμενος, τῆς κυνησά-
σης σε, καὶ ἥν' αὖν τάξεωμ, ἥν' Α' ποσόλωμ ἔ-
ν' Μαρτύρωμ σε, Γεραρχῶν Ο'σίωμ τε, ἡμᾶς ἐλέησον,
καὶ παράχ' ἄφεςμ τοῖς δόλοισ' σε, ἥν' πολλῶν ἐγ-
νημάτων ὡς εὐπλάγχθος.

Θεοτοκίον.

Λέγω ἡμεῖς ὡς παλαι ἐθήρῃσας τὴν Μύρτον
ἄφλεκτον, ἔτω τὴν Μορίν τὴν σὺν, φέρει σὺν-
τήρει καὶ διαφύλαττε, ἐκ πάσης περιστάσεως ταῖς
σაῖς δεήσεσιν, ἡμῶν, καὶ πῶς δοξάζωμεν, σὲ
Πατέρα ἡμῶν προσταύσαι.

Εἴτερος. Εἴφριξε Πᾶσα ἀκοή.

Χαῖρε σοὶ ἄδω ἐκ ψυχῆς, ὦ τριάς ἢ ἀσκη-
 ῆς θεοσύλλεκτε, καὶ θεοτίμντε, ἢ τῷ Τριάδα
 τῷ ὁμοῦσιν, ἔργοις ἐνθεοῖς ἱερῶς, βίῃσα ἐδόξα-
 σας, καὶ μὴ ἀπέληφας, τὰ βραβεῖα, ἢ σὼμ πό-
 μων ἐπάξια,

Πάλλω ἐν Πράματι Δαβὶδ, ἥδ' Οὔσῳ ὁ Θεό-
 τας θάψατος, τίμιος ἔμαρτι, ἔφη, Κυεῖς, ἐ-
 ὁ σοφώτατος, φάσκει δικαίῳ αἱ ψυχαὶ, χειρὶ ἐ-
 ρυπάρ-

ρυπάρχου, Θεὸς τῶ σωζόμενος, καὶ ὃ μὴ αὐτῷ καθά-
ψηται βάσαρος.

Ω σεβασμία μοι τριάς, ὦ χορεία τῷ Οσίῳ Θεό-
λεκτε, λαμπὰς ἡ τριφῶτος, Τριάδος Θείας,
Θεοὶ Θεράπορες, τῷ ἐγκωμίοις ἱεροῖς, ἐ ὑμνοῖς δο-
ξάσασι ὑμᾶς παύσθημι, ὀφλημάτων ῥηαίτετε τῇ
ἀφειρ. Θεοτοκίον.

Ο ὑκ ἡδυνήθη τῆς φλογός, τῆς μυριωνίας τὸ χλοά-
ζον λυμήνασαι, ἡ ὑπερβάλλουσα, διώμις κόρη,
μόρη παύλαστε, ὡς ἔδὲ πάλαι ἐν Σιναῖ, τῷ βά-
τον ἐκ ἐφλεξεν, ἡ προετύπωσε, μυστικῶς τῷ Μωϋ-
σῇ, καὶ εἰκόριζεν.

Εἰς ἀποστείλας. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόντες.

Π οῦν δρόμον διαρυσάμετες, ἀπλαμῶς Θεοφόροι, τῆς
ἱεράς ἀσκήσεως, πρὸς σκηνώματα Θεῖα, ἐφθά-
σατε καὶ σὺ πᾶσι, τῷ ἀγίῳ τοῖς δῆμοις, ἐνδόξως,
ἐσκηνώσατε, ἐ πρυφῆς τῆς ἀλήκει, ἐν μετοχῇ, γε-
ρόμενοι πάντως τῇ ἀνέκφραστον, ἀγάλλεσθε μακάριοι,
τῷ Θεῷ παρεσῶτες.

Μ ετὰ τῆς Θεομήτορος, ἐ Παρθένου Μαρίας, Νι-
κήτα παμμακάριε, ἐ Ἰωσήφ Θεόφρον, σὺ
τῷ κλειρῷ Ἰωάννη, τῷ Θεῷ παρεσῶτες, τῷ Κόσ-
μῳ τὰ σωτήρια, ῥηαίτετε ἀπαύτως, καὶ τῇ αὐ-
τῶν, ποιμνὴ ὁμόμοιαν καὶ εἰρῶν, ὡς περιεποιήσα-
θε ἐν ἀπύτοις καμάτοις.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸς αἵμους π. ἡχος π. δ'.

Ὡς τῆς παραδόξου θαύματος.

* **Π** ατερ Νικήτα Μακάριε, σὺ ὅπως Νίκη Θεῶν,
ἐπαξίως ὠνόμασαι, ὡς ρικῆσας Οἶσε, τοὺς
ἀσάρκους ὁ ἐμσαρκος. τὸν γὰρ σταυρόν σου, ἀψαλαβόμε-
μος,

ρος, τῷ Θεῷ λόγῳ κατηκολύθηςας, ἔχων ἀκλόρη-
τον, γλῶ ψυχῇ ἐ ἀκαμπτον πρὸς περασμὸς, τὸς
ἐπαγεμῆςσοι, ῥῆ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ω Ἰωάννη Θεόσοφε, τῶν ἀρετῶν ἡ κρητὶς, Μο-
μαζόντων τὸ καύχημα, τῆς ἐν Θεῷ χάριτος,
ἐπαξίως ἐπώρυμος, ὁ τῷ Προδρόμῳ, τοῖς Θεοῖς ἴχ-
μεσιν, ἀκολούθηςας καὶ μνησάμενος, τὸ ὀρεσίτροφον,
σὺ τοῖς Θεοφόροις σου σιωπῆταις, μεθ' ὧν γλῶ ὑ-
μνόμενος, ἡμῶν μνημόρθε.

* **Μ** ερεκρωμέομε ζώωσον, ταῖς τῶν παθῶν προσ-
βολαῖς, τεθαμμέομε ἀψάγησον, Ἰωσήφ πα-
μάριε, τοῦ παγκάλλου ὁμώρυμε, τῆς σωφροσύνης,
στάθμη ἡ ἐν Θεῷ, ὁ καταχύρας, τὸν πολυμήχανον,
ὄφην τὸν δόλιον, ἐ τῆς Εὐας Οἶσε τὸν πτερριγλῶν,
τὸν εἰς ὑψος ἀμετρεῖα, κατακαυχώμενον.

Χ ίς τὰ Θεῖα βλασημάτα, τῷ ἱεραὶ πρὸς Θεόν,
ἀπαρχῇ ἀφηνήσωμεν, ἱερῶς φιλέορτοι, ἐ σε-
πτόν ἀκροθίγιον, ἐν ἐτησίῳ, ὑμνοῖς γεραίρομετες,
τὸς τέτων ἀθλῶν καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τῷ τῷ
σώματος τῆξιντε ἐ μέκρωσιν, δι' ὧν Χειρῶν, προσφο-
ραὶ προσήχθησαν, λίαν ἀπρόσδεκτοι.

Δόξα ἡχος π. δ'.

Π ὦν Μομαζῶν ἡ πληθὺς, τὸς καθηνυτὰς καὶ ἀρ-
χηγὸς ἡμῶν Πατέρας, ἀξίως τιμήσωμεν. ἔτοι-
γὰ οἱ ἀξιοθαύμαστοι τῷ σταυρῷ καὶ τεθλιμῇ τῆς
ἀσκήσεως ὁδόν, ἀσφαλῶς ὁδύσαμετες, ζῶν αἰώνιον,
ἐ ἀπάπαυσιν εὖρον αἰδίου, ἐ τῆς Μακαρίας ἐκείνης
τῆς Κυρίας Φωρῆς, ἀκῆσαι κατηξιώθησαν. εὖ δὲ λοι-
ἀγαθοὶ ἐ πιστοί, οἱ τῆς ἡμέρας τὸ βάρος βαρύνον-
τες, ἐ τὸ δοθεὶ ὑμῖν τάλαντον ἀνέξασατε, εἰσελθετε
εἰς τὴν χαρὰν τῆς Κυρίας ἡμῶν, αἰωνίως ἀγαλλόμενοι.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῆς Καρόμος.

Ω, δὴ γ. καὶ ς.

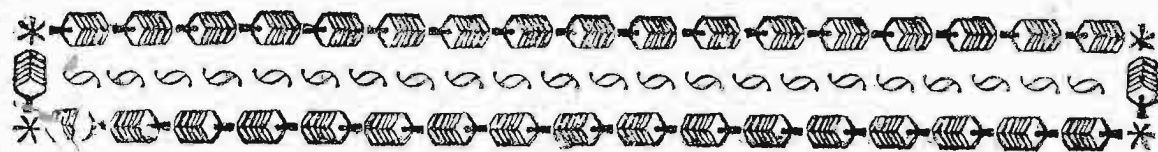
Α'πόστολος. Α'δελφοί πα'θεσθε τοῖς ἡγουμένοις. Εὐαγγέλιον, τῆς Α'γίας Α'ρτωρίας. Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλιωάρεα.

Πρὸς τῶν μομαζόντων καθ'ηγητῶν, ἔς τῶν μομοτρόπων, Διδασκάλους ἔς ὁδηγούς, τὰς ἀνὰ φαμίνας ἐν Χίῳ θεῖα βίβλιν, ὑπόδειγμα ἐν ὑμῖν ἀνὰ φημίνας.

Πρὸς οἱμνίαν τὴν τιμῶσάν σε ὦ πατήρ, τῶν κλεινῶν Ο'σίων, διατήρησον ἀσκήσας, ἐκ παρτοίας βλάβης αὐτῇ ἐπερχομένης, ταῖς πρὸς Θεὸν ἀλήκτοισιν παρακλήσεσι.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ.

(α) ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΘΕΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥΣ

ΠΑΤΕΡΑΣ ΗΜΩΝ.

ΝΙΚΗΤΑΝ ΙΩΑΝΝΗΝ, ΕΙΩΣΗΦ.

Τροπάειον. ἦχος δ'. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτεμῶς.

Τοῖς Θεοφόροις ἔς σεπτοῖς νῦν προσφύγωμεν, θεοῖς πατράσι ἔς ἡμῶν ἀντιλήπτοισιν, ἐν καταρύξει κράζοντες ὅς ὅλης ψυχῆς, Α'γιοι προφθάσατε, ἐφ' ἡμῖν πλαγχθέντες, ἔς δεινῶν λυτρώσασθε, τὰς ὑμᾶς ἀνυμνήσαντας, ὡς παρρησίαν κεκτημένοι πρὸς Θεόν, ὅν δυσωπεῖτε ἀρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτεμῶς.

Ω, δὴ, α'. ἦχος πλ. δ'. Τ'γραπὶ διδάσας.

Πρὸς Χριστὸν ποδῶντες ἀλκήμονως, Ο'σιοι Πατέρες, ἀπτηρμήθητε ἑαυτοὺς, ἔς τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀγῶσι, τέτρω προθύμως ἐλατρώσατε.

Ως

(α) Τὰς παρακλητικὰς τέλους ναι ζημία νὰ φάλλονται καὶ ἐπ' Κανόνας, συνέταξα δὲ λόγους ἐκκλησιαστικῶς, ὅτι σχεδὸν οἱ πεμόνον, πρὶν νὰ ἀποβλέψω εἰς τὴν εἰσπότεροι παρακλητικοὶ Κανόνες, ἐκδοσὶν τὰ τύπα, ὅθεν ἢ οὐκ ἔχει οὐκ ἔχει ἀνθρώπον, πλὴν δὲν εἶ

Κ Α

Ως Κόσμος ἐάσαυτες τὰ τερπνὰ, Ὅσοι Κυρίου,
Γωάμην σὺν Γωσήφ, ἐ Νικήτα, τῷ ρίχης ἐ-
πωρύμω, καὶ μετ' ἧς τῆς ἀπάτης λυτρώσασθε.

Εκείνης προσέρχομαι τῇ ὑμῶν, Θερμῇ προσασίᾳ, ὡς
Ὅσιον ἢ καλλοῖν, Γωσήφ, Νικήτα Γωάμην, ἐ
μὴ κερύμε τὸν ἄθλιον πέμψητε.

Θεοτοκίον.

Εἴσαι μοῦρτά με χαλεπῶς, τῆς θαυματουργῆς, ἀ-
σφείας ἢ σαρκικῶν, ἀγνὴ ψυχικῶν τε παθῶν
μάτῳ, ὅπως ἐν πίσει αἰ μακαρίζωσε.

Ω, δὴ, γ. Οὐραμίας ἀψίδος.

Οὐραμίας τυχόντες, παύκλεεις Ὅσοι, δόξης ἐ ἀ-
φράστ' ἀξίως Μακαριότητος, τῆς αἰωμίας ποιμῆς,
ἐ ἀφορήτῃ αἰχμῶν, ρύσαθέ με δέομαι, Χειρῶν πρεσ-
βάουτες.

Αμερίμως διάγω, ἐ ἀμελῶς Ἀγιοι, ἐ τῆς φοβε-
ρᾶς καὶ δικαίας Χειρῶν ἐτάσεως, ἀμνημονῶ τῆς
φεικτῆς, ἥς μοι τὴν μέριμναν δότε, ὅπως διορθώσω
μοι τὰ πεπραγμένα αἰχρῶς.

Κοσμικῇ προσασίᾳ, ἐ ἡδομαῖς ἔλκομαι, ἐ ταῖς
πορνφαῖς συμβολαῖς τῆς πολεμήτορος, ὅλως ἐ-
πείκω αἰ, ἐ τῆς ὑμῶν θείας βίης, ἵχμος ἐκ ἐξήλω-
σα, οἶμοι τῷ τάλαρι.

Θεοτοκίον.

Ηὲν ἐ φρενὶ καὶ λόγῳ, δῶρον Θεῶν ἔληθα, ὅ-
πως ἐπιγνῶς τὸν Δεσπότην ἔργοις τιμήσω κα-
λοῖς, ἐγὼ δὲ πάθει τὴν δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν δο-
τῆρα ὑβρίσας Δέσποιναν σώσόν με.

Ω, δὴ, δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αρδεικῶς ἐρησάμενον, καὶ ἢ παθῶν Νικήτα
Φερώνυμε, ἐκτεμῶς καθικετάρωσε, τῆς ψυχῆς
τὰ πάθη ταπεινώσαί με.

Γωάμ-

Γωάμην Μακάριε, χάριτος ἐπώρυμε σύ μοι δάρι-
ται, τὴν σὺν χάρι τὴν ἑραφίον, τῆς ἱχνηλατῆ-
σαι τὰ σὰ βήματα.

Εωφροσύνης ὑπόδειγμα, Γωσήφ παμμάκαρ σὺ ἐ-
λημνάτισας, δι' ὃ σῶφροτά με ποίησον, τῆς σαρ-
κὸς τὰ πάθη καταλέλωμαι.

Θεοτοκίον.

Πῶν παθῶν με τὸν πέραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην
τεκῶσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατάρμασον,
ἢ ἐμῶν πταισμάτων θεομύμψατε.

Ω, δὴ, ε. Φωτισον ἡμᾶς.

Δείξον με Σωτῆρ, πληρωτὴν ἢ προσαγμάτων σου,
ἢ Ὅσιον σου ταῖς θείαις λιταῖς, ὅς μου προ-
βάλλομαι πρέσβεις, τῆς ἀσπλαγχνίας σου.

Εἰβον τὴν σφίλιν, ἐ τεθλιμμένῳ ὠδάσατε, δι'
ὅμε ἰδυάτε ἀχαῖς ὑμῶν, πρὸς σωτηρίας τῆς
βίης, Χειρῶν παράφνημοι.

Δάκρυσι θερμοῖς, τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀγρίσασθαι,
τὴν μολυνθεῖσαν ἀμαρτίαις πολλαῖς, ἀξιοθῆ-
ραί με θεῶν Χειρῶν πρεσβάσατε.

Θεοτοκίον.

Εύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κηρυμῶν Θεοτόκε ἀγνὴ, ἢ αἰω-
ρίαν τεκῶσα λύτρωσιν, ἐ τὴν εἰρήνῃ τὴν πάν-
τα μὲν ὑπερέχουσαν.

Ω, δὴ, ς. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Προσάτας με τῆς ζωῆς ὡς εὖροιμι, Θεοφόροι ἐ σε-
πτοί με Πατέρες, ἢ λυπηρῶν διαλύοντες μέ-
φος, ἐ συμφορῶν τὰς ἐφόδους ἐλαύνοντες, γαλιώλιν
δὲ τὴν ψυχικὴν, δωρεμῆς μοι ὅπως γεραίρω ὑμᾶς.

Απαύτως ὑπὲρ ἐμῶν πρεσβάετε, Θεοφόροι ἐ προ-
σάτας με θεῶν, πρὸς τὸν Κεῖτλιν ἐ Θεόν μου
ἐ πλάσιν, τῆς οἰκτερῆσαί με τὸν παράθλιον, ἐν ὧ-

ρα φρικτῇ καὶ φοβερῇ, τῆς δαίτερας αὐτῆς ἐπελά-
σεως.

Εκότερον αμαρτίας ζόφωμε, φωτίσατε λιγίζω
Οσίωρ, τριὰς σεπτῇ, τῆς Τριαδος τῇ εὐγλῇ,
τῆς ὑπερφώτῃ ἢ συμπαρίσταδε, δικαίωρ δῆμοις ἐχο-
ροῖς, ἢ ἑραφίωρ Νόωρ παράφνημοι.

Θεοτοκίον.

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεκτῆμεθα, ἐ ψυχῶν σε-
παρτελῇ σωτηρίᾳ, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς
θλίψεσι κόρη, καὶ τῷ φωτίσῃ αἰὲ ἀγαλλόμεθα, ὡ
Δέσποινά ἐ μὴ ἡμᾶς, ἢ παθῶν ἐ κερδυῶν διά-
σωσον.

Κορτάκιον. ἦχος, β'.

Προσασία ἢ Χρειαφῶν.

Προσασίᾳ τὴν ὑμῶν ἑξαήμεροι, τὴν ἱκεσίαν
ταύτῃν προσάγομεν, μὴ δὲ παρίδῃτε ἡμῶν δέ-
σιν περιχαρῇ, ἀλλὰ προφθάσατε ὡς ἀγαθοὶ εἰς τὴν
βοήθειαν ἡμῶν ἢ θερμῶς κραυγάζοντων ὑμῖν, Ο-
σοι τῷ Κυρίῳ, ρύσαδε ἡμᾶς πάντων, ἢ ἐν βίᾳ
δειρῶν ἐ ἀλγεῶν.

Ω, δὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Γαδαίας.

Επιλάμψαι θείας, τὴν ἐμὴν ἐλαμφθῆναι ἐκδυ-
σωπεῖτε ψυχῇ, τὸν ζόφον τῆς κακίας, αὐτῆς
ἀποσοβῆντες, ἵνα φάλλω σωζόμενος, ὁ ἢ Πατέρων
ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Εχῆμα τῆς μεταροίας, ἐμεθύθω ὁ τάλας, ἀλλὰ τὸς
τύτῃς καρπὸς, ἐκ ὠνέγκα Σωτῆρ μὲ, δι' ὃ μὴ
με ἐκκόψῃς, ὡς τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον, ἀλλ' οἰκτε-
ρῆσαις Χειρὲ, λιταῖς τῶν σῶν Οσίωρ.

Θελήτῃς ὦρ ἐλέος, Κύριε μακρόθυμε, ἐ οἰκτιρῶν
ἢ πηγῇ. τοῖς ρείθροις τῶν δακρύων, ἀπόπλωσον
τὸν

τὸν ρύπον, τῆς ψυχῆς μὲ κραυγάζοντος, ὁ ἢ Οσίωρ
ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θησυρὸν Σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σε-
κύνσασα, ἐ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετα-
ροίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἐδείξας, ὁ ἢ Πατέρων ἡ-
μῶν Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ω, δὴ, η'. Τὸν Βασιλέα ἢ ἑραφῶν.

Εάρκα τῷ λόγῳ καθυποτάξαι ἐμφρόνως, καὶ διά-
γειν σωφρόνως Πατέρες, ἐπιχύσατέ με θείαις ὑ-
μῶν πρεσβείαις,

Εν τῷ ἀπηλαίῳ ὡς ἐν θεάτῳ Πατέρες, ἡγωνίση-
τε θερμῶς Θεοφόροι, καὶ πολεμίων ἀσάρκων ἀο-
ράτων.

Ω Γωάρη σὺ Γωσήφ, ἐ Νικῆτα, τὸν Θεὸν ἐκ-
δυσωπεῖτε ἀπαύτως, τὰ κατ' ἐμὲ σωσίψαι
ἢ πολεμῶντων βέλη.

Θεοτοκίον.

Πῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ
παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε, ὅθεν σε ὑμῶν
εἰς πάντα, τὸς αἰῶνας.

Ω, δὴ, θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Νικῆτα ρίκης κράτος, Γωάρη χάριν, καὶ Γωσήφ
σωφροσύνην δωρήσαδε, καὶ παθῶν ἢ ἀπαύ-
τως παρενοχλῶντων μοι.

Νικῆτα Γωάρη, Γωσήφ τεισμάκαρ, ὑπὲρ ἐμὲ ἱ-
κεσίαν ποιήσατε, σὺ τῇ ἀχχαίτῳ παρθένῳ
πρὸς τὸν ἢ ὅλων Θεόν.

Πλὴν περιχαρῆς ταύτῃν, δέσιν Πατέρες, ὅς ἀκα-
θάρτου μοῦς τε ἐ σώματος, προσάγομεν ὑμῖν
ἀποδέξαδε.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Εὐώ μὲ ἤδ' δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παρὰ
τοὺς ἐκ προσώπων παῖδά κρυόν, ἀφῆρηκότα Γαρ-
θρίε Χειρὸν κινήσας.

Μεγαλιτιάριον.

Πράξεων ἐρθέων ταῖς φαιραῖς, αἵγλαις Θεοφό-
ροι, ἀπαράφωρτες θαυμασῶς, πρὸς ὁδὸς ἀ-
θείας, ἤδ' θείων θαυμασίων, ἤδ' μορασῶν τὰ πλή-
ρη καθωδηγύσατε.

Οσιε Νικητὰ σὺν Ἰωσήφ, ἐ τῷ Ἰωάννῃ, Θεοφόροι
ὡς ἀληθῶς, τῆς Τριάδος λάτραι, τῆς τριλαμ-
πῆς ἐ θείας, ἀχῆς ὑμῶν ἀγίαις, ἡμᾶς φωτίσατε.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ, ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΤΙΚΤΙΚΟΣ

Εἰς τοὺς ΟΣΙΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ.

Ω, δὴ, ἀ. ἡχ. πλ. β. Ως ἐν ἡπείρῳ πεζύσας.

Νυνὶ πρὸς ὑμᾶς καταφύγω δόλοι Χειρῶν, ἐ
οἴκτεως παρίσσαι, τῇ εἰκόμῃ τῇ σεπτῇ,
ὑμῶν καὶ δουλείας τῷ ἐχθρῷ, λυτρωθῆναι ὄξαιτῃμαι
δάκρυον.

Ιχνηλατεῖν με Πατέρες πρίβας ὑμῶν, τὰς ἐρθέας
δέομαι, ἐμψύσατε ἐ ζῆν, θαρρέως ἐ θεοφι-
λῶς, καὶ ζῆλον τὸν ὑμῶν Θεῷ θαράπορτες.

Κολάσεως αἰωρίαν ἢ φοβερά, ἀπειλὴν ταραττει μου,
τινὲν διαμόισιν ἐ γὰρ, ἔργα ταύτης ἀξία ποιῶ,
ἀλλ' αὐτοὶ με ταῖς λιταῖς ὑμῶν λυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν Θεὸν συλλαβῶσα τὸν δι' ἐμὲ, γεγομότη
ἀνθρώπων, τῷ τὸν αἵτησαι ἀγνὴ, ἐν ἡμέρᾳ δί-
κης τῆς φρικτῆς, οἴκτειρῆσαι με πολλὰ ἡμαρτηκότα
αὐτῷ.

Ω, δὴ, γ. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.
Φεῖσαι μὲ δέσποτα Χειρῶν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης,
ταῖς ἡδ' σὺν θαράπορτων, ἀπροσδέκτοις προ-
σάχαις, ἐ μὴ ἐλέγξης θυμῷ ἐ παιδάσῃς τὰ πολλὰ
μὲ πταίσματα.

ΕΤΕ

Οἱ.

α. **Ο**ἶδα Πατέρες Ἱεροί, ἐμαυτὸν μολυνθεῖτα, μολυσμοῖς ἁμαρτίαις, ἐκ μὴ ὄρτα ἱκανόν, προσβλέπειν τε ἐξ ὁρᾶν, τίω εἰκόνα τίω ὑμῶν ὁ βέβηλος.

ο. **Π**ῶμιν δοθῶναι ἐκ ἰχθῶν, τῇ ἐμῇ ἀσθενείᾳ, Θεοφόροι Πατέρες, ἔχαιτῶμαι παρ' ὑμῶν, ἵνα τὰ θεῖα ποιῶ, τῷ Σωτῆρος Ἰησοῦ ἐπιτάγματα. **Στ.**

υ. **Ο**μβρὸς δακρύων ἀγαθῇ, δίδε μοι Παραγία, στεφάνος τε ἐκ λυπῶν, τίω ἐφ' θεοῦ ἐκ ψυχῇ, κατὰ ρυξὴν σωτικὴν, ἐμποῖσάμην τῇ ἐμῇ πρεσβείαις σου.

Ω, δὴ, δ. Χειρὸς μου δυνάμις.

υ. **Υ**μῶν καὶ δέσπιν, προσφέρω Ἀγιοί, τῇ ὑμῶν παραχαράτῳ παρεστηκώς, εἰκόρι βοῶν ὑμῖν, τὸ κατ' εἰκόνα με Θεῷ, ἐπιχύσατε τηρήσασθαι.

Πύποις ἐρρύπωσα, ἐκ κατεσπίλωσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ κάλλος ἁμαρτιῶν, ἐκ ἐκ εἰμι ἄξιός, τὸν χαρακτῆρα καθορᾶν, τὸν ὑμέτερον θεωέσι.

Υμᾶς θεϊότατοι, ἐκ ἀσυνπαθήντοι, ἱκετάω Πατέρες, ἐκ δυσωπῶ, τῷ αἰεὶ προϊέσθαι, τῆς παραθλίαν μου ψυχῆς, ταῖς ἀχαῖς ὑμῶν πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μὴ δείξης Δέσπονα, μὴ δείξης ξέρον με, ξενωθεῖτα τῆς σκέπης τῷ σὺ Τίς, ὅλον καὶ ἀνάξιον, ἀλλὰ ἀπόπλωον καὶ ἐκ τῷ ρύπῳ τῷ πταισμάτων μου,

Ω, δὴ, ε. Τῷ θεῷ φέγγει σε.

Πρὸς μετανοίας τίω ἀγαθῶν, ὁδόν τε καὶ τείνονα ταῖς λιταῖς, τῷ σὺν Οσίῳ κατάθωον, Ἰησοῦ Σωτῆρ μου ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθὼν, ἁμαρτωλὸς καλέσαι ὡς πρῶτος πέφυκα.

Νικῆτα θεῖε σὺν Ἰωσήφ, ἅμα Ἰωάννη τῷ κλειρωῖ, ἀρχὴν βαλεῖν μοι δωρήσασθε, ζῶν ἐν μετανοίᾳ

ροία καὶ τὸ ὑπόλοιπον, τῷ βίου διαψῆσαι ἐν θεῷ ἑαδίου.

Ως παρρησίαμ πρὸς τὸν Θεόν, ἔχομεν Πατέρες Ἱεροί, αὐτὸν ἐμοὶ ἰλεώσατε, ταῖς παμπροσδέκτοις ὑμῶν δέσσεσιν, ὅπως μοι μετανοίας καιρὸν δωρήσιντε.

Θεοτοκίον.

Πῶ θεῷ φέγγει σε ἀγαθῇ, φώτισον καὶ μὲ τὸς ὀφθαλμοὺς, ἐσκοτισμένους τοῖς πάθεσι, ρῦσαί με Δαιμόνων αἰχμαλωσίας πικρᾶς, καυχῶνται γὰρ ὁρῶντές με ἀπροσάτατον.

Ω, δὴ, ς. Τῷ βίῳ τίω θάλασσαν.

Αμέσως ἐκεκτῆμαι, παρρησίαμ ἔχαιτῶν, ἁμαρτιῶν τίω ἄφεσιν, ἐκ βίῳ τίω διόρθωσιν τῷ λοιπῷ, δι' ὅπερ προσάγωσιν, λυτῶν τὸς Οσίους μεσιτάοντας.

Πειρὰς ἡ τὸν Κύριον, θεραπεύσασα καλῶς, ἀγῶσι τῆς ἀσκήσεως, ρηθείαις ἐκ δέσσεσιν καὶ πολλῶν, ἰδρώτων ταῖς χύσεσι, τῷ Οσίῳ ὑπὲρ ἐμῶν ἱκετάω.

Πὰ πάθῃ μεκρώσαντες, ὡς Νικῆτα θαυμαστῇ, καὶ Ἰωάννη παύσεπτε, σὺν Ἰωσήφ τῷ θεῷ δότε καὶ μὲ, τῷ παθῶν τίω μεκρώσιν, τῇ δυνάμει τῷ θεῷ πρεσβειῶν ὑμῶν.

Θαυμάσσω Κύριε, ἐπ' ἐμὲ τὸν ταπεινόν, τὸ πλάσιόν σου ἔλεος, ὁ σάζωμ τὸς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, ἐκ βίῳ διόρθωσιν, πάραχέ μοι πρεσβείαις τῷ Οσίῳ σου.

Ιδε τίω ταπείνωσιν, συντριβίω τε τῆς ἐμῆς, ψυχῆς ἐκ μὴ ἀπώσῃ με, ἀλλὰ συγγνώμιν δίδε μοι τῷ πολλῶν, πταισμάτων ὡς εὐπλάγχθος, Ἰησοῦ μου Μητρός σου ταῖς ἐπιτάξεσιν.

Ω, δὴ, ζ. Δροσοβολὸν μερ' τίω καμινόν.

Ως ἐμάραμας Χειρὲ τίω ὑπερβάλλουσαν, ἐν τῇ καμίνῳ

μὴν φλόγα ποτὲ, ὅπως εὐπλάγῃς, μάραρον τῆς
φλόγα τῆς ἐμῶν, παθῶν τῶν καταφλεγόμε-
ναι, τῶν σῶν Οἰσίων ἀπροσδέκτοις παρακλήσεσι.

Πῶ θυμῶς μὴ ἐλέγξῃς με μακρόθυμε, μηδὲ κατά-
δικάσῃς με εἰς πῦρ, ἀλλ' οἰκτείρησον τῶν σῶν θε-
ραπόντων ταῖς ἀχαῖς, ὡς καὶ τῷ βήματι τῷ σῶν, τῷ
ἀδεκάκῳ παραστῶ ἀπαπολόγητος.

Τετάρτου Σωτήρ μὴ πολυέλεε, πρόσδεξαι τὰς Οἰ-
σίς τὰς σὰς, ἐκολάσεως αἰωρίσ με καὶ τῆς πυ-
ρὸς, ἐκλύτρωσαι ἐκ τῆς ὀρατῶν, χαρὰς ἀλύκτου κα-
ταξίωσον ὡς εὐπλάγῃς.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ τὴν πᾶσαν Δέσποιναν ἐλπίδα μὴ, ἀνέστη-
κα ὁ ἄσωτος, μὴ ἀποτρέψῃς ἀπ' ἐμῶν τὸ πρόσω-
πόν σου μὴ, μὴ πλάγῃς φιλανθρώπων τὰ σὰ, μὴ
κλείσῃς με Μητὲρ τῆς Θεᾶς, ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ω, δὴ, ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Οἰσίοις.

Πρὸς ἐν Κόσμῳ θορύβους ἀποκρυσάμενοι, ἡσυχίας
τῷ ἔρωτι παραιοῖσι. γῆς ἐν ταῖς ὁπαῖς, καὶ
σηλαίοις ἐν ὄρεσιν, ἀπαῖτα τὸν βίον λύουσατε προ-
θύμως.

Προσασίαν ἐσκέπῃς καὶ τὴν ἀντίληψιν, τὴν ὑ-
μῶν ὕψαιτῃ Πατέρες Οἰοί, θεῖε Ἰωσήφ,
Ἰωάννη αἰοίδιμε, καὶ Νικήτα μάκαρ, ἐν ὅλῳ μὴ τῷ
βίῳ.

Καθ' ἐκάστῳ ὁ πάλας τοῖς ἁμαρτήμασι, περιπί-
πτω ἀφρόνως, γνώμης φανότῃ, μὴ δὲ τῆς
ὑμῶν, Θεοφόροι παύσασθαι, εἰκοὶ κραυγάζων, τῶν
λυτρώσασθαι με.

Θεοτοκίον.

Μή με γήνης ἐν ὥρᾳ Δέσποιναν Κρίσεως, μὴ τῶν
κατακρίτων ὄντα κατάκρῃς, ἀλλὰ τὸν μικρὸν

ἑμα-

ἑμαυμὸν δεξάμενος. σῶσόν με πρεσβείαις τῆς σῆς
Μητρός οἰκτίρμον.

Ω, δὴ, ἡ. Θεὸν ἀνθρώποις.

Πολλοῖς ἀσκήσεως πόμοις Ἄγιοι, παθῶν σαρκὸς
ὀρμᾶς, ὁλοτελῶς ἐνεκρώσατε, διὰ τὸ τοῦ δέομαι
Πατέρες σεπτοί, πάσας ἐπαμαρτάνουσας κατακοιμήσα-
τε, τῶν ἐμῶν παρτοίων, τῆς σαρκὸς παθῶν ἀχαῖς
ὑμῶν.

Ω, δὴ, ἡ. ἰκέτοισι μὴ ἀπώσῃς με, τῆς σεπτῆς Οἰσίων,
ἀλλὰ πρόχες καὶ δέξαι με, τὴν ἀπὸ χειλέων
ῥυπαρῶν προσόχῃ, ἐκ τῶν πρὸς Σωτηρίαν δίδου αἰ-
τήματα, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ Θεὸν ὑμῶν
δεήσεσι.

Πρὸς ἐν ταύτῃ παρακλήσει, ἐκ σώματος
βεβήλῃς ἐνεκρῶσαι δεξάμενοι, πρὸς ὑμᾶς θεο-
φρονες προσάται θερμοί, φάρντέ μοι ἐν βίῳ ἐκ ἀντι-
λήπτερες, ἐκ πρὸς Σωτηρίας, ἀπλαφεῖς ὁδὸς ἀνυ-
πατε.

Θεοτοκίον.

Εξατὸς Μαρτύρων, Οἰσίων σύλλογος, Ἱεραρχῶν
Πατέρων Προφητῶν Ἀποστόλων τε, τῶν Ἁγίων
Ἀγγέλων τὰ τέλματα, μὴ τῆς σε τέκνης ἐκδυσω-
πῶσί σε, σῶσον ἡμᾶς οἰκτεροῦ Χειρὸς ὡς πολυέλεος.

Μεγαλιωρία.

Ω, δὴ, ἡ. ἡμῶν προσάτας καὶ πρὸς Θεὸν, πρέσβεις θερ-
μοτάτες, ἀφηνῶμεν ὑμᾶς σεπτοί, Πάτερ Ἰωάν-
νη, σὺ τῷ κλειῶ Νικήτᾳ, Ἰωσήφ τε τῷ θεῷ καὶ
μεγαλιώμεν.

Πρὸς ἐκ πόθῃ πάντας τῆς ἱεράς, ὑμῶν ἀντιλήψαι,
καταφύγοις ἐκ παθῶν, λυτρώσθαι παρτοίων
Πατέρες Θεοφόροι, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων Χειρῶν
πρεσβύοντες.

ΒΙΟΣ

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ

ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ

ΝΙΚΗΤΑ, ΙΩΑΝΝΟΥ, & ΙΩΣΗΦ.
ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ ΠΑΤΕΡ.

Αγαπαὶ καὶ οἱ Ἅγιοι τῷ Θεῷ, δυνῖ ἔχουσι χρεῖαν ὑπὸ
ἀνθρωπίνῳ δόξαν καὶ τιμῇ, μετὰ τὸ νὰ εἶναι εἰς τὴν
Οὐρανίον καὶ θείαν δόξαν, ζῶντες εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
τὸν Σολομώντα, καὶ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν εἶναι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ τὰ ὀνό-
ματά τες εἶναι καταγεγραμμένα ἐν Βίβλῳ ζωῆς, μετὰ ὅλον τὸτο, ἡ-
μεῖς ἔχομεν χρέος ἀπαραίτητον, νὰ χεῖρωμεν τὴν βίαν καὶ τὰ κα-
τορθώματά τες, εἰς δόξαν αὐτοῦ καὶ εἰς τιμῇ, καὶ ἀπολέσθως νὰ
τὴν ἐπαινώμεν, καὶ νὰ τὴν μακαρίζωμεν, ὡς πιστὸς δέλεος τῷ Θεῷ,
ἢ μάλλον εἰπεῖν ὡς γνησίως φίλος. ὅτι καὶ τὸν μέγαν Βασιλεῖον,
ἢ πρὸς τὴν ἀγαθὴν τῇ ὁμοδελῶν τιμῇ, ἀπόδειξιν ἔχει τῆς πρὸς
τὸν κοινὸν Δεσποτικῇ ἐννοίας, καὶ μάλιστα ἐὰν αὐτοὶ οἱ ἀγαθοὶ δῶ-
λοι τῷ Θεῷ, δυνῖ εἶναι Ἅγιοι ἀπλῶς, δυνῖ ἠγωνίσθησαν μόνον
ἐν τῷ αὐτοῦ Σωτηρίαν, ἀλλὰ εἶναι κοινοὶ δεργέται, καὶ ἐν
τῷ τῷ πολλῶν σωτηρίαν ἠγωνίσθησαν, καὶ μυεῖς ἰδρώτας ἔχυ-
σαν. ὅταν λέγω οἱ Ἅγιοι εἶναι ποῖτοι κοινοὶ δεργέται, τότε
καὶ ὁ ἐπαινός τες εἶναι δικαιότερος, καὶ τὰ ἐγκώμιά τες πλέον χρεω-
τέμενα. ποῖτοι ἐσάθησαν ἀδελφοί, εἰς τῷ Νῆσον ταύτῃ, οἱ
Οἱ οἱ

Οἱ οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Νικήτας, Γεωργίου, καὶ Γω-
σίου, τῷ ὅποιον τῷ μνήμῳ ὑπεπελάμεν σήμερον. ἐπειδὴ αὐτοὶ
δυνῖ ἠγωνίσθησαν μόνον ἐν τῷ ἐδικῷ τῷ Σωτηρίαν, ἀλλὰ ἀφ' οὗ
τὴν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἐκείνης ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, εἰς πολλῶν
χρόνων ἔασημα ὑπέμειναν, τότε καὶ ὑπὲρ τῆς τῷ πολλῶν Σωτη-
ρίας ἐφρόντισαν, καὶ ἐν ἀπλῶς ἐφρόντισαν, ἀλλὰ καὶ μυεῖς κό-
πας, καὶ εἰς γλῶ καὶ εἰς θάλασσαν ὑπέμειναν, καὶ πολλὰς ἰδρώ-
τας ἔχυσαν οἱ ἀοίδιμοι, ἐν τῷ οἰκοδομήσαν Μονατήρια, εἰς φυ-
χικῇ τῷ ἀνθρώπων Σωτηρίαν, καθὼς καὶ τὰ οἰκοδόμησαν, καὶ
πολλὰς ἔσωσαν μετὰ τὸ θεῖον παράδειγμα τῷ ἀρετῇ τῷ, καὶ μετὰ
τῷ θεόπνευστον διδασκαλίαν τες. ὅθεν δικαίως πρέπει νὰ ἐπαι-
νῶνται ὡς κοινοὶ ἡμῶν δεργέται, καὶ τὰ κατορθώματά τες νὰ κη-
ρύττωνται, εἰς δόξαν Θεοῦ τῷ ἐνδοξαζομένη ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῖς,
καὶ εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγιγνωσκόντων καὶ ἀκούοντων τῷ ἐνθεον ἐκεί-
νων Πολιτείαν, καὶ τὴν θεοειδὴς ἀρετῆς. πρέπει δὲ νὰ ἀρχίσω-
μεν αὐτοῖς καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ τάξιν αὐτοῖς τῷ διήγησιν.

Οἱ ἱσχυροτάτοι λοιπὸν ἐπι Πατέρες, καὶ θεοτάτοι ἀσκηταί,
ὁ Νικήτας λέγω, ὁ Γεωργίου, καὶ ὁ Γωσίου, εἶναι ἀρετῆς καὶ
θρεμματα τῆς Νήσου Χίος, καὶ ἠμαζον καὶ τῆς χρόνος ὅπως ἐβασί-
λυσαν εἰς τῷ Κωνσταντινέπολιν, Μιχαὴλ ὁ Παφλαγῶν, καὶ Μιχαὴλ
ὁ Καλαφάτης. ἐβασίλυσαν δὲ ὁ μὲν Παφλαγῶν, καὶ τῆς Χιλίας ἱσχυ-
τατέστας χρόνος ἀπὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Καλαφάτης, καὶ τῆς Χιλίας σα-
ρανταρία. ἐπεκράτησε δὲ ἡ ζωὴ τῆς, ἕως καὶ εἰς τὸν καιρὸν ὅπως ἐβα-
σίλυσαν Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος, ὁ ὅποιος διεδέχθη τῷ Βασι-
λείαν, μετὰ τὸν Καλαφάτην Μιχαὴλ καὶ τῆς Χιλίας σαρανταπέντε
χρόνος ἀπὸ Χριστοῦ. (α) καὶ τῆς τῆς χρόνος λέγω ἀνεφάνησαν καὶ
ἐγνωρίσθησαν εἰς τὸν Κόσμον οἱ Οἱ οἱ, πρὸ χρόνων ὅμως ἱκα-
νῶν, ἀφῆσαντες τὸν Κόσμον καὶ τὰ ἐγκόσμια πάντα, ἦλθον καὶ ἐκα-
τοίκησαν, καὶ ἀσκητικῇ Πολιτείαν ἐπολιτεύοντο, εἰς εἰς βανὸν τῆς
αὐτῆς Νήσου ποροβάτειον καλέμενον, κατ' ἀρχὰς μὲν οἱ δύο αὐτά-
δελφοὶ μόνον, ὁ θεῖος Νικήτας καὶ ὁ Γεωργίου, ὕστερον δὲ προσε-
Ε
κολ-

(α) Ὅρα τὴν Χρονολογίαν τῶν μὲν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τῆς
εἰρημνικῶν Βασιλέων ἐν τῷ β'. Τό- ἱερεῖ Μελετίῳ Ἀθηνῶν.

πολλήθη εἰς αὐτὰς, καὶ ὁ Μακάριος Γωσήφ. δὲν ἤξάραμεν ὁμοῦ
 νὰ εἰπῶμεν ῥητῶς, ὑπὸ ποῖον μέρος τῆς Χίε ἦτον. τάχα γὰρ ἦ-
 τον ὑπὸ τῷ Χώρῳ, ἢ ὑπὸ κἀνείᾳ Χωρίῳ; καὶ αὐτὸ ἐκατάγοντο
 ὑπὸ χωρίου, τάχα ποῖον ἦτον αὐτὸ, ὅπῃ ἐβλάστησε τὰ Θεοφύ-
 τῶτα ταῦτα δένδρα, τὰ ὁποῖα λῦθισαν καὶ πύξισαν, καὶ θαυμα-
 σίας ἐξέθρεψαν τὰς Πνευματικὰς καρπὰς τῶν ἀρετῶν; ἦτον βέ-
 βαια κατὰ πολλὰ ἐπιθυμητὸν εἰς ἡμᾶς, νὰ ἤξάραμεν ἀκριβῶς,
 τῷ Πατρίδα, τὰ ὀνόματα τῶν γονέων, τὰ ἐπισημὰ τῶν θείων
 τέκνων ἀνδρῶν, καὶ τῷ ἀρχίῳ τῆς ἐνθὲς πολιτείας τῶν, πᾶς δηλα-
 δὴ, καὶ πότε, καὶ πῶς ἔσῃσαν τῷ παλαίῳ τῶν ἀσκητικῶν
 τῶν ἀγῶνων, τάχα εἰς κἀνείᾳ Μονασήῳ, καὶ ἔπειτα κατ' ἔρω-
 τα θεωροτέρας ἡσυχίας, ἐλθόντες κατῴκησαν μέσα εἰς τὸ σπή-
 λαιον τῆς ποροβατείας Ὁρεῶς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκπύρῳσαν τὰς ὑπερ-
 φρεῖς ἐκείνας ἀρετὰς, καὶ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀγιότητος ἀνέδραμον, ἢ
 παρῶθ' ὅπῃ τὸν Κόσμον ἠρνήθησαν, ἔβλεψαν ἐκεῖ ὡς διφασμέ-
 ναι ἔλαφοι; ὅλα αὐτὰ καθὼς εἶπον ἐπιθυμητὸν ἦτον νὰ τὰ ἤ-
 ξάραμεν ἀκριβῶς, ἀλλ' ἐπειδὴ κἀνείᾳ ὑπὸ αὐτὰ τὰ ἀξιοσημείω-
 τα θεωρητικὰ δὲν ἔχομεν, διὰ τὸ αὐτὸς διηγηθῶμεν τὰ φανερὰ,
 δηλαδὴ ἐκεῖνα ὅπῃ δέξασθαι γεγραμμένα.

Οὗτοι λοιπὸν ὑποχωριζόμενοι πλέον τῶν ὑλικῶν ἀπάντων οἱ
 αἰσθητικοί, ἀσκήτων καὶ ἠγωνίζοντο ἐπιμόνως καὶ ἐπιμελῶς, μό-
 νοι μόνῳ Θεῷ προσκαρτεροῦντες, δι' ἐγκρατείας φαιμαδίας τε καὶ
 προσδουχίας. καὶ καταφρονεῖντες ὅλα τὰ γήινα καὶ πρόσκαιρα, εἰς
 μόνον τὰ ἐράνεια καὶ αἰώνια ἀπέβλεπον. εἴα καὶ μόνον ἐπόθεν καὶ
 ἐπεθύμουν νὰ κατορθώσουν οἱ ἱερομακάριοι καὶ θειότατοι. ποῖον;
 νὰ καθαρῶσαν τὴν ψυχὴν τῆς ὑπὸ πᾶσαν κοσμικῇ ἐπιθυμίᾳ,
 νὰ ἐξαλείψουν ὑπὸ τῷ χάριτι τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν τύπων τῶν
 κοσμικῶν πραγμάτων, νὰ γυμνασθῶν εἰς τὰς μεγάλας καὶ ὑψηλὰς
 ἀρετὰς. ὅθεν ἠκολούθησαν πάντοτε εἰς μίαν ἀπαράβατον καὶ ἀπαραί-
 τητον τάξιν, ἔφερον ἀκαταπαύτως τὸν Σωτήριον δρόμον τῆς ἀρε-
 τῆς, ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ τὸν Προφήτῳ διατιθέ-
 μενοι, καὶ σχεδὸν ἐφθασαν οἱ Μακάριοι, εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀ-
 σκητικῆς ζωῆς καὶ ἐνθὲς πολιτείας τῆς Μεγάλῃς Ἀντωνίας, ὡ-
 σὰν ὅπῃ ἐκείνον εἶχον παράδειγμα, καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰς ἀγῶνας
 ἀπέβλεπον. ὅθεν μὲ πόσῳ σκληραγωγίᾳ καὶ κακοπάθειαν ἐβα-
 σάνισον τὸ σῶμά τες, ὥστε ὅπῃ μίαν μόνον φορὰν τῆς ἐβδομάδος
 ἔβλεπον.

ἔτρωγον. καὶ τί ὑπερὸν ὑπὸ πᾶσαν ἡμέρῳ νηστείαν ἔτρωγον; ὀλί-
 γον φῶμι, καὶ ὀλίγον γερὸν ἐπιναν, ὀλίγοντι ἀνιπαύοντο εἰς
 ὕπνον, κείμενοι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν χωρὶς εἶμα, ὅλον δὲ πᾶν
 ἐπίλοιπον καιρὸν τῆς ζωῆς τες, πᾶν ἐξώδδον εἰς ὀλονυκτίας σά-
 σεις, καὶ ὀλημενῆς προσδουχίας οἱ θειότατοι, ὅτι τῷ πρὸς τὸν
 Χριστὸν ἀγάπῳ ἀγάπῳ, ἀλλὰ μήπως ἠγωνίζοντο, ἐταλαιπω-
 ρεῖντο, καὶ ἐκακοπάθειν, μόνον μὲ τὰς μακρὰς νηστείας, μὲ τὰς
 ὀλονυκτίας ἀρεπνίας, μὲ τὰς ὀλημενῆς προσδουχίας; μήπως λέ-
 γω μόνον μὲ τὰ περὶ ἐκακοπάθειν, καὶ ἔπειτα εἶχαν ὀλίγην
 ἀνάσιν, καὶ ὑπὸ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τῶν; ὅχι ἀδελφοί ὅχι.
 ἀλλὰ ὁ τόπος μάλιστα πῶς ἐπορεύσασθε τῷ μεγαλιτέρῳ ταλαι-
 πωρίᾳ καὶ κάκῳ. ἐπειδὴ καθὼς εἴρηται εἶναι βελὸν ὁ τόπος
 καὶ ποιεῖται βελὸν, πετρώδες δηλαδὴ καὶ δυσκολοῦς ἐμπάτητον, ὅπῃ
 δὲν ἔχει περὶ τὴν γῆν ὁμαλὴν καὶ πατὴρ ἀνδραποῦ. ἔτε ἔχει
 γερὸν εἰς κἀνείᾳ πλησίον μέρος. ἔξω ὑπὸ αὐτὰς τὰς δυσκολίας,
 εἶναι καὶ ὑψηλότατον. καὶ ὅτι αἰτίας τοιαύτης, δέχεται σφοδρὰ καὶ
 ὀρμητικὰς ὄλες τὰς ἀνέμους. τῶρα συλλογιζέσθε ἀδελφοὶ ἀκούσας
 εἰς καιρὸν χειμῶνος ὅπῃ ἐγίνοντο ὑπερβολικὰ κρύα, ὅπῃ συχνὰ
 ἐπιπτον ἢ χιῶνες, ποῖαν ἀνάπαυσιν, ἢ νὰ εἰπῶ καλλιτέρα, ποῖαν
 ἡταλαιπωρίαν καὶ κακοπάθειαν, καὶ ὁδὸν δὲν ὑπέμειναν ποροδύμους
 οἱ ἀλογημενοί, κατοικεῖντες μέσα εἰς εἴνα ὑπόγειον σπήλαιον;

Οὕτω λοιπὸν ἐνασκήμενοι εἰς αὐτὸ τὸ ὅρος, καὶ ὡς ἄλλος Μωϋ-
 σῆς εἰς τὴν ἔρημον τῆς Σινᾶ κακηχήμενοι, ἢ ὡς ἄλλος Ἡλίας
 εἰς τὸ ὅρος τῆς Καρμὴλ ταλαιπωρήμενοι, ἢ ὡς ἄλλος πορόδρομος
 Γωάννης εἰς τὴν ἔρημον τῆς Γορδάνης, ὑπὸ κάθε ἀνδραπίνῳ συ-
 ναναστροφῇ ὑποχωριζόμενοι, εἰς ποῖον ὕψος θεωρίας λογιάζεστε
 δὲν ἐφθασαν; ὅτι τῷ μεγάλῳ τῆς ἡσυχίας, ὅτι τῷ πολλῷ
 καθαρότητι τῆς ἰότητος; ποῖας ὀπτασίας δὲν ἐβλεπον; βεβαιότα-
 τα μεγάλας, ὑψηλὰς, θαυμασίας, καθὼς εἶναι ἀκόλαστον. ἐπει-
 δὴ ὅτι ὁ Μωϋσῆς ἦτον ψυχὴ ἀγιωπάτη, νῆς καθαρώτατος, ὅτι
 τὸ ἡξιάθη νὰ ἰδῇ τὸ ὄραμα τῆς καιομένης καὶ μὴ καιομένης
 βλάτης. ὅτι ὁ Ἡλίας ἦτον ζηλωτὴς, καὶ θερμότατος ἐρασῆς
 τοῦ Θεοῦ, διὰ τὸ ἡξιάθη νὰ τὸν ἰδῇ ἐν εἰδει αὐτοῦ λεπ-
 τῆς. τίς τὸν πορόδρομον κατηξίωσε νὰ βαπτίσῃ ἰδιοχείρως τὸν
 Χριστὸν; νὰ ἰδῇ ὀφθαλμοφανῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν εἰ-
 δεῖ θεωρητῆς, νὰ ἀκούσῃ ἐρασιόθεν τῷ Πατρικῷ Μαρτυρίᾳ;

τὸ ἄλλο βέβαια, παρὰ ἡ μεγάλη τε ἀγιότης, τίς τὰς κορυφαίας τῆς Ἀποστόλων, Θεωρῶν τὴν θεῖαν φωτὸς, καὶ τῆς θείας δόξης ἀπέδειξεν, ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος Θαβώρ; ὅχι ἡ ἀρετὴς τῆς Κόσμου; ὅχι ἡ Ἀκολούθησις τῆς Χρείας; ὅχι τὸ σύκωμα τῆς Εὐαγγελικῆς Σταυρῆς; ὅχι ἡ ὑψηλὴ καὶ μεγαλύντης ἀρετὴ; αὐτὰ ἀναμφιβόλως τὰς ἡξίωσαν τῆς θείας ἐκείνης χάριτος καὶ Θεοφανείας. λοιπὸν ὅταν ἔπος ἔχει ἡ ἀλήθεια, τίς δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ, ἀλλήως καὶ οἱ Ἄγιοι εἶπαι, ἡξιώθησαν ὀπτασιῶν θείων, καὶ Θεωριῶν ὑπερφύων; ὅταν μὲ ἀποστολικὸν ζῆλον ἀρνηθῶντες τὸν ἑαυτῶντες, μὲ τὸν Εὐαγγελικὸν Σταυρὸν εἰς τὰς ὤμους, ἠκολούθησαν τῇ Χρείᾳ; ὅταν μὲ ἀσκητικῶς ζῶντες, μὲ ἐρημικῶς ἡσυχίαν, μὲ προφητικῶς νῆψιν καὶ καθαρότητα, ἐζῆσαν καὶ ἐπολιτεύοντο; δεῦν ἔχομεν βέβαια νὰ εἰπῶμεν ῥητῶς, ὡσανὺ τὴν λογῆς ὀπτασίας ἐβλεπον, εἰς ποίαν θεωρίαν ἠρπάζετο ὁ νῆς των προσδύχομεν, αὐτὸν ἐβλεπον θεῖον φῶς, αὐτὸν ἐσυναμιλῶσαν μερικαῖς φοραῖς καὶ μὲ Ἀγγέλους, καθὼς εἶναι ἀπόλαστον, καθὼς φαίνεται εἰς πολλῶν Ὀσίων Βίαις. Οὐτε αὐτὰ λέγω δεῦν ἡξίωμεν νὰ τὰ εἰπῶμεν ἀκριβῶς. ἐκεῖνα ὅμως ὅπως ἀείσκοντες γεγραμμένα, καὶ εἶναι βέβαια, καὶ ἐξω ὑπὸ καθῆ ἀμφεβολίαν, μᾶς δίδει νὰ καταλάβωμεν, ὡσανὺ τὴν λογῆς Ἄγιοι καὶ Θεοφόροι ἄνθρωποι ἦτον. ἐπεὶ δὲ ἔλαβοντες ἀσκητικῶς ἐκεῖ εἰς τὸ προβάτειον ὄρος, μὲ ὅλῳ τῷ νῆψιν καὶ καθαρότητι, πολλαῖς φοραῖς ἀφ' ἧς ἔρθανεν ἡ νύκτα, ἐβλεπον φῶς ὅπως ἔλαμπε μέσα εἰς τὸ δάσος, ὅπως ἦτον κάτωθεν τῆς ὄρας. καὶ λοιπὸν θέλοντες νὰ γνωρίσεν τί ἦτον ἐκεῖνο τὸ φῶς, ἐκατέβαινον τῷ ἡμέραν εἰς τὸ δάσος, μὲ πολλῆς προθυμίας νὰ εἶδεν τί ἦτον τὸ ὄραμα, καθὼς ποτὲ καὶ ὁ Μωϋσῆς. καὶ πλησιάζοντες εἰς τὸν τόπον τῆς φαινομένης φωτὸς, ἐκρύπτετο, καὶ δεῦν ἐδύναντο νὰ τὸ εὔρουν. ὅθεν ὑποκρινόμενοι οἱ ἀλογημένοι καὶ θαυμάζοντες, ὅχι τὸσον ὅτι ἐβλεπον τὸ φῶς, ἀλλὰ ὅτι δεῦν ἐδύναντο νὰ καταλάβουν τί ἦτον, ἐκαμιν ὑπόφρασιν, ὅτι νὰ καύσεν ὅλον ἐκεῖνο τὸ δάσος, μὲ τοῖστον σοχασμὸν, ὅτι αὐτὸν ἦτον ἐκ Θεοῦ τὸ φῶς ὅπως ἐβλεπον, δεῦν ἠθέλε κατακαῆν ὁ τόπος ὑπὸ τὸν ὁποῖον εὐγαινεν. ἔπος εἶπον καὶ ἀπεράσισαν, ἐπειτα ἄρχισαν νὰ καίεν τὸ πυκνότεον καὶ κατὰ σκιον ἐκεῖνο δάσος.

Εἰς καιρὸν λοιπὸν ὅπως ἐκαίοντο ὅλα τὰ φυτὰ τῆς κατεσκιασμένης ἐκείνης λαγκαδίας, καὶ ῥέχασα μὲ πολλὴν ὀρμὴν ἡ φλόγα ἐξα-

πλώ-

πλάττετο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τῷ ὕλῳ τῆς δάσους, εἰς εἷα πύκτον καιρὸν, φθάνουσα ἡ πόσον ὑπερβολικὴ καὶ φοβερά φλόγα, εἰς μίαν Μυρσινίαν, ἐσάθη ἐκεῖ καὶ ἔσβυσε, καὶ ἔμεινε ἡ Μυρσινία ἀβλαβής, ὡς τῆς θαύματος, ὡσανὺ τῷ ἀκατάφλεκτον βάτον τῆς Μωϋσεώς, χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ εἰς αὐτὴν ἡ μεγαλωπία ἐκείνη φλόξ, ἡ ὁποία κατέκαυσε καὶ ἠφάνισε πόσα ἄλλα ἔξοχα δένδρα, ὅπως ἦτον ἐκεῖ, χωρὶς νὰ δυνῇ λέγειν νὰ μαράνῃ καὶ τῷ δροσίᾳ καὶ τῷ πρασινάδῃ τῆς φύλλωντος. τί σὰς φαίνεται ἀκροαταί; μικρὸν ἦτον τὸτο; δεῦν ἦτον μεγαλώτατον καὶ ἀξιοδοξέστατον θαῦμα; νὰ ἀνάψῃ μία τέση φοβερά φλόξ, νὰ ὀρμήσῃ καὶ νὰ ἐξαπλώθῃ μέσα εἰς εἷα πυκνότεον δάσος ὑπὸ ἔξοχα δένδρα, καὶ ὅλα αὐτὰ νὰ κατακαῆν καὶ νὰ ἀφανισθῇ, καὶ μία Μυρσινία, εἷα μικρὸν καὶ ἀπελὲς φυτὸν, τελείως νὰ μὴ ἐγγίχθῃ, ἀλλὰ νὰ μένῃ μὲ ὅλῳ τῷ χλωρότῃ καὶ τῷ πρασινάδῃ. μέγα ὄντως καὶ ὑπερφύων τὸ θαῦμα. ὅμως καθὼς ἡ βάτος ἐφαίνετο εἰς τὸν Μωϋσῆν, ὅτι ἐκαίετο, καὶ δεῦν ἐκατακαίετο, ἐπεὶ δὲ ἦτον τύπος τῆς Παναγίας Θεοτόκου, καὶ τὸν ὁμοιον ἔσθον καὶ ἡ Μυρσίνη, δεῦν ἐκάν, ἀλλὰ ἀντεσάθη εἰς τῷ τῷ δυνάμιν τῆς πυρὸς, ὅτι εἶχε καὶ αὐτὴ ἐπάνω της, τὸν ἱερὸν τύπον, καὶ τῷ ἁγίᾳ εἰκόνᾳ τῆς Παναγίας Θεομήτορος, καθὼς προχωρῶν ὁ λόγος θέλει τὸ φανερώσῃ. ἔδυν λοιπὸν ὅπως εἶδον ὑπὸ μακρὰν οἱ Ὀσίοι, ὅτι ἔσβυσεν ἡ φλόγα, καὶ εἰς τὸ ἐπίλοιπον δάσος δεῦν ἐξαπλώθη, ἐπεμεργάζοντο νὰ γνωρίσεν τῷ αἰτίαν, ὅθεν πλησιάζαντες ἀφ' ἧς ἔσβυσεν ἡ πυρκαϊά, βλέποντες μὲ πολλὴν ἐκπληξιν, ὅτι ἡ Μυρσίνη ἐσάθη ὡσανὺ εἷα τεῖχος εἰς τῷ ὀρμῇ τῆς φλογὸς, καὶ καὶ δεῦν τῷ ἀφῆσε νὰ περάσῃ παρεμπρός. βλέποντες δὲ καὶ περικραζόμενοι τὸ φυτὸν, πῶς ἐδυνῇ νὰ ἀντιστάθῃ εἰς τῷ δυνάμιν τῆς πυρὸς, εἶδον καὶ ἐκρέματο εἰς τὰς κλάδας τῆς μίας εἰκὸν τῆς Θεομήτορος, ὅμως ἦτον ἰσορρομῇ μοναχὴ ἡ Θεομήτωρ Μαρία, χωρὶς νὰ ἦται ἐνηγκαλισμένη τὸ μονογενὲς βρέφος τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ἀλλ' ὅτι μὴ ταῦτα εἶναι ἀληθέστατα, τινὰς δεῦν δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ. ποῖος δὲ, καὶ ὅτι ποῖαν αἰτίαν ἔφερον ἐκεῖ τῷ θαυματουργὸν αὐτῷ εἰκόνᾳ, εἰς τὸτο ὑπόκεισιν δεῦν ἔχομεν. ἡ ὑπὸ τὸν καιρὸν τῆς εἰκονομαχίας ἔμεινεν ἐκεῖ κεκρυμμένη, ἡ καὶ νῦν παλαιότερος ἀσκητὴς ὑπὸ τῆς Ὀσίας τῷ ἀφῆσεν ἐκεῖ, ἡ καὶ μόνῃ ἡ εἰκὸν θεῖα δυνάμει ἐρυγνεν ὑπὸ

πάνοια ἄλλο μέρος καὶ ἦλθον ἐκεῖ, θέλῃσα ἡ Θεοτόκος νὰ γοῇ ἐκεῖ τὸ Μοναστήριον, καθὼς καὶ μὲ ταῦτα τὴν θέλησίν της ἔδειξεν, ἢ ἕτως ἢ ἄλλως, τί νὰ εἰπῇ δὲν ἠξίωμεν. αὐτὴν λοιπὸν τὴν Ἀγίαν εἰκόνα δρόντες οἱ Ὅσιοι, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλῃ σφόδρα, καθὼς ἦτον ἀπόλαστον, ὥσπερ ὅτε ἐγνώρισαν, ὅτι ἀπὸ αὐτῆς ἐπορεύετο τὸ φῶς. ἔπειτα λαβόντες αὐτὴν μὲ πολλῆς ἀλαβείας, μὲ παρθενικὰς ὑμνωδίας, καὶ ψαλμωδίας, τὴν ἔφεραν εἰς τὸ ἱερὸν ἀπήλαιον ὅτε ἐκατοικῶσαν. τί δὲ τὰ μὲ ταῦτα; τάχα ἐτελείωσεν ἕως ἐδῶ τὸ θαῦμα; τάχα μόνον νὰ δειθῇ ἡ εἰκὼν, ἦτον τὸ θέλημα τῆς Παναγίας, καὶ ἄλλο τι θεωρεστέον δὲν ἦτον; ὅχι Χριστιανοὶ ὅχι. δὲν ἦτον τὸτο μόνον, ἀλλὰ ἐτελείωσεν ἕως εἰς τὸτο τὸ θαῦμα. ἀλλὰ τί; εἰς τὸ θαῦμα τὸτο, θαῦμα ἐπηκολέθισεν ἕτερον, καὶ αὐτὸ μέγαλον καὶ διηγήσεως ἄξιον. τί δὲ ἦτον αὐτό; ἡ Κυρία Θεοτόκος, ὅτε καὶ ἔσπον ἀναπανόητον, ἔδειχνε πρὸ καιρῶ τὸ φῶς εἰς τὰς Ὀσίους, ὅτε ἀδοξῶς ἐρύλαξε τὴν Μυρσινίαν ἀνατάφλεκτον, μὲ τὴν Ἀγίαν εἰκόνα της, ὅτε δόθηκε νὰ δειθῇ ἐκεῖ, αὐτὴ εἶχε βέβαια ἄλλον σκοπὸν, καθὼς ἐφανέρωθη ὑστερον. εἶχε λέγει σκοπὸν, ὅτι εἰς τὸν τόπον ὅτε δρέθη ἡ εἰκόνα της, νὰ γοῇ εἰς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτῆς, Ναὸς μεγαλοπρεπὴς, μαύρα Πνευματικὴ δὲ τὰ λογικὰ πρόβατα τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ αὐτῆς, νὰ γῇ δηλαδὴ Μοναστήριον ἱερὸν, τὸ ὁποῖον καὶ ἐγίνε μὲ ταῦτα. δι' αὐτὰ λοιπὸν τὰ αἰτία, καθὼς τὰ πράγματα ἔδειξαν ὑστερον, φέγγεσα ἀπὸ τὸ ἀπήλαιον θεῖα δυνάμει ἡ ἄχραντος εἰκὼν, ἦρχετο καὶ ἐκρεμάζετο εἰς τὰς κλάδας τῆς Μυρσίνης ὅτε τὸ πρῶτον τὴν ἦσαν. ὅτε ἀφ' ἧς ἐγίνε τὸτο πολλαῖς φοραῖς, γνωρίσαντες οἱ Ὅσιοι, ὅτι ἐκεῖνον τὸν τόπον ἐδιάλεξεν ἡ Θεοτόκος εἰς κατοικίαν ἐδικῇ της, ἐκτίσαν ἰδιοχείρως καθὼς ἐδουλήθησαν, εἷς μικρότατον Ναὸν, πλησίον τῆς Μυρσίνης, καὶ τὸν ἀφιέρωσαν εἰς τὴν Θεομήτορα, καὶ μέσα εἰς αὐτὸν ἔβαλαν καὶ τὴν θεῖαν εἰκόνα, ψάλλοντες Ψαλμὸς καὶ ᾠδὰς ὁχαιοὺς εἰς τὴν Θεοτόκον ὅτε τὴν ἐφανέρωσαν εἰς αὐτὴς.

Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ὅτε ταῦτα ἐγίναν εἰς τὴν Χίον, ἦτον διωγμὸς ἀπὸ τὴν Κωνσταντινέπολιν, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος ἐπλεγόμενος, καὶ δέεικετο ἐξόριστος εἰς τὴν Μιτυλίῃν τὴν Νῆσον, καὶ πρὸς αὐτὴν τὸ τότε Βασιλεύοντος Μιχαήλ,

χαῖλ, τῷ Παφλαγῶνος. ἔμεινε δὲ εἰς τὴν ἐξορίαν, ἕως ὅτε ἔλαβε πάλιν τὴν Βασιλείαν ἡ Θεοδώρα καὶ ἡ Ζωὴ αἱ Πορφυρογενῆται. καὶ τότε ἀφ' ἧς αὐταὶ ἐβασίλευσαν, δόθηκεν ὁ Θεός, ὅχι μόνον νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν ἐξορίαν, ἀλλὰ καὶ νὰ Βασιλεύσῃ. οἱ δὲ θεοὶ Πατέρες ἡσυχάζοντες εἰς τὴν Χίον, ἐγνώρισαν ἀπὸ θεῶν ἀποκαλύψιν τὸ μέλλον, ὅτι δηλαδὴ ὁ Μονομάχος ἀπὸ τὴν ἐξορίαν μέλλει νὰ ἀνακληθῇ εἰς Βασιλείαν, τίς νὰ μὴ θαυμάσῃ τὸ παραρρηκτὸν καὶ διορατικὸν τῷ Ὀσίῳ; ὁ Μονομάχος ὁ δυστυχὴς, ἀ μόνον ἀνέκλησιν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν δὲν ἠλπιζεν, καθὼς μόνος τε τὸ ἔλεγε ὑστερον εἰς τὰς Ἀγίας, ἀλλὰ καὶ θεωρεστέον τίποτε κακὸν ἐπρόσμενε νὰ τῷ ἔλθῃ. μόνοι δὲ οἱ Ὅσιοι ἐπεὶ ἔτε Μονομάχον ἦκεσαν ποτὲ, ἔτε τί γίνεται εἰς τὰ Βασίλεια ἠξίωσαν, αὐτοὶ μόνοι λέγω οἱ ἐρημίται, ἔμαθον ἐν Πνέματι Ἁγίῳ, ἀπὸ θεῶν φωτισμὸν, καθὼς εἴρηται, ὅτι ἔμελλε νὰ Βασιλεύσῃ ὑστερον ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν. καὶ λοιπὸν πληροφορημένοι αὐτοὶ πρὸς τὸ μέλλοντες, ἐπαξίδωσαν εἰς τὴν μιτυλίῃν, (α) ὁ θεὸς Νικήτας, καὶ ὁ θεὸς Γωσήφ, καὶ ἐγνωρίθησαν μετὰ τὸν Μονομάχον. καὶ συνομιλῶντες μετ' αὐτὸν, ἐδοκίμαζον μετὰ καθελογῆς ἔσπον νὰ τὸν παρηγορήσεν, καὶ νὰ καταπαύσεν τὴν λύπην ὅτε εἶχε δὲ τὴν ἐξορίαν. ἔπειτα καὶ τὴν καλῶς καὶ χαροποιῶν εἶδον τὸ ἔδωσαν, πῶς δηλονότι ἐγνώρισαν αὐτοὶ ἐκ θεῶν ἀποκαλύψεως, ὅτι μέλλει νὰ βασιλεύσῃ μετ' ὀλίγον. ὥσπερ τί λογῆς σοχάζετο διετέθη πῶς ὁ Μονομάχος; τάχα ἐχάρη; τάχα ἐσκίρτισεν ἡ καρδιά του δὲ μίαν τοιαύτῃ ἀνέλπισον εἶδον; ἀπὸ ἐξόριστος καὶ δυστυχὴς νὰ λάβῃ τὸ μέγιστον τῶν κοσμικῶν αγαθῶν, τὴν Βασιλείαν; ἦτον βέβαια ἀπόλαστον νὰ χαρῇ. ἀλλὰ πόθεν νὰ πληροφορηθῇ, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ἀπλοὶ ἄνθρωποι, (καθὼς ἐφαίνοντο ἀπὸ τὸ χῆμα καὶ ἀπὸ τὰ λόγια της) ποροφιδέσι; δὲ τὸτο ὅχι μόνον ἔλεγε πῶς δὲ ὀπτιχαίνει τῆς Βασιλείας, καὶ τὴν τῷ Ἀγίῳ Προφτεῖαν, σοχαζόμενος αὐτὴν παράδοξον καὶ ἀπίστου, ἀλλὰ καὶ ὅτι δὲν ἠλπιζε νὰ ἐλευθερωθῇ καὶ νὰ γλυτώσῃ, ἀπὸ τὰ κακὰ καὶ τὸν ἔχον κίνδυνον ὅτε ἐπε-

Ε 4

πρέ-

(α) Ἡ ὁποῖα ἀπέχει τῆς Χίου Μίλια 50.

κρέματο εἰς αὐτὸν, διὰ τὰ ὅποια καὶ ἔκλαιε, καὶ ἐλυπεῖτο καὶ πολυλά. Οἱ δὲ Πατέρες πάλιν, ἔχοντες ὁλίω τὴν πίσιν εἰς τὰς ἀποκαλύψεις, καὶ πληροφορημένοι τὴν ἀλήθειαν, ἐναντιώοντο καὶ ἀπέλεγον εἰς τὰς σοχασμὰς τε, καὶ μὲν χαροποιὰς καὶ βεβαίας ὑποχέσεις ἐδοκίμαζον νὰ ἀγάγουν τὸ βάρος τῆς λύπης ἀπὸ τῶν καρδίων τε, λέγοντες πρὸς αὐτὸν. ἔχε θάρρος ὦ Αὐθύντα, καὶ ἔχε καλὰς ἐλπίδας, ἐπειδὴ δὴ ἀπερὶ πολλὸν καιρὸς, ἀλλὰ πάρα ὀγλήγαρα, μέλλει γὰρ δοθῇ ἡ Βασιλεία, παρὰ τῷ δεργίτῃ Θεῷ, καὶ τότε ἀντὶ ταύτης τῆς λύπης, θέλεις λάβης χαρὰν μεγάλην. ἔχε ἰαφικὸν τῆς λύπης τε, τὴν Προφητείαν ταύτην ὅπως σὺ πορεύομαι, ἡ ὅποια ἀπεκαλύφθη καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς παρὰ Θεοῦ.

Τότε λοιπὸν, ἀγκαλὰ καὶ καθὼς εἶπον, ἐνόμιζον ἀπίθανον καὶ ἀπίστων ταύτῃ τὴν Προφητείαν, ἐπαρηγορήθη ὅμως καὶ ἔλαβε κάποιον θάρρος, καὶ κατ' ὀλίγον ἄρχισε νὰ δέχεται καὶ νὰ πισδῇ τὰ λεγόμενα. ἐπειδὴ ἐπατήρησε καὶ χωρὶς καμμίαν τέχνην καὶ πανουργίαν, μάλιστα μὲν πολλὴν ἀπλότητα καὶ ἀκακίαν, ἔλεγον τὰ λόγια τὰς οἱ Ὅσιοι, καὶ κἀμνώντας τοιαύτῃ πατήρησιν, ἔλαβον ἀκολούθως καλὴν ὑπόληψιν περὶ αὐτῶν, ὅτι δὴ ἦτον πλάσιοι τινὲς καὶ ἀπατεῶνες ἄνθρωποι, ἀλλ' ἦτον ὄντως Θεοφόροι καὶ Ἄγιοι, καὶ ἀληθινῶν πραγμάτων ἀληθεῖς Προφῆται. ὅθεν εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ὦ Πατέρες τιμιώτατοι, κοινὰ εἰς τὸν Θεόν, εἰὰ ἐγὼ εὐτυχίσω τοιαύτῃ εὐτυχίᾳ, νὰ Βασιλεύσω καθὼς μοι πορεύεσθε, καὶ ὑπόχεσθε, ὅλας οὐκ ὅσας ἐργασίας βέλεσθε, θέλετε λάβη παρ' ἐμῆ. τί δὲ οἱ Ὅσιοι ἤδ' ὁποίων ἦτον ἡ ἀντιμοσυνὴ τὸ καύχημα; ὥσπερ νὰ ἔλεγον μὲν τὸν Παῦλον, ἡμῖν ὁ Κόσμος ἐσαύρωται, καὶ ἡμεῖς τῷ Κόσμῳ, ὥσπερ ἀποκρίνονται πρὸς αὐτὸν, δὴ ἔχομεν χεῖραν ὡς μέγιστε Αὐτοκράτωρ, ἀπὸ κανενὸς ἄλλο πράγμα, ἔδὲ κανενὸς ἄλλο δὴ ζητῶμεν παρὰ σοῦ, παρὰ οὐα καὶ μόνου χρειαζόμεθα, καὶ αὐτὸ ζητῶμεν. εἴπειτα ἐδιηγήθησαν λεπτομερῶς, καὶ ἐφανερώσαν λαμπρῶς, τὸ μέγα θαῦμα ὅπως ἐγένον εἰς τὴν Μυρσίνῃ. ὅτι δηλαδὴ ἔμεινε ἀκαυτος ἀπὸ τῶν ὑπερβάλλουσιν ἐκείνῳ φλόγα, καὶ ὁλόπελα ἀκάπνιστος. καὶ ὅτι δῖνεν κρεμασμένη εἰς τὰς κλάδας τῆς ἡ εἰκὼν τῆς Θεομήτορος, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, καθὼς πολλαβόντες τὰ ἐδιηγήθημεν, καὶ πρὸ πάντων τὸ λαμπρότατον φῶς ὅπως ἐβλεπον ἀπὸ τὸ ὄρος, παρομοίως μὲν τὸν

Μαῦ-

Μαῦσιῳ, πρὸ τῆς νῆς ἔκειν αὐτά. διηγησάμενοι λοιπὸν καὶ λαμπρολογήσαντες πάντα τὰ γινόμενα, τότε ἐπορεύσαν καὶ τὸ οὐα ἐκεῖνο ζήτημα, διὰ τὸ ὅποιον εἶχον χεῖραν ἀπὸ Βασιλικῇ βοήθειαν. τί δὲ ἦτον ἐκεῖνο τὸ ζήτημα; ἦτον τὸ ἀκόλυστον. Ἡ εἰκὼν αὕτη (εἶπον πρὸς τὸν Μονομάχον οἱ Πατέρες) ὅπως δὴ ἡμεῖς, χρειάζεται Ναὸν ἀνύχωρον, ὑψηλὸν καὶ πολύμορφον κατεσκευασμένον μὲ καλλίστῃ τέχνῃ (διὰ τὴν οὖν τοῦ Ναοῦ θέλει εἶναι Βασιλικὸν δῶρον εἰς τὴν Θεομήτορα, καὶ ὅχι ἀπλῶς καὶ ὡς ἐτυχὲ) καὶ νὰ εἶναι μὲ τοίχας σερειὰς, καὶ δυνάμεις. ἐπειδὴ πρέπει (τῷ εἶπον) εἰς τοιαύτῃ θαυματουργὸν εἰκόνα, καὶ τοῖς τοῖς θαυμάσιος Ναός. τότε πάλιν ὁ Μονομάχος, λέγει πρὸς τὰς Πατέρας, ἀνίστως ὦ Μοναχικὴ ἑξιάς, τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, παρομοία μὲ τὸν Μαῦσιῳ, καὶ τὸ ὄραμα τῷ φωτὶ, καὶ καὶ τὸ θαῦμα τῆς ἀκαταφλέκτου Μυρσίνης, ἀνίστως λέγω, λάβω τὴν Βασιλείαν καθὼς μοι λέγετε, βεβαιότατα θέλετε λάβη μεγάλης δεργείας παρ' ἐμῆ, καὶ ὁ Ναός τῆς πανάγους καὶ ἀκηράτης Θεομήτορος, θέλει λάβη τὴν ἐναρμόνιον σωθεῖσιν καὶ πολλὰ καλλωπύρω, παρὰ ὅπως ἐλπίζετε νὰ γῇ. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κωνσταντῖνος ὁλοπρόθυμος ὑπέχετο καὶ ἔταξε. τί δὲ οἱ Ὅσιοι; οἱ ἀπλοὶ δηλαδὴ καὶ ἀπεριέργοι, καθὼς τὰς ἐνόμιζον; ἀπλῶς τέχα καὶ ἀπερίεργως ἐδέχθησαν τὰς ὑποχέσεις αὐτῶν, μὲ λόγια μόνον; ὅχι ὅχι, ἀλλὰ μὲ καθεὶ λογῆς ἀσφάλειαν καὶ βεβαιότητα οἱ Θεόσοφοι. ἐζήτησαν δηλοῖν καὶ ἔλαβον παρ' αὐτῶν, εἰς ἐνθύμησιν καὶ ἀπόδειξιν τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἐκείνων ὑποχέσεων, τὸ δατυλίδιον τε, τὸ ὅποιον εἶχε τὴν βεβλημένην ἐπάνω. καὶ ὥσπερ ἀφ' ἑπλέον ἔλαβον βεβαίας καὶ ἀσφαλεῖς τὰς παρ' αὐτῶν ὑποχέσεις, ὑπέστρεψαν καὶ ἦλθον εἰς τὴν Χίον τὴν Παφίδατες.

Δὴν ἀπέραςσε πολλὸν καιρὸς, καὶ ἀπέθανον οἱ προειρημεῖοι ἐκεῖνοι δύο Βασιλεῖς, ὅτε Μιχαὴλ ὁ Παφλαγῶν (ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν ἐξοχίον) καὶ ὁ μετ' ἐκείνων Μιχαὴλ ὁ Καλαφάτης. καὶ πάλιν ἡ Βασίλισσα Ζωὴ τῷ Παφλαγῶνι ἡ σύζυγος (τὴν ὁποίαν εἶχον ἐξοχίον βασιλεύσας ὁ Καλαφάτης) ἦλθεν εἰς τὰ Βασίλεια, καὶ ἔλαβε τὰ σκήπτρα τῆς Βασιλείας. καὶ παρόντως ἐσεύχετο κάπεργα, καὶ ἔφεραν τὸν Κωνσταντῖνον εἰς τὴν Βασιλεύσαν, καὶ λαβῆσα αὐτὸν εἰς ἀνδρα τῆς γνήσιον διὰ τελείας γάμους, ἀντὶ τῆς προτέρας ἐξοχίας, τῷ ἐνεχείρησε τὰ σκήπτρα καὶ τὴν Βασιλικὴν

ἐξ-

ἔκτισαν, καὶ τὰς 1045. Χρόνος ὑπὸ Χειρᾶ, καὶ ἔπος ἐβασίλευσε καὶ τὴν Προφίτειαν τῇ Οὔσιον Πατέρων. τότε λοιπὸν Μαδόντες αὐτὸν τὸ γεγονός, (ὅτι δηλαδὴ, ἐβασίλευσεν) ἔφθασαν τὸ ὀγκιτωρότερον εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, καὶ προσελθόντες, εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνθύμησαν εἰς αὐτὸν τὴν ὑπόθεσιν ὅπως εἶχε τὰς δώδεκα, εἰς τὴν Μιτυλίαν, ἔχοντες καὶ κτίσιν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἔδειχναν ἐν ταύτῃ καὶ τὸ δακτυλίδι ὅπως εἶχε δοσμὸν εἰς αὐτὴν σημεῖον ἐνθυμήσεως. ὁ δὲ Βασιλεὺς ταῦτα ἀνέσας, καὶ ἰδὼν τὸ δακτυλίδι τὸ, μὲ ἐνθύμησεν (εἶπε πρὸς αὐτὸς) τὴν ὑπόθεσιν ταύτῃ τὸ δακτυλίδι. ποῖαν δὲ δόλῃαν ἔλαβε πτε ὁ Βασιλεὺς ἔχοντες τὰς Οὔσις, ὅταν ἐπληρώθῃ ἡ Προφίτειας, καὶ ποῖον σέβας ἔδειξεν εἰς αὐτὸς, καὶ ἀκολούθως ποῖαν δεξιῶσιν, ποῖαν περιποίησιν, φερτὴν εἶναι τὰ τὸ λέγων. ἐπειδὴ εἶναι φανερόν, ὑπὸ τὴν μεγάλῃ φιλοτιμίᾳ ὅπως ἔδειξε μὲ ταῦτα εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ναῦ, καὶ εἰς τὰ ἀφιερώματα καὶ εἰς τὰ προνόμια ὅπως ἔχοντες εἰς τὴν Μονὴν. ἐπειδὴ τότε παρὰ τοῦ ἐπεμψῆ πὺν Ἀρχιεπίσκοπος τῆς οἰκοδομῆς, καὶ ἄλλας ἔχοντας τὰ δαπάνη τῆς καλλιτεχνίας, ἔχοντες τὰ οἰκοδομήσας τὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκου. πέμπει δὲ καὶ πολλὰς μαρμαρίνας σύλας, ἤγουν κολῶνας, καὶ πολλὰ ἔχοντες καὶ λαμπράς, καὶ ἄλλα πορφύρεα Μάρμαρα, ἐσοπξώθη καὶ ἔχοντες. καὶ ἄλλα χρειαζόμενα εἰς τὴν ποταύτῃ Βασιλικῇ οἰκοδομῇ. πλῆσαντες δὲ ἐκείθεν, ἔφθασαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Χίε, καὶ ἐξελθόντες μὲ πολλὴν φιλοπονίαν καὶ προθυμίαν, ἀρχισαν τὰ σιωτεῖοντα καὶ χρειαζόμενα εἰς τὴν μεγαλωπύτῃ ἐκείνῃ οἰκοδόμησιν. ἐκτίζετο δὲ δώδεκα χρόνος, μὲ πληρωμὰς καὶ ἔχοντες Βασιλικὰ, ζῶντες ἐν τῇ αἰσίδιμῃ Κωνσταντίῃ. καὶ ὅσον εἰς τὴν καλλιτεχνίαν καὶ ἁρμοσίαν, πόσον καλὰ ἐπιμελήθησαν οἱ οἰκοδόμοι, καὶ πόσον καὶ πολλὰ χαλεπῶς πὺν ἱερὸν Ναὸν οἰκοδόμησαν, ὅπως ἡδὸν ἴσα μὲ τὰς παλαιὰς οἰκοδομὰς τῇ ἐπὶ τῶν Σεμαίων ἐτιμήθη. μετὰ δὲ τὰς δώδεκα χρόνος, ἐτελεύτησε καὶ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖος, μὲ Οὔσιον καὶ καλὸν τέλος, ὁμοίως καὶ ἡ Ζωὴ ἡσύχως τε. καὶ ἔχοντες αἰτίας ποταύτης, δηλαδὴ ἔχοντες τὸν θάνατον τῆς Βασιλείας, ἐμποδίσθη καὶ ἐσάθη ἀτελείως ὀλίγον καιρὸν, ἡ οἰκοδομὴ τῆς Ναῦ. κληθεῖσα ὁμοίως ὑπὸ Θεῶν ἔρωτα καὶ ἀγάπῃ ἡ Θεοδώρα ἡ ἀδελφὴ τῆς Ζωῆς (ἡ ὁποία διεδέχθη τὴν Βασιλείαν) ἀνέπληρωσε καὶ ἐτελείωσε μεγαλοπρεπῶς τὸ ἔλλειπον

μέ-

μέρος τῆς Θεῆας αὐτῆς οἰκοδομῆς, (α) καὶ ἔπος ἐπληρώθη ὅλη ἡ οἰκοδομὴ τῆς Ναῦ. πλὴν ἀγναλὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπέθανε πρὸ τῆς τὰ λάβη τέλος ἡ οἰκοδομὴ, τὰ ἀφιερώματα ὁμοίως ὅπου πρὸς τὴν Μονὴν ἀφιερώσε, τὰ ἔδωκε κατ' ἀρχὰς ἀπερνώντας δύο χρόνοι, ἀφ' ἧς ἀρχισαν τὰ κτίσιν. ἔδωκε δὲ πολλὰς δαρεὰς καὶ βοηθείας καὶ πλεσίους πόρους, καὶ πολλὰ εἰσοδήματα, ἔχοντες τὰ ζωοῦνται οἱ ἀσκήμοι Μοναχοί. ἔπειτα καὶ ἔχοντες Χρυσόβελλων Βασιλικῶν ἐπεκύρωσε καὶ ἐβεβαίωσε, καὶ τὰ παρ' αὐτῇ ἀφιερωθέντα, εἰς τὴν Μονὴν, καὶ ὅσα ἄλλα ἄλλοι τινὲς, ἀφιερώσαν, ἡ καὶ οἱ Πατέρες ἡγόρασαν. καὶ μὲ ἄλλα πάλιν Χρυσόβελλα, ἐδέσπισσε καὶ ἀπεφάσισε, τὰ εἶναι ἡ ποταύτη ἡ Μονή, ἐλδύθερα παντάπασιν, καὶ ὑπὸ παντὸς προσώπου ἀπλῶς ἀνυπόκλητος, καὶ ἀπείρακτος καὶ πάντα, καὶ ἀσίδος, καὶ ἀνέξεστος. ὁμοίως καὶ αἱ Δέσποιναί, αἱ πορφυρογέννητοι, ἡ Ζωὴ δηλοῖται καὶ ἡ Θεοδώρα, ἐφιλοτιμήθησαν εἰς τὰ ἀφιερώματα τῆς Μονῆς, καὶ τὸ πᾶν ἐλδύθερον καὶ ἀνυπόθετον, συμφώνως μὲ πὺν Βασιλέα καὶ κτίερα, ὡς κτισθῆσαι καὶ αὐταὶ ἔχοντες εἰς τὴν Μονὴν, καὶ μάλιστα ἡ αἰσίδιμος Θεοδώρα, ἡ ὁποία ἔλαβεν ὅλῃ τὴν Βασιλικὴν ἔκτισαν μοναχὴν, μετὰ τὸν Κωνσταντῖνον. μὲ δὲ τὴν σύστασιν καὶ τὴν τελείωσιν αὐτῆς τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία ἔγινε ἔχοντες καπικίαν ἀνδρῶν, ἔκτισαν καὶ ἄλλο Μοναστήριον οἱ Πατέρες, ἔχοντες καπικίαν γυναικῶν, (β) εἰς τὸν ὅπτηδον ξεμακρυσμὸν ὑπὸ τὸ ἀνδρείκειον Μοναστήριον, ἔπειτα ὡσαν καλοὶ Πατέρες, ὅλα ἐκείνα τὰ ἀφιερώματα καὶ σιτηρέσια τῆς παλαιῆς Μονῆς, τὰ ἐμοίρασαν καὶ εἰς τὰ δύο Μοναστήρια, ὡσαν εἰς δύο τὰς ἡγαπητὰ τέκνα, καὶ ἔδωκαν εἰς καθεὶν ὅσα ἦτον ἀρκετὰ ἔχοντες τὰ ἔχοντες, οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκήμοι, ἔχοντες τὴν πορτασίαν καὶ τὴν φροντίδα, καὶ τῇ δύο αὐτῇ Μοναστηρίων.

Δυν

(α) Αὐτὸ τὸ μέρος εἶναι ὁ χώματι. (β) Τὸ γυναικεῖον αὐτὸ Μοναστήριον, τὸσον ἡφνίσθη, ὅπως τὸ ὅποιον καὶ τὸ μόνον ἔχοντες ἀπὸ τὰς οἰκοδομὰς τῆς Κωνσταντίνης, καὶ ὅτι ἐκείναι μὲν εἶναι ἰσορρομῆσαι μὲ φησὶ, αὐτὸ δὲ εἶναι μὲ

Δὸν ὑπέφερον ὁμῶς ὁ ἐχθρὸς τῷ ἀνθρώπινῳ γένει δὲ βόλος, νὰ βλέπῃ τοιαύτης λογῆς τὰ ποράγματα, νὰ βλέπῃ λέγω νὰ ἀνοίγωνται ἀγωνιστήρια τῆς ἀρετῆς, καὶ Μοναστήρια εἰς ψυχικὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν. ὅθεν δὲ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ τοιοῦτον καλὸν, τί κάμνει; ἐπαρακίνησε τινὰς ὑπὸ τὴν Χίον, δὲ νὰ συκοφαντήσῃ τὰς Ἀγίας. καὶ δὴ τὰς ἐσυκοφάντησαν, καὶ συκοφαντίαν ἔχει ὡς μικρὰ καὶ ὑποφερτὴν, ἀλλὰ μεγαλωτάτῃ καὶ ἀνυπόφορον. ἐκατηγόρησαν λέγω, ὡς δυσσεβεῖς καὶ κακοδόξες, τὰς ἀσκητικωτάτας καὶ ὀρθοδόξες, καθὼς λέγει ῥητῶς, περὶ αὐτῶν ὁ ἀείμνητος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ Δεκάς, εἰς τὸ ἐδικόν τε Χρυσόβελλον. ὅθεν οἱ διοικηταὶ ὅπως εἶχε τότε ἡ Βασίλισσα Θεοδώρα, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐκεῖνη εἰδήσιν (ὡσὰν ὅπως ὡς γυνὴ ἦτον ἄπειρος, καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ποράγματος) (α), ἀπεφάσισαν ἑξορίαν ἀδικῶν κατὰ τῶν Ὀσίων, οἱ ἀδικοὶ καὶ παρανόμοι. καὶ λοιπὸν τότε πλέον ἀφ' ἧς ἔπαυσαν οἱ ἑξωτερικοὶ νόμοι καὶ ἡ πολλὰς φροντίδες, ὅπως εἶχαν δὲ τὰς οἰκοδομὰς τῶν Μοναστηρίων, οἱ ἐλόγη- μῆροι Πατέρες, καὶ ἐμελλαν νὰ ἡσυχάσῃ καὶ νὰ καταγίνωνται πλέον εἰς μόνες τὰς Πνευματικὰς ἀγῶνας, τότε λέγω, ὅλον τὸ ἐναντίον ἐγένον εἰς αὐτὰς, καὶ σέλλονται εἰς ἑξορίαν παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα. καὶ τὸ χειρότερον ἦν, ὅπως δὸν ἐχαραγίσθησαν εἰς μό- τῳ τῷ ἑξορίαν ἀλλὰ καὶ τὰ Μοναστήριά τας, τὰ ἦσαν μὲ τὸ οἰκοποράσειον (β) καὶ ἀκολέθως τὰ Θεῶν ἀφιερωμῆα Μοναστήρια ἤρπασαν καὶ τὰ ἔκαμαν κοσμικὰ πράγματα. ἔμειναν λοιπὸν εἰς τὴν ἑξορίαν οἱ Μακάριοι, ἕως ὅπως ἐπελεύθησαν ἡ Βασίλισσα Θεο- δώρα, καὶ Μιχαὴλ ὁ Στρατιωτικὸς, ὁ μετ' αὐτὴν Βασιλεύσας. καὶ τότε Βασιλεύσαντος Ἰσαακίου τῷ κομνένῳ, ἤσαν καιρὸν ἐπιτή- δεον, καὶ ἀνέφεραν εἰς αὐτὸν τὴν ὑπόθεσίν τας, καὶ αὐτὸς ἐξετά- ζοντας τὰ πράγματα, ἐγνώρισε τὴν συκοφαντίαν, καὶ τὴν ἀδικίαν ἐκείνων ὅπως τὰς ἐκαταδίκασαν. ὅθεν τὰς μὲν διοικῶντας τότε τὴν Βασίλισσαν Θεοδώραν, ἐκατηγόρησε καὶ ἐμέμφθη, ὡσὰν ὅπως ἔκα- μαν (καθὼς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῷ αὐτῷ Χρυσόβελλῳ) ἐναντία

εἰς

(α) Καὶ τοῦτο ἐκ τῶν Χρυσό- βέλων Ἰσαακίου τῷ κομνένῳ.

(β) Ποῖον ἦτον αὐτὸ τὸ οἰκο- ποράσειον ἀγνοῶμεν.

εἰς τὰς διατάξεις, καὶ τὰς ἱερὰς Καίονας, αὐτὸς δὲ ὁ αἰδιδίμος, καὶ δὲ τὸ δίκαιον, καὶ διὰ τὴν εἰς τὰς Ἀγίας ἐλάβειαν, καὶ διὰ τὴν τιμὴν τῶν Κωνσταντίνου τῷ Κτίπρος, ὅπως εἶχε τὰ Μοναστήρια πάντῃ ἐλδύτερα, καὶ μάλιστα διὰ τὸ Χρυσόβελλον ὅπως εἶχε δώση ἡ ἰδία Θεοδώρα, περὶ τῆς ἐλδύθειας τῶν Μοναστηρίων, διὰ ὅλα αὐτὰ λέγω, ἔδωκεν εἰς τὰς Ὀσίους ἱερὸν Χρυσόβελλον ἐδικόν τε, μὲ τὸ ὅποιον ἔπαυσαν τὰ Μοναστήρια ὑπὸ τὸ οἰκοποράσειον, καὶ τὰ ἀφίνει εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὰς Πατέρας ἐλδύτερα, καὶ ἀνε- νόχλητα ἀπὸ παντὸς προσώπου, μὲ ὅλα τὰ πράγματα ὅπως εἶ- χαν, καὶ μὲ ὅλα τὰ προνόμια, μὲ τὰ ὅποια τὰ ἐτίμησαν ὁ ἀεί- μνητος Κωνσταντῖνος πρότερον. καὶ τότε ὑπέσχεσαν οἱ Μακάριοι Πατέρες, καὶ ἡσυχάσαν εἰς τὸ Μοναστήριόν τας, ἀφ' ἧς ἱκανῶς ἐπα- λαιπωρήθησαν εἰς τὴν ἑξορίαν. καὶ ἔτι δὲ περὶ αὐτὰς ἐκεῖ τὸ ὑ- πόλοιπον τῆς ζωῆς τας, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ μὲ τὰς συνηθισμέ- νας τας ἀρετὰς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν, πρῶτος ὁ θεῖος Νική- τας, καὶ τῷ εἰκοστῷ τῷ Μαΐου Μηνὸς, ἔπειτα ἐν ἄλλοις και- ροῖς, καὶ οἱ ἄλλοι δὺν ὁ Μακάριος Γεωργίου, καὶ ὁ θεῖος Γεωργίου. τὰ δὲ τίμια καὶ Ἀγία αὐτῶν Λείψανα, ἐτέθησαν εἰς τὸν Νάρθηκα τῷ Ναῷ ὅπως λέγεται φιάλιον, (α) ὅπως καὶ τῷ περιεδομέ- νῳ ἐκεῖνῳ φρικτῷ θαυματουργίαν εἰς τὰς βαρβάρους ἐτέλεσαν ὕ- σερον.

Ἐφοδοὶ καὶ καταδρομαὶ τῶν βαρβάρων ἐγίνοντο τότε εἰς ὅλῳ τῷ Νῆσον, ἤλθον δὲ μίαν φορὰ καὶ εἰς τῷ Μονῷ οἱ βάρβα- ροὶ ἐκεῖνοι Ἀράβες, δὲ νὰ ἀρπάξῃν ὅτι ἤθελαν, ἡμπορέσῃ. καὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὸν Ναόν, ἐπειδὴ καθὼς λέγουσι, δὸν ἐδωρήθη- σαν νὰ ἀνοίξῃν τὸ καθολικόν, ἐμποδίζόμενοι ἀπὸ τὸν φόβον μιᾶς θαυμαστῆς καὶ μεγαλοπρεπῆς εἰκότος τῷ Δεσπότη Χρυσῷ, ὅπως εἶ- ναι ἐξωχαριστήριον μὲ ψηφί ἐπαύωσαν τῆς πύλης τῷ καθολικῷ, διὰ τὸ ἐδείξαν ὅλῳ τας τῷ μανίαν, καὶ τῷ βαρβαρότητα, εἰς τὰς Νάρθηκας. ὅθεν ὅλῳ ἐκεῖνῳ τῷ ὀρθωμαρμάρωσιν ὅπως εἶχον οἱ τοῖχοι, μὲ αἰετῷ τέχνῳ καὶ ἁρμοσίαν, τῷ ἐχάλα- σαν

(α) Ἀπὸ τὰ ὅποια μέλει τῆς ἄλλης πολλὰ μέρη, πλὴν ἀγνώρι- σήμερον σώζεται ἡμῖα κἀρα, καὶ σα τίτος τῶν ξιῶν εἶναι.

σαν οἱ ἐπάρατοι, καὶ τὰ ἔξωθεν ἐκεῖνα πορφυρόχροα μάρμαρα
 πὰ ἐπῆραν. ἦλθον δὲ καὶ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι ἡ θῆκη
 τῶν σεβασμίων Λαϊσάνων τῶν Οὔσιων, ἀπὸ πορφυρέχρων μάρ-
 μαρον, καὶ ἐκεῖ ὅπερ ἐχαλῶσαν τὰ πλησίον μάρμαρα δύο Ἀρά-
 πιδες, καὶ ἀκόλυσον, ἦσαν πλέον καὶ ἀνοίξαν καὶ τὴν ἱερὰν ἐκεῖ-
 νων Λάρνακα, ἔπεσαν εἰς τὴν γλῶσσαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν αἰδῶν ἡ
 σμύλα, καὶ ἐκείθεν, ὡς τὸ πρὸς τὸν θάνατον, ἀνέβη ἕξα-
 φνα μία φοβερὰ φλόγα, καὶ ἐκατάφλεξε τὰς πολυμυρὰς ἐκείνας βερ-
 βάρας. καὶ ἔμεινε περικλυμμένη τὸ θάυμα ἕως τῆς σήμερον. ἀκό-
 μα καὶ ὁ τοῖχος φαίνεται καπνισμῶς καὶ μαῦρος. ὁμοίως καὶ ἡ
 δοκὸς, τὸ κοινῶς λεγόμενον κλειδίον, φαίνεται καυμένη. εἰς ἀ-
 πόδειξιν δὲ καὶ αἰωνίαν μνήμην τῶν θαύματος, τὰ μὲν ἄλλα
 χαλασμένα μέρη τὰ ἐδιώρθωσαν ὑστερον, καὶ τὰ ἐζωγράρισαν, τὸ
 δὲ μέρος ἐκεῖνο μῦθε χαλασμένον μέχρι τῆς σήμερον, καὶ ἀζωγρά-
 φισον. μὴ δὲ χρόνων πολλῶν παρέλθουσιν, ἦλθεν ἀπὸ τῆς Κρή-
 τως εἰς τὴν Γερομόναχον, Γερεμίας ὀνομαζόμενος, καὶ ἐζητεῖ τὸπον ἀρ-
 μόδιον διὰ καὶ ἡσυχάσειν, (καθὼς ἐν καιρῷ κινδύνῳ ὑπεχέσθη
 εἰς τὸν Θεόν.) καὶ λοιπὸν οἱ τότε ἀφίσταντες Μοναχοί, τὸν ὡ-
 δήγησαν εἰς τὸ πορβάτειον Ὄρος, εἰς τὸ Γερόν σπήλαιον ὅπου
 ἀσκήτεον οἱ Οὔσιοι. ὡς τὸ ὅπου πολλὰκις ἐπορεύθη. ὁ δὲ
 Γερεμίας ὄρων τὸν τόπον ἐπιτήδειον καὶ τὸν σκοπόν τε, ἔμεινεν
 ἐκεῖ. ἀλαβέμενος δὲ τὸ σπήλαιον ἐκεῖνο, ὡς ἱερὸν καὶ Ἄγιον,
 ἀπὸ τοῦ ἀσκητικῶς ἀγῶνος τῶν Οὔσιων, ἐγκαίνισεν αὐτό, καὶ
 καθιέρωσε, καὶ εἰς Ἐκκλησίαν τὸ μετεσκέδασεν, ἐπ' ὀνόματι τι-
 μωμένῳ τῶν Οὔσιων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα, Γεωργίου, καὶ Γε-
 ωργίου. ἔπειτα καὶ μερικὰ κελλία ἐκτίσεν. ἐκτίσεν δὲ καὶ ὡς
 φραγμα τοῖχος πρὸς ἀσφάλειαν, καὶ μονήδειον εἰς ἀσκητῶν κα-
 τοικίαν τὸ ἐκατασκεύασεν. αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἱερὸς Γερεμίας, καὶ
 πιστὸς θεράπων τῶν Οὔσιων, ἐκεῖ ἡσυχάζωντας, δὸν ἡξέσθω πό-
 θον, ἐκτυπήθη ἀπὸ πανέκταν, καὶ αὐτὴ τὴν ἐφοβέριζε θάνατον.
 ὅθεν τί κάμνει; ἀπληπισμῶς ἀπὸ ἀνθρωπίνῳ βοήθειαν, κα-
 τέφυγεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν Ἀγίων, καὶ πηγαίνωντας μέσα
 εἰς τὸν Ναὸν ὅπως ἠμπούρουν, ἔπεσαν ἐμπροσθεν εἰς τὴν σε-
 βασμίαν εἰκόνα τους, καὶ μετὰ θερμὴν δέησιν ἐζητεῖ τὴν ἐκείνων
 ἐπίσκεψιν. τί δὲ οἱ θεοὶ Πατέρες, τάχα ἄφισαν ἀβοήθητον εἰς
 τοιαύτῳ ἀνάγκῃ, τὸν δέον καὶ φίλοντας; ὅχι ἀδελφοὶ ὅχι.

ἀλ-

ἀλλὰ τί; καίμενος ἐκεῖ ὀλίγον ἀπεκοιμήθη. καὶ ἰδὲ φαίνεται
 ἱερεῖς ἐπ' αὐτῷ οἱ θεοὶ Ἄγιοι, ἀλογῶντες αὐτόν, καὶ τὴν
 ἰσὺν ἀποδιδόντες. ὁ δὲ Γερεμίας ἀπετινάξας τὸν ἐλαφρὸν ἐκεῖ-
 νον ὕπνον, ἀνέστη ὅλος ὑγιής, δεξάμενος τὸν Θεόν, καὶ τὰς Οὔ-
 σίαις, τὰς θεῖαις αὐτῷ δαίμονας καὶ προστάτας, ὅθεν εἶα μὴ πρὸς
 ὀχλασίαν τῶν Ἀγίων, καὶ ἄλλο εἰς μνήμην τῶν θαύματος, ἐ-
 ζωγράφισεν ἰδιοχείρως (τῷτο γὰρ ὡς αὐτῷ ἐπιπείσμα) τὰς Ἀ-
 γίας, καὶ τὴν φανεῖσαν αὐτῷ ὀπτασίαν, ἐπαύωσεν τῆς πόρτας
 τῶν κελλίων, τὴν ὁποίαν καὶ πολλοὶ ἀκόμα τὴν σήμερον ἐνθυ-
 μῶνται καὶ τὸ λέγουσι.

Αὕτη εἶναι ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες ἡ Οὔσια ζωὴ, καὶ ἐνάρκτος πο-
 λιτεία τῶν Οὔσιων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Νικήτα, Γεωργί-
 ου, καὶ Γεωργίου. ἔγω μὲν Ἀποστολικὸν ζῆλον ὡς ἠκέστατε, ἀφί-
 σον πάντα, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Χριστῷ οἱ Μακάριοι. ἀφίσων λέ-
 γω τὸν Κόσμον καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ὡς ἄλλος Μωϋ-
 σῆς εἰς τὴν ἔρημον τῆς Σινᾶ, ἢ ὡς ἄλλος Ἡλίας εἰς τὸ Ὄρος
 τῆς Καρμύλης, ἢ ὡς ἄλλος πορόδρομος Γεωργίου εἰς τὴν ἔρημον τῆς
 Γορδαίνης, ἐκακῶν καὶ ἐταλαιπωρῶντο ἐπαύω εἰς τὸ πορβάτειον
 Ὄρος οἱ θεοτάτοι, μετὰ νηστείας μακρὰς, μετὰ πορὸς ἀσκή-
 πτης, μετὰ ἀρετῆς ὁλοκατέστη, μετὰ πένθος καὶ δάκρυα ἀσύναντα, ὑπο-
 φέροντες τὰς παγετὰς τῶν χειμῶνος, ὑπομύροντες τὰ καύσωνας τῶν θε-
 ρεων καὶ Προφητικῶς ὡς ἐκεῖνοι ἠξιώθησαν χάρισμα, καὶ ἔχοντες
 παρρησίαν πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἐρατὸν Βασιλέα, καὶ τὴν πρὸς τὰς
 ἐπιγείας Βασιλεῖς παρρησίαν, θαυμασίως ἐπλέτισαν, καὶ Ναὸν θαυ-
 μαστὸν ὡς ἄλλος Σολομὼν ἐκτίσεν, καὶ Μοναστήρια, καὶ Κοινόβια ὡς
 ἄλλος Εὐθύμιος, καὶ Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης, καὶ Σάββας ὁ Ἡ-
 γισμῶς ἐσύστησαν. καὶ ἀσκήσεως καὶ Μοναδικῆς ζωῆς τύπος καὶ ὑπο-
 γαμμός, ὡς Παῦλος ὁ Θεβαῖος, καὶ ὁ μέγας Ἀντώνιος εἰς τὴν Νῆ-
 σον πύττω ἐφάνησαν. ἡμεῖς λοιπὸν ἀδελφοὶ τί θέλομεν ἀταποδώ-
 σθαι εἰς αὐτὰς, περὶ πάντων ὧν ἀταπέδωκαν ἡμῖν; ὅτι μετὰ πόθους
 πολλὰς καὶ ἀμετρήτους μᾶς ἐκτίσεν τοῖστον ὡς καλλέστατον Ναὸν,
 μᾶς ἐκτίσεν Μοναστήρια ὅσα τὴν σωτηρίαν μας, τὰ κατεπλέτισαν
 μετὰ πολλὰ καὶ διάφορα τράγματα, μετὰ πολλὰ εἰσοδήματα καὶ σιτηρέσια,
 καὶ πρὸ πάντων, ὅτι εἶναι προστάται μας, ὅτι κατ' ἐξάρετον
 ἔσπου ὡς καλῶσι τὸν Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀσκήσειν, τί ἀτα-
 ποδώσωμεν αὐτοῖς λέγω, ὡς πάντων ὧν ἀταπέδωκαν ἡμῖν; μετὰ
 ποίους

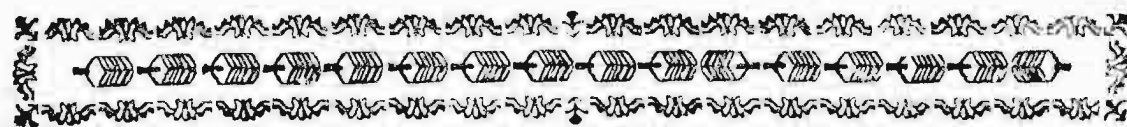
ποίας ὕμνους θέλωμεν τὰς ὑμνήσῃ; μὲ ποίας δοξολογίας θέλωμεν τὰς δοξάσῃ; μὲ ποίας δ'χαριστίας θέλωμεν τὰς δ'χαριστήσῃ; βεβαιόταται ὅσα καὶ αὐτὰ κάμωμεν εἰς τιμωρίαν, ὅσον καὶ αὐτὰς δοξάσωμεν, ὅσον καὶ αὐτὰς δ'χαριστήσωμεν, δευτὴν πληρώνομεν ἱκανῶς τὸ μέγαλον χρέος ὅπερ ἔχομεν εἰς αὐτὰς. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, ὁδὸς τὸ κατὰ δυνάμιν ὅλον τὸν Νόμον ἐπλήρωσε. πρέπει γὰρ κάμνωμεν ὅσα δυνάμεθα πρὸς δ'χαριστίαν τὰς, καὶ αὐτοὶ ὡς Χειρομήντοι πὰρ δέχονται δ'μνηῶς, καὶ ὑποδίδου εἰς ἡμᾶς τὰς μισθὰς καὶ ἐν τῷ νυν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καθὼς ἐκ τῶ ἐναντίου ἐὰν λείψωμεν ἀπὸ τοῦ χρέους μας, ὃ μὴ ᾔχοιτο, θέλῃσι μᾶς ὑποδώσῃ τὴν τιμωρίαν τῆς ἀχαριστίας μας.

Ἀλλ' ὦ Πατέρες τιμωριῶνται καὶ θειότατοι, ἐσεῖς ὅπερ πρῶτον ἐσάθητε Διδάσκαλοι τῆς ἀρετῆς, καὶ τῆς Μοναδικῆς ζωῆς καὶ Πολιτείας, εἰς πᾶν τὸν Νῆσον, ἐσεῖς ὅπερ μυρίους κόπους ὑπεμείνατε καὶ εἰς ξηρὰ καὶ εἰς θάλασσαν, ὅπως νὰ συστήσετε Μοναστήρια, εἰς λαβρείαν καὶ δόξαν Θεῶν, καὶ σωτείαν τῶν ψυχῶν μας, μὴ παύσητε δεόμενοι τῆς Παναγίας καὶ προσκυνητῆς Τριάδος, νὰ μᾶς φωτίσῃ τὸν νῦν καὶ τὴν διάνοιαν, ὅπερ ἐσκοτίσθη ἀπὸ τὴν ἀχλὺν τῆς ματαιότητος τῶ Κόσμου, μὲ τὰς ἀκτῖνας τῶ Θεοῦ καὶ ἀνταπέρῃ αὐτῆς φωτὸς, νὰ μᾶς θερμαίνῃ τὴν καρδίαν, εἰς ἔρωτα αὐτῆς καὶ πόθον, ὅπερ ἐκαταψυχράσθη ἀπὸ τὴν προσπάθειαν τῶ κοσμικῶν καὶ προσκαίρων πραγμάτων. νὰ μᾶς δώσῃ προθυμίαν καὶ ἀγάπην, καὶ δυνάμιν εἰς τὴν φύλαξιν τῶν Θεῶν καὶ Σωτείαν αὐτῆς ἐντολῶν, νὰ μᾶς χαρίσῃ ἀγάπην πνευματικὴν, εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν ἀδελφικὴν, διὰ νὰ μὴ καταντήσωμεν οἱ πάλαντες εἰς τὰ βάραιθρα τῶ Αἵδε, ἀλλὰ νὰ ἀξιοθῶμεν τῆς ἔρανις καὶ ἀπελευθέρωσι Βασιλείας, ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία, αὐτῆς τῆς Παναγίας καὶ ζωποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, τῶ ἐνὸς καὶ μόνου τῶ ὅλου Θεοῦ, ὃ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶ αἰώνων. Ἀμήν.

Η ΔΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ
ΕΝ Τῇ ΜΥΡΓΙΝῃ

(α) οὗ δύο μόνοι ὁ Θεὸς Νικήτας καὶ ὁ Ἰωάννης, εὗρον τὴν εἰκόνα .

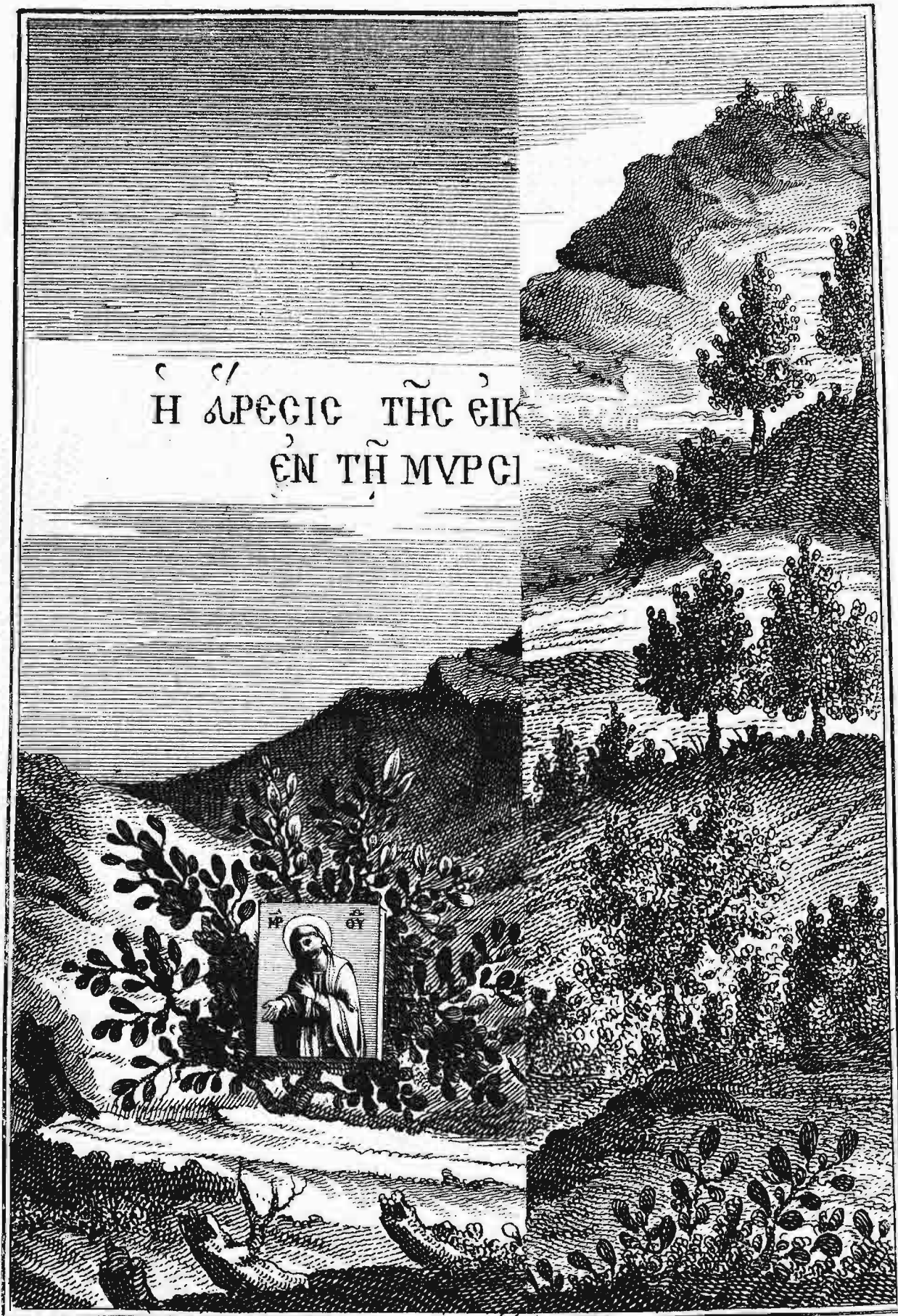

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ

ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Η ΔΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΚ
ΕΝ ΤΗ ΜΥΡΩ

Καὶ ποιαύτη θαυμασὴ, ἐσάθη ἡ ἀρχὴ τῆς Γερᾶς ταύτης Μονῆς, καὶ ἔτι τὴν σύστασιν ἔλαβεν, ὡς ἐκ τῆ Βίᾳ καὶ τῆς Γερᾶς Γιορίας τῆς Οὔσιων Πατέρων ἐμάθομεν. πῶς δὲ ἐποικίθη, καὶ νυξίωθι μετὰ τὰς Βασιλικὰς δωρεὰς, καὶ ἐκατοικίωθι ἔπειτα, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐδιοικεῖτο καὶ ἐκυβερνᾶτο, καὶ ποίαν ὑπόληψιν εἶχον εἰς τὸν Κόσμον οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκήμιοι, δὲ τὴν ἀκρίβειαν τῆς μοναδικῆς τῶν πολιτείας, ὅς ἄλλων δὲ ἡμπορέμην νὰ τὰ μάθωμεν βεβαιότερον καὶ ἀσφαλέστερον παρὰ ἀπὸ τῆ δισεβῆ Χρυσόβελλα τῆς αἰοδίμων Βασιλέων, ὅπῃ διαλαμβανέσιν περὶ αὐτῆς τῆς Μονῆς. ὁ Μακαρίτης ἐκεῖνος Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος ὁ Κτίτωρ, δὲ ἐπόρσμενε νὰ τελειωθῇ τὰ πράγματα, καὶ ἔπειτα νὰ ἀφιέρωσιν ἐκεῖνα ὅπῃ ἀφιέρωσιν καὶ ἐπορίκισεν τὴν Μονὴν, ἀλλὰ ὥσάν νὰ τὸν ἐβίαζε καμμία θεία δύναμις, ἀπερνῶντες δύο χρόνοι, (καθὼς καὶ πορολαβόντες εἶπομεν) ἀφ' ἧς ἀρχισαν τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ναῦ, ἐδείξεν αὐτὸς τὴν φιλότιμόν τε γνώμην, καὶ τὴν ὄντως ἀγαθὴν προαίρεσιν, εἰς τὰ πρὸς τὴν Μονὴν ἀφιέρωματα. καὶ δὴ ἀφιέρωσιν πάμπολλα, καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Νῆσον ἐπάνω, καὶ εἰς ἄλλας τόπας, καὶ ἐ μόνον τόπας ἀφιέρωσιν, ἀλλὰ καὶ διάφορα ἄλλα σιτηρέσια. ἐδιώρισεν πρὸς τοὺς ἄλλοις μετὰ χρυσόβελλα, νὰ δίδωνται εἰς τὴν Μονὴν, ἐν καιρῷ θέρους, ὅπῃ τὸ πρᾶγμα τῆς βρωσῶν, ὅπῃ δέεισκετο κατὰ τὴν Ἀταίαν, τὸ διωρισμὸν καὶ ὑποκείμενον εἰς τὸ σικρέτον τῆς τροπαιοφόρας, νὰ δίδωνται λέγω σιτᾶν μὲν χίλια. καὶ ἄλλοι δὲ τῆς Μονῆς τοῦ τροπαιοφόρου μὲν. 30. καὶ νομίων

μίων (α) μυλιαρίσια 30. (β) τὸ δὲ θαυμαστὸν καὶ ἀσεῖον εἶναι, ὅτι τὰ 30. ἐκεῖνα μόδια προσάξει νὰ ἀλέθωνται καὶ νὰ ζυμώνωνται, καὶ ἄρτος τέλειος νὰ γίνωνται, ἦγεν παξιμάδι, ἀπὸ τὰς ὑπηρετίας τῆς Μονῆς τῆς τροπαιοφόρου. διὰ νὰ μὴ ἐναχολῶνται, λέγει, εἰς ἀλέσματα καὶ ζυμώματα οἱ Μοναχοὶ τῆς νέας Μονῆς. ἀλλὰ νὰ εἶναι πάντα πᾶσιν ἐλπίδιοι ἀπὸ καθε φροντίδα, διὰ νὰ ὑπερβῶνται θερμότητα τῆς Βασιλείας τῆς. „ Ἀλήθευται γεμῶν λέγει, καὶ τὰς καθ' ἑκάστον χρόνον παρεχομένης τοῖς Μοναχοῖς, „ ξιάνονται τὰ σίτε μοδίαι, καὶ ζυμῶνται καὶ εἰς ἄρτον ἀποκαθίσταται τέλειος, παρὰ ἡμῶν τῆς Μονῆς τῆς τροπαιοφόρου ἡγεμονίας. „ μεθα. ἵνα μηδὲ ἐντεῦθεν οἱ τῆς ἐν Χίῳ Μονῆς ἀνάγκαι εἰ- „ χοιν, φυράμασι καὶ ζύμῃ προσανέχοντες, καὶ περὶ τὴν ἄρτοποιίαν ἀπαχολέμενοι, ἀλλὰ τέλειον καὶ ἐν τέτῳ ἀφροντιστῆντες (γ) θερ-

(α) Νεμίον, καὶ νεμία πληθυντικῶς, λατινικὴ ἢ λέξις, εἶδος νομίσματος, ἀπὸ τῆς Νεμῆ τινος Βασιλέως τῆς Ρώμης, ἔτω κληθεί. Ἐπιφανὴς Κύριος περὶ σαδμῶν. ἄδελφος δὲ ἡμῖν ἢ ποσότης αὐτῆς.

(β) Καὶ μυλιαρίσια, ὁμοίως λατινικὴ, ὃ ἐρμηνεύεται. κατὰ τὸν αὐτὸν, στρατιωτικὸν δόμα. ἄδελφος δὲ καὶ αὐτῆς ἢ ποσότης.

(γ) Ἐὰν ἐξετάσῃ τινὰς τὰ εἰρημνία τῆς παρασαίνουσι τὸν μακαρίτην τὸν Κωνσταντῖνον, οὗ αὐτὸς καὶ ἀπαράγμενα ἀνθρώπων. ἐπειδὴ ἀληθινὰ τὸ νὰ ἔχουσιν οἱ Μοναχοὶ φροντίδας, καὶ φεισασμῶς, πόθεν νὰ εἰσάγῃ τὴν ἀναγκαίαν τῶν ζωοφορίων, καὶ μάλιστα νὰ εἶναι καὶ πολλοὶ, ἐμπόδιον τῶν γίνεται εἰς τὴν ἡσυχίαν τῶν, ὅχι ὁμῶς τῶν ἐμποδίζει καὶ τὸ νὰ κάμνουν

μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον τὰ ἔργα καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῆς Κοινοβίου, οἷον ζυμώματα, μαγειρεύματα καὶ τὰ τέτοις ὅμοια, καὶ ἔπειτα τῆς ἡτον Μοναχοὶ, καὶ δὲ τῆς Μονῆς τῆς Μαγνάνων (αὐτὴ εἶναι ἡ Μονὴ τῆς τροπαιοφόρου τὴν ὁποίαν ἐκτίσεν ὁ ἴδιος Κωνσταντῖνος) δὲ ἡτον Μοναχοὶ, καὶ δὲ τῆς τῆς ἐπὶ τῆς καταγίνωνται εἰς τὰ τοιαῦτα. ἔτι φαίνεται βέβαια. πλὴν τὰ πολλὰ αὐτὰ καὶ ὑπερβολικά, δὲ τὰ ἔκαμνεν ὁ αἰετῆρος δὲ ἀπλότης, ἀλλὰ τῶν μὲν τὰ ἔκαμνεν ἀπὸ μίαν ὑπερβολικὴν ἀγάπην εἰς τὰς Οἰκίας ἡμῶν Πατέρας, ἀπὸ μίαν μεγαλωπία δὲ γνωμοσύνη, καὶ ἀπὸ μίαν ὑψηλοτάτην ὑπόληψιν εἰς αὐτὰς, δὲ τὰς λαμβάνοντα αἰτία. δὲ τὸν δὲ ὅτι ὡς αὐτὸς Κτίτωρ καὶ τῆς Μονῆς τῆς Μαγνάνων, καὶ τῆς Νέας

„ θερμότητα τῆς Βασιλείας ἡμῶν ὑπερβῶνται. καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα ἄφησε τὴν Μονὴν ἀπεδέσποτον, καὶ ἀπεξέσσιον, καὶ ἐλπίδιον ἀπὸ παντὸς προσώπου, Βασιλικῆς, ἀρχοντικῆς, καὶ ἀρχιερατικῆς, καὶ ὅλης τῆς δόξης, καὶ μόνος τῆς Μακαρίας Οἰκίας καὶ Κτίπρας, ἄφησε νὰ τὴν διοικῇ καὶ νὰ τὴν κυβερνῇ καθὼς θέλουν, ὡς Κτίπρες, καὶ Κύριοι, καὶ ὁξυσμαί, καὶ καθ' ἑξῆς ὁ κατὰ καιρὸν ἡγεμὸς καὶ οἱ Μοναχοὶ, καθὼς τὸ ἐξήτησαν οἱ Οἰκιστοί. κατὰ μίμησιν δὲ τῆς, καὶ αἱ Βατίλισσαι, ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Θεοδώρα αἱ δύο ἀδελφαὶ αἱ πορφυρογέννητοι, ἀφιέρωσαν καὶ ἐκτελεῖν ξεχωριστὰ ἀφιέρωματα, (πλὴν κατὰ μέρος δὲ τὰ ἡγεμόν, ἐπειδὴ τὰ Χρυσόβελλα τῶν δὲ σώζονται. τὸσον μόνον φαίνεται εἰς εἰς ὅσον ὁπικυρωτικὸν Χρυσόβελλον Κωνσταντῖνον τὰ Δέκα, ὅτι εἶχαν διωρισμὸν νὰ δίδονται εἰς τὴν Μονὴν καθ' ἑκάστον χρόνον, δύο λύξαις χρυσίς) ὁμοίως καὶ οἱ ἐντόπιοι πολλὰ ἀλάβειαν ἐδείξαν εἰς τὴν Μονὴν, καὶ πολλοὶ ἀπὸ αὐτῶν ἀφιέρωσαν καὶ τὴν δωρεάν τῶν. ἀλλὰ καὶ οἱ Πατέρες ὅσα ἦτον χρειάζομενα καὶ δὲ τὰ εἶχαν, ἐπεμελήθησαν καὶ τὰ ἡγόρασαν, καὶ ὅσα πάλιν δὲ ἦτον εἰς τόπας ὁπικυρεῖς, τὰ ἐπώλησαν, καὶ εἰς ἄλλα μέρη ὅπῃ τῶν ἦτον εὐκόλα ἡγόρασαν, εἰς μερικά καὶ ἀλλαξίας ἔκαμαν μετὰ ἄλλας. καὶ τῶν ἔτω γινομένων καὶ φαινομένων, ἀκουσμένων δὲ καὶ τῶν ἡγουμένων θαυμάτων παρὰ τῆς Θεοπέης, πολλοὶ ἐπὶ ἀκινῶντο καὶ ἐπὶ ὁρῶντο εἰς τὴν Μονὴν, ὡς εἰς λιμένα Σωτήριον, καὶ ὅλης αὐτῆς τῆς ἔστυον ἐκεῖ ὡς ὁ μαγνίτης τὸν σίδηρον, ἡ μεγάλη ὑπόληψις, καὶ ἡ θαυμαστὴ ἀρετὴ τῶν Οἰκίων Πατέρων, καὶ τὸσον ἐσάθη γλυκὺ καὶ παμπόθητον τὸ ὄνομα τῆς Νέας Μονῆς τῶν καιρῶν ἐκείνων, ὡς ὅπῃ πολλοὶ ἄφιναν τὰ συνηθισμένα τῶν ὀνόματα, καὶ ὠνόμαζαν τὰ παῖδιά τῶν εἰς τὸ Ἄγιον Βάπτισμα, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς Μονῆς, τὸ ὁποῖον καὶ ἔως τὴν σήμερον σιωπῇ θίξε-

Νέας Μονῆς, ἦτον ἔστω τινὰ Πατὴρ καὶ τῆς δύο. ὅθεν εἶχε καὶ τῆς καὶ ἐκείνων τῶν Μοναχῶν οἰκίαις καὶ ἐδικῆς τῆς, ὡς ὅσον τέκνα, καὶ οὐτε

εἰς αὐτὸν ἐφαίνετο βαρὺ νὰ τῶν προσάξῃ, ἔπε εἰς ἐκείνας ἐφαίνετο βαρὺ τὸ πρόσαγμα.

δίξεται εἰς τὰ χωρία (α). καὶ ποιήτης λογῆς μεταξὺ ὀλίγων χρόνων ἐκατοικίθισαν καὶ τὰ δύο Μοναστήρια, καὶ τὸ τῷ ἀνδρῶν, καὶ τὸ γυναικείον. οἱ δὲ Πατέρες ἐφρόντιζαν καὶ διὰ τὰ δύο αὐτὰ Μοναστήρια. εἰς ὅλας τὰς χρειαζόμενα.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ πράγματα τῆς Μονῆς ἐπληθυύνθησαν, καὶ εἰς πολλὰ μέρη ἐσυνώρδαν μὲν τὰ κοσμικὰ, ἐφορόνησαν αὐτοὶ, ὅτι ἐνδέχεται νὰ τὰς ἐνοχλῶν οἱ γείτονες οἱ κοσμικοὶ, καὶ καμμίαν φορὰ νὰ τὰς σύρην καὶ εἰς Κεῖτηρια, διὰ τὰς διαφορὰς καὶ φιλοφροσύνης, ὅπως ἤθελεν ἀκολογήσων ἀναμεταξύτας, καὶ ἔγωγε νὰ ἦναι εἰς τοὺς Κεῖτῶν θύρα πρὸς ἄλλαν ἔτοιμος κατὰ τὴν παροῖμίαν, καὶ ἀκολοθῶν νὰ ἐμποδίζονται ἀπὸ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν θεωρίαν, ἐπειδὴ λέγω δικαίως εἶχον ποιήτους φόβους, διὰ τὸ ἐξήγησαν ἀπὸ τὸν ἀγέμνησον Κωνσταντῖνον τρόπον, διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἐνδεχομένης πειρασμούς. καὶ αὐτὸς χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, μὲ πολλὴν προθυμίαν μάλιστα, τοὺς ἔδωκε Χρυσόβελλον, διὰ τὸ ὁποῖον θεωρεῖ καὶ προσάξει, ὅτι καὶ νύκτας Κεῖτῶν νὰ μὴ θεωρῇ ποτὲ κείσιν τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μονῆς, μήτε νὰ δείχνῃ τινὰς καμμίας λογῆς ἐξουσίαν εἰς αὐτὴν, ἢ εἰς τὰ πράγματά της, ἢ εἰς τὰς σκλάβας της, ἀλλὰ ἀνίσως ἤθελεν ἀκολοθήσῃ καμμία διαφορὰ τῆς Μονῆς, μὲ ἄλλως τινὰς κοσμικὰς, καὶ θέλῃσιν οἱ Πατέρες νὰ τὰς σύρην εἰς κείσιν, διὰ νὰ λάβῃ τὸ δίκαιόν της, νὰ πηγαίνῃ ἀνεμποδίστως εἰς ὅποιον Κεῖτῶν θέλῃσιν, εἰ δὲ ἢ κείσιν κινεῖται ἀπὸ ἄλλης ἐναντίονεως τὰς Μοναχῶν, νὰ μὴν ἔχῃ ἄδεια ἄλλος τινὰς, νὰ τὰς κείνῃ, ἀλλὰ ἢ κείσιν αὐτὴ νὰ ἀναφέρεται εἰς μόνον τὴν Βασιλικὴν μεγαλειότητα, καὶ αὐτὴ μὲ δικαίαν κείσιν, ἢ νὰ λύῃ καὶ νὰ παύῃ τὰς φιλονεικίας ὅπως ἔχῃ ἀναμεταξύτας, ἢ αὐτὴ εἶναι ὁ τρόπος νὰ τελειώσῃ ἐκεῖ ἢ κείσιν, νὰ ἀποφασίσῃ ὁ Βασιλεὺς, καὶ ὁ Κεῖτῶν τὸ πᾶν νὰ τελειώσῃ τὴν κείσιν καὶ τὰς Βασιλικὰς ἀποφάσεις. Θεωρεῖ (ἢ Βασιλεία μὲ δηλαδὴ) „ διὰ τὴν παρόντος „ αὐτῆς δὲσεβῶν Χρυσόβελλος λόγος, ὥστε ἀπὸγε τὴν νύκτα, καὶ εἰς „ τὰς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διωκεῖς Χρόνους, μὴ τινὰ Δικαστὴν εἰς „ τὴν δηλωθεῖσαν Μονὴν περιέναι δίκῃ, οἷας δῆτιμος εἴκεν αὐ-

„ τίς,

„ τίς, μήτε τί σύμβολον ἀρχικῆς δυνατείας κατ' αὐτῆς, ἢ τῷ „ ἐν αὐτῇ τε καὶ ὑπ' αὐτὴν ἐπαδείκνυται, ἀλλ' εἴποτε διαφορὰ καὶ „ διαμάχαι τινὲς, εἰ μὲν πῶς τῆς Μονῆς πρὸς τινὰς ἑτέρας ἐπι- „ γήρουντο, καὶ βέλουντο, ταύτας ἔπει, καὶ τῷ ἀντιφερομένων ἐγ- „ γυμνάζειν, ἀκολούτως κινεῖν, καὶ τὸν Νόμον δέισκειν διαίτην „ τὴν καλῶς ἔχοντος, εἰ δ' ἀφ' ἑτέρων κατ' αὐτῷ κινηθεῖν, καὶ „ διασπασίαν πρὸς ἀλλήλους, ἐπίτισι δίκαις, ἢ περὶ τόπων „ ἀφαιρέσεως, ἢ μεταθέσεως ὄρων, τῷ ὑπ' αὐτῶν πάντων κη- „ μίων, ἢ καινοτομίας ἑτέρας τινὲς, καὶ ἀμφιβολίας, μήτε δι- „ ματικόν, ἢ πολιτικόν, ὡς εἴρηται, Δικαστὴν, μήτε τινὰ τῷ „ ἄλλων ἀρχόντων, ἢ Βῆμα δικαστικόν πῶς ἐνάγκῃ ἀναπτύσ- „ σιν, καὶ τὰς περὶ τῶν ἀγωγῶν ἐγγυμνάζειν, ἢ ψηφίζεσθαι, „ ἢ ὅπως ἀγώγιμον τινὰ τῷ ἐν τῇ Μονῇ περὶν, καὶ καθέλκειν „ εἰς Δικαστήριον, ἀλλὰ τὰ κατὰ τῶν κινεμένων, τῷ μείζοντι „ τῷ ἄλλων ἀφιστάει Δικαστήριον, καὶ μόνον ἀπρόσδοκον τῶν „ τὴν Ἀυτοκράτορα λαχόντα διέπειν ἀρχήν. ἀρρεπεῖτε καὶ ἀδεκά- „ σω κείσιν, ἢ θαλύνειν τὰς ἀνὰ μέσον τῶν ἀμφισβητήσεως, „ ἢ τὸ δεδογμένον μὴ ὑποτασσέσθαι, τὸν δὲ Κεῖτῶν διχομένον, „ καὶ τὰς Βασιλικὰς ἀποφάσεις πληρῶν. Ἰταὶ ὡς ἐν ἀδύτοις „ τισὶ μυσαγωγέμενοι, καὶ τὸ ἡρεμαῖον καὶ γαλήνιον πάπτον „ ἔχοντες, ἀνεπιδολῶτες τὰς ὑπὲρ τῆς Βασιλείας ἐκτείας πρὸς „ Θεὸν ἀναφέρωσι. μετὰ ταῦτα καὶ ὅλα ἐκείνα τὰ ἀφιερώματα καὶ „ πράγματα τῆς Μονῆς, ἐξήγησαν οἱ Πατέρες ὑπὸ τὸν Βασιλεῆ „ Κωνσταντῖνον, νὰ τὰ ἐπικυρώσῃ καὶ νὰ τὰ βεβαιώσῃ διὰ Χρυσό- „ βελλον, καὶ αὐτὸς τὸ ἐγληγορότερον ἐπελείωσε τὸ ζήτημά της, καὶ „ πρὶν ἢ καθαρῶς (λέγει ὁ ἴδιος) αὐτὰς δηλώσῃ τὴν αἴτησιν, „ ταύτης ἀπαντᾷ τὸ πέρας δέους. καὶ ὅχι μόνον τὰ ἐν τῇ Χίῳ, „ ἀλλὰ καὶ τὸ μετόχιον ὅπως ἔχον εἰς τὸ πέρας ἐπ' ὀνόματι τοῦ „ Ἁγίου Εὐστατίου, καὶ ἄλλο μετόχιον ἐν τῷ θέματι τῷ Ἀρχιε- „ σίου μέγα καὶ ἀξιόλογον, τὸ ὁποῖον ἡγόρασαν οἱ Πατέρες ἀπὸ „ τὰς Ὑῖες τὰς κατακαλῶν, καλοθήκη καὶ καλοθήκη λεγόμενον, καὶ „ 24. παροίκους ὅπου εἶχον εἰς αὐτὸ πρὸς δέδωκεν καὶ φύλαξιν „ τε, καὶ ἄλλους 24. ὅπως ἐχάρισεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἄλλους πα- „ ροίκους (α) εἰς τὴν Χίον κηπαρίων 43. ὅπως μὲν τὰ παιδία της, „ ὅλα

ὅλα αὐτὰ λέγω τὰ ἐπεκύρωσε διὰ τὰ σώζονται τὰ πάντα εἰς παντοτεινὴν ἀσφάλειαν. πρὸς δὲ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς μὲ τὰς ὁποίας ἐπλήτισε τὴν Μονὴν, ὑπέταξε καὶ ὑπεδέλωσεν εἰς αὐτὴν ἐγκράτως μὲ Χρυσόβαλλον, (τὸ ὅποιον εἶναι καὶ ἀσβεῖον) πύς ἐν τῇ Χίῳ Εἰβραῖς δεκαπέντε ὁλοκλήρης φαμελίας, ὅθεν καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀσεῖζόμενος διὰ τὴν θείαν ἐγκατάλειψιν τὴν εἰς τὰς Εἰβραῖς γνομῶν, καὶ τὸν ἀκόλουθον ἔσπον ἀρχιῶν τὸ περὶ αὐτοῦ Χρυσόβαλλον, λέγων. τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὁ Μέγας Βασιλεὺς καὶ Θεὸς παρυσάμενος, τὸν Νέον ἐξελέξατο, καὶ τὰς ἐκείναις ποικίλιν, λαὸν φειλέσιον, καὶ μερίδα ἐπιθυμητὴν, καὶ κληρὸν οἰκεῖον αὐτοῦ ὠνόμασεν. Ἐνθὺν καὶ τῷ Χριστιανικῷ φύλῳ, τὸ Ἰσραὴλ καθευπένταξε, καὶ τὸ πιστὸν καὶ εὖνεν γένος, τὰ ἀπίστευ κατάρχειν καὶ ἀγνώμοτος ὠκοιόμησεν. ταύτη δὴ τῇ θείᾳ οἰκονομίᾳ, καὶ ἡ Βασιλεία ἡμῶν κατακολεθῆσα, πρὸς ταῖς ἐτέραις ἀποδείξαις, ἃς πρὸς τὴν ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ Νέαν Μονὴν ἐποίησε, καὶ τὰς ἐν ταύτῃ τῇ Νήσῳ Ἰσραὴλ ἐλδοθέρας παντάπασιν ὄντας, καὶ μηδαμῶς ὑποκειμένους, τῇ Μονῇ προσαφώρισε, καὶ ὑποκεῖσθαι ταύτῃ τέττας διωρίσατο. δηλαδὴ ἡ μόνον ἐγὼ ὁ ἐπίγειος Βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ Μέγας Βασιλεὺς καὶ Θεὸς, ἀπέβαλε καὶ ἐμίσησε τὰς Εἰβραῖς, καὶ ἐδιάλεξε τὰς Χριστιανὰς, καὶ τὰς ἐπορίμηνσεν ἀπὸ ἐκείνας, καὶ τὰς ὠνόμασε λαὸν φειλέσιον, καὶ μερίδα ἐπιθυμητὴν, καὶ κληρὸν οἰκεῖον. διὰ τὸ καὶ τὰς Ἰσραὴλ ὑπέταξε, καὶ ὑπὸ κάτῳ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Χριστιανῶν τὰς ἔβαλε, καὶ οἰκονόμησε τὰ ἐξουσιάζειν οἱ πιστοὶ καὶ φίλοι τῆς Χριστιανῶν, τὰς ἀπίστευ καὶ ἀχαρίστους Ἰσραὴλ. λοιπὸν εἰς αὐτὴν τὴν θείαν οἰκονομίαν ἀκολοθεῖσα καὶ ἡ Βασιλεία ἡμῶν, κοντὰ εἰς τὰς ἄλλας δὲργασίας ὅπως ἔκαμε πρὸς τὴν ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ Νέαν Μονὴν, ὁρῶσα τὰς Εἰβραῖς ὅπως εἶναι εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον, ἐλδοθέρας παντάπασιν, καὶ μὴ ὑποκειμένους εἰς κανὴν μέρος, τὰς ἐδιώρισε τὰ ὑπόκλυνται καὶ τὰ εἶναι δέλοισιν εἰς τὴν Μονὴν, καὶ τὰ εἶναι ἐλδοθεροὶ ἀπὸ κάτῳ πρὸς ὅσων ἀρχον-
τικόν,

σιλέως προσηλωμένοι τῇ Μονῇ κα-
τὰ τὴν ἐξήγησιν Ἰωάννη τὸ πρῶ-
τονταρὶς τῆ Βασιλείας, Ἀλεξί-
τῆ Μεγάλῃ Κομνῶν.

τικόν, ἱερατικόν, καὶ ἀπὸ κάτῳ πείραξιν καὶ ἀγγαρίαν, ὅπως ἤθελον ἔλθῃ εἰς τὴν Νῆσον, καὶ πρὸς αὐτὴν Βασιλικὴν, ἢ ἀπὸ ἄλλου τινὰ ὅπως ἔλαβον εἰς τὴν ἐπιστάσιν τῆς καμμίας δὲ λούσιν τὴν Δημοσίαν. „ Πάσης χειρὸς τε καὶ ἐξουσίας λέγει, ἀρ-
„ χοντικῶν τε καὶ ἀρχιερατικῶν πρὸς ὅσων τῆς ἐλδοθεροῦ, καὶ
„ ἀπὸ πάσης ἐπιρῆας καὶ ἀγγαρίας κατὰ πρὸς αὐτὴν Βασιλικὴν
„ ἴσως ἐπαγομένης, ἢ ἐτέρῃ τινὶ τὴν οἰκίαν ἐμπεπιστευμένη τῇ
„ Δημοσίᾳ δουλῆαν γνομῶν, καὶ μόνῃ ὑποκεῖσθαι τῇ Νέᾳ Μο-
„ νῇ ὁρίζομεθα. ἀπὸ ὧν (δηλαδὴ Εἰβραίων) καὶ ἡ κεφαλι-
„ τίων, (α) ἐπισίως παρὰ τοῦ Μοναχῶν ἀπαιτηθήσεται. πλὴν
ὅλα αὐτὰ ὅπως διηγέμεθα ὀνταῦθα, ἔγιναν πρὸ τῆς τὰς τελειω-
θῇ ὁ Ναός. Ἐδὼ ὅμως ἀφ᾽ ἀκαλῶ τὸν ἀναγνώστην, τὰ καμῆ-
μοῖος τε οὗσα σοχασμὸν, καὶ ἐξ αὐτῆς δυνάται τὰ καταλάβῃ σα-
φῶς, πόσον ἐφρόντισεν ὁ ἀοίδιμος Βασιλεὺς ὁ Κτίτωρ, τὰ μέ-
τη πάντῃ ἐλδοθερον, αὐτεξέσιον καὶ αὐτοδέαστον, τὸ Μοναστήριον.
Καιρὸς πλέον ἦτον καὶ ἡ χρεία τὸ ἐζητεῖ τὰ προσκαλέσεν Ἀρχιε-
ρέα, διὰ τὰ ἐγκαινίσσῃ καὶ τὰ καθιερώσῃ τὸν Ναόν, καὶ τὰ χει-
ροτονήσῃ Ἱερεῖς καὶ Διακόνους, πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ Ναοῦ. ἀλλὰ διὰ
τὰ μὴ τύχη καὶ ζητεῖ τὰ ἐξουσιάζῃ ὁ προσκαλεσθεὶς Ἀρχιερεὺς
διὰ τὸν ἐγκαινισμόν, ἢ διὰ τὰς χειροτονίας, διὰ τὸ ἐπρονόησε,
καὶ λέγει ὁ Μακαρίτης, μέσα εἰς τὸ περὶ τοῦ Ἰσραὴλ Χρυσό-
βαλλον, προσάξει ἡ Βασιλεία ἡμῶν, ὅτι ὁ ἱερός Ναός τῆς πιαύ-
της Μονῆς, τὰ ἐνθρονισθῇ ἀπὸ ὅποιον Ἐπίσκοπον θέλωσιν οἱ ἐν
αὐτῇ ἀσκέμενοι, καὶ ἀπὸ ὅποιον θέλωσι τὰ χειροτονῶνται, χείρας
ἔσσης. ὅχι ὅμως τὰ ἔχασιν κανὴν δίκαιον, καὶ καμμίαν ἐξουσίαν
εἰς τὴν Μονὴν οἱ Ἐπίσκοποι, ἐξ αἰτίας τῆς ἐνθρονισμῆς ἢ τῆς
Χειροτονίας. „ πρὸς τέτοις διακρίνεται ἡ Βασιλεία ἡμῶν, καὶ τὸν
„ ἱερόν τῆς πιαύτης Μονῆς Ναόν, ἐνθρονισθῆναι παρὰ αὐτὸν ἐθέ-
„ λουσιν τοῦ Ἐπισκόπου, οἱ περὶ ταύτῃ ἀσκέμενοι. εἰ ποτὲ
„ χρεία καλεῖ τινὰ τοῦ ἀδελφῶν, Διάκονον ἢ Ἱερέα χειροτονηθῆ-
ναι,

(α) Κεφαλitiῶν τὸ Χρονικὸν φαλιάτικον, καὶ τερκισὶ χαρά-
δόντιμον, τὸ κοινῶς λεγόμενον Κε-
τζιον.

„ ναι, παρ' ἑ τινὸς αὐτὸ πάλιν οἱ αὐτοὶ βεληθεῖον, ἡ Χειροτονία
 „ φοβήσεται· πλὴν ἔ τῇ ἀφορμῇ τῷ ἐνθρονισμῷ, ἡ τῆς χειρο-
 „ τονίας, δίκαιόν τι ἐπὶ τῇ Νέᾳ Μονῇ ὁ ἐνθρονίσων, ἡ ὁ χειρο-
 „ τονήσων ἔξει, ἡ ἀναφορὰς ἐντεῦθεν, ἡ σφραγίδος δράζεται ἡ
 „ γεμεῖα, ἡ ὅλως εἰς κατακυριεύσιν τῆς Μονῆς φοβεσσεται τὴν
 „ οἰανὺν φόβασιν, τὸ γὰρ ποῖτον τέλεον ἀπεργόμεν, καὶ ἐλθ-
 „ θέραν εἶναι τῷ Μονῷ παντὸς ἀρχοντικῆς καὶ ἱερατικῆς προσώ-
 „ πω βελομένη, καὶ τὸ προγεγονὸς τῆς Βασιλείας ἡμῶν Χρυσό-
 „ βελον· πλὴν ἀγκαλὰ καὶ πᾶσαν ἐπλάττει τῷ ἐλθούθῳ ἡ
 „ Μονῇ καὶ πάσης ἐπιρείας καὶ ἐνοχλήσεως ἦτον αἰωτέρα, μετ' ὅλον
 „ τὸ αὐτὸς ὁ ἴδιος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, τὴν ἐνώχλησε πολ-
 „ λαῖς φοραῖς, ἐνωτία τῆς γεώμεντε καὶ τῆς ἀποφάσεως τε ποιῶν,
 „ χωρὶς γὰρ τὸ καταλάβη· τί λογιῆς; μετ' ὅς ἀνθρώπους ὅπῃ ἔσε-
 „ λον ἐκεῖ ἐξόριστος· τὸ ὅμως δεῦν ἔμεινεν εἰς πολὺν καιρὸν, ἐ-
 „ πειδὴ οἱ Θεοὶ Πατέρες ἔχοντες τῷ δόξαν καὶ τὸ θάρρος τε, ἐ-
 „ φανέρωσαν εἰς αὐτὸν ὅτι οἱ ἐξόριστοι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔπεμπεν ἐκεῖ,
 „ τὸς ἐνώχλησαν, καὶ τῷ ἐφετῶντες ἡσυχίαν δέκοπται· καὶ λοιπὸν
 „ ἐξέδωκε παρὰ τοῦ Χρυσόβελον, καὶ δι' αὐτὴν προσάξει, ὅτι εἰς τὴν
 „ ἐν Χίῳ Νέαν Μονῇ, γὰρ μὴ πέμπεται ἐξόριστος ἀνθρώπος, ἡ
 „ κατὰ κριτος, ἔτε δὲ ἀποταξιῶν ἐξορίαν, ἔτε δὲ παντοτεινῶν, ἀλ-
 „ λὰ γὰρ εἶναι ἐλθούθῳ οἱ Μοναχοὶ, ἀπὸ πᾶσαν ἐνώχλησιν, καὶ
 „ κάκωσιν, καὶ ἀπὸ πάντα περισπασμὸν καὶ ἁρσισμὸν, δὲ γὰρ
 „ προσφέρωσι, λέγει, τὰς δεήσεις καὶ τὰς προσδουχάσεων εἰς τὸν
 „ Θεὸν προσεκτικώτερον καὶ ἐκτενέστερον, ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, καὶ
 „ ὑπὲρ τῆς Κόσμου παντὸς, ἡσυχάζοντες μοναχοί τες, καὶ λαβδόν-
 „ τες τὸν Θεόν, καὶ ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀμέσως προσομιλῶντες μετ'
 „ αὐτῶν. „ Διορίζεται ὅτ' ἡ Βασιλεία ἡμῶν, δὲ τῆ παρόντος αὐτῆς
 „ Χρυσόβελου σιγίλλου, ὥς ἀπὸ τῇ ἐλθούθῳ τῆς ἄλλων ἐ-
 „ πιρείων, μηδὲ ἐξόριστον τινὰ, ἡ κατὰ κριτον εἰς αὐτῷ παρα-
 „ πέμπεται, καὶ ἔ βλάται νῦν, ἡ μετ' ἔπειτα, ἡ ἀποφάσει δι-
 „ ικεῖς ἐξορίας, ἡ ἀποσκαίρει δὲ γεωγῆς, ἀπὸ τὴν τριαύτῳ Μο-
 „ νῶν, ἀποστέλλεται τινὰ· ἵνα καὶ μόνος ἑαυτοῖς τε καὶ τῷ Θεῷ
 „ ζῶντες, καὶ ἀμέσως ὡς δυνατὸν προσομιλῶντες αὐτῷ, προσε-
 „ κτικώτερον καὶ ἐκτενέστερον ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τῆς Κόσμου παντὸς,
 „ τὰς δεήσεις προσφέρωσι. καὶ ταῦτα γράφας, παρακαλεῖ φιλι-
 „ κῶς καὶ πρὸς μεταγενέστερας Βασιλεῖς, γὰρ τὰ φυλάξεν ἀσφαλῶς·
 „ ἔπειτα

ἔπειτα αὐξήσασα λοιπὸν ἡ Μονή, τῆς ἐχρειάσθη καὶ ἀπλή-
 κτον, ἦγαν κοτάκι εἰς τῷ Βασιλεύσαν Πόλιν, ὅταν δὲ καμ-
 ρίαν χρεῖαν ἠθέλων ὑπάγη ἐκεῖ οἱ Μοναχοί· καὶ ζητήσας αὐτὸς
 ὁ Καθηγέμενος Νικητῆς, καὶ ὁ συναδελφὸς αὐτῷ Γεωργίου, καὶ οἱ
 λοιποὶ Μοναχοί, ἀποθύμως καὶ ἀνδρῶς ὑπήκουσε, καὶ δὲ Χρυσό-
 βελου σιγίλλῳ διορίζει, ὅτι γὰρ ἔχωσι δὲ Μετόχιον, εἰς ἀ-
 ναγωγικώτερον ἀπὸ τὰ οἰκιακά δαπάνη τῆς Μονῆς τοῦ ἔομαι-
 φόρος· τὸ ὅποιον καὶ περὶ γράφει μετ' ὅλας τὰ περιστατικά, δὲ
 γὰρ γινώσκεται ποῖον εἶναι. καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ ἀνακαινίζει καὶ γὰρ
 τὸ διορθῶν τὸ σκερτέν τῷ ἔομαιφόρος· οἱ δὲ Νεομνηταὶ Μο-
 ναχοί, γὰρ τὸ δέξασθαι ἐπιμον ὅταν δὲ χρεῖαντες ὑπάγαν εἰς
 τῷ Κωνσταντινέπολιν. διορίζεται λέγει, (ἡ Βασιλεία) δὲ
 „ τοῦ παρόντος Χρυσόβελου σιγίλλῳ, ὥς ἀπὸ τῆς οἰκιακῶν
 „ τῆς Μονῆς τοῦ τροπαιοφόρος, ἔχειν αὐτὸς τὸ ἀναγωγικώτερον
 „ οἶκημα, τὸ ὃν ἐκ τῷ τοποθεσίαν τοῦ ἀγγεῖς, πλησίον
 „ τῆς Ἀγίας Νικολάου, μετὰ τῆς περιουσίας αὐτῆς, καὶ προσώως ἡ-
 „ λιακῆ, καὶ τῆς Σταύλου εἰς ἀπλήκτον. καὶ καταρτίζεν ἐν αὐτῇ
 „ πρὸς ἀποσκαίρει παρ' αὐτῷ Μοναχὸς ἀπεριόπως· ἀποικο-
 „ δομεῖσθαι δὲ καὶ ἀνακατασκευάσαι τὸ πρῶτον οἶκημα, παρὰ τοῦ
 „ σκερτέν, τῷ τροπαιοφόρος, καὶ αὐτὸς ἀνακατασκευάσαι δὲ πρῶτον,
 „ καὶ ὑπερέχεται τῆς Βασιλείας μετ', ἐκτελεῖν τε καὶ τῷ τυπω-
 „ θῆσαν αὐτῆς Γεωργίου εὐχῶν (α) ἀδιαλείπτως· καὶ ἔχει μόνον
 „ αὐτὸ τὰς ἐδιώξεν, ἀλλὰ καὶ μέσα εἰς τὸ Βασιλικὸν παλάτιον
 „ τὰς ἐδιώξεν ἄλλο Μετόχιον, ἐκεῖ ὅπῃ ἐκόνδαν οἱ Μοναχοὶ οἱ
 „ ἐρχόμενοι ἀπὸ τὸ ὅρος τῆς Οὐλύμπου. ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς ἀποχω-
 „ ρήσεως, αὐξήσεως καὶ κατοικήσεως τῆς Μοναστηρίου πσαῦτα δὲ
 „ βραχέων λόγους.

Πῶς δὲ ἐπολιτεύοντο καὶ ἐζῆσαν τῷ καὶ Θεὸν ζῶντι οἱ ἐν αὐ-
 τῇ καὶ ποῖαν ὑψηλῶς ὑπόληψιν εἶχον τῆς ἀρετῆς, ἔ μόνον ἐπά-
 ρω εἰς τὴν Νῆσον ταύτην, ἀλλὰ χεδὸν πανταχῶς, καὶ εἰς ἰδιώτας,
 καὶ εἰς ἀρχοντας, καὶ εἰς αὐτὸς ἀκόμα τῆς Βασιλείας, φαιερὸν εἶναι
 ἔχει μόνον ἀπὸ τὰς ἐν ἀρχῇ τῆς Βιβλίας ἀφθόδοις μαρτυρίας τῆς
 Βασιλείας, οἱ ὅποιοι σύγχρονοι ὄντες, καὶ αὐτίκοι τῆς πραγμά-
 των

(α) Τίς γὰρ ἡ εὐχή αὕτη ἀδελφον ἡμῶν.

των ἐγίνοντο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὰς ὅπως ἐδὼ ἀναφέρωμεν περὶ τῆς
ἐν τῇ Νέᾳ Μοιῇ ἀσκημάτων. Ἰδὲ ῥητὸς ἔγω λέγει, προσημι-
ζόμενος εἰς εἴνατε Χρυσόβελλον ὁ αἰδίδμος Κωνσταντῖνος ὁ Μο-
νομάχος. „ Ἀλλὰ τίων ἄλλων ποσῶν, ὅσον τῆς τὸν Μονάδα
„ βίον προσημιζέων, καὶ τὴν ἐπίσης βδελυξάμενων, καὶ ὅσα γνῆ-
„ να, μέλει Θεῷ; ἐπεὶ καὶ τοῖς πάντες μέλον Θεῷ, τὰ τοιαῦτα
„ τῆς ἄλλων ἀποδίδουσι, διαπραχθέν Θεόν, καὶ ὑπὸ τοῖς ἐκείνῃς
„ ζῆν ὀφθαλμοῖς, καὶ τὰ ἐκείνῃς πρὶν κείμενα· ὧν ἡ ἐπιθυμία
„ καὶ τὸν Θεὸν φάναι Δαβὶδ, χρυσίον καὶ λίθων τιμίον ἐπέ-
„ κεινα, καὶ γλυκύτερα κηρίον καὶ μέλιτος· τῆς δὲ ἐν πλάτῃ καὶ
„ ποιοῦντος ὅσον εἰκὸς, τὴν φιλάρετον ἢ φιλόθεον, εἰαυτῇ δὲ
„ τῶν τῶν θεῶν προσημιζέων προσημιζέμενον, καὶ πᾶσι ἔσοις
„ περιποιητέον αὐτῇς τῶν ἡσυχίον ἀσκησιν, ἵνα ἀπεριπαύτως
„ τῷ Θεῷ συγγνωστοί, θερμότερας τὰς ὑπέρτε τῶ κοινῷ, καὶ τῆς
„ Βασιλείας αὐτῆς ἐντέλλεται προσάγειν· ταῦτα καὶ ἡ Θεοσεφής
„ ἡμῶν Γαλιούτης, τῆς ἐν τῇ Μοιῇ τῆς Θεομήτορος, ἡ καὶ τῶν
„ Νῆσον Χίον ἡσυχίαν, Νέα προσημιζέται, ἡσυχίαν δὲ
„ λαβὼν Μοναχῶν, εἰς ὃ καὶ Θεὸν ἐμπολιτεύεται Βίος, καὶ ἀγ-
„ γελικὴ καὶ δυνάμιν ὑποτυπῆται ἡσυχίαν καὶ κατὰσας, ἐδέ-
„ το μὲν καὶ ἄλλως ποιοῦν, μεταδόντα τῷ ἑαυτῆς χαρίων, γινώ-
„ ρισάσα καὶ τῶν τῶν ὀφθαλμῶν δεξιῶν. ἦσαν δὲ ποῖες ἄλλες
„ ἀνθρώποις φροντίζει πόσον πολλὰ ὁ Θεός, ὅσον φροντίζει καὶ ἐ-
„ κείνους ὅπως ἐφορτίστησαν τῶν Μοναδικῶν ζωῶν ἀπὸ τὴν Κοσμι-
„ κῶν, καὶ ὅτις ἐμίσησαν τὴν γλῶσσαν, καὶ ὅλα τὰ γνῆνα; ὡσὰν ὅπως
„ φροντίζουσι βέβαια καὶ ἐκείνῃς τῷ Θεῷ, καὶ περισσώτερον ἀπὸ ὅλα
„ τὰ ἄλλα, ἀποδίδουσι τὰ διαπραχθέν τὸν Θεόν, καὶ τὰ ζῶσι κα-
„ λῶς καὶ δικαίως ὑπὸ κάτῳ εἰς τὰς ὀφθαλμῶν, καὶ τὰ φυλάτ-
„ τωσι τὰ ἐκείνῃς κείμενα καὶ δικαιώματα, τῆς ὁποῖων ἡ ἐπιθυμία
„ κατὰ τὸν Δαβὶδ, εἶναι ἀνωτέρα χρυσίον, καὶ λίθων τιμίον. καὶ
„ γλυκύτερα κηρίον καὶ μέλιτος· ἀρέπει λοιπὸν τὰ ἐπιμελῆται πύς
„ ταῖς, καὶ τῆς φιλάρετος, καὶ φιλόθεος ἀνθρώπος, καὶ δὲ μέσου
„ τῆς προσημιζέας ὅπως κάμνει εἰς αὐτὰς, τὰ φέρει εἰς τὸν ἑαυτὸν τε
„ τῶν Θεῶν προσημιζέων, καὶ ἀρέπει μὲν καὶ λογικῆς ἔξοπον τὰ
„ πορτοῦν εἰς αὐτὰς ἡσυχίαν καὶ ἀφροντισίαν εἰς τὴν ἀσκησίν τους,
„ καὶ τὰ προσφέρουσιν εἰς τὸν Θεὸν θερμότερας τὰς δεικνύει καὶ πα-
„ ρακαλέσεις ὑπὲρ τῶ Κόσμου παντός, καὶ ὑπὲρ τῆς Βασιλείας αὐ-

τῆς, ἐνέμενοι μὲν τὸν Θεὸν καὶ μέσου τῆς ἡσυχίας· καὶ τὰ καὶ
ἡ Θεοσεφής ἡμῶν Γαλιούτης, ἐφρόντισε καὶ ἐπιμελῆται, καὶ πολ-
λὰς χάριτας καὶ πλεσιοπαρόχους ἀεργεσίας μετέδωκεν, εἰς τοὺς
ἀλλαβεῖς Μοναχὰς τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μοιῆς τῆς Θεομήτορος, εἰς
τὰς ὁποῖας εὐρίσκεται διαίρετος ζωὴ, καὶ Ἀγγελικὴ καὶ δυνάμιν
ὑποτυπῆται ἡσυχίαν καὶ κατὰσας. καὶ ἐν ἄλλῳ Χρυσόβελλῳ
πάλιν λέγει. „ Ἀρετῆς ἀντιποιεμένων ἀνδράσι, καὶ τὸν χεῖν καὶ
„ τὰ τῶν χορὸς ἀποσημιζέμενοι, καὶ τὸς τῶν αὐτῶν ζωῶν ἐπει-
„ γομήτοις καὶ ἀποδίδουσι, συλλαμβάνεσθαι τῆς ὁρμῆς, καὶ
„ συνεπιρρύνουσιν αὐτοῖς τὴν προσημιζέων, καὶ χεῖρα βοηθείας
„ ἐν τῇ ἐπὶ τῶν παρὲν, καὶ τὰς ἐξωθεν περικόπτειν φροντί-
„ δας καὶ περισπασμούς, μεγίστω οἷδε φέρειν ψυχῇ τῶ ὄντην.
„ καὶ τοῖς ἀσύλοις ταμείοις θησαυρὸν τινὰ τίμιον ἐναποτίθεσθαι.
„ ὅθεν καὶ ἡ Βασιλεία ἡμῶν τὰ ψυχῶν ἀρελάντα μεταδίδωκεν,
„ καὶ τῆς ὄντως ἐρώσα μακαριότητος, καὶ τοῖς καὶ τὴν Μονῶν τῆς
„ Θεομήτορος ἡμῶν Διαποίνης ἀσκημάτων Μοναχοῖς, ἥτις Νέα
„ μὲν κέκληται, κατὰ δὲ τὴν νῆσον Χίον ἵδρυνται, ἀρετῆς ἔσιν
„ ἐργάταις, καὶ κατ' ἑαυτὰς ζῆν πειραμάτων, συνηφίλατο τῆς
„ ἀρετῆς, καὶ ὡς αὐτὴ μὴ τὸς τῶν ζῆν ἀφορμὰς περισπασμοῖς,
„ ἐπίστε τῆς Θεῶν ὑμνωδιῶν κατολισχεῖν, καὶ τῆς καὶ Θεὸν πο-
„ λιτείας, ἐμποδῶν αὐτοῖς εἶναι τὸ μετῴν, ὅθεν αὐτὴ καὶ τὰ ἀ-
„ ναγκαῖα πορίζονται, ἦσαν τὸ τὰ βοηθῆ τινὰς λέγει, εἰς αὐ-
„ θρώπους ὅπως οἰκειοποιῶνται καὶ ἐπιμελῆται τὴν ἀρετῶν, καὶ ἀπο-
„ βάλλουσι καὶ παραιτῶσι τὸν Κόσμον, καὶ ὅλα τὰ ἐν Κόσμῳ, καὶ φέ-
„ ρονται ἀποδίδουσι καὶ τὰ φθάσαν εἰς τὴν Οὐράνιον ζωῶν, καὶ τὰ
„ δυνάμειν ἐπὶ πλέον τῶν προσημιζέων, καὶ τὰ βοηθῆ εἰς αὐ-
„ τὰς εἰς τὰς σωματικὰς τῆς χρείας, ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά τε, καὶ τὰ
„ περισπασμῶν τὰς ἐξωθεν φροντίδας, καὶ τὰς περισπασμούς ὅπως ἡ-
„ θελῶν ἔχη καὶ αὐτὰς τὰς χρείας, μεγαλωτάτῳ ἀφέλειαν πορτο-
„ νεῖ εἰς τὴν ψυχῶν, καὶ θησαυρὸν τίμιον ἀποταμιεύει διὰ αὐτὴν,
„ εἰς τὰ ἀσύλα ταμεία τῶ Οὐρανῶ. ὅθεν, λέγει, ἡ Βασιλεία με,
„ ἐπειδὴ ζητεῖ ἐκείνα ὅπως ἀφελῶσι τὴν ψυχῶν, καὶ ἐπιθυμεῖ τῶ
„ ὄντως Μακαριότητι, διὰ πῦτο ἐβοήθησεν εἰς τοὺς ἀσκημάτων
„ Μοναχὰς, εἰς τὴν ἐν Χίῳ Νέαν Μονῶν τῆς Θεομήτορος, ὡσὰν
„ ὅπως εἶναι ἀρετῆς ἐργάταις, διὰ τὰ μὲν ἔχουσι φροντίδας καὶ πε-
„ ρισπασμούς, πῶς τὰ εὐρωσι τὰ τὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖά τε, καὶ
„ τὰς-

ποιήτης λογῆς ἤθελεν ἀμελῶσι καὶ μίαν φορὰν τῇ Θεῶν ὑμνῶ-
 διῶν, καὶ ἤθελε τὸς γίνεται ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀρετὴν, τὸ νὰ με-
 ειμνῶσι πόθεν νὰ εὕρωσι, τὴν ἀναγκαίαν ζωοφρίαντους. καὶ
 ἐν ἄλλῳ Χρυσόβελλῳ πάλιν, λέγει, ἐπειδὴ ἡ Βασιλεία με τι-
 μᾶ τὴν ἀρετὴν τῇ Οὔσιαν καὶ φιλαρέτων ἀνδρῶν, καὶ εἰς τὸν ἴδιον
 καιρὸν θέλει νὰ δοξολογῇ τὸν Θεὸν ἐν παντὶ τῷ τῆς Δεσπο-
 τείας αὐτῆς, ποιῶσα καὶ τὰ δύο αὐτὰ καλὰ, καὶ τῇ ὄντι Βασιλι-
 κα ἔργα, διὰ τὸ ἐσοχάδῃ νὰ δείξῃ τὴν ἐργεσίαν της καὶ εἰς
 τὴν ἐν Χίῳ Νέαν Μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, διὰ τὰ ἐξα-
 πλώεται καὶ νὰ φαίνεται ἡ φιλοτιμία της καὶ ἡ εὐεργετικῆς γνώ-
 μη, ὅχι μόνον εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ καὶ
 εἰς αὐτὰ ἀκόμα τὰ Νησιά. ὅτι ἔχοντες πολλὰ φροντίδα οἱ
 Μοναχοὶ ὅπως εὐρίσκονται εἰς αὐτὴν τὴν Νέαν Μονὴν, διὰ τὰ
 ζῶσι κατὰ τὴν Θεῶν ἐλπίσιν καὶ ἀρέσκειαν, καὶ περισσώτερον
 ἀπὸ κάθε ἄλλοι, φροντίζοντες καὶ ἐπιμελόμενοι τὴν ἀρετὴν,
 ἀναλόγως μὲ τὴν ἀρετὴν, ἔλαβον καὶ τὸ ἔλεος τῆς Βασιλείας
 με. ὅθεν προδέπωντας ἐγὼ εἰς τὸν διάπυρον πόθον ὅπου ἔχω
 εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, τὴν ἀγάπῳ ὅπου
 ἔχω εἰς τέτους πύς φιλαρέτες ἀνδρας, καὶ ἐνάσας τὰ δύο αὐτὰ
 καλὰ, ἤγεν τὸν πόθον τῆς Θεοτόκου, καὶ τὴν ἀγάπῳ τῇ φιλα-
 ρέτων ἀνδρῶν, ἐξέδωκα τὸ παρὸν Χρυσόβελλον. Ἄμα μὲν καὶ
 „ ἀρετὴν Οὔσιαν καὶ φιλοθέων ἀνδρῶν, τιμῶσα ἡ Βασιλεία ἡ-
 „ μῶν, ἅμα δὲ καὶ τὸ Θεῶν ἐν παντὶ τῷ τῆς Δεσποτείας
 „ αὐτῆς εὐλογεῖν βουλομένη, καὶ τὰ δύο ταῦτα χρυσὰ, καὶ τῇ
 „ ὄντι Βασιλικὰ θεωρατομένη, δεῖν ὡς καὶ τῇ ἐν τῇ Χίῳ
 „ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Νέᾳ Μονῇ τὰ τῆς ἐργεσίας ἐνδεί-
 „ ξασθαι, ὡς αὐτὴ μὴ μόνον ἐν ἡπείροις καὶ θαλάσσαις, ἀλλὰ
 „ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς Νήσοις, τὸ ταύτης ἐφαπλῶται φιλότιμον.
 „ πολὺν γὰρ οἱ ἐκείσε Μοναχοὶ, τῇ καὶ Θεῶν βίᾳ ποιησάμενοι
 „ λόγον, καὶ ἀρετῆς εἴπερ τινὸς ἑτέρου φροντίσαντες, ἀναλόγως
 „ τῇ βίᾳ καὶ τὸν ὡς τῆς Βασιλείας ἡμῶν ἐπεσπάσαντο ἔ-
 „ λεον· εὐδονται καὶ τῇ περὶ τὴν Ὑπεραγίαν Δέσποιναν ἡμῶν
 „ Θεοτόκον διαπύρρον πόθον, τὴν περὶ τῆς φιλαρέτες τέτους ἀνδρας
 „ προσκύτες σεργῶν, καὶ ἀγαθὸν ἀγαθὸν ὡς ἀξίως, τὸ
 „ παρὸν Χρυσόβελλον συγίλιον ἐξεδέμεθα. Τοῖσι ἐνάρτοι
 „ καὶ Ἄγιοι ἀνδρες, ἦσαν οἱ κατοικοῦντες τότε τὴν Νέαν ταύτην
 Μο-

Μονῇ, καὶ ποιαῦτα ἤξερε νὰ μαρτυρῇ καὶ νὰ λέγῃ περὶ αὐ-
 τῇ, ὁ αἰμνῆτος Βασιλεὺς, ὅτι λογῆς εἶναι αὐτὰ ὅπως ἠκούσατε.

Δὲν ὑπέφερεν ὅμως ὁ ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ μι-
 σόκαλος, καὶ τῆς ἀρετῆς πολέμιος, τὴν ἀρετὴν τῇ ἀνδρῶν, δὲν
 ὑπέφερε λέγων νὰ βλέπῃ τὰ δύο Μοναστήρια ἐκεῖνα, ὡς αὐτὰ δύο
 νοτιὰ κάστρα ἐναντίοντες, καὶ μέσα εἰς αὐτὰ νὰ εἶναι στρατιῶται
 τῷ Οὐρανίῳ Βασιλεῶς, καὶ μὲ τὰ ἀήττητα ὅπλα τῷ Πνύματι,
 νὰ τὸν πολεμῶσι νυκτὸς καὶ ἡμέρας. ὅθεν τί ὅπιοι οἱ παμπό-
 „ νηρος; ἐσοχάδῃ νὰ ἀγάγῃ ἀπὸ τὸ μέσον, μὲ ὅποιον τρόπον
 ἤμπορέσῃ, τῆς ἀρχηγῆς τῆς ἀοράτης καὶ πνύματικῆς ἐκείνης πολέ-
 „ μης, οἱ τινες ἦσαν οἱ ἔξῃς Πατέρες, καὶ ἀπολέθως νὰ ἐρημώσῃ,
 καὶ νὰ κατεδαφίσῃ τὰ κάστρα, ἤγεν τὰ Μοναστήριά της. καὶ
 ὅχι μόνον τὸ ἐσοχάδῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πόλιν τὸ ἔβαλε, καὶ Θεῶ
 συγχάρησιν ἴσως, ὅς τις ἀφίνει πολλὰς τῆς δόξης τοῦ νὰ πει-
 ράζωνται, διὰ νὰ λαμβάνωσι περισσώτερες μισθῶς, καὶ μὲ λαμ-
 ποτέρους σεφαίρους τῆς ὑπομονῆς νὰ κατασέφονται. τὸ ἔβαλε
 εἰς τὴν πόλιν λέγων, καὶ ἐπαρακίνησε τινὰς πονηρὰς, καὶ σκῆλη τῆς
 ἐδικῆς κακίας ἐπιπείθει, καὶ ἐσυκοφαντήσαν τῆς Ἀγίας, κα-
 θὼς πλατύτερον εἰς τὸν βίον τῆς ἐδινγῆθημεν (α) ὁ αὐτὸς ἐ-
 κατάπεισε καὶ τῆς διοικῶντας τότε τῆς Βασιλείας τὰ πράγματα,
 καὶ ἐδέχθησαν τὰς συκοφαντίας καὶ κατηγορίας ἐκεῖνας, καὶ τῆς
 ἐξώρισαν. πρὸς τέτοις καὶ κάποιον Δαβὶδ Ὑπατον τῆς τότε χρό-
 νος, καὶ Νεμέριον, ἐπαρακίνησε, καὶ τὰ ἱεράς Μοναστήρια τὰ
 ὑπεδέλωσαν, καὶ μὲ τὸ οἰκοτροφάσειον τὰ ἤνωσαν, καὶ ἀκολού-
 θως τὰ τῇ Θεῷ ἀφιερωμένα, ἔκαμαν κοσμικὰ πράγματα. Οὐκ
 „ ἠνέχετο δὲ ταῦτα ὥς ὅταν ἔχοντα (λέγει ὁ Ἰσαάκιος) ὁ
 „ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει πολέμιος, ἀλλὰ σιωπᾶσαι τῆς Μοναχῆς
 „ θεμηχανησάμενος, καὶ οἶονε τινὰ καχλίδαν ῥίψας εἰς μέσον,
 „ ὑπερορίαν κατακρηθῆναι τῆς Μοναχῆς παρεσκόλασε, καὶ ἀφαι-
 „ ρεσιν ὑποσῆναι καὶ αὐτῇ τῇ Μοναστηρίῳ, ὡς εἰς Δεσπότης
 „ ὁ φιλανθρωπος Κύριος, διὰ τῆς πρὸ πολλοῦ προκυρώσεως.
 „ καὶ γέγονε τὸ, πλὴν ἐν ἔσῃ μέλει τέτοις, τὰ τῆς τιμῶ-
 „ εἰας αὐτοῖς, ἀλλὰ τῇ οἰκοτροφασίᾳ τὰ Μοναστήρια σιωπᾶ-
 „ ναι

(α) εἰς Φύλλα.

„ νώθησαν, καίτοι γε Θεῷ ἤδη ἀνακείμενα, καὶ εἰδέναι ὡς εἴρη-
 „ ται, δεσπότῳ ἔχοντα, ἀλλὰ παρὰ μόλις διακυβερνέμενα πῶ
 „ τὰ πάντα ἐφορῶντος Θεοῦ, ὅς ἐ δὴ καὶ ἀφήρηται παρὰ τὰς
 „ ἡγετῆρας καὶ τὰς ἱερὰς Κανόνας, ὁ δὴ πάντως, ἐδ' ἀκοῇ φορη-
 „ τὸν ἐστὶν ὁσίᾳ. τίς γὰρ ἀνάχοιτο κοσμικοῖς δικαίοις, τοῖς κα-
 „ τὰ τέτοις καὶ ῥέεσι, σιωπῶν ἀντιτάξαι, ἅπερ Θεὸς ἐδέξατο, καὶ ὡς
 „ οἰκεία ἠναγκαλίσαστο; πλὴν ἄλλα αὐτὰ ἦσαν, καθὼς ἐλεῖν ὤ-
 „ σερον, ὁ αἰοίδιμος Κωνσταντῖνος ὁ Δέκατος, ὡς αὐτὸν κάποιος γένοιτο
 „ πρὸς εἰς ὀλίγῳ ὥραν σκιαζέσθαι καμμίαν φορὰν τὸν Ἡ' λιον, καὶ ἀφ'
 „ ὧν ἀπεράσεν παρὰ τοῦ πάλιν ἐξαπλώνει λαμπράς τὰς ἀκτῖνας
 „ τὰς. ὅτι μετὰ τὸν Θάνατον τῆς μακαρίτιδος Θεοδώρας (ἣτις ἐ-
 „ βασίλευσε χρόνον εἴκοσι καὶ μῆνας ἐννέα) καὶ μετὰ τὸν Θάνατον
 „ Μιχαὴλ τῷ Σφατιωτικῷ (ὅστις καὶ αὐτὸς ἐβασίλευσε χρόνον ἑ-
 „ νὰ) λαβὼν τὰ σκήπτρα τῆς Βασιλείας, ὁ εἰρημνὸς Ἰσαάκιος ὁ
 „ Κομνένος, πολλὰ δόξα βίαν ἐδείξεν εἰς τοὺς Ὀσίους Πατέρας,
 „ καθὼς ἐπαίρει. καὶ τὰ Μοναστήρια διὰ Χρυσόβελλα σιγίλλια ἐδώ-
 „ κε, καὶ ἀποκατέστησεν εἰς αὐτοὺς, μετὰ πάσης τῆς προτέρας αὐτο-
 „ δεσποτικῆς ἐξουσίας. ἔγω λέγων. ἡ Βασιλεία μου, πρὸς αὐτὸ τὸ δι-
 „ „ καιον ἀφορῶσα καὶ πρὸς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἔργον ἀποκλίνουσα,
 „ καὶ τὰς διοικούντας ἐπὶ τῆς Δεσποίνης, καὶ κακίζουσα, καὶ τῆς γνώ-
 „ „ μης οὐκ ἐπαίνουσα, ἅπερ ἐκείνης μηδὲν ἐπὶ τοῖς πνεύματι συ-
 „ „ νειδείας, (οἷα θαλαμωμένης ἐκ παίδων, καὶ ἱερῶν ἢ πολι-
 „ „ τικῶν πραγμάτων, ἐδὲ βραχυτάτῳ ἐχέσει πεῖραν, τῷ διοι-
 „ „ κούντων δὲ παρατηρούντων ἅπερ ἐβέβηκοντο, καὶ ὡς περ τινα λεοντήν
 „ „ ἐπεσφουδερῶν τὸ ἐκείνης ὄνομα) τὰ τὰ Θεὸς τῷ Θεῷ, εἶναι τε
 „ „ καὶ ἡμετέριον προσσφαιρωμένα, δεόν ἐστι ἐκεῖσε, καὶ ἀπέσπασε
 „ „ μὲν τῷ δικαίῳ τὰ οἰκοπροαεῖς τὰ Μοναστήρια, ἀφ' ὧς τε καὶ
 „ „ παραλόγως ἐκείσε προσσυνωθέντα, ἀποδέσποτα δὲ πάλιν εἶναι
 „ „ διωρίσαστο, διὰ τοῦ παρόντος δόσεβας Χρυσόβελλου σιγίλλια,
 „ „ παρὰ ξὺν σιωπῇ, καὶ Θεῷ φίλῳ, καὶ τῷ δικαίῳ συμβαίνε-
 „ „ σαν, καὶ ἱεροῖς Κανόσι σοιχεύσαν, καὶ ἀνθρώποις ἀρίστουσαν.
 „ „ ἔτι δὲ καὶ Βασιλέως ἐπιβεβαιώσας γραφίαν καὶ σφραγίδα, ἣν
 „ „ σεβάσσει καὶ σιωπῇ λυσίτελές, εἶπερ τί ἄλλο.

Ἀφ' ὧν λοιπὸν ἔλαβον οἱ Ὀσίοι πνεῦμα ἰχθυόειον Χρυσόβελλο-
 „ λον, ἐλθόντες ἐκατίκησαν πάλιν εἰς τὰ Μοναστήρια, καὶ κατ'
 „ ἀλήθειαν, ὡς ἄλλος Ἡ' λιος ἐλαμπὸν μετὰ τὰς ἀκτῖνας τῷ ἀρετῇ

οἱ θεοῦται, καὶ πολλὰς ἀδελφῶν εἰς τὸν δρόμον τῷ σωτηρίου
 „ ἐνπλῶν τῷ Χρυσῷ. καὶ καθὼς τὰ φωνήρια ἐπὶ φέγγεν ἐμφορῶν
 „ εἰς τὰς λιμῆρας ἐν καιρῷ νυκτός, ὁδηγοῦσι τὰ πλοῖα μέσα εἰς
 „ τὰς λιμῆρας, ἔτζη καὶ αὐτοὶ λάμποντες μετὰ τὸ νοσηρὸν φῶς τῷ ἀ-
 „ „ ρετῇ, ἔφερναν πολλὰς εἰς τὰ Μοναστήρια, ἀγαθόντες τὰς ἀπὸ τὰς
 „ παραχὰς τῆς κοσμικῆς θαλάσσης. καὶ οὕτως εἶχον, καὶ μετὰ κα-
 „ „ θε λογῆς εἰρήνῃ ἐπέρασαν χρόνος δύο καὶ μισθὸς ἔξαις, ὅπῃ ἐ-
 „ „ βασίλευσεν ὁ μακαρίτης ἐκεῖνος Ἰσαάκιος. ἔπειτα ἐπειδὴ ἔμα-
 „ „ θον ὅτι ὡς ἐπαθον, διὰ τοῦτο Βασιλεύσαντος Κωνσταντίνου τοῦ
 „ Δέκατος, ἐζήτησαν θερμῶς παρ' αὐτοῦ, νὰ τοὺς ἐπικυρώσῃ ὅλα τὰ
 „ „ προγεγονότα Χρυσόβελλα, τὰ Κωνσταντῖνος διελόντι τῷ Μονομά-
 „ „ χῳ, τῷ Δεσποίνῳ Ζωῆς καὶ Θεοδώρας, καὶ Ἰσαάκι τῷ Κομνη-
 „ „ νῷ, φοβούμενοι μήποτε πάλιν ἠδελαν κυνηθῶσι τινὲς ἐναντίον-
 „ „ τας, καθὼς καὶ πρότερον· καὶ αὐτὸς ὁ μακαρίτης ὁμαλῶς τὰς ἐ-
 „ „ δέχθη, καὶ φιλαγάθως ἐπήκεσε, καὶ βασιλικῶς καὶ μεγαλοπρε-
 „ „ πῶς, πολλὰ ὀγλήγορα ἐτελείωσε τὸ ζήτημά τας. καὶ ὅχι μόνον ἐ-
 „ „ πεκύρωσε τῷ πρὸ αὐτοῦ Βασιλέων, τὰ Χρυσόβελλα, ἀλλὰ καὶ
 „ „ προσθήκῃ ἐβάλον εἰς ἐκεῖνο τὰ Μονομάχῳ, τὸ πρὸ τῷ χιλίων
 „ „ μοδίῳ τῷ σίτῃ, νὰ δίδονται καθαρὸν σιτάρι· καὶ αὐτὸν προφασι-
 „ „ θῶν, ὅτι δεῖν ἔγινε καθαρὸν σιτάρι, νὰ πληρώωσι μετὰ ἀσπρά-
 „ „ τὰ χίλια ἐκεῖνα μόδα εἰς τὴν Μονήν. „ Ἐπεὶ τὰς ἀλαβεσάτας
 „ „ Μοναχῶν (ἰδὲ τὰ ἰδιά τε λόγια) τῆς Νέας Μονῆς τῆς ὑ-
 „ „ περαγίας Θεοτόκου, τῆς ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ ἡγουμένης, ἡγου-
 „ „ τὸν τε Μοναχὸν Νικήταν, καὶ τὸν Μοναχὸν Γεωργίου, εὗρον ἡ
 „ „ Βασιλεία μου θερμῶς ἀγαπῶντας, καὶ δεομένους αὐτῆς, ὡς
 „ „ Χρυσόβελλον σιγίλλιον ᾗσθαι τύποις, εἰς ἐπικύρωσιν τῷ
 „ „ προσκτικθόντων τῇ ρηθείᾳ ὑπ' αὐτῆς Μονῇ, Χρυσόβελλων σι-
 „ „ γιλίων, ἐ δὲν ἔγνω ἡ Γαλιώτης ἡμῶν, τὴν τῶν ἀποπέμ-
 „ „ ψαδαι δέησιν, ἀλλὰ φιλαγάθως ἐς ἀποκλίνουσα τύποις ἀ-
 „ „ κούσιν, (χαίρει γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύταις εὐποιΐαις, καὶ φθάνει
 „ „ ἐπὶ ταῖς τῷ θεῷ πραγμάτων ἀναφοαῖς τὰς αἰτήσεις ἢ πρὸς
 „ „ ξίς αὐτῆς,) ὁμαλῶς προσήκατο ταύτῳ, καὶ βασιλικῶς καὶ
 „ „ μεγαλοπρεπῶς ἐξεπέρασε, θάπτον ἡ λόγος, πρὸς τὴν ἐκπλή-
 „ „ ρωσιν αὐτῆς κατηπειγμένως ἀπέσπασα. καὶ ἐν ἄλλῳ αὐτοῦ Χρυ-
 „ „ σοβέλλῳ λέγει, περὶ τῷ Ὀσίῳ. ἀνδρῶν Γεωργίου, καὶ Θεῶν,
 „ „ καὶ ἀλαβῶν, καὶ ἀσκήσει καὶ ἀρετῇ, καὶ λόγῳ, τὴν ἑαυτοῦ
 „ „ σεμνῇ.

„σεμνιωάντων κατέσασιν, τὰς αἰήσεις ὅποῃαι ποτ' αὖ εἶεν, πα-
 „ράτινων, οὐ δίκαιον ὑποσφραῖναι. ποίαν δὲ ὑπόληψιν, καὶ
 ποίαν ἀλλάξειαν εἶχεν εἰς αὐτοὺς, οὗτος ὁ ἀείμνητος Βασιλεὺς
 σαφῶς δηλῆται ὑπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ λέγει περὶ αὐτοῦ, μέσα εἰς τὰ
 Χρυσόβελλα, ὑπὸ τὰ ὅποια ὀλίγα τινὰ ἐσημειώσαμεν ἐν τῇ
 ἀρχῇ τῆ Βιβλίας. (α) ὅτ' αὖτε καλῶς καὶ μὲ βαθεῖαν εἰρήνῃ ἐ-
 περνεύσαν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, ἕως ὅπῃ ὁ Οὐρά-
 νιος Βασιλεὺς, καὶ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔλαβεν αὐτὸς εἰς τὴν Οὐ-
 ράνιον αὐτοῦ Βασιλείαν, παῶτον τὸν Θεῖον Νικήταν, καθὼς ὅξ
 Ἰσορίας καὶ ἐκ παραδόσεως ἔχομεν, καὶ τὴν εἰκοστὴν τῆ Μαΐου
 Μῶδος, ἔπειτα μετ' ὀλίγον, καὶ τὸν μακάριον Γεωργίου. ὁ δὲ
 Οὐρανίος Γεωργίου ὅντας νεώτερος τῶν ἄλλων, ἔζησεν ὑπερὸν χρόνους
 τινάς, καὶ ὡς Κτίτωρ καὶ αὐτὸς, ἔμεινεν Ἡγούμενος, καὶ ἐκυβέρνησε
 θαυμάσιως τὰ Μοναστήρια, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Μακαρίων συ-
 νασκητῶν αὐτοῦ Νικήτα, καὶ Γεωργίου. δεῦν ἀναφέρεται δὲ τὸ ὄνομα
 τῶν Θεῶν Γεωργίου μέσα εἰς τὰ Χρυσόβελλα, ὅτ' αὖτε καθὼς εἶπον,
 ἦσαν νεώτερος, καὶ ὡς φαίνεται δεῦν ἐπαρρησιάζετο εἰς τὰς Βασι-
 λείας, ἀλλὰ μόνοι οἱ δύο ἀδελφοί, ὁ Νικήτας λέγων καὶ ὁ
 Γεωργίου ὡς παρ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἀσκησιν, ἐπαρ-
 ρησιάζοντο. πλὴν δεῦν ἔμεινεν, ἕως τέλους ἐδὲ αὐτὸς ἀγνώριστος
 εἰς τὰς Βασιλείας, ἐπειδὴ ἀφ' ἧς ἔλαβε τὴν ἡγουμένην καὶ τὴν
 διοίκησιν τῶν Μοναστηρίων, ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ μακαρίτης Κων-
 στατῖνος ὁ Δέκας, καὶ ἐβασίλευσε Ρωμανὸς ὁ Διογηνῆς, ὁ ὅποιος
 δεῦν ἤξωρεν ἀκόμα τὰ παρονόμια τοῦ Μοναστηρίου, τότε κάποιος
 Μοναχὸς, Βασίλειος ὀνομαζόμενος, ἀνεδείχθη ζιζανίων απο-
 ρεύς, καθὼς λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ Ρωμανός. αὐτὸς λέγων ὁ Βασι-
 λειος, ἀνέφερεν εἰς τὸν Βασιλέα Ρωμανόν, ὅτι ἡ Νέα Μονὴ ἡ
 καὶ τὴν Χίον κειμένη, ἀρμόζει κατὰ πολλὰς ἑορτάς νὰ πληρῶνῃ
 δόσιμον εἰς τὸ δημόσιον, καὶ ἔπειτα δεῦν πληρῶνῃ, ἀλλὰ τὰ ἔ-
 χεν ὁ Ἡγούμενος καὶ οἱ Μοναχοὶ εἰς ξυφίαν καὶ ἀνάπαυσιν ἐδι-
 κλώτες. καὶ αὐτὰ μὲν ἀνήγγειλεν ὁ κακοβασίλειος, πλὴν δεῦν
 ἐδωθήθη νὰ καταπέσῃ τὸν Βασιλέα, νὰ κάμῃ κἀνένα ὑπὸ ἐ-
 κεῖνα ὅπῃ αὐτὸς ἠθέλε καὶ ἐπεθύμει. ἐπαρακινήθη ὅμως ὁ Ρω-
 μανός,

(α) εἰς φ. δ.

μανός, καὶ ἐρόλησεν σαφῶς, καὶ γὰρ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν, ὅτι
 ἔχει αὐτὴ ἡ Νέα Μονή. ὅθεν ἐπροσκάλεσεν εἰς τὴν Βασιλείαν
 τὸν ἡγούμενον Γεωργίου, καὶ αὐτὸς ἔχοντας συνοδίαν πρὸς
 ἐγκρίτας τῶν Μοναχῶν τῶν Μοναστηρίων παρῆσαν εἰς τὴν Βασι-
 λείαν, καὶ ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰ παρονόμια τῶν Μοναστηρίων, ὅτ' αὖτε
 βασιλικῶν Χρυσόβουλων, καὶ οὕτως ἐπληροφορήθη ὁ ἀείμνητος
 Ρωμανός, ὅτι ἡ μὲν Νέα Μονὴ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς μόνον
 τὴν Θεομήτρα, εἶτα ἀνάστημα Γερόν, καὶ σκήνωμα περὶ δόξον. ὁ
 „ δὲ τὴν πικρὰν ἐξερύσας προσαγγελίαν Μοναχός, λέγει (ση-
 „ μείωνομεν τὰ βασιλικά τε λόγια) σκαιόστις καὶ παρμόχθη-
 „ ρος, καὶ ποιεῖ δαίμονος ἀντικρυς ἐνέργημα. δεῦν πίνω, λέ-
 „ γει, τὴν κίλικα τῆς πικρίας ἣν ἐκεράσατο τοῖς Μοναχοῖς,
 „ αὐτὰ προσσεύχων, εἰς κάθαρσιν τῆς ἐν αὐτῇ μοχθηρίας.
 „ ἀλλ' ἡ Βασιλεία μὲν ἀρκεῖται αὐτῇ τιμωρίᾳ ἡγιστάμη, τὴν
 „ μετ' αἰχμῆς ὑποσφραῖναι, καὶ τὴν ἄλλαν ὑβρίν ὑπὸς ὑπὴ-
 „ γειναι αὐτῇ, τὸν μὲν ὅπῃ βελήτων εἶναι φέρεται συνεχῶς,
 „ τῇ δὲ γε Μονῇ, καὶ τοῖς ταύτῃ ἐνασκημένοις Μοναχοῖς, ὡς-
 „ περ τὶ ἄλλο παροτέχισμα καρτερόν τε καὶ ἀκαταίρετον, τὴν πα-
 „ ρεῦσαν Χρυσόβουλων ἐπήγειρε γραφίαν, δι' ἧς ἐπικυροῖ μὲν
 „ σύμπαντα τὰ ἐνόντα ταύτης Χρυσόβελλα, ἐπὶ τῇ αὐτεξούσιᾳ
 „ καὶ αὐτοδεσπότῃ, κατὰ τοῖς δὲ καὶ ἀφανισμῶν δίδωσι, πᾶσαν
 „ ποιητὴν γλῶτταν καὶ παλίμνημον, καὶ λόγους ἀπαντας ἀντιθέ-
 „ τος εἰς ἐλεπόλους, τεχνάζομεν, καὶ πιχαρυχεῖν ἐπιχειρῶντας
 „ τὰς ἀσεβεῖς περὶ τῆς εἰρημνῆς Μονῆς διατάξεις, καὶ τὰ Θεοφι-
 „ λῇ τῇ παρονησιασμένων Βασιλέων Χρυσόβελλα. καὶ ταῦτα γὰρ
 „ καὶ ἐ κατ' ἑαυτὸν αὐτῇ τῇ Μονῇ καὶ σύμπαντα τὰ ὑπ' αὐτῇ
 „ γίνονται, ἄλλοι δὲ βίβλια, καὶ Νόμοι, καὶ Θεσμοὶ Θεοὶ, καὶ Βα-
 „ σίλειοι, τὴν οἰκονομίαν ἐπὶ ἑορταῖς. ποιεῖτον Χρυσόβουλων ἔ-
 „ δωκεν ὁ μακαρίτης ὁ Ρωμανός, μετὰ τὴν κατηγόριαν τῶν Βασι-
 „ λείων, ὅθεν καλῶς καὶ εἰρημνικῶς καὶ ἐλδοφραυμῶν ὑπὸ ἀνθρωπί-
 „ νης πειρασμῶν ἐπέρασεν βασιλεύοντος τοῦ Ρωμανοῦ. τελοῦσάν-
 „ τος δὲ αὐτοῦ, ἀγκυρὰ καὶ εἶχαν οἱ Μοναχοὶ τῶν Κτιπῶν τὰ
 Χρυσόβελλα, καὶ τὰς ἐπικυρώσεις, τῶν καθεξῆς Βασιλέων, ὡς αὖ
 πᾶσα ἀκαταμάχητα ὅπλα, καὶ μὲν αὐτὰ ἠμπορεῖσαν νὰ ὑποδιώκων
 κάθε ἐναντίον, ἀγκυρὰ λέγων καὶ τὰ παρογεγονότα Χρυσόβουλ-
 λα, ἀπεφάσιζαν τὸ ἐδραῖον „ (λόγια τῶν Βασιλέων Μιχαὴλ τῶν
 „ Δε-

„ Δέκα) κὶ ἀρράγες ἀμετάπτωτον τε καὶ ἀνάλλοιωτον, μὲ ὅλον
 ταῦτο, ἐζήκισαν πάλιν κὶ τὰ ἐπεκύρωσαν ἀκολούθως, κὶ ὁ εἰρημέ-
 ρος Μιχαὴλ ὁ Δέκας, ὅστις ῥητῶς ἔγω λέγει. ἡ γὰρ Θεοπό-
 ρη βλητὴς ἡμῶν Βασιλεία, θμενῶς κατιδῶσα τὰς Μοναχὰς, τὰ
 τῆς αἰπίσεως θάπτην ἢ λόγος ἐξέπεραν, κὶ τὸν παρόντα, Χρυ-
 σόβελλον λόγον αὐτῆς παρέχε, διοριζομένη καὶ αὐτὴ δὲ τότε
 τὸ πάγιον ἀναμφίλεκτον κὶ ἀσασίατον ὑποφέρειν, τὰ τῆς δὲ
 τάξεως τῆς ἱεραρχικῆς ἐκείνων Κτιπῶν, τῆς ἐν τῇ Νήσῳ
 Χίῳ Νέας Μονῆς. μᾶλλον δὲ τῆς Μονῆς, τῆς τε εἰς ἀσκητι-
 κὸν ἀνδρῶν πεινῶντι ζεόντων, κὶ τῆς Κυρίῳ ζῆν πορευομένη-
 μῶν, ἐκ κρηπιδῶν αὐτῆς ἀνεγερθείσης, κὶ τῆς εἰς καπικητι-
 κὸν γυναικῶν σεμνῶν καὶ παρθένων, ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς Θεμε-
 λίων δομηθείσης. ἐν αἷς φιλοσοφεῖται μὲν πᾶσα ἀρετὴ, καὶ
 πᾶς ῥόπος ἀσκήσεως ἐκπαιδίζεται, ἀτιμάζεται δὲ πᾶν τὸ
 ὀφελτῶν, κὶ ὑπὲρ τὴν χεῖραν. ὅθεν καλῶς κὶ εἰρηνικῶς ἐπέρα-
 σαν κὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Βασιλείας τότε τῆ Βασιλείας. ἔπειτα
 (ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸν Βασιλέα Νικηφόρον τὸν Βοτανειάτῃ) ἀρχι-
 σαν τὰ ἀλισμογῶνται τὰ πορονόμια τῆς Μονῆς, καὶ αἱ διατάξεις
 τῆς Βασιλείας, κὶ αἱ πολλαὶ κὶ μεγαλοπρεπεῖς χάριτες, καὶ δα-
 φοροὶ ἔργασίαι, τῆς φιλοτίμων ἐκείνων ψυχῶν, κὶ τῶν Βα-
 σιλικωπῶν, ὅπως ὡς ὑπὸ ἐράνῃ τινὸς ἔλαβον ἡ Μονὴ, καὶ ἐ-
 κινδυνύον να ὑποσβεθῇ καὶ να παύσεν ὁλόπελα, δὲ τοῦτο ἔ-
 λαβαν χεῖραν οἱ Πατέρες, δὲ να ζητήσαν πάλιν ἐπικύρωσιν καὶ
 ἀσφάλειαν εἰς τῆς εἰρημνῶν Βασιλείας τὰ Χρυσόβελλα ὑπὸ τὸν
 Βοτανειάτῃ, τὸ ὅποιον κὶ ἔλαβον κατὰ τὸν πόδοντες, δὲ τὰ
 ὁποῖα ἐπικυροῖ καὶ ἐπιβεβαιοῖ αὐτὰ, κὶ ἔπος, ἰχύνει λέγει καὶ
 „ τὸ ἐνδυνάμον ὑποφέρειν, ὡς κὶ παρ’ αὐτῆς τῆς Βασιλείας μου
 „ ἐκφωνηθῶνται κὶ δευθῶνται. ἐπεὶ δὲ πάλιν εἶχαν κάποιαις
 δυσκολίαις, εἰς τὸ να λαμβάνωσι τὸ πετυπωμῆρον σολέμνιον (α)
 ὡσαν ὅπως ποτὲ μὲν ποροφασίζομενοι ἐκείνοι ὅπως ἦτον διωρισμῶν
 να τὸ δίδαν τὸ ἀργοπορῶσαν, κὶ εἰς τὸν διωρισμῶν καιρὸν δὲ
 τὸ

(α) σολέμνιον. ἡ ὁδὸς Βα- μένη ταῖς Ἐκκλησίαις.
 σιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ, δίδο-

τὸ εἶδαν, ποτὲ δὲ ἐζήκισαν ὑπὸ τῆς Μοναχῆς κανίσκας δὲ τὰ τὸ
 δάστην, ἔτοχε δὲ τότε να στείλῃ καὶ ἁγιοιαν κὶ ἐξορίσας αἰθρώ-
 πης εἰς τὴν Μονὴν ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς, δὲ τὸ ἀναφέροντες αὐ-
 τὰ οἱ Μοναχοὶ εἰς αὐτὸν τὸν Βασιλέα τὸν Νικηφόρον, ἔλαβον
 παρ’ αὐτοῦ καὶ ἄλλο Χρυσόβελλον, δὲ τὸ ὅποιον διορθώνει ὅλα
 αὐτὰ, οὕτω ποροφασίζομεν ἐν αὐτῇ. οἱ τῆς ἱερῆς φροντιστικῆς
 „ τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μονῆς ἐνασκημῶν, ζῶντες μὲν καὶ μόνως
 „ Θεῷ, κὶ βίον ἡσύχιον κὶ ἀπαράγμοιαν ἔχοντες, πόρρω δὲ κοσ-
 „ μικῶν θορύβων καὶ τῆς ἐν βίῳ συγχύσεως διαμύροντες, ὡς
 „ τὸ ἀπερῶσαν κὶ ἀμέριμιον δεικνύοντες ὑπὸ τῆς ποροτόντων τῆς
 „ κατ’ αὐτὰς σεμνῆς Χρυσόβελλων δαφνῶν, αὐτὰς τε τὰ αἰοδίμω
 „ βασιλέως τῆς Μοτομάχας, κὶ καθεξῆς. ἔπειτα κὶ τὸ λάθος ὅ-
 πως ἔκαμε καὶ ἔστειλον ἐξορίσας εἰς τὴν Μονὴν διορθώνει, λέ-
 γων, κὶ τὸ περὶ τῆς ἐξορίσας ἀγνόημα διορθῶναι ὑπὸ τῆς σῆ-
 „ μρον, κὶ καθεξῆς τὸ λοιπὸν, ὅπνῃκα τῆς ὑπεροχῆς ἀνακλι-
 „ θεῖον, (οἱ ἐν τῇ Μονῇ ἐξορίσας) ἐλάβετε τὴν πᾶν ἡ
 „ Μονὴν τέλει, κὶ ὑπὸ τῆς τῆς ἐξορίσας ἐπιρῆας, ὡσαν δὲ κὶ
 „ πασῶν τῆς ἄλλων ἐπιρῆων.

Οὕτω λοιπὸν ἐδιοικεῖτο ἡ Μονὴ καὶ τὰς διατάξεις τῆς Κτιπῶ-
 ρων, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀσκημῶν, ἐζῆσαν καὶ μόνως Θεῷ (κατὰ
 τὴν μαρτυρίαν τῆς Βοτανειάτης) καὶ βίον ἡσύχιον καὶ ἀπαράγμοιαν
 εἶχον, κὶ ἔξω κοσμικῶν θορύβων κὶ τῆς ἐν βίῳ συγχύσεως διέ-
 μνον, κυβερνῶμενοι ἀπερῶσαν κὶ ἀμερίμω, ὑπὸ τὰς Βασι-
 λικὰς δωρεὰς κὶ τὰ σιπρέσια, ἔχοντες καὶ τὰς καὶ καιρὸν Βασι-
 λικὰς ὑπεραπιστὰς κὶ δαφνῶντας. ὅθεν κὶ Ἀνδρόνικος ὁ Πα-
 λαιολόγος ὕστερον, χρεῖας τυχέσης, ἔδωκεν εἰς αὐτὰς ἐπικυρωτι-
 κὸν Χρυσόβελλον, κατὰ μίμῃσιν τῆς προβεβασιλευπότων. ἀλλὰ
 κὶ Μιχαὴλ Δέκας Ἀγγελὸς Κομηνῶς, ὁ Παλαιολόγος, ἐν τοῖς
 κάτω χρόνις, ἔδωκε Χρυσόβελλον κὶ αὐτῆς, δι’ ἧς ἐπὶ υἱοῖ καὶ εἰς
 κάθε ἀσφάλειαν βάλλει, ὅλα τὰ πράγματα τῆς Μονῆς, κὶ κατ’
 ὄνομα καὶ καὶ τὴν τὴν ἐπαρῆμει αὐτὰ. ἔπος ἐδιοικεῖτο λέγω, κὶ
 ἐκυβερνᾶτο ἡ Μονὴ, καὶ κατὰ πάντα καλῶς εἶχε, ἐν ὅσῳ καὶ
 τῆς Ρωμαίων ἡ Βασιλεία καλῶς εἶχε, κὶ καλὰς εἶχε δωάμεις
 πρὸς φύλαξιν κὶ δαφνῶντας ἐδικήτης, κὶ τῆς ὑπ’ αὐτῇ. ἀφ’ ἧς
 ὅμως αὐτὴ ἀδυνατέσει, κὶ εἰς κακίαν ἦλθε κατάστασιν, καθὼς εἶ-
 ραι τοῖς πᾶσι δῆλον, τότε, κὶ τὸ ἱερὸν τὸ Μοναστήριον, ἔμει-
 νεν

νεν εἰς ἑρπαγνὴν, καὶ καταπάτημα τῆς ἐθνικῶν ληστῶν, καὶ κρείμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐρημώθη παντάπασι, καὶ ἀκατοίκητον ἔμενον. ὡς μὲν τινὲς λέγουσιν ὑπὸ πανέκλων, ὡς δὲ ἄλλοι ἀπὸ τὰς συχνὰς ἐπιδρομὰς ἑσφόνων ἐθνῶν, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν ἔχουσιν ἐκ παραδόσεως (τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ πιθανότερον) καὶ ἐκ τῆς δύως, καὶ ὑπὸ πανολεθρίας λοιμικῆς νόσου, καὶ ὑπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐθνικῶν. ἐπειδὴ καθὼς ἴσμεν, Γεωργίου ὁ Ζωναρῆς, Βασιλεύοντος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνῆ, ἦλθε μὲν ὀλίγα πλοιάρια, καὶ ἄραξε κρυφίως εἰς τὴν Χίον, οὗτος Τερκος, ὅχι ὑπὸ τῆς ἑσφονῆς καὶ ὀνομασθῆς, Τζαχᾶς τὸ ὀνομάτε, δεινὸς ὅμως καὶ τὴν πονηρίαν πολὺς, καὶ ἑξαφρα ἀνελπίστως ἐκυρίδεν τὴν Νῆσον, καὶ ἔπειτα ἐκατασκόλασε καὶ ὑπὸ μασσὸν ἀρμάδα ἐπαύω εἰς τὴν Χίον, καὶ μὲν αὐτὴν ἤρπασε τὴν Μιτυλήνην, καὶ τὴν Σάμον, καὶ τὴν Ρόδον, καὶ ἄλλας πολλὰς Νήσους. ποίαν δὲ μεταβολὴν ἔλαβεν ἡ Νῆσος εἰς αὐτὴν τὸν καιρὸν ὁποῦ τὴν ἐκυρίδεν ὁ Τζαχᾶς, καὶ ποίαν κατάστασιν εἶχεν ὅταν ὑποδιώξαντες αὐτὴν οἱ Ρωμαῖοι τὴν ἐκυρίδεν πάλιν, ἀγνοῦμεν. ἀγνοῦμεν ὁμοίως πῶς εἶχε καὶ τὴν λογιῆς ἐπέρασεν εἰς τὰς 60. Χρόνους ὅτε ἐβασίλευσαν οἱ Φράγγοι εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν, καὶ ἐπορεύως τότε ἠκολέθησεν αὐτῇ ἡ δυσυχία τῆς ἐρημώσεως εἰς τὴν Μονὴν, δὲν ἠξέδρομεν ἀκριβῶς.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἔγνωσεν αὐτὴ ἡ ἐρημώσις, πρὸ τῆς νῆς κυριεύσαν οἱ Γουβέζοι τὴν Χίον. ἐπειδὴ εἰσκόμεν εἰς τὴν συμφωνίαν ὅτε ἐκαμὲν Σίμων ὁ Ἀμοιραλῆς τῶ κομνηνῆ τῆς Γουβας (εἰς τὰς 1346) μὲν πρὸς Χίους, ὅταν ἐπαραδόθησαν εἰς αὐτὸν, βιασθέντες ὑπὸ τὴν πολυορκίαν ὅτε καὶ ἔξ ἑκείνης καὶ ἔξ θαλάσσης τὰς ἑκαμὲν, εἰσκόμεν λέγω πῶς ἐσυμφώνησαν, ὅτι αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Νήσου, καὶ τὰ Μοναστήρια, καὶ οἱ Κληρικοὶ, ὅποιος ὑποχέσεις εἶχον εἰς τοὺς Ρωμαῖους Βασιλεῖς, νὰ ἔχουσι καὶ εἰς τὸ κοινόν τῆς Γουβας. καὶ τὴν ἰδίαν ὑποταγὴν νὰ φυλάττωσιν. ὅθεν ἐπειδὴ τὸ ἦτον τὸ πρῶτον καὶ μεγαλύτερον καὶ λαμπρότερον ὑπὸ ὅλα τῆς Νήσου τὰ Μοναστήρια, συμπεραίνεται ἐκ τούτου, πῶς ἦτον κατεκρημνὸν τότε. ὅθεν αὖ ἦτον ἀκατοίκητον, δὲν ἐγένετο συμφωνία, ὅτι νὰ μένη καὶ εἰς τὰς Γουβέζους, καθὼς ἦτον εἰς τοὺς Χριστιανούς Βασιλεῖς. νὰ ἠκολέθησε πάλιν ἡ ἐρημώσις αὐτὴ εἰς τὸν καιρὸν τῶν Γουβέζων, δὲν εἶναι πιθανόν, ἐπει-

ἐπειδὴ φαίνεται, ὅτι κυριεύσαντες αὐτὴν τὴν Νῆσον, τὴν ἔβαλαν εἰς ἀσφάλειαν, ἐπειδὴ βλέπομεν καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία ἐκτισσιν πύργους καὶ φρέγια, καὶ εἰς ποικίλα ἀκροτήρια τῆς θαλάσσης, καθὼς μέχρι καὶ τῆς σήμερον φαίνονται. πλὴν ἀγκαλὰ καὶ ἀγνοῦμεν, ὡς εἴρηται, τὸν καιρὸν, τὸ ἠξέδρομεν ὅμως ἐκ παραδόσεως καὶ ἑσφονῆς, καὶ βέβαιον εἶμεθα ὅτι ἐρημώθη. ὅθεν τὸ καὶ δὲν σώζεται κανένα ὑπὸ τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα κειμήλια τῆς Ναοῦ, καὶ παρὰ τῶν Βασιλέων δοθέντα. ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης Θεομητορικῆς εἰκόνης, τῆς ἐν ἀρχῇ παρὰ τῶν Ὁσίων Πατέρων ἀρεθείσης, φέρεται λόγος, ὅτι Μοναχὸς τις ὑπὸ τὸ χωρίον πυργί, τὴν ἐπῆρε φέγωντας τότε ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ τὴν ἐφύλαξε, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς εἰκόνης, κάποιος Κοσμόπαπας χιρδύμβρος, ὑπὸ τὴν γενεὰν τῆς ρηθύντος Μοναχῆ, ἦλθε μετὰ καιρὸν, καὶ ἐκατοίκησε καὶ ἐμόνασεν εἰς τὸ Μοναστήριον, μὲν δὲ ὡς ἴσμεν, ἔχοντες καὶ τὴν εἰκόνα τὸ τιμαλφέςατον κειμήλιον, καὶ αὐτὸς ὡς ἄλλος Νῶε ἐσάθη ἀρχηγὸς καὶ πρῶτος τῆς δόξης κατοικήσεως, πλὴν ἐσάθη κατοικησῆς, ὅχι ὅπως καὶ φύλαξ τῆς κτιτορικῶν ἑσφονῶν, καὶ τῆς Πατρισταρδόσεως Μοναδικῆς ζωῆς καὶ πολιτείας. ἐπειδὴ ὄντας αὐτὸς ἐντεθραμυλὸς εἰς τὴν κοσμητικὴν ζωὴν, καὶ μὴ ἔχοντας πῆραν Μοναδικῆς ἀκριβείας, ἔτε αὐτὸς ἐζῆσε καθὼς ἔαρεπεν, ἔτε τὰς ἄλλας ὅτε κατ' ὀλίγον ἐσιωάχθησαν, ἠξέδρε νὰ κυβερνήσῃ καθὼς ἔαρεπε. καὶ ἐντεῦθεν ἠλάξε καὶ τὴν καὶ τῆς ἡ Μονῆς. καὶ κατ' ὀλίγον εἰς τὸ χειρότερον ἐκατανῆκε καὶ ἤρχετο, καθὼς καὶ ὅλα τὰ παράγματα τῶν Ρωμαίων κατ' ὀλίγον ἐσρικέοντο καὶ ἐφθείροντο, κατ' ἐκείνας τὰς Χρόνους. ὡς ὅμως ὅτε ἦτον ἡ Νῆσος ὑπὸ τὴν ὀξείαν τῶν Γουβελισίων * καὶ ἦτον ἐλδέθρον τὸ Μοναστήριον καὶ τὰς συμφωνίας ὅτε εἶχον οἱ

* Σημείωσις περὶ τῆς Χίης, ὡς εὑρίσκει ἐν τινὶ χειρογράφῳ Ἱσορική.

Ἐξασίασαν οἱ Γουβέζοι τὴν νησίμην, ἦλθον εἰς τὴν Χίον ὁ Χίον χρόνους 220. ὑπὸ τὰ 1346, Πιελὴ Πασᾶς μετὰ σὺν κατέρχων ὀγδοήκοντα, καὶ προσεκαλέσθησαν 16. τῇ δ' τῆς Διακαι- σατο μὲν δόλῃ τὰς αὐθιγὰς τὰς

οἱ Χῖοι μὲ αὐτὰς, αὐτὰ καὶ τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην ἀκρίβειαν τῆς μοναδικῆς πολιτείας, δὲν εἶχον, καὶ εἰς τὰς ἀρετὰς τῆς παλαιῶν ἐκείνων δὲν ἔφθαναν οἱ τότε Μοναχοί, ἐξοῦσαν ὅμως μετεῖναι ζωῶν, καὶ καλῶς κατέσασιν εἶχον, ἀφ' ὧ δὲ ἡ Νῆσος ὅλη ὑπέκλιτε τὸν αὐχένα ἀθλίως εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας τῆς Τύρρας, (εἰς τὰς 1566. Ἀπριλίῃς 17. τετάρτη τῆς Διακαινισίμης) καὶ ἀκολούθως ἐσερήθη καὶ ἡ Μονὴ τὰ Βασιλικὰ παροίδια καὶ σιτηρέσια καὶ ἄλλα πολλὰ παράγματα, (καὶ εἰς ξενιτείας, καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Νῆσον,) καὶ τὰς παροίκους ἤγαγεν τὰς ὑποπεταγμένας ἀνθρώπους δὲ τὰ δουλεύον τὰ Μοναστηριακὰ μέλητα, ἐδυσύχισσε καὶ αὐτῇ, καὶ ἐξ ἀνάγκης ἐδόθησαν οἱ Μοναχοὶ εἰς βιοτικὰς θορύβους, καὶ δουλεύωσιν οἱ ἴδιοι τὰ Μειόχια, καὶ τὰ ὑποστατικά τῆς Μονῆς, δὲ τὰ δ' ἄλλαν τὴν ζωοφροσύνην. καὶ λοιπὸν ἡ σεβασμία, καὶ θεία, καὶ ἱερὰ βασιλική καὶ ταυροπηγιακὴ Μονὴ ἡ Νέα, τὸ σεμνὸν ὄνομα, τὸ ὁποῖον μὲ πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπαίνας ἀναφέρουσι καὶ λέγουσιν οἱ ἀοίδιμοι Βασιλεῖς τῆς Ρωμαίων, καθὰς ἠκέσαστε, καὶ εἶδατε εἰς τὰ ἀναγνωσθέντα, καὶ μὲ ἀχόρητον ὀρεξίν ἐκθειάζουσι τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀγιότητα τῆς τρισυμμεμελῆς αὐτῆς Κτιτόρων, καὶ καθεξῆς τῆς ἐν αὐτῇ ἀσκημάτων. ἡ πιαύτη λέγω, καὶ πιαύτη ταυροπηγιακὴ Μονὴ, ἐκατήντησε πῶρα, καὶ ἐργάζονται ἰδιοχείρως τὴν γῆν οἱ Καλόγηροί της, καὶ μὲ μυρίους κόπας τὰ δ' ἄλλαν τὴν ζωοφροσύνην, καὶ τὰ ἄλλα βασιλικὰ δοσίματα καὶ χρεὶν, ἐπειδὴ ἔτε ταξείδῃ ἔχεν καθὼς τὰ ἄλλα Μοναστήρια, ἔτε ἄλλο.

κάστω, ἐν τῷ κατέργῳ, καὶ ἁπολογιστὴς αὐτῆς περὶ τῆς χαρατῆς, ἐδυμῶθη καὶ ἐδύνατο αὐτὸς ἐν ἀλύσει, καὶ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ μὴ γνωσκόντων τῶν ἐξωθεν τὰ ἐν τῷ κατέργῳ γινόμενα, ἔσειλε κεινὴν καὶ λαὸν ἴδιον ἐν τῷ παλατίῳ καὶ κατεκράτησεν αὐτὴν καὶ τὴν κάστω παντὸς, ἐκράτησε δὲ αὐτὴς ἡμέρας πονηρότητα. εἶτα ἀπέσειλεν αὐτὴν μὲ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς εἰς Κωνσταν-

τινέπολιν, ἀφ' ὧ καὶ τὰ χαράτεις ἔλαβε χιλιάδας χρυσὰ τεράκοντα. ἔλαβε δὲ ἰδίως ἐξ αὐτῆς βίον πολλὸν εἰς μετεῖναι, καὶ εἰς ῥέχα, καὶ εἰς περὶ βόλια, καὶ ὅσπντια, εἴσα τῆς ἐλδοθερίας αὐτῆς, καὶ ἀπατήσας αὐτὴν, ἐκ ἡλευθέρωσεν. ἔλαβε δὲ καὶ παιδία ἄρρενα ἐξ αὐτῆς καὶ, καὶ ἰδιοποιήσας αὐτὰ, ἔσειλε δῶρον τῷ μεγάλῳ αὐτοκράτη Σουλταῶν Σελιμί.

ἄλλοθεν ἔχουσι καμμίαν βοήθειαν, καθὼς εἶναι φανερόν εἰς ὅλους. καὶ ἐξ αἰτίας πιαύτης ἔπαυσεν ἡ κοινὴ ξάπεζα καὶ ζωοφροσύνη τῶν ἀδελφῶν, καὶ καθ' ἑαυτὴν φροντίζει πῶς τὰ ζήσει. ὄντας ὀλίγον καὶ μὴ ἱκανὸν εἰς τὴν χρείαν, ἐκείνο ὅπως τὸ διδῇ τὸ κοινόν, ἡ λεγομένη δικονία. ὅθεν καὶ τὰ παλαιὰ ἐκείνα ἀσκητικὰ κελιά καὶ τὴν παρῶσαν κατέσασιν μετεσκευάσαν, καὶ δὲν ἐμείνε κανένα ὑπὸ τὰ παλαιὰ ἐκείνα οἰκοδομήματα τὴν σήμερον, ἐξω ἀπὸ τῆς ξάπεζας, ἀπὸ τὸν πύργον, ἀπὸ τὴν φινταίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ πύργος εἶναι εἰς φρέσιον πρὸς Δυσμὰς κέρυον εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τῆς Μοναστείας, ἔρημον εἰς τὰς ἡμέρας μας καὶ ἄχρηστον, ἡ φινταία εἶναι ἀξιόλογον παράγμα, καὶ χρήσιμον ἀκόμα καὶ τὴν σήμερον, πολλὰ χρόνους καὶ κόπας καὶ δαπάνης καὶ σμικρὰς ἔργων, ἐπειδὴ ἔχει ἱκανὸν βάθος, καὶ εἶναι ἐσκαμμένον καὶ ἀνισχυμένον αὐτὸ τὸ βάθος, εἰς πῖπον ξαγύτατον καὶ περὶ ἄδην, διαιρεῖται δὲ τὸ πλάτος εἰς τρία, μὲ δύο σάσεις κολωνῶν ὑψηλῶν. ἡ ξάπεζα εἶναι καὶ αὐτὴ ἀξιόλογος οἰκοδομή, ὅμως ἀργὴ καὶ ἄχρηστος. καὶ ταῦτα μὲν ἔγω·

Μέγας δὲ πῶρα τὰ περὶ ξάπεζαν, καὶ καὶ δυνάμειν τὰ ἐκφράσω. μνημόνῳ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ ὄντως ἀξιόλογον καὶ ἀξιοθέατον θεῶρημα, τῆς βασιλικῆς φιλοτιμίας τῶν αἰδίων Κωνσταντῶν τὴν ἐπίδειξιν. ἀλλὰ πρὶν τὰ ἀρχίσασθαι, πρέπει τὰ εἰρηρῶν τιτὰ περὶ τῆς ὅλης ποποθεσίας τῆς Μοναστείας, καὶ ὑπερὸν περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐν μέρει.

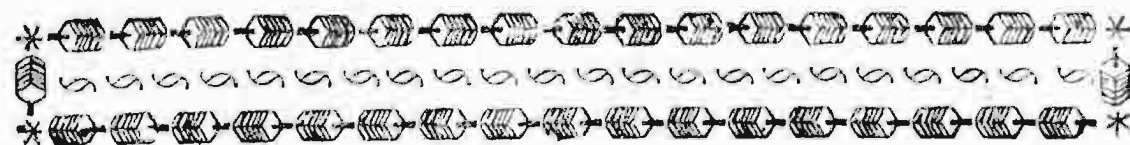
Φαίνεται ἐκ τῶν ἐρημῶν, πῶς ἔστιν ἐκ τῶν γεγονότων ταυροπηγιακῶν, ὅτι ἡ Παναγία Θεοτόκος ἡρετίσατο, ἤγαγεν ἐξέλεξε τὸν τόπον πῶρον εἰς κατοικίαν της, καὶ μὲ δουλείαν καὶ θείῃσιν ἐδικήν της, ἔγινε τὸ ἱερὸν τῆτο Μοναστήριον. λοιπὸν ὁποῖος δὲν εἶδε καὶ δὲν ἠξίῃρει τὴν ποποθεσίαν της, ἴσως ἰομίζει πῶς εἶναι κατένας ἐξαίρετος καὶ περὶ τὸς πόπος, καὶ καὶ πάντα ταυροπηγιακῶς, ὡς ἐκτελεσμένος ὑπὸ τὴν Θεομήτορα. πλὴν δὲν εἶναι πιαύτης, ἀλλὰ εἶναι ὅλον τὸ ἐναντίον καθὼς μετ' ὀλίγον θείῳ μὲν τὸ φανερῶς εἰς τὰς ἀγιοῦντας. Ἡ Νῆσος αὕτη (τὴν Χίον λέγω) καὶ δὲ ἄλλας αἰτίας ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆτο ἀπὸ τῶν παλαιῶν, καὶ ἀκόμα ὅρατι, καθὼς λέγουσιν, ἔχει τὸ χῆμα πῦ Χ. σοιχίου. ἐκνηματισμένη λοιπὸν ἡ Χίος καθ' ὁμοίωσιν τῆ Χ. χράμματος, μέστω ἔχει λέγουσι τὴν ποποθεσίαν τῆς Νέας Μονῆς, καὶ πλὴν

ῥὰς ἀπὸ Ἀνατολὰς μετὰ τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον κεῖται ἡ πόλις, καὶ τὸ κάστρον, ἀπὸ Δυσμᾶς δὲ τὸν λιθινὸν λιμένα, χωρίον οὕτω καλέμενον. ὅθεν ἀπέχει τῆς θαλάσσης χεῖρον ἐξίσως, καὶ ἐξ Ἀνατολῶν, καὶ ἐκ Δυσμῶν. ὅλα δὲ τὰ πέριξ τῆς Μονῆς, εἶναι βενὰ περὶ ὁδὸν καὶ δύσβατα, καὶ κατεσκευασμένα ἀπὸ ἀγριοδενδρά. ἡ δὲ Μονὴ κεῖται εἰς τόπον ὅχι περπνόν, καθὼς εἶπον, καὶ ἀναπαυτικὸν καὶ ἐξαισιωκτικόν, ἀλλὰ εἰς τόπον βαθυὺν περικλεισμένον τειχέρεσσι ἀπὸ βενὰ ὑψηλὰ, καὶ ἄλλο δὲ βλέπει ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη πᾶσι αὐτὰ τὰ βενὰ (ἐξαιρημένου ἑνὸς μέρους, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον θεωρεῖ θάλασσαν, καὶ ἀντικρὺ τὸν Τζετμέ) τὰ ὅποια χειμῶνος ὥρα, ποροῦνσι ψυχρότητα καὶ κρύον ἀνυπόφορον, ἐξ ἐναντίας δὲ εἰς τὸν καιρὸν τῆς καλοκαιρίας, θερμὸν καὶ καυτὸν πολλῶν, ἥτον ὅμως εἰς ἐκείνας τὰς χρόνας, τόπος ἐρημικὸς, καὶ ἥσυχος, καὶ πρὸς ἀσκήσιν πολλὰ ἀρμόδιος, καὶ κατασκευτικὸς. καὶ ἡ μὲν τοποθεσία τῆς Μοναστηρίας, εἶναι πιαύτη, τὸ δὲ Μοναστήριον κεῖται εἰς τιλὴν ὑπόρειαν πρὸ ὄρους ὅπου εἶναι πρὸς Δυσμᾶς, τὸ ὁποῖον κατακοσμεῖ καὶ σολίζει, καὶ ἄξιον θεωρίας καὶ προσκυνησέως τὸ κατασάινει, ὃ ἐν αὐτῇ βασιλικὸς, καὶ θαυμαλὸς Ναὸς τῆς Θεοτόκου.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Ὁ ΝΑΟΪ

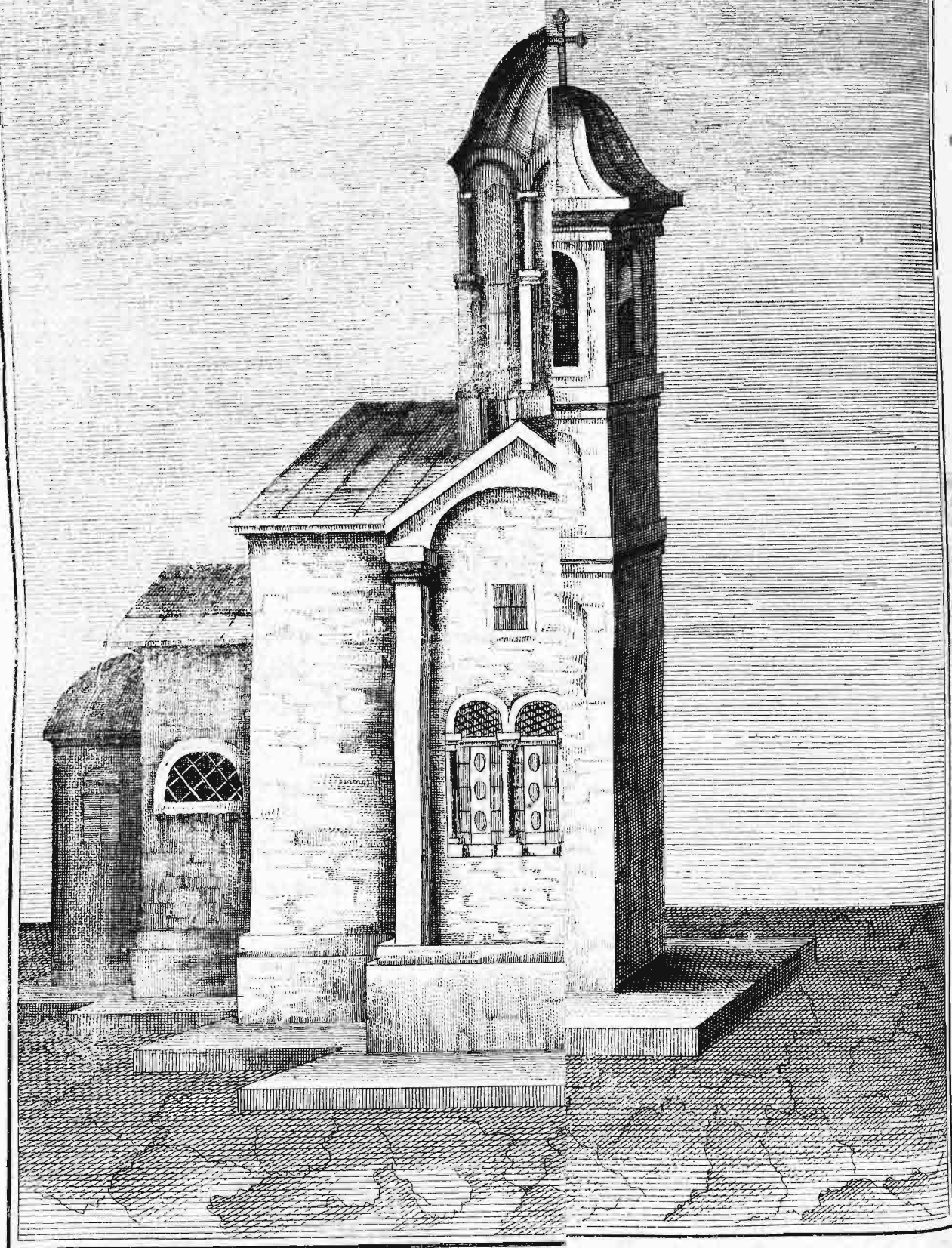
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΑΟΥ.

Ἀρχαία παράδοσις ἐστίν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ Μοιουμάχος, ἔδωκεν ἄδειαν εἰς πύς Οὐσίας, νὰ λάβῃν χέδιον ἀπὸ ὅποιαν Ἐκκλησίαν τῆς Βασιλοῦσης θέλουσιν, ἑξαίρετῆς μόνως τῆς ἁγίας Σοφίας. αὐτοὶ δὲ πολλὰς καὶ διαφόρας θεωρήσαντες, εὐχαριστήθησαν καὶ χέδιον ἔλαβον, ἀπὸ τῆς Ἀγίας Ἀποστόλης τῆς Μικρᾶς, ἦγεν ἀπὸ τὸν μικρότερον Ναὸν τῆς Ἀγίας Ἀποστόλων, καὶ κατ'ἐκεῖνο τὸ χέδιον, ἔγινεν ὁ Ναὸς ὅστις.

Ἐκφρασις εἴτε περιγραφὴ τοῦ Ναοῦ.

Εἶναι δὲ αὐτὸς ὁ περίφημος Ναὸς ἀποδομημένος, εἰς τὸν πόρον τῆς ἀναταφλέντης ἐκείνης Μυρσινῆς, ἣν δὲ δρέθη παρὰ τῆς Οὐσίας, ἡ Θεομητορικὴ εἰκὼν. ἄλλως λοιπὸν ὅπως ἔμβει τινὰς τὴν πόρταν τοῦ Μοναστηρίου, ἥτις ἐστὶν καὶ τὸ βόρειον μέρος, βλέπει ἱκανὸν τόπον ἀνοικτὸν λιθόστρωτον, βλέπει δὲ ἐν ταύτῃ, καὶ τὴν ἑξω πόρταν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ βορρᾶν κειμένην, καὶ τὸ Καμπαναριὸν καὶ Δυσμὰς μετὰ κείμενον, συνημμένον δὲ μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν, αὕτη δὲ ἡ πύλη ἔχει ἱκανὸν μέγεθος, καὶ ἐστὶν ὅλη μετὰ λεικὰ μάρμαρα. ἐκεῖ πλησίον ἀπὸ τοῦ μέσα μέρους τῆς Ἐκκλησίας, ἐστὶν καὶ ἡ θύρα τοῦ Καμπαναρίου, μικρὰ ὅσον διὰ τὴν χεῖραν, ἐπάνω δὲ αὐτῆς τῆς πύλης, ἐστὶν ἑνὶ κάποιον τζανάκι καὶ τὴν κοιλὴν γλῶσσαν, σπιθαμιαῖον, ἢ καὶ ὀλίγον μεγαλύτερον. θαυμαστὸν ὅμως καὶ ἀξιόλογον, ἐπεὶ πάντοτε ἐστὶν λαμπρότατον, καὶ παλαίωσιν οὐ δοκιμάζει, πλὴν ὅτε μετὰ χρυσὸν ὁμοιάζει, ὅτε μετὰ ἄλλοτι ἀπὸ τοῦ λαμπρὰ μέταλλα. αὐτὸ καὶ Φράγγοι τὸ ἐπεμεργάθησαν πολλάκις, πλὴν νὰ τὸ καταλάβαν οὐκ ἠμπόρεσαν. τὸ δὲ Καμπαναριὸν ἐστὶν μετὰ τίχας σφραγίδας. τὸ ὕψος τε φθάνει σχεδὸν τὸν Καμπὸν τοῦ καθολικοῦ. ἔχει ἑξία πατώ-

πατώματι, καὶ εἰς τὸ τελευταῖον καὶ ἀνώτατον, κρέμονται ἡ Καμπάναις, τέσσαραις τὴν ἀνέμω, ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη. εἶναι δὲ εἰς αὐτὸ τὸ πάτωμα, καὶ δύο μεγάλα Ὠρολόγια κείμενα, τὸ ἓνα μετὰ συναπτῶς 24 ὥρας τὸ ἡμεροῦντιον, καὶ τὸ ἄλλο χωρὶς 12 καὶ 12 τῶ ὁποῖα ὁ ἥχος ἀκούεται μακρὰν, ἐπειδὴ κτυπᾷ ἐπάνω εἰς τὴν μεγαλητέραν Καμπάναν. ὁ Καμπέτης εἶναι μονοβοσκεπάσος, μετὰ Σταυρὸν ἐπάνω σιδηρὸν. ἔπειτα ἡ ἔξω πόρτα τῆς Ἐκκλησίας ὅπως εἶπαμεν, δευτέρω ἐμβαίνει ἀμέσως εἰς τὸν Νάρθηκα, ἀλλ' εἰς εἷς ἄλλο μέρος, θολοσκεπάσον καὶ ἰσογυμνίον, μετὰ χρώματα, τῶ ὁποῖα τὸ μᾶκρος εἶναι πόδες 24 καὶ τὸ πλάτος πόδες 12, καὶ τὸ ὕψος πηδαμῆς 27 ἔπειτα μὲς ἀπαντὰ ἡ κατ' αὐτὸ καὶ κυρία πύλη τῶ Νάρθηκος. Πύλη καὶ ἀλλήθειαν μεγαλοπρεπείᾳ καὶ ὡραιότητι, πῶς ὁποῖας οἱ παραστάται εἶναι μονόλιθοι, διαφανεῖς καὶ τεχνικῶς ἐξεσμίροι, πορφυρᾶς τῆς λέγει ἡ συνήθεια, πλὴν ἔχουσι πολλὰ καὶ διάφορα χρώματα. ὀπρῶθεν λοιπὸν ἀρχεται πλέον ἡ βασιλικὴ οἰκοδομὴ (ὥσπερ ὅπως τὸ εἰρημνῶν μέρος, καὶ τὸ Καμπαναρίον εἶναι μεταγενέστερα) διατὶ ἀμέσως ἀπὸ τῆς πύλης ἐκείνης ἐμβαίνομεν εἰς τὸν προνάρθηκα, τῶ ὁποῖα τὸ ἔδαφος εἶναι ἐστρωμένον μετὰ ἐξεσμίονα μεγάλα μάρμαρα, εἰς δὲ τὸ μέσον ἔχει πέντε κύκλους ὡραιότητος μονόλιθους οἱ 4 εἶναι πολύχρωμοι, ὁ δὲ καὶ μέσῳ κείμενος, εἶναι μελανόχρους. εἶναι δὲ ἡ χάρις καὶ ἡ ὡραιότης αὐτῶν τῶ κύκλων, αἱ τεχνικαὶ τῆς περιφέρειαι. ἐπειδὴ καθεμία ἀπὸ αὐτῶν, εἶναι κατεσκευασμένη καὶ ἔσπον τινὰ πεπλεγμένη, μετὰ μικρὰ καὶ διαφορὰν χρωμάτων περὶ ἑαυτήν. καὶ ἔπειτα ἡ περιφέρεια τῶ μεσαῖα κύκλου ἐγγίζει καὶ εὐαίνεται τεγύρας μετὰ τῆς περιφερείας τῶ πεσάρων πλαγίων, καὶ ἰκανὴν ἐν τῇ πορφυρᾷ χάριν εἰς τῆς ὁρῶντας εὐαίμενοι καὶ οἱ πέντε φαυλόμενοι. τὸ μὲν μῆκος αὐτῶ τῶ Νάρθηκος εἶναι πόδες 51 δευτέρω εἶναι ὅμως καὶ τὴν συνήθειαν ἀπὸ Ἀνατολᾶς πρὸς Δυσμᾶς, ἀλλὰ πλαγίως ἀπὸ Νότις εἰς Βορρᾶν, καὶ ἔχων τὰς δύο πλάγας κυλινδροειδεῖς καὶ ἐξεχέσας τῶ ἄλλων, χηματίζει Σταυρὸν. τὸ δὲ πλάτος εἶναι πόδες 21 ἡ δὲ κατασκευὴ εἶναι τοιαύτη. δύο κολῶται μονόλιθοι, πορφυραὶ, χονδραὶ καὶ ὑψηλαί, ἴσεται καὶ Ἀνατολᾶς, βλέπεσαι πρὸς Δυσμᾶς, καὶ ἄλλαι δύο ὅμοιαι μετὰ αὐτῶν (πλὴν ἐν λευκῇ μαρμάρῳ) ἴσονται καὶ Δυσμᾶς, βλέπεσαι πρὸς Ἀνατολᾶς, ἐπάνω δὲ τῶ

πεσάρων τῶν κολῶτων, ἴσεται εἷς Καμπέτης τῶ ὁποῖα τὸ ὕψος ἀπὸ τὸ ἔδαφος ἕως εἰς τὸ κοῖλον, εἶναι πηδαμῆς 49 ἐν δεξιῶν δὲ τῆς τῶ Καμπέ καὶ ὁ ἄλλος ἀνέμων, ἴσονται ἄλλοι δύο Καμπέδες ὅμοιοι χεῖδὸν καὶ ἴσοι, οἷτινες ἀπὸ τὸ εἷς τῆς μέρος, ἐπικαθύονται, εἰς τὰς εἰρημνῶν κολῶτας, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο εἰς τὰς καμάρας ὅπως κένται ἐπάνω εἰς τὰς εἰρημνῶν κυλινδροειδεῖς πλάγας. εἶναι δὲ ὅλος αὐτὸς ὁ Νάρθηξ διὰ χρωμάτων ἰσογυμνίος. εἰς αὐτὸν δοῖσεται (καὶ τὸ ἀνέμων μέρος) καὶ ἡ λάρναξ τῶ Ὀσίων Πατέρων, ἐν πορφυρῇ μαρμάρῳ κατεσκευασμένη. εἰς τὸ μέσον δὲ τῶ κατ' Ἀνατολᾶς ἴσονται δύο κολῶται, εἶναι ἄλλη πύλη, μεγαλοπρεπὴς καὶ αὐτὴ, ἐν λευκῇ μαρμάρῳ ἐξεσμίονα ἀκρεβῶς. καὶ δὲ αὐτῆς εἰσέρχόμεθα εἰς ἄλλον Νάρθηκα, ὅστις καὶ αὐτῆς, ἔχει τὸ ἔδαφος μετὰ μαρμάρων πορφυροχρᾶν ἐστρωμένον. τῶ ὁποῖα τὸ πλάτος εἶναι πόδες 15 καὶ τὸ μῆκος 31 πλαγίως δὲ ἐξαπλῆται τὸ μῆκος τῶ ἀπὸ Νότις εἰς Βορρᾶν, καθεὶς καὶ τῶ προνάρθηκος. ἔχει ὅμως ἴσας τὰς πλάγας, ὅχι κυλινδροειδεῖς. ἔχει δὲ καὶ μικρὰ θύραν ἰδίαν αὐτῶ, ὁ ἄλλος ἀνέμων, ἡτις ἐμβαίνει εἰς τὸν σημαντήρα. καὶ παράθυρα μικρὰ δύο εἰς ὁ ἄλλος ἀνέμων καὶ ἄλλο ἐν δεξιῶν. ἡ σέσηπτος εἶναι θόλος καὶ μετὰ ψηφίον ἰσογυμνίον. πλὴν δευτέρω εἶναι εἷς θόλος, ἀλλὰ ἥϊος. ὁ μεσιπὸς ἔχει χῆμα Καμπέ, οἱ δὲ ἄλλοι δύο πλαγιοὶ ἔχουσιν ἄλλο διακοσμητικὸν χῆμα, τὸ ὕψος εἶναι πηδαμῆς 34 ἔχει δὲ ἁπλοῦς ἰσογυμνίον μετὰ ψηφί, ἐκείνη ὅμως ὅπως προξενεῖ θαύμα εἰς τῆς ὁρῶντας, εἶναι ἡ εἰκὼν τῶ Δεσποτῆ Χριστοῦ, ἐπάνω τῆς πύλης τοῦ καθεολικῶ. ὁ δὲ ἀπὸ αὐτῶ τὸν Νάρθηκα ἀμέσως ἐμβαίνομεν εἰς τὸ καθεολικόν, τῶ ὁποῖα ἡ πύλη εἶναι θαυμαστὴ μετὰ ὡραίας, καὶ ἀνόρθια καὶ καπέφλια, πορφυροχρᾶ μονόλιθα.

Εἶναι δὲ αὐτὸ τὸ καθεολικόν, ἡ καθεολικὴ φιλοτιμία καὶ βασιλικὴ μεγαλοπρέπεια, τῶ αἰοδίμῳ Κωνσταντίνῳ. εἶναι λοιπὸν αὐτὸ κατὰ τὸ χῆμα ἀκρεβῶς τετράγωνον, ὅσον εἶναι δηλαδὴ κατὰ τὸ μῆκος εἶναι καὶ κατὰ τὸ πλάτος. καὶ κατὰ μὲν τὸ μῆκος εἶναι πόδες 30 καὶ κατὰ τὸ πλάτος ὁμοίως εἶναι 30 ὅλον μετὰ πορφυροχρᾶ μάρμαρα ἐστρωμένον, ἁπλοῦς ἐκκεντρωμένον. οἱ δὲ τοῖχοι καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας πλάγας, εἶναι μετὰ ποικιλόχρωμα μάρμαρα κατεσκευασμένοι, πορφυρὰ λεγόμενα. τὰ ὁποῖα εἶναι μετὰ καὶ ἐκ φύσεως ὡραία, εἶναι ὅμως ὡραιότερα ἀπὸ τῶ πολλῶν ἐπιμε-

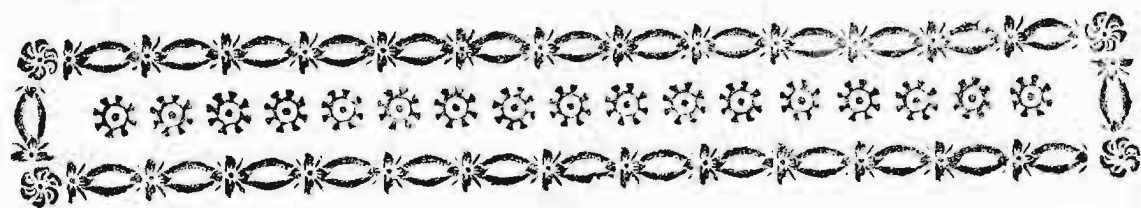
λαιαν, καὶ ἀκρίβειαν τῆς τέχνης. ὅτι μὲ πολλὴν ὀπτηδεύτητα εἶναι ὀξεσμένα καὶ γλυμμένα, καὶ ἴσονται συνηρμοσμένα τὸ εἶναι μὲ τὸ ἄλλο, ὡσανὺ σανάδια, συγκρατήματα μὲ ἄλλα σανά μάρμαρα, ὃν τρόπον αἱ εἰκόνες μέσα εἰς τὰ εἰκονοστάσια τῶν Τεμπλῶν. καὶ ἄλλα μὲν εἶναι μικρότερα, ἄλλα δὲ μεγαλύτερα, ἄλλα ὀρθὰ καὶ ἄλλα πλάγια, κατὰ τὴν χεῖραν τῶν τόπων. ὁδοῦται δὲ ὁ περιέρχων θεατὴς, καὶ δέξεται θαυμαστὴν τέχνην εἰς τὴν συνάρμωσιν καὶ ἁρμοσίαν τῶν. ἐὰν θεωρήσῃ τὴν δεξιὰν πλάταν ὑπὸ τῶν, ἔπειτα θεωρήσῃ καὶ τὴν ἀριστεράν, καμμίαν διαφορὰν δεῦν δέξεται. ἐπειδὴ τὰ ἴδια μάρμαρα εἶναι, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ κατὰ τὸ χῆμα, καὶ κατὰ τὸ χρῶμα, καὶ κατὰ τὴν ἁρμοσίαν. ὥστε καὶ αἱ δύο πλάται ἢ δεξιὰ δηλαδὴ καὶ ἡ ἀριστερά εἶναι κατὰ πάντα ὁμοίαι, καὶ ὅλως ἀπαράλλακτοι. δεῦν λέγω τὴν κατὰ Ἀνατολᾶς, καὶ τὴν πρὸς Δυσμᾶς, ἐπειδὴ ἡ μὲν πρὸς Δυσμᾶς, ἔχει τὴν βασιλικὴν λεγομένην πύλιν, καὶ κατὰ τὸ μόνον διαφέρει, ἡ δὲ κατὰ Ἀνατολᾶς ἔχει ἑξὶς καμάρας, ὑπὸ κάτω τῆς ὁποίας εἶναι τρεῖς Τεμπλεα, καὶ διαφέρει καὶ αὐτὴ κατὰ τὸ. ἔξω δὲ ὑπὸ τὸν τοῖχον τῆς κάθε πλάτης ὡς πιθαμὴν μίαν, εἶναι δύο συζυγίαι κολωνῶν, ἥγαν ἴσονται τέσσαραις κολώναις ὁδοῦ μάρμαρα. ἀνὰ δύο συζυγίαι, ὅλαι ὁμῶς 16 τὸν ἀριθμὸν, τῆς ὁποίας τὸ μῆκος εἶναι πιθαμαῖς 12 $\frac{1}{2}$ ἔξω ὑπὸ τὰς βάσεις τῶν ὅπῃ εἶναι χωριστὰ μάρμαρα 4 πιθαμαῖς. ἀπέχει δὲ ἡ μία συζυγία τῆς ἄλλης πιθαμαῖς 15 ἐπάνω δὲ αὐτῆς τῆς 16 κολωνῶν ἴσονται ἄλλαι 16, ὁδοῦ μάρμαρα καὶ αὐταί, ἀνὰ δύο συζυγίαι, καθὼς καὶ αἱ κατώτεραι, τῆς ὁποίας τὸ μῆκος εἶναι πιθαμαῖς. 9 Μεταξὺ δὲ τῆς ἐπάνω κολωνῶν, εἶναι εἰς κάθε πλάταν μία καμάρα, καὶ εἰς κάθε γονίαν ὁμοίως μία. αὐταῖς δὲ ἡ καμάραις εἶναι κατὰ τὸ χῆμα παρόμοιαι μὲ τὴν κόγχην ὅπῃ εἶναι ἐπάνω εἰς τὰς ἀγίας ἑσπέρας τῆς Ἐκκλησιῶν, καὶ ἕως τὸ ἡμισυ, εἶναι μὲ ὀρθομαρμάρωσιν ἀείων. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἐπάνω ὁλοντες τὸ κύρωμα εἶναι ἐξωραφισμὸν μὲ ψηφίον, καὶ κάθε μία ὑπὸ αὐτᾶς, ἔχει μίαν δεσποτικὴν Ἐσπρίν. καὶ εἰς μὲν τὴν γονίαν ὅπῃ εἶναι ἐπάνωθεν τῆς βορείας πύλης τῶν ἱερῶν (ὅπῃ νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν πρῶτὴν Ἐσπρίν) εἶναι ὁ Θεὸς Εὐαγγελισμὸς. εἰς ἐκεῖνον δὲ ὅπῃ εἶναι ἐπάνωθεν τῆς ἀγίας πύλης, εἶναι ἡ κατὰ Σάρκα τῶν Κυρίων Γέννησις· καὶ ἀκολουθῶς εἰς τὴν γονίαν

γονίαν τῆς ἰστίης πύλης, εἶναι ἡ Θεία Ὑπαπαντή. καὶ εἰς τῆς δεξιᾶς πλάτης τὴν καμάραν, εἶναι ἡ Ἀγία Βάπτισις, εἰς δὲ τὴν ἄλλαν καμάραν τῆς αὐτῆς γονίας εἶναι ἡ φρικτὴ Μεταμόρφωσις, ἐπάνωθεν δὲ τῆς βασιλικῆς πύλης (ἥτις εἶναι πρὸς Δυσμᾶς) εἶναι ἡ σωτήριος Σπαύρωσις. καὶ εἰς τῆς ἀριστερᾶς γονίας τὴν καμάραν, εἶναι ἡ Ἀποκαθήλωσις. καὶ εἰς τὴν ἄλλαν καμάραν τέλος πάντων τῆς ἀριστερᾶς πλάτης, εἶναι ἡ ἐν Ἀΐδου Κἀδοδος τῶν Κυρίων. εἰς δὲ τὸν τόπον ὅπῃ μὲν ὑπὸ τὴν μίαν καμάραν ἕως εἰς τὴν ἄλλαν ὑπὸ τὰ τέσσαρα μέρη, εἶναι ζωγραφισμοὶ οἱ Θεοὶ Εὐαγγελιστῶν καθήμεροι καὶ ῥεάφοι, ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι ἀπὸ τὸ εἶδος καὶ ἐπάνω. καὶ τὴν ἀνατολικὴν πλάταν εἶναι δύο ἐξαπτέρυγα πρὸς Δυσμᾶς βλέπονται, καθὼς καὶ εἶδεν ὁ Προφήτης Γεζεκιήλ, ὁμοίως καὶ κατὰ τὴν δυτικὴν πλάταν εἶναι ἄλλα δύο, πρὸς Ἀνατολᾶς βλέπονται, καθὼς καὶ εἶδεν Ἡσαΐας ὁ Προφήτης. ὁ δὲ ὑπὸλοιπος τόπος δεῦν ἔχει εἰκόνας Ἀγίων ἰσορισμῶν, ἄλλα εἶναι ὁλόχρυσος μὲ χρυσόμορφον ψηφί. ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐπάνω γίνεται πλέον τὸ χῆμα τῶν Ναῶν ὡσανὺ Κύκλος (ὅπῃ τὸν ὅποιον καὶ ἡ κορυφωμένης κολῶναις ὑπετέθησαν, καὶ ἡ καμάραις ἐπισπῆθησαν καὶ ἔγιναν) καὶ αὐτὸς ὁ Κύκλος εἶναι ἡ βᾶσις τῶν Καμπῶν, ὅπῃ ἐκεῖθεν ἀρχιγὰ ὁ Καμπὴς καὶ ἀναβαίνει εἰς ὕψος ἱκανόν, καὶ εἰς τὸ κεντῶν τῶν, ἔχει ἐξωραφισμὸν τὸν Παντοκράτορα Χριστόν, ἑξῆς δὲ εἰς τὸν Καμπὴν εἶναι Ἀγγελοι τὸν ἀριθμὸν 12 πολλὰ μεγάλοι τὸ μέγεθος, ὅπῃ νὰ φαίνωνται κάτωθεν σύμμετροι, ὅπῃ τὸ ὅλον ὕψος ἀπὸ τὸ ἔδαφος ἕως τῶν κεντῶν τῶν Καμπῶν, εἶναι ὀργῆαι μεγάλαι ἀνδρὸς ὀκτὼ καὶ μισή. ἔχει δὲ καὶ παράθυρα ἑξῆς τὸν ἀριθμὸν 12. ὅλον δὲ τὸ μέρος τῶν Ναῶν ὅσον εἶναι μὲ πέτραις εἶναι μὲ ὀρθομαρμάρωσιν καλίστην καὶ τεχνικὴν, καθὼς εἴπομεν πολλάκις. τὸ ὕψος αὐτῆς τῆς ὀρθομαρμαρώσεως εἶναι πήχαις ὀκτὼ καὶ μισή πιθαμή. ἐκεῖνο δὲ ὅπῃ εἶναι ἐξωραφισμὸν, εἶναι μὲ ψηφίον μὲ θαυμασίαν καὶ ἀμίμητον τέχνην κατὰ ἀλήθειαν. καὶ κατὰ πάντα μὲν εἶναι ἀξίόπαινον, καὶ ἀξιοθέατον τὸ καθολικόν, καὶ ὅπῃ τὴν τέχνην, καὶ διὰ τὴν πολυτελὴ ὕλην τῆς κατασκευῆς τῆς, μάλιστα δὲ ὅπῃ τὸ πολὺ φῶς ὅπῃ χυλεται μέσα εἰς αὐτὸ ἀπὸ τὰ 12 ἐκεῖνα παράθυρα τῶν Καμπῶν, καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα 6 ὅπῃ εἶναι εἰς τὰς πλάτας ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν. μὲ τὴν

τὴν αὐτὴν φωτοχυσίαν φωταγωγεῖται καὶ τὸ ἱερὸν Βῆμα, καὶ μὲν τὴν αὐτὴν τέχνην, καὶ μὲν τὴν αὐτὴν ὕλην εἶναι κατασκευασμένον. ἐπεὶ οἱ τοῖχοι τε εἶναι μὲν ὀρθομαρμαρώσιν, ἡ Ἰσορίαις εἶναι μὲν ψηφί. ἔχει ἑῷς κόγχας μίαν τῆς ἀγίας Τραπεζίης εἰς τὸ μέσον, καὶ ἄλλαν τῆς ἀγίας Προθέσεως ἐξ αἰετῶν, καὶ ἄλλαν ἐκ δεξιῶν. καὶ εἰς τὸ μέσον ἔχει ἰσοριζμήν τὴν Παναγίαν, ἡ ὅποια ἐφάνη εἰς τὸν Χρυσόχρον (καθὼς δέλομαι εἰπὴν εἰς τὰ θαύματα) ἔχει αὐτὴ τέτα παραθύρα φωτεινότητα, εἰς δὲ τὸν τόπον τῆς ἀκαταφλέκτου μυρσίνης, ἴσεται τὴν σήμερον σύλην ξυλίην, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν ἀείσκειται τὸ ἅγιον Ἀρπύριον ἀργυρὸν καὶ θαυμαστὸν δὲ τὴν τέχνην τε, ἡ κόγχη τῆς Προθέσεως, ὁμοίως καὶ ἡ ἄλλη ἐκ δεξιῶν ἔχουσιν εἷς παράθυρον μόνον. ταῦτα πάντα κατασάουσιν ἀξιόπαινον τῶν τῶν Ναὸν καὶ ἀξιοθέατον. ὅθεν καὶ γυναῖκες τινὲς ἔπεσαν εἰς μεγάλης κινδύνους, μόνον καὶ μόνον δὲ νὰ ἀξιώσιν τοιαύτης θαυμαστῆς θεωρίας. καὶ ὁ μόνον γυναῖκας, καὶ ἄλλας τὰς τυχόντας, παρακαλεῖ εἰς θεωρίαν τε, ἀλλὰ καὶ εἷς αὐτῶν Πάτριον, Βασίλειον τῆς ἡμετέρας, Μοναχὸν τὸ ἐπάγγελμα, καὶ Γερέα τὴν ἀξίαν, ἔφερον ἀπὸ μακρὰν εἰς προσκυώσιν καὶ θεωρίαν τε. ὅστις καὶ θερμῶς θεωρήσας αὐτὸν, εἶπε τὰ ἀκόλυστα λόγια. νικῶσι τὴν φήμην τὰ θαύματα. πόρρωθεν ἦκον περὶ τῆς Νεῆς τῆς, ἀλλὰ δὲν ἤλπιζα νὰ εἶναι πιστός, καθὼς τὸν βλέπω. ἀλλὰ καὶ πολὺ πρότερον, Μαρτῖνος ὁ Βυργαῖος ἀναφέρει εἰς τὸ ἰσορικόν τε Βιβλίον, καὶ λέγει περὶ αὐτῆς, ὅτι εἶναι ὡραιότατος, καὶ εἰκόνας ὡραίας ἔχει μὲν ψηφίδας ἐξωραφισμῶν. καὶ ἴσως ἦτον λαμωρότερος, καὶ τί λέγω ἴσως; βεβαιότατα λαμωρότερος ἦτον, καὶ θαυμασιώτερος πρότερον, πρὶν τῇ νὰ βλαφθῇ δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ πυρὸς. ἐπεὶ καὶ νῦν εἰς τὸν ἐδικὸν μας αἰῶνα, ἐβλάφθη, καὶ πρότερον εἰς ἄλλους αἰῶνας ἔπαθεν, ὅτε καὶ ἡ κολώνας ὅπως εἶναι ὀπίθεν τῆς Τέμπλων, ἐρράγιζαν ὑπὸ τὴν βίαν τῆς πυρὸς, καὶ κομμάτια τινὰ ἐξεκόπισαν ἀπὸ αὐτῶν· τότε καὶ ἡ σεβασμία εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, ἡ παλαιότατη ἐκείνη, μετεπίσθη θεία δύναμις, καὶ ἀνέστην κρεμασμένη μέσα εἰς τὸν ἡγεμνικὸν θρόνον, καὶ ἔτις ἔμεινεν ἀβλαβὴς ἀπὸ τοῦ πυρὸς, καθὼς μᾶς ἐδηγήθη πολλὰκις ὁ μακαρίτης ὁ Πνευματικὸς Παπὰ Κωνσταντῖος Καλυπτερῆς, κατὰ τὴν τῆς παλαιοτέρων παράδοσιν. πλὴν ὅτι καὶ αὐτὸς ἔπαθεν, πάντοτε

εἶναι

εἶναι ὡραιότατος, καὶ τὸ μυστεῖον ἦγεν τὸ ψηφί εἶναι λαμωρότατον, καὶ τὰ πορφυρόχρωά τε μάρμαρα εἶναι ὁρατάτα. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς Νεῆς, τὰ δὲ καθήλεια ὅπως ἀνάπταν μέσα εἰς τὸ καθολικὸν εἶναι 41 τὸν ἀειθμὸν, εἶναι ὅλα ἀργυρὰ καὶ ἀκοίμητα, ὁμοίως εἶναι ἀκοίμητα καὶ τὰ ἐν τῇς Νάρθηξ, τὰ ὅποια εἶναι τὸν ἀειθμὸν 33 ἐξωθεν δὲ εἶναι ὅλος ὁ Ναὸς μολυβοσκεπάτος. καὶ ἔχει πάντε Καμπέδες. ὁ εἷς ὁ μέγας εἶναι τὸ καθολικόν, οἱ ἑῷς οἱ μικρότεροι εἶναι ὁ Νάρθηξ ὅπως ὀνομάζεται φιάλιον. καὶ ὁ πελοταῖος εἶναι τῆς Καμπαναρίας· τὰς ὁποίας ὅλας ἐπισφραγίζει καὶ ἐπικοσμεῖ, ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς τῆς Σωτῆρος ἡμῶν Χειρὸς, ὃς ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΞΩΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ

ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΓΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Καθώς μὲ παράδοξα καὶ ἐξαίσια θαύματα τῆς ὑπερ-
 ρενδόξης Θεομήτορος, ἄρχισε καὶ ἔγινεν αὐτὴ ἡ ἱερὰ
 καὶ σεβασμία Μοιρὰ, καὶ τῶρα μὲν, μὲ φῶς θαυμασίον διεγείρει
 τὰς θείας αὐτῆς θαλάσσας, εἰς ζήτησιν τῆς ἀχραντῆς αὐτῆς εἰ-
 κόνης, ἄλλοτε δὲ, μὲ τὴν θαφύλαξιν τῆς μυρσίνης, ὑπὸ τῷ ὑ-
 περβάλλουσιν ἐκείνῳ φλόγα, πὺς ὁδηγεῖ εἰς εὐρεσιν τῆς αὐτῆς
 εἰκόνης, ἄλλω φορὰν πάλιν μὲ τῷ ἀναχώρισιν τῆς ἰδίας εἰκό-
 νος ἀπὸ τοῦ σπύλαιον, πὺς βιάζει νὰ κτίσεν ἰδιοχείρως Ναὸν
 εἰς τὴν μυρσίνῃ, ἄλλοτε δὲ, δι' ὑπεκαλύψεως θείας τῆς πέμ-
 πει εἰς τῷ Μιτυλίνῳ, δεῖ νὰ πορευθῶσιν εἰς τὸν Μονομά-
 χον ὅτι μέλλει νὰ βασιλεύσῃ, καὶ ἀκολούθως νὰ ζητήσεν παρ'
 αὐτῷ Ναὸν ἱερὸν, καὶ Μονὴν ἁγίαν, καθὼς καὶ τὰ ἐζήτησαν καὶ
 τὸ ποταμίου ἐπέτυχον, καθὼς λέγω ὅλα αὐτὰ παραδόξως ἐ-
 γήγησεν ἡ ὑπερύμνητος Δέσποινα τότε, καὶ δι' αὐτῆς φαίνεται ὅτι
 ἠρετίσατο, καὶ ἐξελέξατο τὸν τόπον τῆτον, ταύτῃ τὴν θείαν Μο-
 νὴν, εἰς καπικίαντες, ἔτω καὶ εἰς τὰς καθεξῆς χρόνας, καὶ ἕως
 τῆς σήμερον, μένει ἀχώριστος ἀπὸ αὐτῶν, ἡ θεία καὶ Θεομητο-
 ρικὴ αὐτῆς χάρις, καὶ ἐνεργεῖ καὶ θαφόρως καὶ παρὰδοξα θαύ-
 ματα, ἐκ τῶν ὁποίων καταγράφονται ἐνταῦθα μερικὰ κατὰ τῷ
 ἐκ ποσάγματος Θεῶ παλαιῶν συλήθαι, ἡ ὁποία εἶναι νὰ γρά-
 φων-

φονται τὰ παράδοξα ἔργα τῶ Θεῶ, πρὸς ἀφέλειαν καὶ διδασκα-
 λίαν τῶ μεταφρετέρων ἀνθρώπων. ἔτζη ὁ Μωϋσῆς, ὁ Γησοῦς
 τῶ Ναυῆ, καὶ ἄλλοι Προφῆται, ἔγραψαν τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα φοβε-
 ρὰ θαυμάσια τῶ Θεῶ, ἔτζη ὁ Γερόσιωρ Λυκάς, σιωέγραφε τὰς
 πράξεις καὶ τὰ θαύματα τῶ συναποστόλων τε, αὐτὸς μιμήμενοι καὶ
 ἄλλοι μεταφρεταί, σιωέγραψαν τὰ παράδοξα θαύματα τῶ Μαρ-
 τύρων καὶ τῶ Ὁσίων. καὶ ἡμεῖς λοιπὸν οἱ ὀυτεῖς, καὶ μίμησιν
 ἐκείνων τῶ παλαιῶν, ἀρ' ἔγραψαμεν καὶ ἐδηγήθημεν τὸν Βίον
 τῶ Ὁσίων Πατέρων, καὶ μὲ αὐτὴν ἐφανερῶσαμεν, τὴν ἀρχὴν καὶ
 τὴν σύστασιν τῆς Μοιρῆς, καὶ ἀκολούθως τὴν Ἰστορίαν αὐτῆς ὑπὸ
 τῷ ἀρχῷ ἕως εἰς τὴν παρῶσαν αὐτῆς κατάστασιν ὅσον ἦτον δυ-
 νατὴν ἐξηκεῖν, ἀρ' ἔλγω τὰ εἰρημένα οὕτω πως σιωε-
 γράψαμεν, δίκαιον ἐκείνῳ καὶ εὐλογον, καὶ συγγραφέω, καὶ
 εἰς πάντας νὰ φανερώσωμεν, τὰ πλέον ἀξιόλογα καὶ βεβαιωμένα
 θαύματα τῆς Θεομήτορος, ὅπῃ παράδοξως ἐγήγησεν εἰς ἐκείνους
 ὅπῃ μὲ τὸ τοιοῦτον (Παναγία Νέα Μοιρὰ) τὴν ἐπεκαλέσ-
 θησαν εἰς βοήθειαν, δεῖ νὰ δοξάζεται τὸ ὑπερένδοξον αὐτῆς ὄ-
 νομα, καὶ νὰ ὑμνῶνται καὶ νὰ μεγαλύνωνται τὰ θεῖα αὐτῆς καὶ ὑ-
 περύμνητα μεγαλεῖα.

Θαῦμα.

Περὶ τῶ Γότθου, τῶ τοξεύσαντος τὴν Ἀγίαν εἰκόνα
 τῆς Θεοτόκου.

Ηλθε ποτὲ εἰς τὸ Μοναστήριον, οὗτος Ἀγαθὸς, Γότθος
 τὸ ὄνομα, ἦσαν Τάταρις, ὅς τις ἐζήτησε νὰ τὴν αἰοῖξεν τὸ
 καθολικὸν δεῖ νὰ τὴν θεωρήσῃ. καὶ θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες, τὴν
 αἰοῖξεν οἱ εὐριθεῖς ἐκεῖ· εἰσελθὼν δὲ αὐτὸς, ἐσάθη μέσα εἰς
 τὴν ἡγεμονικὴν θρόνον, ὡς ὑψηλότερον μέρος τῶ Ναῶ, καὶ ἐκεῖ-
 θεν ἔβλεπε μὲ πολὺ θάμβος καὶ ἐκπληξιν, τὴν ἀξιοθαύμαστον
 ἐκείνῳ καλλοιήν. ἐκεῖ βλέπει πρὸς πῖς ἄλλοις, καὶ τὴν παλαιὰν
 ἐκείνῳ Ἀγίαν Εἰκόνα τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τὴν ὁποίαν εὗρον
 ἐν ἀρχῇ οἱ Ὁσίοι Πατέρες εἰς τὴν μυρσίνῃ, ἡ ὁποία ἦτον θα-
 φορικῶς καὶ κατ' ἐξαιρετικὸν τρόπον κεκοσμημένη. καὶ φρονήσας ὁ
 ἀσεβὴς ἐκεῖνος βάρβαρος, εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν τῆς σε-
 πτῆς

πῆς εἰκόνας, μᾶλλον δὲ πῆς εἰκονίζουμένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεομή-
τορος, ἔρριψε μὲ θυμὸν τὴν σαίταν κατὰ πῆς θείας εἰκόνας. τὸ
βέλος ἀφ' ἐκεῖ, ἐποχώρησε καὶ ἐπήγαγε κατ' ἀθείαν, καὶ κτυπή-
σῃ εἰς τὴν εἰκόνα, ἔπειτα, ὡς ἰδὲ μεγαλείωνσε Παντάνασσα Δέσ-
ποινα, ἐγύρισε ὀπίσω μὲ πολὺ θαυμασμὸν ἰδὲ ὁρώντων, καὶ
ἐκτύπησεν εἰς μίαν μικρὰν εἰκόνα, πῆς πῦ Κυρία Ἀναστάσιος,
ἣτις ἐκρέματο ἐπάνωθεν πῆς κεφαλῆς τῆ βαρβάρου, μέσα εἰς τὴν
θρόνον, καὶ διεπέρασε καὶ ἐξύπνησεν αὐτῇ, καθὼς ἀκόμα καὶ τὴν
σήμερον φαίνεται ξυπνιμένη, (ὁρῶνται δὲ αὐτὴ ἐν τῇ πορ-
κυπηταίῳ, ἐν ὅλαις ταῖς πῆς Ἀναστάσιος ἡμέραις, ἕως πῆς Ἀ-
ναλήψεως, καὶ ὁ βυλόμηνος τὴν βλέπει καὶ πληροφορεῖται τὴν ἀ-
λήθειαν.) καὶ ἐκ τῆς φοβηθείς ὁ Γότθος ἔφυγε χωρὶς καὶ κα-
μὴ κανένα κακόν, ἔτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔτε εἰς κανένα ἀπὸ
τῶν Μοναχῶν.

Ἔτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆ διασωθέντος πλοῖος.

Εκινδύνειε μίαν φορὰν ἐν καιρῷ νυκτὸς, εἷς πλοῖον, μέσα
εἰς τὸ πέλαγος. καὶ ἐπειδὴ ἄλλη ἐλπίς σωτηρίας δὲν τῇ
ἔμεινεν, ἔπεσαν ὅλοι οἱ ἐν αὐτῇ εἰς θερμὴν θύσιν, πρὸς τὴν
Πανάχατον Δέσποιναν, καὶ κοινῶς προσασίαν, καὶ ἀντίληψιν τῇ
χρῆς τῆς ἀνθρώπων. Παναγία, λέγοντες Νέα Μονή, κατὰ τὴν
κοινῶν σωτήριαν, σῶσον ἡμᾶς ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ, ἐκ τῆς μεγί-
στης κινδύνου πῆς θαλάσσης, καὶ ὁ κυβερνήτης μάρις, ἐκ τῆς ἀποφύ-
γας, ἔλεγε, πὺν φοβερὸν τῆτον κίνδυνον, καὶ προσφέρω εἰς τὸν
Νάονσε μίαν λαμπάδα καὶ τὸ μέσον καὶ τὸ μέγεθος τῆς καταρ-
τίς τῆς πλοῖου. καὶ ὡς πῆς μεγάλης καὶ ταχείας ἀντιλήψεως, ἀ-
δελφοί, πῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἔφθασε τὴν ὥραν ἐκείνῃ, καὶ πα-
ριστάθη εἰς τὸν κυβερνήτην, ὅστις ἀπὸ τὴν πολλὴν ἀγωνίαν καὶ
τὸν φόβον, ἦν ἐκστατικός, καὶ ἰδὲ ἐγὼ τῇ λέγει, ἦλθε καὶ σὲ
γλυτώσω, μὴ φοβῶ· ἔπειτα τῇ ἐφάνη, λέγει, πῶς ἐβυθίσθη εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ ἔφραξε μὲ ξύλον τὴν ἑσπῶν τῇ πλοῖου. ἐν
πσάτῳ δὲ ἐλθὼν εἰς τὸν αὐτὸν τῇ ὁ κυβερνήτης, ἐγνώρισε τὴν
ἀλήθειαν πῆς ὀπτασίας. ὅτι ἡ φερῶνα ἔπαυσε, καὶ τὸ πλοῖον
ὁδη-

ὁδηγία πῆς Παναγίας Θεοτόκου, εἰς λιμένα σωτήριον ἔφθασεν. ἡ-
μέρας δὲ χρομῆς ἐγνώρισαν ὅτι καὶ τὸ ξύλον ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁ-
ποῖον ἔφραξε τὴν ἑσπῶν ὅπῃ εἶχεν εἰς τὰ κάτω μέρη τὸ πλοῖον,
ἔτε αὐτὸ δὲν ἔγινε καὶ φαντασίαν, ἀλλὰ πραγματικῶς καὶ τῇ ἀ-
λήθειᾳ. ὅθεν καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς, ἔκαμαν μὲ ταῦτα τὴν λαμ-
πάδα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς καταρτίς, καὶ τὴν ἐπρόσφεραν ὁμῶς μὲ
ἄλλα δῶρα εἰς τὴν Νέα Μονή, πρὸς ὁχαισίαν πῆς ὁργε-
σίας. τὸ δὲ ἀσείον ἦν, καὶ εἶναι, ὅτι καὶ τὸ ξύλον ἐκεῖνο μὲ
τὸ ὁποῖον ἔφραξε ἡ Παναγία τὴν ἑσπῶν, ὡς εἴρηται, καὶ αὐτὸ
τὸ ἔφεραν εἰς τὸ Μοναστήριον. ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ ὁ Καραβοκύρης,
καὶ ὁχαισίσας τὴν Παναγίαν ὡς ἡδύνατο, ἐζήτησε πρὸς τὴν
εὐρὴν εἰκόνα πῆς Θεοτόκου, καὶ ὁμοιάζει μὲ τὴν γνωστικὰ ὅπῃ πῦ
ἐφάνη εἰς τὴν φερῶνα, καὶ τῆτο, ὡς φαίνεται, ἰδῶσι θεία ἐγέ-
ναιτο, δὲ περισσοτέρως βεβαίωσιν πῦ θαύματος· ὕστερον δὲ ἀπὸ
πολλῶν ἐρῶν, ἦλθε καὶ εἰς τὸν Νάρθηκα, καὶ εὗρεν ἐκεῖ τὸ
ποδάριον εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος, ἐκεῖ ὅπῃ εἶναι ἡ θήκη τῆς ἱε-
ρῶν Λειψάνων τῆς Ἀγίων Πατέρων, ὅπῃ καὶ οἱ Ἀρράπιδες κα-
τεκάνουν, καθὼς εἶπομεν εἰς τὸν βίον τῆς Ὀσίαν. γνωρίσας δὲ
τὴν εἰκόνα καθὼς τῇ ἐφάνη, ἐκρέμασεν ἐκεῖ τὸ ξύλον ὅπῃ πολ-
λάκις εἶπομεν, εἰς μνήμην τῆς θαύματος, καὶ εἷς κομμάτι χοι-
νίον χοινοδὸν τείκλιον. τὰ ὅποια ἀκόμα καὶ τὴν σήμερον ἐκεῖ
κρέμονται. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ ἴδιον μέρος ἔγινε καὶ ἡ κατάφλεξις
τῆς Ἀράπιδων, δὲ τῆτο δὲν ἡξάρω πόθεν ἔλαβον τὴν ἀφορ-
μὴν, τινὲς ὅπῃ δὲν ἐγνώρισαν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἀκρίβειαν
τῆς πράξεως, καὶ λέγαν ὅτι τὸ ξύλον ἐκεῖνο εἶναι τὸ ποδάρι τῆς
κατακαύσης Ἀράπης. τὸ ὁποῖον εἶναι ψεύδης καὶ γελοιότης, ἡ ἀ-
λήθεια εἶναι καθὼς παρέλαβον ἀπὸ τῶν παλαιότερων οἱ γεροντό-
τεροι καὶ συνετώτεροι τῆς Μοναστερίου, καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ παρέδωκαν,
αὐτὸ ὅπῃ ἡμεῖς γενομένη φιλαλήθως. καὶ ταῦτα μὲν ἔπος ἔχει.
ἡ δὲ λαμπὰς ἐκείνη (αὐτὴν ὡς τὴν εἰπεμένην λαμπάδα καὶ
ὅχι κατάρτι) ὅπῃ ἐπρόσφεραν, τὴν ἔστησαν καὶ μέχρι πῆς σήμε-
ρον ἵσταται, εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς καθολικῆς, φθάνουσα ἀπὸ τὸ
ἔδαφος, ἕως ἐπάνω εἰς τὸ ψῆφιν.

Ε'τερον Θαῦμα.

Περὶ τῆ Βενέτικῃ καραβίᾳ τῇ καταβυθίσαντος
τὸ Μπαρμπαρέσικον.

Συνέβη ποτὲ νὰ τζακιθῇ μία Καμπάνα τῆ Μοναστηρίου. ὁ-
θρον τὴν ἐσεΐλαν εἰς τὴν Βενετίαν μετὰ καράβι ὅπου
ἐπαξίδωλον ἐκεῖ, παραγγείλαντες εἰς τὸν Καπιτάνιον, νὰ ἐπιταπύ-
σῃ καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ, καὶ νὰ ᾄῃ καινέριον, καὶ φέρωντάς την,
νὰ λάβῃ τὰ ὅσα ἐξώδωσε. πλέωντας δὲ, κακὴ τύχη, περιέ-
πεσαν εἰς σῆα κερσάρικον μπαρμπαρέσικον, καὶ λοιπὸν τὸ μὲν
μπαρμπαρέσικον, ἀγωνίζεται ὅλαις δυνάμεσι, νὰ κυριεύσῃ καὶ
νὰ κάμῃ καλὴν πρὸς τὸ βενέτικον, τὸ δὲ βενέτικον ἐξ ἐναν-
τίας, ἀντίστατο, καὶ κατὰ τὸν δυνατὸν τρόπον ἐξαφαινόετο, καὶ νὰ
παραδοθῇ εἰς τὴν ἡμέραν. τί δὲ εἰς ὅλον τὸ ὕπερον ἀκολοθεῖ; εἰς
μὲν τὸ μπαρμπαρέσικον ἀκολοθεῖ ἡ νίκη, ὡσὰν ὅπῃ ἦτον ἐπι-
τιθεὶς ἀρματομῆδον, εἰς δὲ τὸ βενέτικον ἀπεκρεμάθη πλέον ὁ ἑ-
χατος κίνδυνος. θορυβῆται λοιπὸν αὐτοὶ οἱ δυσυχεῖς, πατά-
σσονται, καὶ τὴν νὰ κάμῃ εἰς τὴν ἡμέραν, τότε καὶ τὴν Νέαν Μονὴν
ἐνθυμήθησαν, καὶ ἐπεκαλεῖντο εἰς βοήθειαν. καὶ ἄπορευντες τὴν νὰ
κάμῃ, ἐκοίταν σῆα κομμάτι ἀπὸ τὴν τζακισμῶν Καμπάναν,
καὶ βιώνοντες τὸ μέσα εἰς τὸ κινεῖν ὡσὰν μπάλαν, τὸ ἔρριψαν κατὰ
τῆς πολεμίων, καὶ ὡς τῆς ἀκαταμαχίτης δυνάμεως τῆς Θεομήτορος,
βαβαὶ τῶν θαυμασίων σε Δέσποινα, ἐκεῖνο μόνον καὶ μόνον, ἐσά-
θη ἱκανὸν νὰ κατασφύρῃ καὶ νὰ καταποντίσῃ τὸ μπαρμπαρέσικον
ἐκεῖνο πλοῖον. δι' ὃ καὶ μὲν τὴν ἀποφυγὴν τῆς κινδυνεύει, ἀπελθόν-
τες εἰς τὴν Βενετίαν, κατεσκέδασε τὴν Καμπάναν μετὰ ἐξοδα ἐ-
δικά τῃ ὁ Καπιτάνιος, καὶ τὴν ἐποσφύρειν εἰς τὸ Μοναστήριον,
καὶ ἀνταμοιβὴν τῆς ἀεργεσίας, καὶ ἀχαιρίαν πρὸς τὴν Πανα-
γίαν. καὶ μάλιστα ἐφιλοτιμήθη νὰ τὴν κάμῃ μετὰ ὅλῃ τὴν ἀκρί-
βειαν τῆς τέχνης, ὅθεν ἦτον πλέον ἡδύφωνος ἀπὸ τὰς ἄλλας
ῥεῖς. ἐκρέματο δὲ αὐτὴ ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Καμπαναρίας,
ἕως καὶ πῶρα πρὸ ὀλίγου, καὶ ὅταν ἐσήμαινεν, ἐσήμαινεν ἐν ταυτῇ,
καὶ ἐδηλοποιεῖ, καὶ ἀνεμίμησκε τὸ γεγονός θαῦμα, εἰς δόξαν καὶ
τιμὴν τῆς παναγίας Δεσποίνης ἡμῶν.

Ε'τερον Θαῦμα.

Περὶ τῆ Χρυσόχοῦ τῆ ἰδούσης τὴν Πορταίτιαν.

Η σέβασμιά ἐκείνη εἰκὼν, ἡ παρὰ τῆς Ὁσίων Πατέρων ἐν
τῇ μυρσίῃ εὐρεθεῖσα, ἐτάθη καὶ εἶναι πάνποτε, ἡ δόξα
καὶ τὸ καύχημα τῆς Μοιῆς. καὶ αὐτὴν ἔχουσιν οἱ Μοιῆχοι, ὡ-
σὰν σῆα θεῖον καὶ ἱερὸν κειμήλιον. καθὼς ἔχουσιν οἱ Κυκλιῶται
εἰς τὴν Κύκλον τὴν παρὰ τῇ θείᾳ Λυκά Ἰστορηθεῖσαν, καὶ οἱ
Μυγασηλαῖοι τὴν ἀλλήν εἰς τὸν Μωριά, καὶ οἱ Σερβιῶται
τὴν ἐτέρην εἰς τὴν Τραπεζύντα, καὶ οἱ Ἰβηριῶται τὴν παρὰ αὐτῇ
Πορταίτιαν λεγομένην. (1) ἐπειδὴ ὁμοῦ ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν
ἐπαλαιώθη τὸ φέρεμά της, ἦγον τὸ χρυσὸν κόσμημα μετὰ τὸ ὁ-
ποῖον

(1) ἡ Θεομητορικὴ αὕτη καὶ
θαυματουργὸς εἰκὼν, περὶ τῆς ὁ-
ποίας εἶναι ὁ λόγος, εἶναι πα-
λαιότατη, καὶ μόλις φαίνεται ὁ χα-
ρακτήρ τῆς προσώπου, πλὴν εἶναι
ὑπὸ πάντων ὁμολογούμενον, καὶ ἡ-
μεῖς οἱ ἴδιοι τὸ ἐγνωρίσαμεν ὅτι
ἐκπνέει πολλὰς δαδίας ἀρρίπ-
τον καὶ ἀκατανόητον, δι' ὃ καὶ αἱ
χρυσῆς ἔχεται πόδον νὰ τὴν
ἴδωμεν, καὶ μὴ δυνάμεθα νὰ εἰσέλ-
θωμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ζῆτον καὶ
τὴν εὐχάριστον οἱ Πατέρες εἰς τὴν
πόρταν τῆς Μοναστηρίου κατὰ πα-
λαιὰν συνήθειαν, καὶ τὴν προ-
σκυνῶμεν καὶ τὰ ἀφιερώματά τους
προσφέρουσι. τὴν εὐχάριστον δὲ μὲν
λιτανείας καὶ μεγάλης προπομπῆς,
πάντες ἀπαρασταλῶντες μὲν τὴν
Λειτουργίαν, εἰς πᾶσαν ῥοπὴν· ὁ
ἁγιότατος, ἢ οἱ ἁγιοὶ προπορεύον-
ται καὶ τὴν τάξιντες, μὲν θυμια-
τῶν ἀργυρῶν, κατόπιν ἔρχον-

ται οἱ ἐφημέριοι, ἄλλος κρατῶν τὸ
ἱερὸν διαγγέλιον, ἄλλος τὸ τίμιον
ξύλον τῆς ζωοποιῆς Σταυροῦ, ἔπει-
τα ἀκολουθεῖν δύο βασάζοντες μετὰ
δωλαβείας τὴν ἀγίαν εἰκόνα τῆς
Θεοτόκου, εἶτα ὁ Καθηγούμενος, καὶ
οἱ λοιποὶ καὶ συζυγίαν, καὶ τὴν
τάξιντες. οἱ δὲ φάλλται εὐθὺς ὁ-
πῇ βάλεν χεῖρ νὰ εὐχάριστον τὴν
εἰκόνα ἀπὸ τὸ εἰκονοστάσιον, φάλλ-
λῶν Θεομητορικὰ ἄσπρατα, ἕως
ὅπῃ νὰ τελειώσῃ ἡ λιτανεία καὶ
νὰ ἀποτεθῇ πάλιν ἡ ἀγία εἰκὼν
εἰς τὸν τύποντες, ὁμοίως καὶ ἡ καμ-
πάναις ὅλαις εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ ἔξ-
σημα σημαίνον ἐναρμονίως, καὶ
τόσῃ κατένυξιν προξενῶν, ὡς
ὅπῃ ἦκεσαν πολλοὺς καὶ ἔλεγον
βλέπωντας τὴν δόξαν τῆς Θεοτόκου,
καὶ ἀκούοντας τὰς καμπάνας, φαί-
νεται μοι, ὅτι εἶναι ἡ δευτέρα πα-
ρεσσία τῆς Χρυσῆς, καὶ σημαίνει ἡ
σάλπιγξ.

ποῖον τὴν ἔχουσι καλλωπισμῶν, ἠθέλησαν γὰρ τὸ ἀλλάξαι γὰρ
βάλλειν νέον, καὶ λοιπὸν ἀγαθόντες τὴν ὑπὸ τὸ εἰκονοστάσιον, τὴν
ἔθεσαν εἰς τόπον ἐπιτήδειον μέσα εἰς τὸ καθολικόν, καὶ ἄρχισεν
ὁ Χρυσόχοος μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου, γὰρ μεγάλη τὸ παλαιόν,
ὅθεν γὰρ βάλλει τὸ νέον. ὁ δὲ Ἐκκλησιαάρχης ὅπως ἐκεῖ παρίστατο,
κρίας τυχεύσης, ἀγῆκεν ἔξω εἰς τὴν Νάρθηκα. καὶ ἰδὼν, ἐκεῖ
ὅπως ἦτον ὁλος δοσμῶς εἰς τὸ ἔργον ὁ Χρυσόχοος, μὴ πολλῆς
προσοχῆς, ἰδὼν λέγων, ἀκούει ἑξαφνα ἐπάνωθεν τε μίαν μετείαν
φωνῶν, γλυκεῖαν ὅμως καὶ περηνῶν, λέγουσαν, ἑλαφρά, ἑλαφρά
κτύπα γὰρ ἔχεις τὴν δ' ἑλῶν, ἐπειδὴ εἶναι παλαιὰ ἢ εἰκόνα. αὐ-
τὸς δὲ ἀναβλέψας, εἶδε μίαν μεγαλοπρεπεστάτην γυναῖκα, με-
λαμφοῦ φορέματα ἐνδεδυμένην, καὶ ἑξωσμένην μετὰ χρυσοῦν
μανδήλιον, καὶ περὶ αὐτὸς γὰρ λάβει καιρὸν γὰρ τὴν ἐρωπήσῃ, τίς,
καὶ πόθεν ἦτον, ἐπέστρεψεν αὐτῇ, καὶ εἰσῆλθε μέσα εἰς τὸ ἅγιον
Βῆμα ὑπὸ τὴν ἰότιον πύλιν, καὶ δραμόντος αὐτῆς γὰρ τὴν προφ-
θάσῃ, ἄφαντος ἐγένετο. κράζει μέσα παρὼθεν τὴν Ἐκκλησιάρ-
χην, τὸν ἐρωτᾷ ἐὰν εἶδε, ἢ ἐὰν ἤκουσε τίποτες, καὶ αὐτὸς δὲ
εἶχε παντελῶς τὴν εἰδήσιν τῆς γυναικὸς. καὶ ἀκούσας αὐτῆς παρὰ
τῷ χρυσοχόῳ, ἐθαύμασε, καὶ θαῦμα, καὶ ἐμφάνειαν τῆς Θεοτόκου
ἔλεγε τὸ γυνώμενον. ἀποτίσας δὲ ὁ Χρυσόχοος εἰς τὴν κόγχην
τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, εἶδεν ἐκεῖ τὴν Παναγίαν ἰσορυσμένην, καὶ
ἦτον ὁμοία καὶ πάντα καὶ ἀπαράλλακτος μετὰ τὴν γυναῖκα ὅπως τῇ
ἐφαίνη.

Ἑ^{ρι}τερον Θαῦμα.

Περὶ τῆς ὀλιγοψυχίας ἐκ τῆς γένεως τῆς πύργου
ἐν μὴ πεσόρτος.

Μία ὑπὸ τὰς βασιλικὰς οἰκοδομὰς, ὅτῃ ἔγιναν εἰς τὸ Μοναστήριον, εἶναι καὶ εἰς πύργος κείμενος πρὸς Δυσμὰς εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τῆς Μοναστηρίας, ὡσὰν φράγιον. ἡ σέγις τοῦ εἶναι πυραμοειδῆς, ἑξαβάστα κατὰ τὴν ὀρθογώνιον τὴν λέγουσιν, ἐπὶ τὴν εἰς μίαν τοιαύτην σέγιον, ἀλλῶς δὲ ἢ πορτὶνὰ νὰ σταθῇ τινὰς, παρὰ νὰ ἔχη ἐπὶ τὴν εἰς τὰς κεραμίδας σκάλαν πλαγίαν σμύλιν, καὶ σειρὰ δεδεμμένη ὑπὸ τὴν ἄλλαν πλῆθυν, καὶ ἐπὶ τὴν εἰς

εἰς αὐτὴν τὰ πατῆρ καὶ τὰ τέκνα. συνέβη δὲ μίαν φοράν ἐν καιρῷ ὅπῃ ἔβαιναν γέαις κεραμίδια καὶ ἄλλα διορθώματα ἔκαμναν, συνέβη λέγω καὶ ἐγγλίσθησεν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς σέγης αὐτῆς τὸ πύργον, οὗτος ὑπεργός, κρατῆρας καὶ εἰς τὰς χεῖράς τε, μίαν σάμναν γεμάτῳ νερόν, καὶ ἐφέρετο εἰς τὰ κάτω βεσάζοντας καὶ τῶν σάμνων, ἕως ὅπῃ ἔφθασεν εἰς τὰς πλάκας ὅπῃ εἶναι εἰς τὰ χεῖλη τὸ πείχον, καὶ ἐξέχευεν ὀλίγον ἀπὸ τὸν πείχον, ὅπῃ καὶ δεξιμῆος, καὶ μετὰ καθελογῆς ἀσφάλειαν τὰ τέκνα τινὰς, ἰλιγγιᾷ δὲ τὸ ὕψος καὶ τὸ κρημνώδες. εἰς οὗτος ποιεῖτον πίπον ὅπῃ φοβερίζει τὸν ἔχοντον κίνδυνον, τίς τὰ μὴ τὸ εἶπῃ θαῦμα ὑπερφυές; ἐκεῖ λέγω ἐσάθην πλέον, καὶ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἀπέφυγε τὸν θάνατον, ἐπικαλεσάμενος τῶν Θεοτόκον εἰς βοήθειαν, τῶν Κυρίαν καὶ προστάτιδα τῆς Μονῆς.

Ἐν τέρῳ Θαῦμα.

Περὶ τῶν μυλαρίων ὅπως ἐκρημνίσθη μετὰ λαδί
φορτωμένον.

Ηλθε ποτὲ εἰς ποροσκυύησιν τῶ Μοναστηρίου, εἰς Μιτυλη-
ναῖος, καὶ ὀλαβηθεὶς τῷ Παναγίᾳ, ἔταξε νὰ στείλῃ εἰς
φορτίον λάδι, νὰ καὶ εἰς τὸν Ναόν της. κατέβη λοιπὸν εἰς τὴν
Χώραν, ὅπῃ εἶχε τὸ λάδι, ὁμῶς μὲ τὸν βορδονάριον. (ἔτις ο-
νομάζεν τὸν ὀπισθὰ τῶ μελαρίου τῶ Μοναστηρίου, καὶ παρέδω-
κεν εἰς αὐτὸν δύο τελέμια, τὰ ὅποια λαβὼν ἐκεῖνος, ἤρχετο
εἰς τὸ Μοναστήριον. ἐλθόντων δὲ τῶ μελαρίου παρὰ πᾶσι ἀπὸ
τὸν Ναὸν τῶ μάρτυρος Φαντείου, εἰς εἰς αὐτὸν καὶ κρημνίσθη τὸ-
πον, ἐκρημνίσθη ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ φοβερὸν ὕψος τὸ μελᾶριον ὅπου
ἐσύκωνε τὸ λάδι, καὶ ἔπεσε κάτω εἰς τὸν ποταμόν. ὁ δὲ μὴ δυ-
νάμενος τί νὰ κάμῃ, (χειμῶν γὰρ ἦν ὁ καιρὸς, καὶ τοκτὸς ὥ-
ρα) καὶ μάλιστα μὲν ἔχοντας καμμίαν ἐλπίδα, ὅτι θέλει ζῆσθαι
τὸ μελᾶριον, ὅλῃ τὸ πολὺ ὕψος τῶ τόπῃ ὅπῃ ἔπεσε, τὸ ἀφῆ-
σαν ἐκεῖ ὡς φοβισμῶν. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον ἐδινγίσθη
τὸ συμβαῖν. δὲν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, καὶ κτύπος ἔξωθεν τῆς
πόρτας τῶ Μοναστηρίου ἠκούετο, καὶ κλημετισμὸς μελαρίου, καὶ αὐτὰ
δὲν ἔπαυσαν ἕως ὅπῃ ἀνοίξεν ὁ πορτάρης, καὶ ἀνοίγωντας, ὡ πα-

G 4

ραδό-

ραδόξε θαύματος, βλέπει τὸ κρημνισμὸν μελάριον, καὶ μετὰ τὴν ἐμποροδινὰς ποδάρια ἐκτύπα τὴν πόρταν, καὶ ἐξαπλάγη ὁ ἀνδρῶπος, καὶ βιώνοντας το μέσα, ὅλοι ὅσοι τὸ εἶδαν τὴν ὥραν ἐκείνῳ ἐξεπλάγησαν, καὶ θαῦμα τῆς Θεοτόκης ἔλεγον τὸ γινόμενον καὶ πάντα, καὶ ἕατὶ ἔζησε, καὶ ἕατὶ δὲν ἐχίδνυσαν τὰ τελέμια τῆς λαδίας, καὶ ἕατὶ ἔδρηκε τόπον νὰ εὕγῃ ἀπ' ἐκεῖ ὅπῃ ἔπαισε, καὶ νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸν δρόμον. ἀλλὰ δὴ τῷ θαύματι τῷ θαῦμα ἐπικολάθησαν ἕτερον. ὅτι δ' αὖτε, τὴν ὥραν ἐκείνῳ ὅπῃ τὸ ἐξεφόρπυσαν, ἔπαισε καὶ γῆς, χωρὶς πνοῆς καὶ ζωῆς καὶ ἐφόρπυσαν. τὸτο δὲ κοινολογηθὲν πᾶσι ἀκόλαστον ἡμέραν, καὶ ἀκεστον, εἰς ὑπορίαν ἔβαλε τὰς πάντας, καὶ τί νὰ εἶπῃ δὲν ἤξεύρων, καὶ ποίαν αἰτίαν νὰ ὑποδώσῃ τῷ γνομονῶν δὲν ἠδυνάσθητο. καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕστερον εἰς ἀπορίαν ἔμειναν, καὶ ἄλλῳ ἀφορμῇ τῷ θαύματος δὲν ἠμπόρισαν νὰ σοχαθῶν, παρὰ τὴν πολλὴν δὲ λάβειαν πρὸς τὴν Θεοτόκον, ἐκείνη ὅπῃ ἀφιέρωσε τὸ λάδι, ἕατὶ τὴν ὁποίαν ἐδέχθη τὸ δῶρόν τε, καὶ νὰ χαθῇ δὲν τὸ ἄφισεν.

Ἔτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆς Χαῤῥμ τῆς μὴ δυνηθείσης εἰσελθεῖν εἰς τὴν Μορὴν.

Ανῶθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς, ἐπεκράτισε καὶ κτιστικῶς ἕταξιν, νὰ μὴ εἰσέρχονται γυναῖκες μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον. τὸ ὅποιον καλὸν καὶ μέλει τῆς σήμερον ἡκιστατεῖται, καὶ ἀπαραβάτως φυλάττεται. ἕατὶ ὅσαις γυναῖκες ἐδοκίμασαν νὰ εἰσελθῶν, δὲν ἔμειναν ποτὲ ἀτιμώρηταις. σωῆν δὲ νὰ ὑπάγῃ μίαν φορὰ εἰς προσκυμῆσιν τῷ Μοναστηρίῳ, τῷ Ἀΐμα Πασᾶ ὁ ἀναστάτης, καθὼς ἐπιχωρίως λέγεται, ἦγεν ὁ τερικτὶ λεγόμενος μπατζεβάνης. ἡ δὲ Χανῆμ ἡ σύζυγος τῷ Πασᾶ, ἐπαρακινῶσε καὶ τὴν σύζυγον τῷ ἀναστάτῳ Μαρκελῶν ὀνομαζομένῳ, νὰ ὑπάγῃ καὶ αὐτὴ μετὰ τὸν ἄνδρα εἰς τὸ Μοναστήριον, ἕατὶ νὰ συρριανίσῃ. καὶ αὐτὴ, ὦ, μεγάλως τὸ ἐπιθυμῶ, ἀπεκρίθη, Κυρία μου, νὰ ὑπάγω νὰ ἰδῶ τὴν θαυμαστὴν ἐκείνῳ ὡραιότητα ὅπῃ ἀκῶ, ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν, ἐπεὶ δὲν θέλει ἡ Παναγία μας νὰ ἐμβαίνειν μέσα ἡ γυναῖκες. ταῦτα ἀκῶσα ἡ ἀσεβὴς ἐκείνη, ἐγέλασε πλα-

τὴν

τὴν καὶ μετὰ τὸν γέλωτα, χλοαῖζον καὶ καταγελάσας τὴν δὲ Θεῖαν τάχα, καὶ τὴν αὐτοσίαν τῆς γυναικός, καὶ ἀπλῶς τὴν πλάνῳ τῇ Χριστιανῶν. καὶ αὐτὴ ἐγὼ ὑπάγω, τῆς λέγει, δὲν με ἀφήνει ἡ Παναγία σας νὰ ἐμβῶ μέσα; μὴ, μὴ δοκιμάσῃς τῆς ἐλπίδος, Κυρία μου, πέποιον πρᾶγμα, ἕατὶ νὰ μὴ πάθῃς κανένα κακόν, ἐπεὶ δὲ ἔτῃ ἔχω ἀκῶτον, πῶς ὅσαις ἐδοκίμασαν νὰ ἐμβῶν μέσα, ἔπαθαν ὅλαις, καὶ τίς σὺ ἡ ἀνάγκη; αὐτὰ τὰ ἀπλοϊκῶς καὶ ἀπαιδῶτως λεγόμενα, ἠρέθισαν, καὶ μᾶλλον ἐπαρακίνησαν τὴν Τερικτὴν νὰ ὑπάγῃ. εἶα μὴ ἕατὶ ἰδῇ τὴν Θεοτόκον Ἐκκλησίαν ὅπῃ ἦκε, καὶ ἄλλο, ἕατὶ νὰ δοκιμάσῃ αὐτὴ εἶναι ἀληθινόν, πῶς ἐμποδίζει ἡ Παναγία τὰς γυναῖκας. ἡπιμάθη λοιπὸν, καὶ ἰκανῶς ἔλαβεν ἀντάμα τῆς συνοδείας, καὶ ἐκίνησε πρὸς τὸ Μοναστήριον, μετὰ πολλὴν φωνασίαν καὶ ὑπερηφάνειαν, νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐμβῇ μέσα εἰς τὸν Ναόν, ἕατὶ νὰ δείξῃ ψεύδος καὶ φλυαρίαν, ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ πλανημένοι τάχα εἰς Ῥωμαῖοι λέγουσι, καὶ ἐξομίζουσιν. ἀφ' οὗ δὲ ἀπέρασε μιᾶς ὥρας δρόμον, καὶ ἀνέβῃ εἰς τὸν ὅπῃ λέγεται τῷ Χαριτλάρῳ, καὶ ἔλειπεν ἀκόμα ἄλλης μιᾶς ὥρας δρόμος νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Μοναστήριον, νὰ καὶ φθάσῃ Ῥωμαῖος, εἰς πικρῶν μυνημάτων μυνητῆς, λέγων, ὅτι ἀναψεν ὁ πύργος τῆς καπκαίεται, καὶ τινὰς δὲν δύνανται νὰ πλησιάσῃ ἐκεῖ. ταῦτα ἀκῶσα ἡ Χανῆμ, καὶ ἐκπλαγεῖσα εἰς τὸ ἀποροδοκίητον καὶ ἀνέλπιστον ἄκυσμα, ἐγράφη παρὰ τοῦ εἰς τὰ ὀπίσω κακῶς ἔχοντος, καὶ ἄλλο δὲν εἶχεν εἰς τὸ σῶμα τῆς, παρὰ τὸτο, Νέα Μορὴ, φύλαξαι τὰ τζοβαερικά μου, καὶ νὰ σὲ κάμω μίαν χρυστὴν φορεσίαν. καὶ ὦ τῷ θαύματι, ὅλος ὁ πύργος ἠφανίσθη ὑπὸ τὸ πῦρ, μόνη δὲ ἡ κάμερά τῆς καὶ τὸ ζήτημά τῆς, ἔμεινον ἀβλαβῆς. καὶ ὥς ἡ ταπεινὴ τῷ πνέματι ἀειπάρθετος κόρη, ἐταπείνωσε καὶ εἰς τὰ βάθη τῆς λύπης ἐβύδισε, τὴν ὑπερήφανον καὶ ὑψηλόφρονα σύζυγον τῷ Πασᾶ, καὶ τὴν ἔκαμε νὰ βιβαιοθῇ ἐμπαράπως, εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἦκε μετὰ λόγια, καὶ δὲν τὰ ἐπίσταν, ἀλλὰ τὰ ἐγέλα, καὶ πεπλανημένων ἀνθρώπων καμώματα τὰ ἔλεγε. σώζονται δὲ ἀκόμα καὶ τὴν σήμερον λείψανα, ὑπὸ τὰ ἱερὰ ἄμφια, ὅπῃ ἔκαμαν μετὰ χρυσούφαντι ὅπῃ ἔσειλιν εἰς τὸ Μοναστήριον. τὸ δὲ παράδοξον ἦν, ὅτι ἕατὶ νὰ μὴ ἔχῃ τὸν καμμίαν ὑποψία, ὅτι ἔγινεν ὑπὸ ἀνθρώπου, εἶδον λέγουσι, πολλοὶ τὸ πῦρ, ὅτι κατέβη ἐξαίφνης, καὶ ἔκαυσε τὴν σέβην τῷ πύρ-

πύργῳ, ἔπειτα ἦλθε καὶ εἰς τὰ κατώτερα μέρη. ἔκτοτε δὲ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὠνομάδῃ καὶ ὀνομάζεται μέχρι τῆς σήμερον, ὁ καμνὸς πύργος.

Ἔτερον Θαῦμα.

Περὶ τῆς Γνωτικῆς τῆς παρὰ τῆς Θεοτόκου λαβύσης τὸ φλωρίον.

Γυνή τις ὑπὸ χωρίον, Καλιμασία λεγόμενον, ἔχεσα δὲ λαβύσαν εἰς τὴν Νέαν Μονὴν, ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὴν τὰ τωράγματα τῆς. συνέβη δὲ μὲν ταῦτα νὰ ἀδομήσῃ, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς ἑλπίαν τῆς ἀναγκαίων, καὶ τινὰς δὲν δέσκειτο νὰ τὴν βοηθήσῃ, καὶ νὰ τὴν παρηγορήσῃ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς. ἐπαλαιπαρεῖτο λοιπὸν ἡ ἀλογημένη, καὶ ὑπὸ τὴν ἀδωρίαν, καὶ ὑπὸ τὴν ὑπέρησιν τῆς χρεωδῶν· οἱ δὲ συγγενεῖς τῆς (ὡς φαίνεται δὲν εἶχε παιδιά) πῶς μόνον ἐπήγαιναν καὶ τὴν ἐβλεπαν, ὅσον ὅπως νὰ τὴν πικραίναν, καὶ νὰ καταξώγαν τὴν καρδίαν τῆς, μὲ τὰ σκληρά τε καὶ ἀπαύθρῳπα λόγια, λέγοντές τῆς, καλὰ νὰ πάθῃς, ἔτῃ σὺ ὁρέπεις, βρώμιζε τώρα αὐτὴ ὅπως κείπεται. ἃς ἔλθῃ νὰ σὲ κοιτάξῃ ἡ Νέα Μονή, ὅπως τῆς ἔγραψες τὰ τωράγματα σου. αὐτὴς τῆς ἀπαυθρόπης ὀνειδισμὸς ἀνέεσα, τῆς ὑπέμεινε μὲ σιωπῇ, λέγεσα μόνον, ἃς εἶναι Παναγία μου καὶ τὴν ἀγάπην σου. μίαν ἰστέραν ὁμῶς, πολλὰ ἀναγκαθεῖσα ὑπὸ τὰ πονηρικὰ τῆς, ἐκλαυσε πικρῶς, καὶ, Παναγία μου, ἔλεγον, ἡ ἐλπίς τῆς ἀπληπισμῶν, ἡ κυβερνήτριά τῆς πτωχῶν, ὁ ἰατρὸς τῆς ἀδυνατώνων, βλέπεις Παναγία μου, Κυρία μου, τὴν θλίψιν τῆς καρδίας μου, τὴν ἀνάγκην μου τὴν γνωρίζεις, λοιπὸν δεῖξαι καὶ εἰς ἐμὲ τὸ ἐλεῶσαι, καὶ ὅπως θέλεις ἐλεηθέρωσαί με ὑπὸ τὰ δεινὰ ταῦτα. αὐτὰ λέγεσα μοναχῇ, καὶ σρέφεσα μέσα εἰς τὴν νύκτῃς, ἀπεκοιμήθη, καὶ ἰδὼν, τίς νὰ μὴ θαυμάσῃ Χριστιανοὶ ἀδελφοί, καὶ μὲ χαρμόσυνα δάκρυα τὸ πέλαγος τῆς οἰκτιρῶν τῆς Παναγίας Θεοῦ νὰ μὴ δοξάσῃ; ἰδὼν λέγω τῆς ἐφάνη μία γυναῖκα ἀγνώριστος, καὶ τί ἔχεις, τῆς λέγει, καὶ πῶς πολλὰ λυπεῖσαι καὶ κλαῖεις; αὐτὴ δὲ λαβῶσα ἀφορμὴν, ἄρχισε καὶ ἐδινῆθη τὰ πάντα, τί ἔκαμε, καὶ τί ἔπαθε. καὶ τέλος πάντων, ὅτι ἀδοκεῖ, καὶ

ὅτι

ὅτι κυβερνήσιν δὲν ἔχει. ἡ δὲ φανεῖσα ἐκείνῃ ξανὴ γυνή, τὴν ἐπαρηγόρησεν εἰς ὅλα, λέγεσα πρὸς αὐτὴν καὶ τῷ, ὅτι ἡ ἀδωρίά σου ἔπαυσε πλέον καὶ μὴ φοβῆσαι. λάβε δὲ καὶ τῷ τὸ φλωρίον καὶ νὰ κυβερνηθῇς, πρὸς ἄραν, καὶ ἐγὼ ἔχω πάλιν τὴν φροντίδα σου. ἡ δὲ Καλιμασιώτισσα τὴν ἠρώτησε, καὶ ποῖα εἶσαι ἐσύ; ἐγὼ εἶμαι τῆς ἀπεκείθῃ, ἡ Νέα Μονή. ἐξύπνησεν δὲ αὐτὴς τὴν ἄραν ἐκείνῃ ἡ γυναῖκα, καὶ ὡς τῆς θαύματος, ἀρέθῃ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ὅλη ὑγιὲς, κρατῶσα καὶ τὸ φλωρίον εἰς τὴν δεξιάν τῆς χεῖρα. τότε γενόμεναι, ἔτυχεν νὰ κατέβῃ τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἰς τὴν Καλιμασίαν, ὁ ἡγούμενος τῆς Νέας Μονῆς, Ἀνθιμος ὀνομαζόμενος, ὁ ὀπιλεγόμενος Ἀγιοπατερίτης, τὸ ὁποῖον μαθεῖσα ἡ γυνή, τὴν ἔκραξε, καὶ τὰ ὅσα ἐπαύσα ἐδινῆθη, τὰ ἐφανερώσε, καὶ τὸ φλωρίον, ἐκείνο τὸ παρὰ τῆς Παναγίας δοθεὶς πῦρ ἐνεχείρησεν. ἀλλὰ τὰ μέχρι τότε, καὶ ὁ μακαρίτης ἐκείνος Ἀνθιμος, μὲ χαρὰν μᾶς τὰ ἐδινῆθη, καὶ ἡμεῖς μὲ πονηρικῶς χαρὰν τὰ ἐγράψαμεν, τὸ ἀκόλουθον ἔρως, καὶ ἐκεῖνος μὲ λύπην τὸ ἔλεγε, καὶ ἡμεῖς λυπέμενοι τὸ ἀποδέττομεν εἰς τὸ δεινόν. ἔμεν λέγει τότε ἀκούμα ἐν ἡμέραις ἀφροσύνης μου νέος, κατ' ἀρχὰς τῆς πρῶτης μου ἡγεμονίας καὶ καὶ τῷ δὲν ἐβλάθθηκα εἰς πολλὴν περιέργειαν, νὰ φυλάξω τὸ φλωρίον ἐκεῖνο, ὡς αὐτὸν εἶναι ἱερὸν κειμήλιον, ὅθεν καὶ πολλὰ τὸ ἐμετατόνησα ὑπερον. σὰς βιβλιώϊω ὁμῶς, ὅτι αὐτὴκοος ἐγρόμην τῆς θαύματος, καὶ εἰς τὰς χεῖράς μου ἔλαβα τὸ φλωρίον ἐκεῖνο, καὶ τὴν γυναῖκα ἐφιλοδώρησα καὶ ἐκυβέρνησα.

Ἔτερον Θαῦμα.

Κατὰ ἱεροσύλα γεγονός.

Μᾶς ἐδινῆθη ἀκόμα καὶ τῷ, ὁ σεβασμιώτατος γέρων Ἀγιοπατερίτης. ἡ δεκάτη τετάρτη ἦτον λέγει, τῆς Σεπτεμβρίου Μηνός, ἐν ᾗ γίνεται μεγάλη συνδρομὴ τῆς Χριστιανῶν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἐντοπίων καὶ ξένων, καὶ τὴν ὑψώσιν τῆς τιμῆς καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ. λοιπὸν εἶχον ἀποκεῖμενον ἐπάνω εἰς τὸ προσκυνητάριον τὸν θείον Σταυρὸν μὲ τὸ τίμιον ξύλον, καὶ νὰ τὸ προσκυνοῦν καὶ νὰ ἀγιάζονται οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τὴν ἐν αὐτῷ θείαν

θείαν χάριν. τινὲς δὲ ἐκ τῶν προσκυνητῶν, ἐφιλοδωρῆσαν τὴν Ἐκκλησιάρχῃ καὶ τῷ συνήθειαν. ὁ δὲ παρατηρήσας εἷας κάποιος Χριστιανός, ὅτι ὁ Ἐκκλησιάρχης ἐναχολεῖτο εἰς τὸ νὰ γράφῃ τὰ ὀνόματα ἐκείνων ὅπῃ ἔδιδαν τὰς Λειτουργίας, καὶ τὰς παρακλήσεις, ἰδὼν δὲ καὶ τὰς ἄλλας, ὅτι εἶχαν τὸν νῦν τὸς ἐκεῖ, καὶ εἰς ἄλλο μέρος δὲν ἔβλεπαν, εἰρὼν λέγων τοιαύτῳ δίκαιον, ἄρπαξεν ὑπὸ τὸ προσκυνητάριον τὴν τίμιον Σταυρὸν, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ τινὰς, καὶ ἔφυγε τὸ ὀγκνηρότερον. καὶ ἔπο μὲν ὁ ἱερόσυλος, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης ἐλθὼν μετ' ὀλίγον, καὶ μὴ εἰρὼν τὸν Σταυρὸν, εἰς μεγάλῳ ἀγωνίᾳ καὶ λύπῃ ἐπέσε, καὶ τὴν νὰ κάμῃ δὲν ἤξυρον. Ἀλλ' ὁ τῶν θαυμασίων σου πανύμνητε Δέσποινα, ὀλίγον ἐξεμάκρυνεν ὁ ἱερόσυλος ἐκεῖνος, καὶ ἤλθεν ἕως εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας μάρτυρος Φαειρῆς, καὶ ἐκεῖ (δὲν ἤξυρῳ πλέον τὸ κυρίως αἷτιον, ἢ τὰς θερμὰς δεήσεις τῆς Ἐκκλησιάρχῃς ἐπήκυσεν ἢ ἀσπλαγχνίατης, ἢ ὅτι νὰ μὴ ὑπερηδῇ τὸ ἱερόν ἐκεῖνο κειμήλιον, ἢ καὶ ὅτι νὰ σωφροίσῃ, καὶ πρὸς σωτηρίαν νὰ ὁδηγήσῃ τὸν ἱερόσυλον ἐκεῖνον, ἀγνοῶ, ἐκεῖνη μόνη γινώσκει τῷ ὄντι αἰτίαν) ἐκεῖ λέγων εἰς τὸν ἅγιον Φανέρειον, ἐπέσε τυφλὸς εἰς τὴν γῆν, καὶ κυριεύμηνος ὑπὸ φόβον καὶ φόμον ἀνείκασον, ἐφώναζε καὶ ἐκίρυσσε παρρησία εἰς τὰς δεξιὰς τὸ τόλμημά τε, καὶ τῷ ἱεροσουλιάνῃ. ὁ δὲ γνωεῖσας καλῶς τῷ θεῷ ὁργῇ, ἐμεταίωσε τῷ ἁμαρτάνῃ, καὶ τὸ φῶς τε ἐζήτει θερμῶς, καὶ μὲν δακρύων, ὑπὸ τὴν Μιτέρα τῆς φωτὸς, τὴν ἀειπάρθεον Θεοτόκον. ἀλλὰ ὅτι νὰ γούη μέγα καὶ λαμπρὸν τὸ θαῦμα, δὲν τὸ ἔλαβεν, ἕως ὅπῃ τὸν ἐχειραγῶνησαν, καὶ ἤλθε πάλιν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ ἀπέθηκε τὸν Σταυρὸν μετὰ τὰς ἰδίας τε χεῖρας εἰς τὸ προσκυνητάριον, καὶ τότε δευθεῖς μὲν δακρύων πολλῶν, θαυμασὰ τὰ μεγαλεῖά σου Πανάγιε, ἔλαβε πάλιν τὸ φῶς τε ὡς καὶ πρότερον, καὶ ἀνεχώρησεν ἐν εἰρήνῃ δοξάζων καὶ δὶχασι τὴν Παναγίαν, ἣτις δικαίως τὸν ἐπαίδεψε, καὶ ἀσπλαγχνίως τὸν ἐθεράπευσε.

Ε' τερον θαῦμα.

Περὶ τῆς πεσόμτος ἐκ τῆς παραθύρας
ἐ μνημὶ πασόμτος.

Λέγεται λόγος παλαιός, πῶς ὅταν ἠθέλησαν νὰ θεμελιώσῃ τὴν Μοῖν, ἐμπήξαν τέσσαρας Σταυροὺς ἀπὸ τὰ τέσσαρά-
πιν μέρη. ὑπὸ τὰς ὁποίας ἕνας ἔτι καὶ τὴν σήμερον εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐπάνω πῆς Μοῖνης προβάτειον ὄρος, ἐμπηγμένος εἰς ἕνα ὑψηλότατον καὶ μεγαλώτατον κρημινόν. εἰς αὐτὸν λοιπὸν τὸν Σταυρὸν, ἔδειξαν καὶ δείχουσιν πολλὴν ἀλάβειαν οἱ ἀνθρώποι διὰ τὴν ἀρχαιοπιάτη. ὁ δὲ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ θεία χάρις, ἐνεργεῖ πολλάκις σημεῖα καὶ τέρατα εἰς πολλὰς. καὶ ἐντεῦθεν ἐξαπλώθη ἡ φήμη καὶ μόνον εἰς ὅλην τὴν Νῆσον, ἀλλὰ καὶ εἰς μακρὰς ξενιτείας. ὁ δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τῆς Σεμπτεμβρίου, γίνεται ἐκεῖ μεγάλη λαοσυμαξία, καὶ ἐνπρίων καὶ ξένων. καὶ φάλλεται ἡ Ἐορτή, καὶ ὁ Σταυρὸς ὑψῆται μέσα εἰς τὸ σπήλαιον τῶν Ὁσίων Πατέρων, ἔπειτα ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλήθη καταβαίγουσι καὶ ἀσπάζονται τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκεῖνον τὸν παλαιὸν τὸν σιδιρῆν, καὶ ὑπάγει ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. ἤλθε δὲ πρὸ χρόνων τινῶν εἰς τὴν πανήγυριν αὐτὴν, καὶ εἷας Χριστιανός Χῖος, Παντελῆς ὀνομαζόμενος, Παντελίδης τὸ ὀπίκλιν. ὅς τις ἔχωντας φίλος καὶ συγγενεῖς εἰς τὸ Μοναστήριον, ἔμεινεν ἐκεῖ καὶ τὴν ἀκόλυστον νύκτα. (ἐν ἡ τελείται ἡ μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος Νικήτας) ἀφ' ἧς λοιπὸν ἐδείπνησεν αὐτὸς μετὰ τὴν συνοδίαν τε, ἄρχισαν νὰ φλυαρῇ καὶ νὰ χορευθῇ ὡς δημόδεις ἀνθρώποι ὅπῃ ἦτον, καὶ δὲν τὰς ἐφθασαν τὰ ἄλλα τὰ πρότερα, ἀλλὰ ἀκόμι καὶ τὴν ὥραν ὅπῃ ἀνεγίνωσκον τὰς οἰκας τῆς Παναγίας διὰ νὰ κοιμηθῇ, κάποιος ἐπέραξε τὸν εἰρημνικὸν Παντελῆν, καὶ αὐτὸς τὸν ἤλεγξε λέγωντάς τε, δὲν φοβεῖσαι τὸν Θεόν, ὡς καὶ τῷ ὥραν ὅπῃ ἐξάβρομην τὰς Χαιρετισμούς τῆς Παναγίας, δὲν ἡσυχάζεις; αὐτὰ μὲν ἔγιναν ἀφ' ἐσπέρας, τῷ δὲ νύκτα ἐσυχώθη ὁ Παντελῆς ὑπὸ τὸν ὕπνον, καὶ βλέπωντας εἷας μεγάλον ὡχράθυρον αἰοικτὸν ὑπὸ τὸ βόρειον μέρος, ἐπλανήθη, καὶ νομίζωντάς το πόρταν, ἐπέσεν ὑπὸ αὐτὸ ἔξω ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, ὑπὸ εἷας ἱκανὸν ὕψος, καὶ ἐκεῖ ὅπῃ καὶ πρῶτῳ
φορῶν

φορὰν ἐκτύπησεν, εἶναι πέτραις ῥιζομήλαις καὶ κοππεραῖς, ὁμοίως καὶ ἐπεὶ ὅτ' ἐκύλησε καὶ ἔπισεν, εἶναι δρόμος στενὸς μετὰ πέτραις τὰ βυθὸς ῥαχέαις, μετὰ ὅλον τὸτο, τὸν ἐρύλασεν ἡ Παναγία, καὶ δὲν ἔπαθε καμμίαν βλάβην ὁλότελα, ἀλλὰ ἐσυνώθη μόσος τε, καὶ ἐφώταξε τὰς ἀνθρώπους τὰ κελλία ἕως ὅτ' ἐξύπνισαν, καὶ ἀνοῖξαν τὴν πόρταν τῆς Μοναστηρίου καὶ τὸν ἐπῆραν μέσα. τὸτο τὸ ᾠδόμενον ἀκούσαντες οἱ Καλόγηροι, τὸ ἀπεδέχθησαν, καὶ τὸ ἐκήρυξαν διὰ Θαῦμα τῆς Παναγίας. καὶ ὅχι νὰ ἐγίνε τάχα ἀπλῶς διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς πειρασμὸς τὸ Μοναστήριον διὰ τὸν φόνον, ἀλλὰ διὰ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν δολάβειαν ὅτ' εἶχεν ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἀνεγινώσκοντο οἱ Χαιρετισμοί. ἔκτοτε δὲ καὶ εἰς τὰς καθεξῆς χρόνους, ὁ μακαρίτης ὁ πορνεύμενος Κλήμης (ἐπεὶ δὴ ἐγίνε μέσα εἰς τὸ κελλίον τε) ἔκαμνεν Εἰσοδὸν μετὰ πολλῶν Γερέων καὶ Διακόνων τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, καὶ τὸ πρῶτον Συλλείτουργον. εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας αὐτῷ Μητρὸς, καὶ ἑ μόνον ζῶν, ἀλλὰ καὶ μὴ θάνατον ἐδιώρισε νὰ γίνωνται, καθὼς καὶ μέχρι τῆς σήμερον γίνονται.

Ἔτερον Θαῦμα.

Δὲν εἶναι πολλοὶ χρόνοι ὅτ' ἐγίνε τὸ ἀκόλεθον Θαῦμα, ὅθ' ἦν καὶ πολλοὶ τὸ ἐνθυμῶνται καὶ τὸ λέγουσι. κλέπται ἦλθον κρυφίως, καὶ ἐκλείδωσαν ἀφ' ἐσπέρας μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον, διὰ νὰ εὗρην εὐκαιρίαν ἐν καιρῷ τῆς νυκτὸς, νὰ κλέψωσι τὰ σκεύη τῆς Ἐκκλησίας. ἔχοιτες ὁδηγόντες σὺν Καλόγηρον πρὸς αὐτοῦ Μοναστηρίου Γεννάδιον ὁμομαζόμενον, ὑποτακτικὸν τῷ τότε πορνεύμενῳ Καρβενάρῳ ἐπιλεγομένῳ. ὁ ὁποῖος Γεννάδιος ἐδιώχθη πρότερον ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ ὡς σὺν σεσηπὸς μέλος ἀπεκόπη ἀπὸ τὸ λοιπὸν σῶμα τῆς ἀδελφότητος, διὰ τὴν μοχθηρίαν καὶ τὴν φαυλοβιότητά τε. αὐτοὶ λοιπὸν ὅταν ἐσοχάδισαν πῶς καιρὸς εἶναι πλέον, νὰβάλωσι εἰς ἔργον τὴν πορνεύσαν βελῶν, ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ βλέποντες ἀπὸ τὰ παράθυρα, εἶδον τὸν Ἐκκλησιάρχην ὅτ' ἐγύριζε μέσα εἰς τὸ καθολικόν, ὅθ' ἐκρύφθησαν καὶ ἐᾶσαν φύλακτον, καὶ ἐπρόσβλεψαν νὰ φύγῃ μὴ δὲ ὥρην ἰκανῶς, ἐπῆγαν νὰ ἴδωσι αὐτὸν ἔφυγε, καὶ πάλιν μέσα τὸν βλέπουν καὶ ἐγύριζε. λοιπὸν ὅλῳ τὴν νύκτα ἐκείνην καιρο-

καιροφυλακτῆντες, ποτὲ καιρὸν δὲ εὗρηκαν ἐπιπύδον, ἀλλὰ ποτὲ μὴ, σὺν εἰσέλευτο μέσα ᾠδόμενος, ποτὲ δὲ ῥεῖς, ὥς ὅτ' ἐφθάσαντες τῷ Ὄρθρῳ, ἠλοῖσεν ἡ πόρτα τῆς Μοναστηρίου, καὶ ἔφυγαν πάλιν κρυφίως ἄφαντοι. ἀλλ' ἦλθεν ἀποστήση τις, ὅταν κρυφίως εἰσῆλθον, καὶ κρυφίως ἐξῆλθον, τίς ἐκατάλαβε καὶ ἐφανερώσε τὸν χροῖον; εἰδείς. μόσος ἀφ' ἐαυτῆς ὁ παμμόχθιος ἐκεῖνος Γεννάδιος τὰ ἐδήγησεν μὴ καιρὸν, καὶ τὰ ἐφανερώσε, καὶ ἔλεγε πῶς πῆτε ἐγνωρίσαμεν, ὅτι οἱ φαινόμενοι ἐκεῖνοι, καὶ ᾠδόμενοι μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δὲν ἦσαν ἄνθρωποι, ἀλλὰ θεῖα τις ὁπτασία, καὶ ὅτι θεόθεν, ἐμποδίστηντο, ὅταν ἦλθον ἔξωθεν ὁ Ἐκκλησιάρχης ἐν ὥρᾳ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ ἠλοῖσε τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἔτερον Θαῦμα.

Φρικτὸν καὶ βλασφήμικον γεγονός.

Α'γνα καὶ ὁ Θεὸς ἐδιώρισε μίαν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ καταβῇ εἰς τὴν γῆν, μὴ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς, διὰ νὰ κλέψῃ τὰς ἀνθρώπους, καὶ νὰ ὑποδώσῃ ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, μετὰ ὅλον τὸτο, καὶ πρὸ τῆς φοβερᾶς ἡμέρας ἐκείνης, δὲν ἐλλείπει ἀπὸ τὸ νὰ παιδέῃ τινὰς ἀμαρτωλούς, διὰ νὰ σωφρονίζωνται καὶ νὰ μετανοῶσιν οἱ ἄλλοι. καὶ εἰς ἀπόδειξιν τῆς δὲν εἶναι χρεία νὰ ἀναφέρωμεν τὰς ἐπὶ Νῶε κατακλυθούσας, εἰδὲ τὰς ἐν Σοδόμοις κατακαυθούσας, εἰδὲ τὰς γογγυσὰς καὶ βλασφήμικας Ἐβραῖας, εἰδὲ ἄλλας πολλὰς, οἱ ὁποῖοι ἐν διαφόροις καιροῖς ἐδοκίμασαν, φεῦ, τὴν θεῖαν ὀργήν. δὲν εἶναι χρεία λέγειν νὰ ἀναφέρωμεν ἄλλας εἰς ἀπόδειξιν. ἐδῶ, ἐδῶ μέσα εἰς τὸ Μοναστήριον, εἰς τῶτον τὸν ἱερὸν τόπον, ἐγίνοντο ἡ ἀπόδειξις. ἐδῶ ἐγνωρίσθη ὁ Θεός, Θεὸς ἐκδικήσεων, καὶ τὸν φοροφάνηκε. καὶ ποτὲ; ὅχι εἰς τὰς παλαιὰς καιροὺς, ἀλλὰ πῶς εἰς τῶτον τὸν ἐδικόν μας αἰῶνα, ζῶσιν ἀκόμα καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ αὐτόπται, καὶ αὐτίκοι τῶν παραγμάτων, καὶ μετὰ δακρύων μᾶς τὰ διηγῶνται. Δοχεῖται ἡμεῖς λέγειν ὁ Νεόφυτος ὁ Βαβυλῆσις, καὶ κάποιος Γερβάσιος ἀπὸ χωρίου πυργί, τὸ ἐζήτησε βέτυρον, καὶ αὐτὸς δὲν τὸ ἔδωκε λέγωντας, ὅτι δὲν ἔχω τὴν ἀδειαν νὰ δίδω διονόμους βέτυ-

βέτυρον. καὶ ἐκ τῆς ἡλθεν εἰς λογοτριβὴν ὁ Γερβάσιος μετὰ τὸν Νεόφυτον. Ὁ δὲ ἄθλιος Γερβάσιος, ἠιοῖξε τὴν μιανόντων εὐχὴν καὶ λέγει πολλὰς βλασφημίας κατὰ τὸν Νεόφυτον, καὶ εἰς ὅλον τὸ ὕψος, ἐπέφερον ὡσανύ ἐπίλογον τῇ ἁλλωντε κακολογιῶν καὶ βλασφημιῶν, τὴν βλασφημίαν τὴν ὑπερημνίαν καὶ προσκυνοῦντες ὀνόματος, τῆς Κυρίας καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Παναγίας αὐτῆς Μητρός, λέγων, ὦ τὸν Χριστόν σου (ὦ τῆς ἀσεβείας, ἴλεως ᾗ ἡμῶν Κύριε) καὶ τὴν Παναγίαν σου. εἶπα τί ἀκολουθεῖ; ἔφυγον ἐκεῖθεν ὁ Γερβάσιος, καὶ ἀναβαίνωντας τὴν σκάλαν τὴν κεκλιμένην ἐκρημνίσθη, καὶ πίπτωντας κάτω, ὡς Θεὸς κρείσσει, ἔμεινε ἱερὸς. πλὴν μὴ θαυμάσητε τὸτο ἀδελφοί, ἐπεὶ δὴ θέλειτε ἀκούσθαι ἄλλο θαυμασιώτερον καὶ φοβερώτερον. Πανῆλλα ἠκέστο, λέγουσι, τότε καὶ ἔτι καὶ μὴν ἀπεθῆναι εἰς τὴν κρημνίσαν πῶς ἀπέθανεν ἀπὸ τοῦ κρημνίσματος, καὶ ζημιώθει τὸ Μοναστήριον, εἶπον, ὅτι ἀπὸ Πανῆλλα ἀπέθανε. καὶ λοιπὸν ἐπορεύσαντο οἱ πορευόμενοι δύο ἐξαπανηκλιάρηδες, τὸν Κλήμεντα τὸν Κοινέσιον, (ὅστις ἦτον καὶ πορτάρης) καὶ τὸν Μιχαὴλ τὸν Χειλαῦ, καὶ τὸν ἐσύνεσαν καὶ ὑπάγοντες καὶ τὸν θάψαντες, χωρὶς Γερέας, (καὶ τὸτο φαίνεται μοι καὶ Θεὸς παρὰ χάρισιν ἐγίνετο, ὅτι ἐδὲ ταφῆς δὲ ἦτον ἄξιος) οἱ δὲ λοιποὶ ἐπορευόμενοι, ὅτι φοβούνται, καὶ δὲ ἐπλησιάζοντες, ἀλλὰ ἐσέκοντο παράμενα. ὅταν δὲ ἔφθασαν οἱ δύο ἐκεῖνοι οἱ βασιλεύοντες τὸν νεκρὸν, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἴσατο, καὶ ἐβλασφήμει πρὸς ὀλίγον ὁ δαίμων Γερβάσιος, μία ἄρατος δυνάμις, ἐσείσει βιαίως, καὶ ἐκλόνησε τὸν κράββατον, ἐπάνω εἰς τὰς ὤμους, καὶ ἐν ταυτῇ εὐρέθη ἐρριμμένος εἰς τὴν γλῶτταν τὸν μιανόντα ἐκεῖνον λείψανον τῆς βλασφημίας Γερβασίου μετὰ πολὺ θάμβος, καὶ ἐκπληξιν, καὶ φόβον καὶ φόβον ἀνείκασον τῇ βλέποντων. ὅτι καὶ πρὸς τὴν ἦσαν περὶ βλασφημίας καὶ τὸ ἐξαφνικὸν καὶ βίαιον τῆς θανάτου, καὶ Θεὸς ὀργῇ ἐλεγον τὸ ἁγρόμηνον, καὶ θείας ἀγαπητικῆς σημεῖον τὸ ἐσοχάζοντο ἔτι τὰς βλασφημίας. τὸτο ὅμως τὰς ἐξέστησε καὶ πολλὰ τὰς ἐξέπληξεν, ὅτι καλῶς καὶ ἀναμφιβόλως τὸ ἐγνώρισαν τότε. εἰς αὐτὴν τὴν φοβεράν θείαν, εὐρέθη παρῶν, καὶ αὐτόπτης ἐγένετο μὲν τῇ ἁλλων, καὶ ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Μακάριος ὁ πατὴρ Θεῶν Ἐπίσκοπος, καὶ ὁ ὑποτακτικός τε ὁ Συμεὼν, ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς φιλαληθής, καὶ καὶ πάντα ἄξιος ὑπολήψεως, ὅστις μέχρι καὶ τῆς σήμερον ζῇ, καὶ μετὰ θερμὰ δάκρυα εἰς τὰς ὀφθαλμούς,

μὲν, μὲν τὰ διηγῆται. φεῖξατε ἀδελφοί, οἱ τὸ φρικτὸν τὸτο διήγημα ἀναγιγνώσκοντες, καὶ ἀκούοντες, καθὼς καὶ ἐγὼ μετὰ φρίκην τὰ γράφω. φεῖξατε οἱ βλασφημῶντες καὶ τῇ Θεῷ τῇ ὑψίστῃ, φοβήσθε, φοβήσθε ὑβρίζαι τῆς θείας μεγαλειότητος. ὅτι φοβερόν, φοβερόν βέβαια, τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος. φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ, τῆς ἐξουσίας ἔχοντος, καὶ μὲν τὸ ὑποθαυεῖν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γένναν τῆς πυρὸς αἰωνίως.

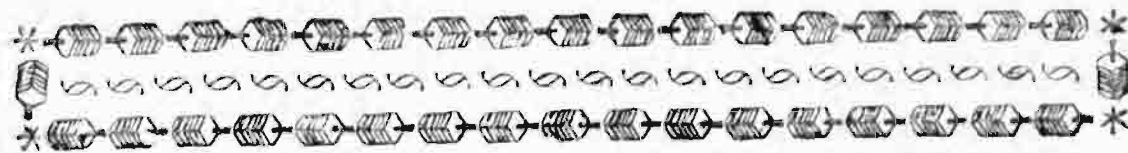
Ἐτέρου Θαύματος.

Κατὰ τὸν ἀμαξίως Γεωργίου.

Ἦτον λέγουσιν, ἐδὲ εἰς τὸ Μοναστήριον, ὅσας νέας, ὅστις ἐζήτησε πολλάκις ὑπὸ τὸν μακαρίτην τὸν πατὴρ Θεῶν (τὸν ὁποῖον ἀνερέαμεν εἰς τὸ ἀνώτερον διήγημα, ὅστις ἡσύχαζεν ἐδὲ) καὶ τὸν χειροτονήσῃ. καὶ αὐτὸς δὲ ἠθέλησεν ποτε, ἔτι κάποια αἰτία ὅπου ἐγνώριζε. μὴ τυχὼν λοιπὸν τοῦ ποθεμένου ὁ νέος, ἀνεχώρησεν ὑπὸ τὸ Μοναστήριον, καὶ πηγαίνωντας εἰς ξουπνείαν ἐχειροτονήθη ἐκεῖ. ἔπειτα ἐπέστρεψεν Γεωργίου πλέον, Παπᾶ Λεόντιος ὀνομαζόμενος. ὁ δὲ θεὸς Ἀρχιερεὺς ἐκεῖνος βλέπων τὸν, τὸν ἐκράξεν εἰς τὸ κεκλιμένον καὶ μόνας, καὶ τὸν ἐσυμβέβησε τὰ εἰκότα. πλὴν δὲ ὑπήκουσεν ὁ ἄθλιος Λεόντιος εἰς τὰς πατεριὰς συμβουλὰς, καὶ παραιτήσῃ τὴν ἱεροπραξίαν, ἀλλὰ ἐκατατόλμησε τῇ θείᾳ, καὶ ἄρχισεν καὶ ἐφημερεύει μέσα εἰς τὸ καθολικόν. ἀλλὰ καθὼς καὶ ἀνώτερον εἶπαμεν, φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος, μίαν καὶ μόνον φοράν ἐφημερεύσας εἰς τὸν Ἐσπερινόν, εἰς δὲ τὸν Ὁρθρον πορευόμενος ὡραν ἱκανὴν καὶ ἔλθῃ ὁ Ἐφημέριος, καὶ αὐτὸς δὲ φαίνεται. ἐσεῖλαν λοιπὸν καὶ τὸν φωνάζει, μήπως δὲ ἦκεσε τὴν Καμπάναν, τὸν ἐφώνησαν, ἐκρυσαν τὴν πόρταν, δὲ ὑποκρίνεται παντελῶς, τέλος πάντων ἔκαμαν φόβον, καὶ ἀνοῖξαν τὴν πόρταν, καὶ ἐμβαδύνοντες μέσα τὸν εὐρύκαν νεκρὸν, καὶ ξηρὸν ὡσανύ ξύλον. τότε ἁγρόμενος καὶ ἀπεθνήσκων, δύο αἰτίαι ἀπέδωκεν εἰς τὸ παῖγμα, ὁ μακαρίτης ὁ Θεῶν, ὅτι, ἡ παντάπασιν ἦτον ἀχειροτόνητος, καὶ ἔτι τὸτο ὁ Θεὸς τὸ ἐκοίτε τὴν ζωνὴν καὶ τὸ τὸλμημα, ἡ ἐὰν ἦτον χειροτονή-

μένος τῇ ἀληθείᾳ, πὺν ἐπαίδευσεν ἅ τ' ἀναξίως χειροτονηθεῖς, δὲ ἦτον ἄξιος νὰ ἐνεργῇ τὰ θεῖα.

Ἡξάρω βέβαια, πῶς οἱ φιλόκαλοι, ἀγαπᾷ νὰ ἀκούσιν μόνον καλὰ, καὶ ὅχι κακὰ, ἐπαίνους μόνον τῇ Μοναστείᾳ, ὅχι καὶ τὰ ἐναντία, τὸ ὁποῖον καὶ ἐγὼ τὸ ἐπιθυμῶσα. μὰ τί νὰ κάμω, ὅταν τὰ πράγματα δὲ συνδέχονται καὶ τὴν ἐπιθυμίαν μου; καὶ ἀρύφω καὶ νὰ σιωπήσω τῇ Θεῇ τῇ θαυμασίᾳ, τὰ ὅποια γίνονται πρὸς διδασκαλίαν, καὶ σωφροτισμὸν, καὶ ὠφέλειαν τῇ ἀνθρώπων; ἀλλὰ φοβῶμαι ἵνα μὴ πέσω καὶ ἐγὼ εἰς χεῖρας Θεῶν ζῶντος. Διὰ τὸ ἐγὼ Χριστιανοὶ ἀδελφοὶ σὰς πληροφορῶ ἐν συνειδήσει, πῶς πόσον ἐφρόντισα ἀληθείας, εἰς ὅλα αὐτὰ ὅπερ ἐδῶ ἔγραφα, ὥστε ὅπερ ὅχι μόνον τὰ πρὸς ἐπαινον ὑπεβλέποντα τῇ Μοναστείᾳ, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς κατηγορίαν καὶ ὄνειδος. μιμνήσκου τὰς θεῖας Εὐαγγελιστὰς, οἱ ὅποιοι ὅχι μόνον τὰ θαύματα, καὶ τὰ ἄλλα Θεοπερετῆ ἔργα τῇ Θεανθρώπῃ Σωτῆρι, τῇ Διδασκαλῇ των ἔγραψαν, ἀλλὰ καὶ τὰ πάθη καὶ τὰς ἐμπτυσμάς, καὶ τὰς ὀνειδισμάς. Ὅθεν καὶ ἐν τῇ τέλει τὰ ἐφύλαξα ἵνα νὰ μὴ ἐν ἀπεξάληπτα ὑπὸ τὴν μνήμην τῇ ἀναγινωσκόντων εἰς ὠφέλειάν τις. Ἀλλὰ ἵνα μὴ ἀφίσωμιν παντάπασιν λυπηρῶς τὰς φιλοκάλες ἀναγνώσας ἵνα τὰ ὁλοῦσεν αὐτὰ διηγήματα, ἰδὲ χάριτον τελοῦται ἐν ἑαυτῇ καὶ χαριέστατον διήγημα. Τί δὲ εἶναι τὸ; εἶναι ἐν ἑαυτῇ ἀνδρόξεον θαῦμα, τῇ ἀγίᾳ ἐνδόξῃ μεγαλομάρτυρος Εὐκρατίας, καὶ τῇ σὺν αὐτῇ θεῖαν καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τὸ ὁποῖον ὡς νομίζω, δὲ θέλει φανῇ ἔξω τῇ προκειμένῃ, ἐπειδὴ εἰς Μετόχιον τῆς Νέας Μονῆς ἐγενε, καὶ μὲ ἱκανῶς δὲ φημίαν ἀναφέρει αὐτῇ τὸ σεβάσμιον ὄνομα, ὃ τὸ θαῦμα χάριτος, καὶ οἰκείον ἔσπον τινὰ τῆς ὑποθέσεώς μου, τὸ κάμνει, μὲ ἵκεῖνα ὅπερ τῇ πράγματι λέγει.

ΤΟΤ ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΟΤ

ΠΡΩΤΟΠΑΠΠΑ ΝΑΥΠΛΟΙΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΜΑΛΛΕΟΥ ΔΙΗΓΗΣΙΣ.

Περὶ τῆς γεγορότος θαύματος ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ, ὑπὸ τῆς Ἀγίας ἐνδόξου τῆς Χειρῆς Μαρτύρων, Εὐκρατίας, Αὐξεντίας, Εὐφροσύνης, Μαρδαρίας, καὶ Ὁρέας.

Εἰς τῇ Νήσῳ τῆς Χίῳ, Μοναστήριον ἱερὸν καὶ ὡσεὶ καλὸν εἰς πόσον ἀναχωρητικόν, καὶ πρὸς ἀσκησιν ἐπιτήδειον ἐκτίθεται. ὅπερ εἰς ὄνομα τῆς ὑπερβόλοισις Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐκ βάρων ἀνεγέρθη, Νέα Μονὴ ἐπικεκλήθη. ἱκανὰς δὲ προσόδους πρὸς τὰ χρεώδη κεκτημένη, χοροῖς Ὁσίων Πατέρων ἱερωμένων ἅμα καὶ ἰδιωτῶν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Θεῶν, καὶ τῆς Θεομήτορος καὶ πάντων τῇ ἀγίων διανεκῶς ἐπικεκόσμηται. Πρὸς τοὺς ἄλλοις δὲ καλοῖς οἷς τὸ πῖστον λαγὲς Μοναστήριον εὐθυμῶν ἡμετέρεται, ἔχει καὶ τινα σεβάσμιον Ναόν, ἐν δὲ τῇ Νήσῳ πόλει, τιμῶν μὲν εἰς ὄνομα τῇ πάντε ἀγίων καὶ θαυμασῶν τῇ Χειρῇ Μαρτύρων, Εὐκρατίας, Αὐξεντίας, Εὐφροσύνης, Μαρδαρίας, καὶ Ὁρέας. ὅστις ἱερὸς τῇ ἀγίων τέτων Ναὸς εἰς τὰς Μετοχίας τῇ ποιεῖται λαγὲς Μοναστηρίῳ ἡμετέρῳ, ὑπ' αὐτῇ τε προκηρύσσεται καὶ κυβερνᾶται ἐν πᾶσι τοῖς ἀναγκαίοις καὶ χρεώδεσι. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ μνήμῃ τῇ ἀγίων, ἥτις κατὰ τὴν τρίτην καὶ δεκάτην τῇ Δεκεμβρίᾳ Μηνὸς ἐπιτελεῖται, πάντα τὰ τῇ ἑορτῇ προσήκοντα, ὅσα τε εἰς φωταγωγίαν καὶ θυμιάματα, καὶ τὰ τῇ Ναῷ ὁρῶμεν, ὅσα τε εἰς ὑποδοχὴν τῇ ἐν τῇ ἑορτῇ συναθροισμένων, ἐκκλησιαστικῶν.

τε ἄμα καὶ λαϊκῶν, ἐκείθεν παρὰ τῇ Μοναστείᾳ ἐπισίως εἰσδύ-
χεται (1) σωέβη δὲ μίαν φοράν, νὰ ᾄῃ σφοδρότατος χειμῶν,
τότε κοντὰ ὅπῃ ἐπλησίαζεν ἡ Ἐορτὴ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸσον σφο-
δρὸν καὶ πολὺ χιῶνι ἐπιπτεον εἰς τὴν γλῶσσαν εἰς πολλὰς ἡμέρας,
ὥστε ὅπῃ δὲν ἐδωκένυσαν οἱ Πατέρες τῆς Νέας Μονῆς, νὰ κα-
τέβην εἰς τὴν Ἐορτήν, καὶ νὰ φέρην τὰ χρειάζοντα εἰς τὴν Ἐκ-
κλησίαν, καὶ τὴν σωήθειαν. Ἐπειδὴ ἦτον σκεπασμένοι οἱ δρό-
μοι ὑπὸ τῷ χιῶνι, καὶ δὲν ἐγνώριζετο πᾶς εἶναι δρόμος, καὶ πᾶς
εἶναι κρημνός, καὶ ὅχι μόνον οἱ Πατέρες δὲν ἠμπόρεσαν νὰ ἔλθουν
εἰς τὴν Ἐορτήν, ἀλλ' ἐδὲ οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας, διὰ τὴν σφο-
δρότητα τῆς κρύου καὶ τῆς χιόνος. ἀλλ' εἰς μὲν τὴν Ἐσπερινὴν συ-
νήχθυσαν ὀλίγοι τινές, εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον δὲν ἐδωκένυσαν νὰ ὑ-
πάγῃ τις, ἀλλὰ μόνος ὁ Ἐφημέριος κατέβη εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν, ὅς τις ἀφ' ἧς ἀναφεῖται τὰς κλημάτων, καὶ ἔκρυσσε τὸ Σήμερον,
ἐκαμὲν Εὐλογητὸν νὰ ἀναγνώσῃ μόνος τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ὄρ-
θρου. παρὼς δὲ ὅπῃ ἐκαμὲν Εὐλογητὸν, νὰ καὶ βλέπει πάντε
ἄνδρας ἀπορεπείς καὶ ἀχήμενας, ὅπῃ ἐμβήκαν σεμινορεπῶς καὶ
ἀλαβῶς μέσα εἰς τὸν Ναόν, οἱ ὅποιοι ὑπὸ μὲν τὸ ἥθος καὶ τὸ
χῆμα, ἐφάνησαν εἰς τὸν Ἱερέα ὡς οἱ ἄνθρωποι, ὑπὸ δὲ τὸ πρό-
σωπον ἐφαίνοντο κατὰ πάντα ὅμοιοι μὲ τὴν πύξιν ἐνδόξου
Μάρτυρος, τὸν Εὐστράτιον λέγω, τὸν Αὐξάντιον, τὸν Εὐγένιον,
τὸν Μαρδάρειον, καὶ τὸν Ὁρέσιον, καθὼς ἐφαίνοντο ζωγραφισμένοι
εἰς τὴν εἰκόνα. ἀφ' ἧς εἰσῆλθον λοιπὸν μέσα εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν αὐτοὶ οἱ πάντε ἄνδρες, οἱ μὲν δὴ ἀπελθόντες, ἐσάθησαν
εἰς τὸν δεξιὸν χορὸν, οἱ δὲ ἄλλοι δὴ εἰς τὸν ἀριστερὸν, καὶ ὁ πέμ-
πτος ὁ ὅποιος ὁμοίαζε μὲ τὸν ἅγιον Ὁρέσιον, ἐσάθη εἰς τὸ ἀναλο-
γεῖον, καὶ ὅταν ἐφθασεν ἡ ὥρα ἐκανοναρχεῖν καὶ ἀνεγίνωσκε μὲ
λαμπρὰ καὶ παρρησιασμῶν φωνή. οἱ δὲ ἄλλοι τέσσαρες ἱερεῖς
οἱ μὲν ὑπὸ τὸν δεξιὸν χορὸν (ὡς εἴρηται) οἱ δὲ ὑπὸ τὸν ἀρι-
στερὸν, ἔφαλλον μὲ φωνὴν λυγρὰν καὶ γλυκυτάτην τῆς ἱερᾶς ὕ-
μνης. αὐτὰ λοιπὸν βλέπωντας καὶ ἀκούοντας ὁ Ἱερεὺς, ἔχαιρε κατ'
ἑαυτὸν, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν, ὁ ὅποιος τοῦ ἐσεῖλεν αὐτὸς πύξιν

πάν-

(1) τὰ μέλει τῶδε εἰρημένα, αὐτολεξεῖ εἰς τὴν μαλαξίαν, καὶ
δὲ ἐξῆς μετεφράδισαν.

πάντε ἄνδρας, βοηθὸς εἰς τὴν Ἀκολουθίαν, εἰς οὗαν ποιεῖτον καιρὸν
ὅπῃ δὲν εἶχε καμμίαν βοήθειαν ἀνθρώπων, ἔχαιρε μὲν, ἀλλὰ
καὶ ἐξίστατο καὶ ἐθαύμαζεν, ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ τὸ οὗαν μέρος ἐβλεπον
αὐτὸς, ὅτι εἶχον ὁμοιότητα καὶ πάσαι, μὲ τὴν εἰκόνα, καὶ ὑπὸ
τὸ ἄλλο ἐπειδὴ ἦκε τὴν ἀπορέθειαν καὶ τὴν ὀρθότητα καὶ τὴν χά-
ριν τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς, καὶ τὴν γλυκυτάτην φωνὴν καὶ ἐναρμό-
νιον μεσικῶν καὶ χερδὸν ἀγγελικῶν μελωδιῶν τὴν ὁποίαν εἶχον
εἰς τὰς ἱερὰς ὕμνας ὅπῃ ἔφαλλον, ἔχαιρε λέγων διὰ ὅλα αὐτὰ καὶ
ἐξίστατο, ὅθεν καὶ εὐρίσκετο εἰς ὑποταγὴν ποῖοι νὰ ἦτον οἱ φαινό-
μενοι. δι' ὃ καὶ βιαζόμενος ὑπὸ τῷ πολλῷ χαρὰν, ὑπερῆσε
ποῖον ὑπὸ τὰ δὴ νὰ κάμῃ. νὰ τῆς ἐρωτήσῃ τάχα εἰς τὸν και-
ρὸν ὅπῃ ἐφάλλετο ἡ Ἀκολουθία ποῖοι ἦτον, καὶ πόθεν ἦλθον, ἢ
νὰ προσμεῖν νὰ τελειώσῃ; ἀλλὰ τέλος πάντων βλέπωντας τὴν
λαμπρότητα, καὶ τὴν ποδοθυμίαν ὅπῃ ἐδειχναν εἰς τὴν ἀπορέ-
θειαν καὶ τὴν τελείωσιν τῆς Ἀκολουθίας ἐκαταπέειδεν καὶ ἐθέλει-
ναι τὸ τέλος τῆς Ὄρθρου, καὶ τότε νὰ συνομιλήσῃ μὲ αὐτὸς καὶ νὰ
τῆς ἐρωτήσῃ. ἔγω δὲ ἱεροσπεπῶς καὶ ἀγιοκοσμῶς τελειώσας τῆς
Ἀκολουθίας, ἐφθασε καὶ ἡ ὥρα τῆς ἀναγνώσεως τῆς Μαρτυρίου
τῆς Ἀγίας. καὶ λοιπὸν ἐτέθη εἰς τὸ μέσον τῆς Ναὸς τὸ δισκέλιον,
καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἐβάλλθη τὸ Βιβλίον ὅπῃ εἶχε τὸ μαρτύριον
τῆς Ἀγίας. τῶν ἑτῶς ἐπιμαρτυρίων, ἐσάθη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν
τῆς μαρτυρίας, ἐκεῖνος ὅπῃ ἐφαίετο ὅμοιος μὲ τὸν ἅγιον Ὁρέσιον,
(ὁ ὅποιος ἐσάθη ἐξ ἀρχῆς καθὼς πορείοιμι εἰς τὸ νὰ συχο-
λογῇ καὶ νὰ κανοναρχῇ καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ) ἀρχισα δὲ ἀφροσύ-
νης τὴν ποιαύτην ἀνάγνωσιν τῆς μαρτυρικῶν ἀγώνων, τὴν γέ-
μισαν ἀφροσύνης καὶ θυμικῆς πνευματικῆς, καὶ αὐτὸς μὲν ὁ ἀ-
ναγινώσκων μὲ πολλὴν παρρησίαν καὶ μὲ λαμπρὰν φωνήν, καὶ
καθαρὰν γλῶσσαν ἀνεγίνωσκον, οἱ δὲ ἄλλοι τέσσαρες μὲ πολλὴν
ἡδονὴν καὶ ἀχαλίστηντες ἦκον τὰ ἀναγιγνωσκόμενα, καὶ ἐφαίον-
το εἰς τὸν Ἱερέα ὅπως δι' ὅλα ἐκδοτοὶ καὶ ποσειτικοὶ εἰς τὴν ἀ-
κρόασιν τῆς ἀναγνώσεως ἐκείνης. Ἀνεγίνωσκε λοιπὸν, καὶ ἐδιη-
γεῖτο ὁ ἀναγινώσκων τὴν διήγησιν τῆς μαρτυρίου ἀπαράλλοις
ἕως εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ὁρέου, ἐκεῖ ὅπῃ διηγείται καὶ
καὶ λέγει ποιῆτης λογῆς. τότε κελθεῖ (ὁ Ἀγρίκολας δηλαδὴ)
κλίνων σιδηρὰν ἐνεχθῆναι καὶ ὑποσφραθῆναι πῦρ πολὺ, ὥστε αὐ-
τὸν πυρακτωθεῖσαν σπινθηρακῶδη φέρεται, καὶ τὸν ἅγιον Ὁρέ-
σιον

εἶω παρῶτον ἐπ' αὐτῇ ὀπιδεύει κελόει. ἤγεν τότε προσάξει ὁ Ἀγχιόλεος νὰ φερθῇ εἰς αὐτὴν σιδιρῆν κρεβάτι καὶ νὰ βαλθῇ ἐπὶ τὸ κάτω εἰς αὐτὸ πολὺ πῦρ, εἰς τόπον ὅτι ὑπὸ τῷ πολλῷ πυρῶσιν καὶ καυσίν νὰ ἀγανῇ σπινθῆρας, καὶ ἐπαύω εἰς αὐτὸ τὸ κρεβάτι, ἐπρόσαξε νὰ ριφθῇ παρῶς ὁ Ἅγιος Ὁρέσης, καὶ μετ' ὀλίγα λέγει, ὁ δὲ Ἅγιος Ὁρέσης ἐπαγόμενος ἦπι φερόμενος ὅπῃ τῷ κλίνῳ ἐδειλίασεν. Αὐτὰ ἔλεγον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἡ διήγησις. ὁ δὲ ἀναγνώστης ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο εἰς τὴν Γερῶν καθὼς πολλάκις εἶπομεν, ὅμοιος μὲ τὸν Ἅγιον Ὁρέσην, φθαίνοντας ἐκεῖ, δὲν εἶπε καθὼς ἦν γεγραμμένον, ἀλλὰ παρήλλαξε τὸ ῥῆμα ὅπῃ ἔλεγον ἐδειλίασε, καὶ αὐτὶ νὰ εἰπῇ ἐδειλίασεν, εἶπεν ἐμειδίασεν, ἤγεν ἐχαμογέλασεν.

Τότε ἀκούσας τὸν ἐκεῖνος ὅπῃ ὁμοίαζε μὲ τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον, ἐσύκωσε τὰ ὀμμάτιά τε καὶ εἶδε μὲ πολλῷ παρατήρησιν αὐτὸν πῶς ὅμοιον τῷ Ὁρέσῃ, καὶ τὸν εἶπε, ὅτι ἐναλλάτεις τὸ ῥῆμα, καὶ δὲν τὸ λέγεις καθὼς εἶναι γεγραμμένον; ἀλλὰ ἀνάγνωσε πάλιν καὶ εἶπέ το καθὼς εἶναι γεγραμμένον μέσα εἰς τὸν Βίβλον. ὑπήκουσε λοιπὸν καὶ ἀνέγνωσεν ἐκ δευτέρου, τὰ ἡδὴ ἀναγνωσθέντα, πλὴν τὸ ἐδειλίασε, δὲν τὸ ἔλεγε καθὼς ἦν γεγραμμένον, ἀλλὰ ἔσπον τινὰ ὥσπερ νὰ ἐνέεπετο νὰ εἰπῇ ἐδειλίασεν, ἔλεγον ἐμειδίασεν, ἔγω λέγω ἐκ δευτέρου. Ὁ δὲ Ἅγιος Ὁρέσης ἀπαγόμενος ὅπῃ τῷ κλίνῳ, ἐμειδίασεν. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τῷ παρῶτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ φορὰν μετέβαλεν ἔγω τὸ ῥῆμα, καὶ δὲν εἶπεν ἐδειλίασεν ἀλλ' ἐμειδίασε, παρὰ τοῦτο πάλιν ὑποβλέψας παρὸς αὐτὸν ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, τῷ εἶπε, μὲ παρήρσιον μὲν χῆμα καὶ μεγαλητέραν φωνὴν, ἀνάγνωσε τὸ γεγραμμένον καθὼς τὸ ἔπαδες, ὅτι ἐσὺ δὲν ἐχαμογέλασες βλέπωντας τῷ κλίνῳ, ἀλλ' ἐδειλίασες. ἔπος εἰπόντος τῷ Ἅγίῳ Εὐστράτιῳ παρὸς τὸν Ὁρέσην, παρὰ τοῦτο καὶ οἱ πρῶτε πῦ Χριστοῦ Μάρτυρες ἔγιναν ἄφαντοι ὑπὸ τῆς ὀφθαλμῆς τῷ Γερῶν. αὐτὸς δὲ ὁ Γερῶν τὸ παράδοξον τῷ θαύματι ἰδὼν, ἔμεινεν ἄφαντος καὶ ἄλαλος εἰς πολλὴν ὥραν. καὶ πάλιν ἀφ' οὗ ἀέλαβε καὶ ἦλθεν εἰς τὸν αὐτὸν τε, μὲν βίας ἐδωκέναι νὰ τελειώσῃ τῷ Ἀπολογισμῷ τῷ Ὁρθρῇ, εἶτα ὀλίγον ἀναπαυθεὶς, ἀνέγνωσε καὶ τὴν Ἀπολογισμῷ τῷ Ὁρθρῇ μόνος τε, καὶ ὅταν ἐφθασεν ἡ ὥρα, συνήχθησαν δὲ καὶ μετὰ Χριστιανοὶ, διετέλεσαν ἀλαβῶς τῷ Γερῶν Λει-

Λειτουργίαν, καὶ ἔπειτα ἐδιηγῆθη λεπτομερῶς εἰς τὰς παρὰ τοῦτο πρῶτας, ὅλα ὅσα εἶδε καὶ ἤκουσεν εἰς τὴν παράδοξον ἐκείνῳ ὁπτασίαν. Καὶ ὅλοι ἀκούοντες τὰ θαύματα, δεξάζοντες καὶ αἰνῶντες τὸν Θεόν, πῶς θαυμαστὰ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ποιῶντα τὰς Ἀγίας, καὶ θαυμαστὸν αἰεὶ ὅταν ἐν ταῖς ἀγίοις αὐτῶν, ὅ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Π Ι Ν Α Ξ.

Η' Α'κολεθία τῆς ὁσίων. Φύλλ.	I
Κανὼν ᾠδακλιτικός εἰς τῆς ὁσίης.	35
Κανὼν ἑπερος ᾠδακλιτικός.	41
Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίων.	46
Η' Ἰστορία τῆς Μονῆς.	63
Η' ὠδωγραφὴ τῆς Ναῦ.	87
Περὶ τῆς Θαυμάτων τῆς Θεοτόκου προοίμιον.	94
Περὶ τῆς τοξόσαντος τῆς εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.	95
Περὶ τῆς ἁγιοθεότητος πλοῖς.	96
Περὶ τῆς καταβυθίσαντος τὸ μπαρμπάρειον.	98
Περὶ τῆς ἐμφανείας τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν χρυσοχρόον.	99
Περὶ τῆς ὀλιθήσαντος ἐκ τῆς πύργου καὶ μὴ πεσόντος.	100
Περὶ τῆς χανῆς τῆς μὴ εἰσελθεῖν εἰς τὴν μονὴν διωκθήσης.	102
Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς παρὰ τῆς Θεοτόκου λαβέσης τὸ φλωρίον.	104
Περὶ τῆς κατὰ ἱεροσύλα γεγονότος.	105
Περὶ τῆς πεσόντος ἐκ τῆς ὠδαθύρας, καὶ μηδὲν παθόντος.	107
Περὶ τῆς κατὰ βλασμήμα γεγονότος.	109
Περὶ τῆς κατὰ τῆς ἀναξίως ἱεροθεότητος γεγονότος.	111
Περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἀγίας Εὐστατίας καὶ τῆς σὺν αὐτῇ γεγονότος.	113

Τ Ε Λ Ο Σ.

